R. MOSES MAIMONIDES mores ben maimon DE 7 U.R.E.

PAUPERIS ET PEREGRINI

APUD JUDEOS.

Latine vertit & notis illustravit

HUMPHRIDUS PRIDEAUX, AM.

Edis Christi Alumpusminquil

O X O N I I,

E THEATRO SHELDONIANO,

And Dom. CD D C LXXIX.

Venales profunt apud Mosem Pir ad insigne Angeli in Cœmiterio Divi Pauli Londini. HOSES MAIMONIDER BM646

RESERVATIONER CONTRICTER

A F U D J U D Æ Ö S.

Latine vertit & not is illustravic

Febr. 7. 1678 A A C 1 A T C T Q LA L'SMITT

Adis Christi Alwantemirqui

VINOXO

ETHRATROSHEEDONANO. An Dom. on p. c. 1.1.14

Venales product apad Molem Pir adiations Engelists Commercia Davi Pauli Stanni. funt, iple-econimo Doministrono Htur meruifle ; ex eà itaque fa ex y el hinc apud doctiorem

DISHENEIAC POITINGH

DI ANTENTIRE E BRARGOINIL, feici cam exercitatus fuit, & cam pericissimus ex justdem interpres, utTpad foros post ipfum Lea giflatorem maxima femper haberetur außorira-

Summo Angliæ Cancellario.

in Leg bus gentis fur ad eximium cum plans apicem proxime at the Carlo arts at the gono H.

111

Um apud plerosque hisce diebus adeo vilescant Rabbinici Scriptores, non auderem aliquem extiltas Gente tanto Patrocinio commendare, nifi omnium suffragiis probatissimum Authorem. Qui cætera convellunt Judæorum scripta, & ut inutilia damnant prorfus & rejiciunt, Maimonidem semper agnoscunt scriptorem minime nugacem ; fi vero eos appellemus, qui de his literis melius sentiunt, tam longe abest à contemptu, ut quascunque laudes maximis ingenii viribus, summaque rerum do-Arina consequentur qui verisque instructissimi funt

funt, iple etiam commindicio ridetur meruifse; ex ea itaque fama, qua hinc apud doctiorem quemque celebratur maxima, mili spondeo non indignum, qui sub auspiciis maximi viri in luceno prodeas. In omnimparte Juris Mosaici tam exercitatus fuit, & tam peritissimus ejusdem interpres, ut Tpud suos post ipsum Legislatorem maximæ semper haberetur auctoritatis, atque ideo tibi spero gratiorem fore, quod in Legibus gentis suæ ad eximium eum gloriæ apicem proxime attigerit, quem ipfe affecurus es in ils, quarum met icillime conflirperis lub lapremo Legislatore nostro supremus moderator. Nec fane ista Legespoquas permattar Maimonides, adeo aliena funt abiis, qua tuo subsume moderamini, quin possint utræque eundem habere Patroquinis Sirchim veruftiores Jusis municil palie mottel ingestigemus origines, illiusque daltiqua indagemus primordia, à jure Molaico piqma fundamina accepille inveniemus, nee alias ferme leges vereres Anglorum Reges subditis suis conscriptiffe, will que prius fuerant Judeorum. Tenuit ista pietas primos Legislatores nostros, ut

ut quas Dem ipse condiderat Leges, ad suam etsant Rempublicam inftituendam porarent præstantissimas ; quarum licet pauca jam maneant vestigia, cum tamen plerisque tam jucundum fit in antiqua monumenta primafque rerum origines inquirere, post totam juris Anglicani exhaustam periciam, post totam illius evolutam antiquitatem tibi minime ingratum auguror ipsos tandem fontes inspicere, unde illud primo fuerat derivatum. Ad te igitur Juris Anglicani supremum Decus accedit celebratissimus jurisconsulrus Judzus, cujus egregii operis licet pars hæc exigua fit, cum tamen ea de Eleemofyris & portione Pauperum agat, quorum Te non tantum propria pietas, quin etiam leges celfissimi istius Cancellarii muneris, quod cum tanta laude in Republica geris, summum faciunt patronum, jure quodam postulat patrocinium tuum. Patere itaque (Honoratissime Domine) ut ea jam curâ & labore meo ex obscuris ignotæ linguæ latebris in lucem producta sub nominis tui vivat & foveatur tutela: Cum enim tantum favoris tui, tantum benignitatis expertus fuerim, Tibi.

Tibi soli & memetipsum & omnes conatus meos jure optimo devovendos duco. Si itaque in hac palæstra, quâ me jam exercui, operamque navavi meam, aliquod præstitum fuerit, quod vel tibi placere, vel publico literatorum commodo inservire possit, totum hoc nomini tuo dicandum permittas, obnixe obtestatur sala in sinas

lucion ameiodicatena tibi minume inoragum en-

Any lone illigitament, Lecus noch in ed christing.

rest vishicoxigna fiscum times of declerme-

Honoratissima Amplitudini tua

devotissimus devotissimus

HUMPHRIDUS PRIDEAUX.

non tratum propria pictas quil etiam lecas celfillimi idius Cancellarii manerish quod cum tan-

ta laude in Republica geria, unu om fleinaupa;

cronum; jure quodem pellulat arrocaium iu-

um. Patere itaque (Honorarilland Domine), ut ea

. al come i de l'élace com model se l'acamei

im cini da la la la la la mana a LECTO-

vivet & foverior totals: Com chim tantum fa-

voria tui, taarum benigaitaria espersus freeim,

autorities consignata in Pentateucho continuenten Continuente con dell'in October Dad Landei a 6 ca.

ortums bee Legem oration, illust Legem first and

sucant fectors unrangue three pereractor maino-

nides. Lex feriptaea eft, qua irfins Legilaicis

Rado in manus tuas (Benevole Lector) duos I itulos Juris Judaici, prout eos ex utroque Talmude in compendium redegit Rabbi Moses silius Maimonis, vir magni nominis tam apud Christianos quam suos: qui cum summis animi dotibus instructus suisset, eas omnes ad jura Gentis sua explicanda adbibuit: In qua palastra tam optimo desudavit successu, ut totum jus Judaicum barbarie & sentina Talmudica prius sere absorptum & penitus demersum adeo seliciter restituit, ut binc, quasi alter esset illius conditor, de eo apud Judaeos egregium boc totius gentis susstragiis ubique receptum est elogium, mono prince ad Mosem [Maimonidem] non extitus qualis Moses [Maimonides.]

fus Judaicum, sicut catera omnia jura, duplicis natura est, Originatium & ob Originatio ortum

ortum; boc Legem oralem, illud Legem scriptam vocant Judæi; utramque simul pertractat Maimonides. Lex scripta ea est, que ipsius Legislatoris autoritate consignata in Pentateucho continetur : eam dstribuunt jurisconsulti Judæi in 613. præcepta, quorum 365, quæ illicita probibent, præcepta negativa; reliqua 248, que facienda jubent, præcepta affirmativa appellantur. Hac sola legum vim to autoritatem bahent, totiufque juris Judaici sunt fundamenta; sed cum ad omnes particulares actiones ita applicari non potuissent, ut universas, que oriebantur, propalam dirimerent controversias, binc in subsidium venerunt Constitu tiones Prophetarum to Sapientum, Decreta Synedrii, Decisiones Judicum, & Interpretationes Doctorum, quæ juri Judaico, sicut rescripta Imperatorum & responsa Prudentum juri civili Romano, uti das ta erat occasio, continuo addebantur, eamque portem illius, quam vocant Legem oralem, constituebant: ea enim non scripta erat, sed ore tenus primo à Mose ad Foshuam, & deinde à Foshua ad Seniores, qui post illius obitum gentis regimen accipiebant, & à Se. nioribus rursus ad Prophetas, & sie deinceps din transmissa OF EMPE

transmissa fuerat. Ex bis ex Constitutiones, que ipsi Most acceptæ referuntur, maximæ auctoritatis habebantur: eas enim dicunt illum eodem tempore, quo Legem ipsam, in monte Sina à Deo accepisse, & ore tenus Ifraelitis tradidisse; atque ideo vocantur Constitutiones Mosis è Sina, quarum frequens mentio est in Talmudicis Scriptoribus. In proximo gradu sunt, quas Prophetæ, es deinde quas Sapientes suo quisque seculo constituerunt. Post datam enim legem Moses ipse per quadraginta, quibus vixerat, annos quomodo ea observanda esset, & quomodo in singulis causis & controversiis exercenda Israelitas continuo docebat: si qua enim difficultas oriretur, ipse eam juxta legem dirimebat; si in aliquo præcepto quid dubitatum esset, explicabat interpretationem illius; & ubi populum ad violandam legem nimis pronum deprebendebat, quomodo reprimendi essent constituebat; omnesque bæ Decisiones, Interpretationes, & Constitutiones illius ab Graelitis memoria retentæ ad posteros pro certissimis regulis juris transmittebantur. Post Mosis autem obitum, si quid dubii vel in ritibus vel in judiciis exercendis oriretur, illud ad Pontificem maximum, uti à Mose præceptum fuerat

fuerat (Deut. 17. v. 8.) vel potius ad Prophetam, si quis tum in Israele fuiset, determinandum deferebant, & quicquid ab bis decretum fuerat, cæteris traditionibus addebatur, & sic continuo factum fuerat ufq; ad Captivitatem Babylonicam. Post reditum autem è Babylonia, cum jam diuturnum illud & à patria & a patriis legibus exilium omnes has traditiones è populi memoria fere penitus delevisset; congregata eft Synagoga magna, quam ex centum to viginti viris prastantissimis dicunt constare; iique, inquiunt Judæi, recollectis & simul collatis, quaftunque ex antiquis traditionibus singuli memoria tenuerant, Legem oralem iterum restituere, eique insuper multas novas Constitutiones, & Interpretationes pro re nata addidere; quod itidem to in Confeffibus Sapientum, qui iis successerunt, continuo factum fuerat. Cum enim jam extincto inter Ifraelitas spiritu prophetiæ, & oraculo, (quod Pontifici maximo per Urim & Thummim solebat respondere) post excifum templum primum penitus ablato, nullus amplius effet in ea gente infallibilis controversiarum judex, omnia deinceps in Synedrio juxta plurium suffragia transigebantur, nisi forte quis inter eos ob eminentiorem

orem juris peritiam tanta auctoritatis esfet, ut illius de rebus in dubium vocatis sententia deinde pro stabilita Constitutione reciperetur, quales fuerant Simeon justus, Hillel, Gamaliel, aliique. Quacunque autem ab bis Sapientibus, vel à Synedrio statuta fuerant eodem modo quo Constitutiones Propbetarum juri Judaico addebantur; iisque Judei, jam prevalente Pharisaorum secta, qui in observandis traditionibus suis usque ad impietatem superstitiosi fuerant, non minus quam lege ipsa se obligatos existimabant; atque ideo quo melius omnibus promulgatæ, simul & posteris conservatæ essent, Scholæ instituebantur, in quibus jus Judaicum eodem modo, quo Fustinianæum in nostris, ab iisdem plerumque qui in Synedrio, summisq; Gentis consiliis prasidebant, summo studio docebatur: in iis cum quotidie aut quastiones determinanda, aut difficiliora Legis explican da proponerentur, nova Determinationes, & Interpretationes etiam continuo excusa fuerant, prasertim sub Hillele, qui regnante Herode non multis ante Christi nativitatem annis Synedrii prases to Rector Academia Hierofolymis constitutus quamplurima Legi orali addebat; quod idem & à successoribus illius singulis

singulis seculis, que deinde sequebantur, factum fuerat usque ad R. Judam Sanctum, qui ei in utroque magistratu septimus successerat. Ille autem imperante Antonino Pio ad banc dignitatem evectus, cum jam vidisset gentem suam tot cladibus, quas sub Vespasiano & Adriano Imperatoribus Romanis passa esset, adeo afflictam, eoque exilio, quo ex sevo Adriani edicto mulctati fuerant, tam misere dissipatam, ut inter tot miserias quam paucissimi deinde Legis studio poterant vacare; atque ideo timeret, ne ea jam tot incrementis aucta solà traditione orali vix diutius conservari, & sine distendio ad posteros propagari possit, ut buic damno præveniret, omnes eas Constitutiones, Interpretationes, & Decisiones, que usque adbuc à majoribus ore tenus acceptæ fuerant, corrasas undique & simul collectas in antiquissimum eum Juris Judaici Codicem, quem Misnam appellavit, summa cura digessit, qui circa annum 150. post Christum natum in publicum editus ab omnibus statim Israelitis tanto applausu receptus & approbatus fuerat, ut deinde pro authentico totius Juris Judaici corpore ubique agnoscebatur; sub eoque titulo in omnes Scholas, tam eas que in terra Israelis, quam quæ in Babylonia studii Legis promovendi gratia erecta fuerant, recipiebatur. Ab eo tempore quicunque in its florebant Sapientes & Doctores negle Eto. Silverilis

Eto Sacra Scriptura Textu, in cujus interpretationibus eruendis usque adhuc laboraverant, totum deinceps in explicando textu Misnæ studium & laborem posuere; illa interpretationes verò cum supplementum Misna praberent won Gemara i. e. sup. plementum, ipsique Doctores Gemarici appellabantur, viri omnium qui unquam literis operam dedere nugacissimi: dum tamen nugas suas maximo agebant conatu, eodemque modo quo Scholastici nostri novas continuo speculationes, novasque difficultates, de quibus discept arent, summo studio venabantur, binc vasti concinnati sunt Commentarii, quorum ii qui in Scholis terræ Israeliticæ ortum habuerant à R. 70banne Synedrii praside circa annum 230. post Christumnatum simul collecti eum librum constituere, qui Talmud Hierosolymitanum appellatur. Idem etiam præstitum fuit in terra Babylonica; sed cum in ea plures Scholæ fuissent, in iisque post vastatam terram Israeliticam Legis studia præcipue viguissent, longe ibi feraciora fuerant Gemaricorum ingenia; atque ideo omnes eas Disputationes, Interpretationes, & Dilucidationes, quas illi in explicando textu Misnæ excogitarunt, simul colligere & debita methodo disponere opus difficilius & multo grandius fuerat; nec ab uno homine, nec una etate compleri poterat. Primo illud aggressus est R. Ase Schola Sorana Rector.

Stor, qui cum in eo totos sexaginta annos laborasset, successoribus suis perficiendum reliquit; qui septuaginta tres alios annos pari studio in eodem opere se exercuere, donec tandem post 133. annos à Rabbi Abina, qui post Rabbi Ase sextus in eodem Scholæ Soranæ Rectoratu successerat, & buic etiam Gemaræ Pcirca annum Christi 500 ultima manus imponebatur; & boc est alterum Talmud, quod à nomine provinciæ, in qua compilatum fuerat, Babylonicum vocatur, opus sane ingens, & non tantum molis, quin stili etiam cuicunque lectori insuperabilis, in dialecto enim conscriptum est, que nec est Chaldaica, nec Hebraica, sed ex utrisque illis & tot aliis tam barbare tam confuse, sine Grammatica, sine Syntaxi conflata, ut in ea merito altera confusio Babylonica fieri videatur; præterea tot nugis, tot fabulis, & deliriis Rabbinicis repletur, ut nisi tam multi anni, & tanta industria in iis excudendis expenderentur, vix credibile esset, posse homines tam acutissime delirare; de minutissimis enim rebus magnas agunt controversias, & inextricabiles sæpe de lana caprina movent quastiones, omniaque tantis argutiis pertractant, ut ea plerumque, de quibus disceptant, obscuriora reddunt, & ubi nullas inveniunt difficultates, relinquunt maximas; quibus omnia antiqua jura ita obscurarunt, ut in tanto juris Judaici Thesauro nibil difficilius

difficilius sit quam quid juris, vel quid sanæ rationis invenire. Nec in altero Talmude quid felicius præstitum deprehendes, ils dem & illud obscuratur tenebris, iis dem nugis & deliriis lectorem vexat. nec in cateris quid invenies, quo minus fiat eadem nausea dignum, nist boc solum, quod, cum in tanta non crescat volumina, non sit tam ingentis molis sterquilinium. Cum igitur bis Commentariis tam misere corruptum fuisset jus Judaicum, tantoque stercore jacuisset demersum, at que ideo omnis ad illud aditus melioribus ingeniis (à quibus tam putidis inquinamentis se immergere maxime semper abborret) prorsus interclusus suisset, post sexcentos tandem annos tanto literatorum damno subvenit Maimonides, qui postquam Misnam Commentariis revera explicasset, omnesque istius libri usque adbuc obscurissimi illustrasset tenebras, Herculea quadam nudacia Talmud deinde utrumque est aggressus, iifque etiam monstris post duodecim annos, quibus in bac palæstra laboraverat, exsuperatis inde iterum jus Judaicum cum pristino nitore fecit emergere, totumque illud omnibus nugis, fabulis, deliriis, catérifque vitis purgatum methodo tam plena to perspicua disposuit, & stilo tam facili & eleganti descripset, ut si quis omnia ea, que in hoc egregio opere prestita sunt, aquo animo perpendat, facile concedet, quod

nec jus civile Romanorum, nec catera aliarum gentium jura accuratiori Codice possint gloriari, quam quo jura gentis sue sapientissimus bic donaverat Judaus. Totus liber absolutus fuit quatuor Tomis, to in Agypto primum in publicum emissus circa annum post Christum natum 1 177. duos titulos præ fe gerit, Maimonides ipfe eum inscripsit משנרה חורה Legem secundam; frequentius autem vocatur ? manus, לש quia vox חוקה למpius cum voce חי in Sacra Scriptura conjungitur, manus fortis; è Sacra enim Scriptura suorum librorum inscriptiones plerumque desumunt Judæi; vocatur autem r manus, quia hæcvox ex iis literis conficitur, quæ in arte numer andi designant 14. numerum sc. librorum, qui in boc opere inveniuntur; illud enim sapientissimus concinnator in quatuordecim libros distribuit, eosque rursus in octoginta novem Tractatus seu Titulos, quorum singulis præmittit ea præcepta sive affirmativa sive negativa, quæ fundamenta totius juris sunt, quod deinde in eo tractatu explicatur; atque ideo totam legem oralem, simul ac totam legem scriptam comprehendit, & sane utramque tam plene tam perspicue, ut ex omnibus antiquis Ritibus, Consuetudinibus, & Traditionibus, que apud Judeos olim in observanda Lege Mosaica in usu fuerant, nibil in hoc egregio opere deesse invenies, quo minus totius

totius doctrinæ Judaicæ, que non sit prorsus absurda, Thesaurus omnibus numeris absolutissimus judicetur; atque ideo ut omnibus simul patesceret, in eo reserando desudare viri sane doctissimi opera pratium existimarunt, quorum laboribus nonnulli illius Tractatus Latine versi, & notis illustrati jamdudum prodiere. Horum ipse insistens vestigiis ex eodem consilio jam duos alios Tractatus ejufdem præstantissimi operis Latinitate pariter & annotationibus donatos curavi edendos; in primo eorum omnia jura, quæ de portione pauperis, in altero omnia ea, que de Peregrino seu Proselyto apud Judeos obtinuere, tibi trado explicata; licet enim à Maimonide in diversis operis sui Tomis bi dispositi sint, cum tamen toties * in Lege, ubi de portione pauperis agatur, Peregrinum seu Proselytum cum eo in eodem præcepto conjunctum inveniamus, bic etiam simul conjunxi.Cum autem Proselyti apud Judæos duplicis generis essent, Proselyti justitia, & Proselyti domicilii, in diversis locis de ils agit Maimonides; de Projetytis scilicet justitia in Tractatu de probibito congressu, to de Proselytis domisilii in Tractatu de Regibus; de bis tria capita, de illis duo in istis disjunctis Tractatibus inveniuntur; ut tamen omnia; qua de utrisque

tenebras

Vide Levit. c. 19. v. 10. & cap. 23. v. 22. & cap. 25. v. 6. &: v. 35. Deut. c. 26. v. 12. 1 Supply of the control of the cont

tradita sunt, simul babeas collecta, sub uno eodemque Titulo, acsi à Maimonide sic disposita fuissent, simul collocavi. Virique bi Tractatus seu Tituli cum toto opere jamdudum fæpius prodiere: tam præstantissimi enim libri non desunt plurimæ editiones: quatuor insignioris not & funt, omnes Venetiis impresse, tres nempe in magno folio, to una in parvo folio, que cum Commentario, quem vocant מסף משנה i.e. Argentum duplum, anno Christi 1574. in quatuor voluminibus è prelo emissa à plerisque merito præstantissima judicatur, at que ideo eam ubique sequor, omniaque Maimonida, qua jam tibi edo, juxta illius exemplar babes impressa. In versione conficienda, ut ea in studio lingua Hebraa Tironibus magis prodesset, pracipuam operam posui, ut verbum verbo, quantum fieri poterat, responderet; & si quid interpolandum requireret nimis concifus textus Hebræistilus, literis Italicis distinguitur; que eodem etiam charactere omnes Sacra Scriptura Textus, qui in utrisque Tractaribus citantur, infignitos invenies. In notis nibil ulterius prastandum proposui, quam ut omnes difficultates, que in legendis bis Tractotibus cuicunque lectori poffint occurrere, prorsus tollerem; to conatu meo in bac re spero non excidi, quin ita cunctas textus Hebrai reseravi, latebras, obscurasque illius tam perspicue illustravi readita tenebras

tenebras, ut quæ sub iis usque adbuc latuere, omnibus deinceps manifestissime patescant; & bæc ultima est laboris mei meta, quam si tam feliciter attigerim, ut binc acutioribus ingeniis ea subministrata fuerint, quæ vel in explicanda Sacra Scriptura, vel in pietate & bonis moribus promovendis quid prodesse possent, & propositi mei finem, & opera pramium fum affecutus. Eriaca in Verlione Lacina.

the control of the co

The state of the s

Erraca in Notis

du e com a miles i en e

Errata in textu Hebræo.

tenebras, ut qua sub its usque adirectable excepte

deinceps manifeliling parescant; & Ve

la cris mei mera, quan i tamfelieren bu

Pag. 3. lin. 25. pro לה לפפר המות pag. 4. lin. 17. lege במות pag. 6. lin. 4. lege לכל pag. 13. lin. 11. lege מונה pag. 17. lin. 17. lege מנות pag. 24. lin. 24. lege מנות pag. 25. lin. 24. lege מנות pag. 28. lin. 24. lege מנות pag. 29. lin. 24. lege מנות pag. 29. lin. 29. lin. 29. lege מנות pag. 24. lin. 17. lege מנות pag. 24. lin. 17. lege מנות pag. 24. lin. 26. lege מנות pag. 24. lin. 26. lege מנות pag. 24. lin. 27. lege מנות pag. 24. lin. 28. lege מנות pag. 24. lin. 28. lege מנות pag. 24. lin. 28. lege מנות pag. 264. lin. 5. lege מנות pag. 264. lin. 12. lege מנות pag. 264. lin. 5. lege מנות pag. 265. lin. 7. lege מנות pag. 164. lin. 12. lege

Errata in Versione Latina.

PAg. 34.lin. 23. lege pugnum. pag. 39. lin. 9. lege projeciat pag. 99. lin. 30. lege suspicio. pag. 103 lin. 3. dele (39) & intersere supra lin. 1, ante vocem proborum. pag. 120. lin. 36. lege separari. pag. 138. lin. 32. lege necesse est. pag. 145. lin. 29. lege quocunque.

Errata in Notis

PAg. 9. lin. 13. pro אליו pag. 10. lin. ult. lege הבר pag. 11. lin. 31. lege vocatur. pag. 31. lin. 38. lege סרר ורעים pag. 44. lin. 12. lege בטף pag. 45. lin. 15. lege comedat. pag. 58. lin. 19. lege manipuli. pag. 68. lin. 43. lege ad illas. pag. 77. lin. 3. lege animam pag. 88. lin. 1. lege 101 Legi. pag. 107. lin. 28. lege בליעל pag. 121. lin. 3. lege excifaque per Caldaes Hierofolyma. pag. 151. lin. 27. lege חבקר את lin. 34. lege בלומר. 36. lege

Jeem qXd BligCio N atl Angu-

Ad Librum Maimonidis, cui Titulus, Constitutiones de Donis Pauperum, & ad omnia capita illius; & recensio particularium Legum ad unumquodque caput.

פרק ראשון

מתנות ענשבם ולפרקיווער

דיניר:

כל פרקופרק קריאה לפרטי

יכאר שמצוה להניח פארה לעניים בסוף השרה או באילן:

ורין אם עבר וקצר כרל השרה ואסף כל פירור: האילן:

המעמר ושכח אלומרי

ואם שכח מקצח קמרה: מתנות עניים אלו אם יש בהן טובת הנאה לבעלים: ורין גר האמור במתנורת

עניים: ומאימתי מותרין כל ארם בלקט שכחה ועוללות: מתנורת עניים אלו אם נוהנות בחוצה לארץ:

וכמה שיעור הפיארה:

פרק שני

יבאר כל הרברים שחייביו בפיאה וכמה שיעור הקרקע ש יהיה חייב בפיארה:

CAP. I.

Explicatur, quod præceptum fit relinquere Angulum in fine agrì, vel in arbore:

Item quomodo se jus habet, si quis transgrediatur, & demetat totuni agrum, vel colligat omnes fructus arboris:

Vel si quis in manipulos colligat,& manipuli oblitus sit in agro:

Vel si oblitus sit partis segetis:
Item an ex istis pauperum donis
aliquam gratiam retributam habeant ipsi proprietarii;
Item qualis sit peregrinus, de
quo dicitur in donis pauperum:
Item quando jus habent omnes homines ad Spicilegium, Remoblivione relictam, & Racemulos:
Item an hæc pauperum dona de-

man en all C A'P. wall.

Item quænam fit quantitas Anguli.

beantur extra terram Ilraelis:

Explicantur omnes res, quæ obligantur ad Angulum; Item explicatur, quænam fit quantitas foli, quod obligatur ad Angulum; Item quod obligatio It ad Angu-Ad Librum Mainonich Murdid bA

Item quid fier, fi quis demetat agrum fuum, priufqua maturelcat; vel fi confecret euin, dum adhuc feges fit:

Vel si extraneus demetat agrum fuum, & postea factus fit proselytus. Item an conducendi fint operarii

Gentiles ad demetendum:

Item in quanam agri parte relinquendus fit Angulus.

Item utrum operariis præceptum fit relinquere Angulum.

Item an pauperes demetant Angulum rerum demetendarum; item an partiantur illum, an rapiant Illam:

Jeem quot diei temporibus diftribuant Angulum:

Item quomodo se jus habet, si pauper occupet partem Anguli, & fpirgat super reliduum.

CAP. III.

Explicatur, an Angulus relinquendus fit in uno agro pro alio et conjuncto:

Item quid fit, quod dividit agrum, facitque eum, ut sit tanquam duo agri:

Item quomodo le jus habet quoad Angulum, fi quis ferat inter arירין שחיים הפיאה בקמה:

rosr MICCICO necin נהקנצה שבהו קידם שהונטה אנ הבקרש והוא קמרה. נכרי שקצר שרהו ואחר

ואם שוברין פועלים ביחים

כאי זה מקוכם מן השרו מניחין הפארה:

ואם הפועלים מחהרים

פיארת דברים הנקצרים אם קוצרים אותה חעניים ואם מחלקים אוחה או כווין אוחנהן השם מאו

ירין בכמה עתות ביום מחלקין הפארה:

והעני שנטל מקצת הפארה יורקה על השאר:

יכאר אם בניחין פאה משרה אחת לחברתה:

ההפסק שעושרה השרו כשתי שרורה: וחזורע בין האילנות:

EGINACEM SIGH TO Ver On the west to the time !

הזורע שרהו מין אחד בשתי גורנות או שנים מינין בנורן אחת:

האחין שחלקו או השותפין שקצרו תצי חשרה ואחר כך חלקו:

המוכר מקומורת מקומורת משרהו לאנשים הרבה: ושנים שחלקו אילן: שרה חרובין וזחים: והבוצר מקצת כדם לחקר מעל הנפן:

פרק רביעי

יבאר אי זהוי לקם והרוח שפור עומרין וערכן עם הלקט:

והמרביץ שרהג קוכם שילקטו עניים:

זרעים הנמצאים בחורי הנמלים ושבולת של לקט שנתערכה כנריש:

ורין אם ישכור הפועל ער מנת שילקט בנו אחריו:

מי שאינו מניה לענים ללקט או המרביץ ארי בשרהו: Vel si quis serat agrum suum una specie seminis, reponarque post peractam messem in duobus horieis, vel si serat duabus speciebus, reponarque in uno horreo:

Vel si fratres agrum sum partiti
fuerint; vel si socia demessuerint
partem agri & postea partiti suemint:

Vel si quis vendat ex agro suo multas portiones pluribus hominibus:

Vel si duo emerint unam arborem:

Vel si agerseratur siliquis, vel olivis: Vel si quis vindemiaverit partem vinez, ut attenuacvites.

Vel a quis habeat quinque vite- es

CAP. IV.

Explicatur, quid sit spicilegium, & quomodo se jus habet, si ventus dispergar manipulos, ita ut permisceantur Spicilegio.

Vel si quis stercoret agrum suum, priusquam pauperes collegissent Spicilegium in co:

Item quomodo le jus habet quoad grana in cavernis formicarum inventa; & lpicam Spicilegii, quæ forte permisceatur acervo Proprietarii:

conducat operarium sub hac conditione, ut filius illius collegat Spicilegium post eum:

Vel si quis prohibeat pauperes colligere Spicilegium; vel collocet Leonem in agro suo:

Irem

Item quomodo se jus habet, si quis publicet Spicilegium, cum jam - maxima illius pars deciderit :

Item quid fit Uva decidua, quid Racemulus; item quid fit Ceteph, Vel fi frattes entered binp 38 iti

Item quid fiet, fi tota vinea replea-- ortun dolis Racemulis: morred

Item quando pauperes jus: habent accipere Uvas deciduas, & Racemulos:

Item quomodo se jus habet, si quis confecret vineam fuam, cum nondum in ea appareant Racemuli: vel fi Gentilis vendat vineam fuam Ifraelitæs vindemiandam: Vel si quis habeat quinque vites, & vindemiet illas pro domo sua.

CAP. V.

Explicator, quid fit spicilegium, Explicatur, quomodo le jus habet de manipulo, cujus obliti funt proprietarii, non vero operarii, Vel fi enis flercore: artno 2 5%

Item quomodo se jus habet, si alicujus manipuli vento acti fuerint in agrum proximi sui, ibique ille manipuli oblitus fueriti: nare

Vel si quis tollat manipulum primum & tertium, & oblitus sit quarti; vel si manipuli in agro fibi invicem permitti fint, unufq; corum ex oblivione relinquatur: Item quomodo se jus habet, si quis demetat nocte, vel si quis demetat qui cœcus est; vel si fruges demetantur per fasciculos parvos: Leonem in agro fue :

המפקיר את הלקט עם ינפילהן דובו או ביינו

ואי זהו פרט אי זהו עוללות ואי זהו בתף ואי זהו נשף:

כרם שבלני עוללורו:

ומאימתי העניים זוכין ליקח פרט העוללות:

ורין המקריש כרמו ער שלא נורעו העוללורו כותי שמבר ברמו לישראר

מי שהיו לו חמשה נפנים ובצרם לתוך כיתו:

יבאר העומר ששכחוהו בעלים ולא פועלים או איפכיאו

ורין עפו עמריו לתוך שרה חבירו ושכח שם עומר:

הנוטל עופר ראשון ושלישי ושכח הרביעי או שדרה מעורבבין שעומריה

ורין הקוצר כלילה או הסומא התכואת שקצרה אגורות קפנורת ביום וואני

ergo he have a he

שנים שהתחילו לקצור מאמצע השורה זה פניו לצפין חה לרקום ושכחו לפניהם ולאחריהם:

המפנה אלומות ממקום למקום ושכח:

שתי כריכות המוברלות או שני צבורין זו מזו אם הוא שכחה:

היר כל העומרים קב קב האחד מארבעה קבים ישכחה:

עופר שיש כו סאתים או קמה שיש כו סאתים ושכחה:

שכח אילן בין האילנורן מסויים או בלחי מסויים

היה כל שרהו זית נטופה:

זית העומר באמצע השורות לברו:

אי זהו שכחה בעומרים:

והמפקיר כרמה והשכים

פרק ששי

עצמו משלישית חשקל:

יבאר מעשר עני וסדר תרומות ומעשרות: Vel si duo incipiant demetere à medio ordinis, unus scilicet versus septentrionem, & alter versus - Meridiem, & segetis obliti sint & ante se, & post se; ante se, & post se;

Vel si quis removeat manipulos ab uno loco ad alium locum, & unius corum oblitus sit:

Vel siduo fasciculità se invicem ser parati, aut duo acervi à se invicem separati ex oblivione relicti fuerint.

Vel si singuli manipuli contineant Cabum seminis, unusque inter cos contineat quatuor Cabos isque ex oblivione relinquatur:

Vel fimanipulus in quo funt duz Sez feminis, seu leges in qua funt duz Sez feminis, ex oblivione relinquatur:

Vel si quis oblitus sit arboris inter arbores, live sit insigniter notata per sidus sit. I tem a non svil -

Vel si totus ager repleatur solis olivis Netophæis:

Vel si oliva stet in medio ordinum

Item quid sit Res oblivione relicta in manipulis:

Item quomodo se jus habet, si quis publicet vineam suam, surgatque mane, atque iterum possessionem illius occupet.

Explicantur Decime pauperum, & ordo Trumarum & Decimarum:

שנה השמישה שפשורה Sab baticus liber sit ab omnibus Decimico da Santon con nosco ant

Item fi pauperes accedant ad Proprietarium agri, ipseque babeat Decimas pauperum in manu lua, quantum ille tenetur fingulis dare: 13th sualdo manos ania

Item quomodo se jus habet, si quis habeat Decimas in horreo, & vellet dare pauperi fibi cagnato vel amico:

Item fi duo pauperes accipiant agrum, ut colant pro certa portione fructuum, an fibi accipiant Decimas paupernmido no sup-

Item an ille, qui agrum accepit ad demetendum, jus habeat ad Spicilegium, vel Angulum, vel Decimas pauperum, quæ funt in eo:

Vel ille qui vendidit agrum cam fo-Imm quam fructus, & deinde pauper factus fit. Item an liceat folvere debitum Decimis pauperum

CAP. VII.

Explicatur, quod fit Præceptum affirmativum dare Eleemofynas pauperibus, unicuique scil. juxta quod pauperi conveniens lit:

Item qued nemo unquam denegabit dare pauperibus tertiam partem sicli quotannis pro Eleemolynis: 1 y

Ité an inquirendum sit de paupere: Item an alcadisce vestiendi fint paul peres Gentiles una cum pauperibus Ifraelis;

מכל חמעשרות:

כעל חשרה שעברו עליו שניים והירה לו מעשר שני כמח נותן לכל אחר:

ביה לו מעשר בנורן ורוצה ליחנו לעני קרובו או מיורעו: מיורעו

שני עניכם שקכל ה שררה באריםות אם יקחו טעשר : עני

המקבל שרוה לקצור אכם מותר בלקט שכחרה ומעשר עני:

המוכה שרחו קרקע ופירות והעני ואם פורעין פמעשר שני מלוה: min or when his curent:

יבאך שמצות עשרה ליתן לעני צרקרה כפי מרה כשניאור לענים חיףפם

ורין לעולם לא יפנע ארם עצמו משלישית השקל:

eleminar englande ואם פורקין אחר הענינ אם מפרנסין ומבסין עניי כותים עם עניי שראר Item עני המתור עדל הפתחיכם והעובר ממקום למקנם:

עני שאינו רוצה ליקח צרקה ומי שאינו רוצה ליתן:

אם פוסקין צרקה על יתומים: תבאי צרקרם אם לוקחין מהנשים בייף מ

האשה שקורטת לאיש לכל עניי ביתו קורטין לעיתו:

יהאומר תנו מאתים זוו לבית האומר תנו מאתים זוו לבית הכנסת:

פרק שמיני

יבאר הצרקה שחיא בכלל

त्यातावः

הנוכר: צרקת: ולא ידע בקח נרר ואם מותה לשנורם

אכם מקבל זו צרייה מן הכותים בפרהסיא וכותי שנרר לברק הבית

אין לך מצוה רבה כפריון

MINITER STANK

pere, qui mendicat offiatim, transitque à loco ad locum:

Item quomodo se jus habet de paupere qui non vult accipere Elecmosynas, & de eo qui nonvult dare:

Item an imponenda fit Eleemolyna
Orphanis:

Item an Collectores debent accipere Elecmofynas à Feeminis.

Item quod pauperes proprie familie preferendi fint pauperibus

proprie civitatis:

Item quomodo se jus habet quoad eum, qui dicit, date ducendos zuzos Synagoga.

Explicating quadring and civil

Explicatur, quod Eleemofyna fit lub genere votornes & quo modo se jus habet de eo, qui capitur voto Eleemofynarum.

Item quomode fe jus habet de eo, qui vovit fileemolynas, & non novit quantum vovit; item an ilcitum fit tommutate rem obtatam:

Item an accipienda fit Elecmosyna

Item quomodo se jus habet de Gentili, qui vovit aliquid in reparationem templit aliquid in repara-

Item quod non sit præceptum æque mægnum an illud quod est de ret de ret de mantiere de præserende sit omnsbus aliis rebus:

c 2 Item

Item an redimendi sint captivi pre-

Item an fuga iis comparanda sit :
Item quomodo se jus habet de redimendo servo captivo, & de Israelita captivo, qui Apostata factus sit, licet quoad unum præceptum:

niant, ut despondeantur, quisnam prius despondendus sit:

Item quod fœmina viro præferenda fit in omni re Eleemolynarià:

Item inter viros quisnam præferendus sit:

CAP. IX.

Explicatur, quod in omni civitate, quam incolunt Ifraelitæ, constituendus sit collector Eleemosynarum:

Item quod distribuenda sit pecunia pauperibus die jejunii:

Item per quot colligenda est Eleemolyna Cistæ, & per quot distribuenda:

Item an Collectoribus Eleemofynæ licitum fit à se invicem discedere:

Item quomodo se jus habeat, si collector Eleemosynæ inveniat pecuniam in soro:

lectoribus Eleemofynarum de E-

Item quod quicunque commoratur in aliqua civitate triginta dies cogendus sit dare Eleemosynas: אם פודין השבויים ביותר משווין

ואם מבריחין אותם: עכר שנשכה וישראל שכזי שהמיר למצוה אחת:

יתום ויתומה שכאו להשיאם מי קורם למים האשה שקורמת לאיש לכל רבר: רבר: וכאנשים מי קורם למי:

פרק תשיעי

יבאל שככל עיר שיש בה ישראר מעמירין גבאי צרקרן:

ורין בחעניה מחלקים מעות לעניים:

הקופה בכמה נובית ובכמה מתחלקות:

ורין נכאי צרקה אם רשאין לפרוש זה מזה:

ואם מצא הנכאי מעורן כשוק

אם מחשבין בצרקה עם נבאי צרקה:

מי שישב במרינה שלשים יום כופין אותנ ליתן צרקרה: מישהיו בירו מעורה יהרי

מי שקבר מי הקופרה ומן

מי שהירה הולך ממקום:

מי שהיו לו כתים שהורת וכרמים אם מחייבין אותו למכור:

פרק עשירי

יבאר שחייבין אנו להזהר במצתו צרקה יותר מכל הבצורת:

ורין המעלים עינו מן הצרקה או הנותנה בסבר פנים רעות:

ורין שמנרה מעלורן יש בצרקה זו למעלה מזו: ושירחק הארם שצמו ואל יצטרך לבריורן:

מישאינו צריך ליטול ומרמה את העם:

מפתח

לספר הרמכם הלכות גרים

Item quomodo se jus habet de eo, qui pecuniam habet in manu-sua sed æri alieno obnoxiam.

Item qualis debet effe conditio illius, qui Eleemofynas accipit à Cista, vel à Catino:

Item quomodo se jus habet de eo, qui iter suscipit à uno loco ad alium, pecuniaque ei in itinere deficit:

deficit:
Item an pauper, qui habet domos,
& agros, & vineas, cogendus sit
eas vendere:

CAP: X. one m

Explicatur, quod obligati sumus magis cauti esse in observando præcepto de Eleemosynis, quam in observandis omnibus aliis præceptis affirmativis:

Item qualis ille censendus est, qui ablcondit oculos suos ab Eleemosynis, vel dat eas cum vultu malevolo:

Item quomodo se jus habet de octo gradibus, qui sunt in Eleemosynis unus supra alium:

Item quomodo se jus habet, si quis semeipsim ad angustam vivendi rationem redigat, ne egeat ope hominum:

Item quid fiet de eo, qui non neceffitate adigitur, ut accipiat Elecmosynas, decipit tamen populum

INDEX.

Ad librum Maimonidis, cui titulus

Constitutiones de Prosetyta 11182 nad omnia capita illius se recensio particularium Legum ad unumquodque caput deb silaup met l

us, qui Elecmety AcDaccipit à Ci-

Explicatur, quod Profelyto opus lit Circumcifione, Baptilmo, & Iparlione fanguinis facrificii:

Item ex cujus sententia baptizan-

vida, quæ Proselyta facta est, & baptizatur:

Item quomodo se jus habet de eo, qui venit, dicitque, quod Proselytus factus esset coram Consistobrio talis loci.

Item an circumcidendi, & baptizandi fint fervi, qui emuntur à Gentilibus.

Item an necessarium sit, ut servus
- baptizetur coram Consistorio:

Item an manumiflo opus fit Baptifmo:

Item quod Solomon & Sampson Proselytas secissent uxores suas, quas duxerunt.

Explicatur, quomodo admittendus dit Proselytus justitiz, & quis sit Proselytus Domicilii, & an ille

Item an servo, qui emptus fuerat à Gentilibus, dicant, quid vidisti, quod ad nostram religionem ve-

Con-

יהולפרקיוועלכל פרקופרק קריאה לפכטה חיניני:

פרק ראשון

יבאר שהנה צריך מילרה ישבילת והרצאת רמים: קטן גר על רעת מי מטבילין היארוה וה והיום יה

ומעוברת שנתניירה ושכלה: ורין מי שכא ואמר נתניירתי

בנית דין פלוני: אם מלין ומטבילין חעברים הנלקחים מן הכותים: ואם צריך שיטבול העכר בנית דין:

וקשנשחסרנים אפשם עהיה שבילתה חורונים א

וששלמה המלך ושמשין ניירו הנשים שנשאו ביירו

פרקשני

יבאר כיצר מקבלין גרי הצרק ואי זרה הוא גר תושב ואם מקבלין אותו: עבר שנלקח מן הכותים אם אומרים לו מרה ראירת שבאתה גר שנתנייר כקטן שנולר רמי:

וסיצר דין הנריכם בעדיות

פרכן שלישי

יבאר ישראר וכהן ביפרת תאר ואם לא חפץ חישראל בה מה רינה:

והין יפת תארשמאראו שני להניח עבורת כוכבים להניח עבורת שני עשר ומזלורת אחר שני עשר

אי זה נקרא חסיר מחסירי אומות העולם:

פרק רביעי

באר הרבלים שנצטוה ארם הראשון וכמרה הוסיפו לנח:

בן נה שייחר שפחה לעברו או שגול או שהרג ארץ הנפש:

בני נח מצווין על הרינין:

פרק חמישי

יבאר בן נח ששנג באחר ממצותיו: Et quod Proselytus, postquam initiatus sit, habendus est tanquam infans recens patus:

Et quomodo le habet jus Proselytorum, quoad congressus primamario & secundario probibitos.

Item quodCincia And observat

dotis ad fæminam pulchram in bello eaptam; item jus, fecundum quod cum ea agendum est, si si-raelita non delecterur ea:

Item quemodo se jas fiabet quoad faminam pulchram in bello captam, que Idelolatriz nollet renunciare post expectatos duodecim menses:

Item quinam ille est, qui vocatur pius è piis ex Gentibus muadi:

CAP. IV.

Explicantur omnes res, quæ præceptæ erant primo homini, & quænam insuper ad has Noacho præcepta fuerant:

Item explicatur, quomodo se jus habet quoad Noachidam, qui ancillam matrimonio conjungit servo suo, vel qui furatus est, vel homicidium commist:

Item quod Noachidæ mandati sunt judicia exercere:

CAP. V.

Explicatur, quomodo se jus haber quoad Noachidam, qui unum aliquod quod ex præceptis, quibus tenetur exerrore violaverit:

Item, fi quis, qui Profelytus factus ht , voluerit iterum reverti ad -Ethnicifmum fuum, an el aufculcundari 9 Probosps.

Irem quod Gentilis, qui observat Legem, vel celebrat Sabbathum reus fit mortis and he sitoh Item an accipienda sit Eleemos na Gentilibus an en mus boup frem quomodo le jus habet de Gentili, & Ifraelita, vel duobus Gentibus, qui veniunt, ut judicentur fecundum jura noftra. nunciare post empedatos duod ...

Commentes: Irela opinion illech, qui vocator plus è pils ex Centibus mundi:

CAP, IV.

Explicantur omnes res, que precepts crant orino homini, & outante infinet sa bas Nogobo pracopra fuerenci:

Irem explicatur, quomodo le jus haber quoad Noachidan, oui ancillad marrimonio conjunele fervo fuo, vel qui furatus elt . vel homicidium commilie:

Item quod Noachide mandati funt igdicia exercere:

CAP. V.

Explicatur, quomodo fe jus baber quoad Noachtdam, qui unum ali-Loud

quibus tene- מי שנחנייר ורצרה לשוב היי לבוחוותו אם שומעין לה:

> סרוי שעסק בתורוה או ששבת חייב מתה:

ורין אם מקברין צרקודה מן

בה מחדינה: ימום וכותי וישראל שבאו או שני כותים שכאו לדון בדינינו:

לחניח עבודת כיבבים ומולים אמר שני נשור

WITH SERVICE CHOIL MONTHUM COT:

THE STATE OF THE STATE OF

comment want dear ME OFFE ME OUTER HELD TIEU:

בני בח בצווין על חדינין:

ICHT EI EN WULL ENT CCTTTTT: Con-

הלכור ז מתגוה ענייב

יש בכללו שלש עשרה מצורת שבע מצורת עשר ושש מצורת לא תעשה חהו פרטן

NITHER BUILDING

ב. שלא יכלה אותוה

יניולהנוחולקשונים יוים

ר. שלא ילקט הלקט

ה לעוים עוללות הכרכ

שלא יעולל חכרב

לעות פרש הכרם של

ת שלא ילקט פרט הברם

ש להניון שכחורה

שלים ישוב לקחרה השכחרה

א להפרישמעשר לעניים

יב ליתן צרקה במסת יר

יל שלא יאמין לכבר על אינים אמין לכבר על אינים הענים הענים

Constitutiones

de Donis Pauperum;

In quibus comprehenduntur tredecim præcepta, septem (1) seilicet affirmativa & sex negativa, quæ speciatim hæc sunt.

L. Relinqueroangulum. Levis. 6.19

II. Ne quis penicus dement euro Levis chistop. Ede 23. v. 22 ber

c. 19. v. 10. & c. 23. v.22.

IV. Ne quis colligat spicilegium.

V. Ralinquere racemula vinca. La-

VI Nequis racemet vincami Levis.

VII. Relinquere mes decidies vie

VIII. Nequis colligatuvas decidus

IX. Relinquerencem ex alliments oneglectem Democrationary

Xe No spin comments adviceipia

xi. Separare decimanion patipes ribus. Dente cura, itus. A monoit

XII. Dare eleemolynas pro faculta-

messint, vel incendio consinuation number all sulling and proposition and contrast and contrast are superes. Deut. c. 15:7.

A Atque

Atque explicatio horum præceptorum in fequentibus hisce capitibus habetur.

managua P. I.

The stit agrum suum, totum agrum non prorsus demetet, sed relinquet parum
segetis in fine agri pro pauperibus,
junta quod dictum est, sui Mon
prorsus demetes angalum agri thi;
Quod tenet, sive segetem metit, sive
radicitus evelit, & ilhud quod relinquit vocatur Angulus

IV. No quis colligat ipicilegium.

IL Erheut relinquitin agro, fic ctiam in varboribus cum colligat fructus earumy relinquet parum pro pauperibus; ir vero transgueffus fu crit, & demeffuerit totum agrum, vel collegerit omnes fructus arboris, defumet parum ex es quod demeffuit, vel ex co quod collegit, & dabit pauperibus, quoniam donatio in ellerzeceptum (3) affirmativumgi namediam eft (4) penperi & perignind sanderellapaterelle et eriamis molyerit in farinam, comque depfuerit & (5) in panes conerit, ecce ille minifeminus dabit ex co pertionem Anguli pauperibus. XII. Dare electrolynas pro faculta-

HL Si penierit tota messis, quam messuit, vel incendio consumpta suerit,) prinsquam dedisset angulum,

contra pauperes. Dent. c. 15.7.

וביאור מצות אי בפרקים אלו

ברק ראשון

לא יקצור ארוכל השברה כלה אלא יניה מעטקטוה לעניים בסוף השרה שנאמר לא תכלה פאר שרך בקצרך אחר הקוצר ואחר התולש חרה שמנית הוא הנקרא פארה:

ב ובשכם שמניה בשרה

כך באילנור בשאיסף

ארד פירהיהן מניה טעט

לעניים בשבר הקצור ארד

פירור האילן להקח מעט

ממרה שקצר או ממרה

שאסף ונותנו לעניים

שנאמר לעני ולנר תעור

שנאמר לעני ולנר תעור

שואם האפילו שהן הקמה

ולשו ואפאו פת הרי זה נותן

ממנו פאה לעניים

נ. אברבה הקציר שקצר או נשרף קור ם שירון הפאה ecce

Atouc

Δ

הריזה לוקה שתחי עבה על: מצות לא תעשה ואינו יכול לקיים עשר השבה שניחק לו.

די וכן בלקט כשקוצר ומאלם לא ילקט חשבלים הנופלורת בשערת הקציר אלא יניחם לעניים שנאמר ולקטקצירך לא חלקט עבר ולקטן אפילו טחן ואפרה נוחן לעניים שנאמר לעני ולגר חעיוב אותם אברו ארנשרפו אחר שלקטן קורם שיתן לעניים לוקרה

ה וכן כפרט שנפרט מן
הענבים בשעת הבצירה
וכן בעוללורת שנאמר
וכרמך לא תעולל ופרט
כרמך לז הלקט לעני ולגר
תעזוב אותן וכן המעמר
ושכח אלומה אחת בשדה
הרי זה לא יקחנה שנאמר
ושכחת עומר בשדה לא
תשוב לקחתו עבר ולקטר
אפילו טחנו ואפאו הרי הז
נותנו לעניים שנאמר לגר
ליתום ולאלמנרה יהיה

den transgressus est præceptum negativum, nec sam possit observare praceptum assirmativum in co contentum, (7) in quod transfertur.

IV. Sic etiam quoad spicilegium, cum metat aliquis, vel in manipulos colligat, non colliget spicas, quæ tempore messis deciderant; sed derelinquet eas pauperibus, juxta quod dictum est (8) Spicilegium messis tua non colliges. Si vero transgressus suerit & collegerit eas, etiams moluerit & coxerit, dabit tamen pauperibus, juxta quod dictum est; (9) Pauperi & peregrino ea derelinques. Si postquam collegerit, perierint, vel incendio consumptat suerint, priusquam dedisset pauperibus, (10) vapulabit.

V. Etfic etiam de uvis deciduis, que tempore vindemiz defracta fuerint, & fic de Racemulis fe lex habet, ficut dictum eft ; (11) Vineam tuam non racemabis; nec uvas deciduas vinea tua colliger, fed pauperi & peregrino ea derelinges : & fic etiam, qui in manipulos colligit, &collitus eft unius manipuli in agro, ecce non ac ciplet eun jahre quod dictinieft, (Y2) Stoblite fueris manipall unia in agro tuviad illum accipiendum non reverteris. Si transgressus fuerit & acceperit illum, etiamfi moluerie & coxerit, ecce ille nihilominus dabit pauperibus, nam dictum eft, (13) Erit pro peregrine, Orphane, & Viduas (14) hoc autem est præceptum affira mativum A 2

mativum; ecce enim tibi indicatum eft, quod omnia hac præcepta (15) fupra memerata fint negativa, que transeunt in affirmativa, & fi qui non observet pracepta fasfirmativa, quæin ils negativis comprehenduntur ,

vapulabit.

VI. Et sicut lex de Re oblivione relicta locum habet in manipulis, fic etiam locum babet in fegete, & fi qui oblitus fit partis alienjus fegetis, & non messuerit illam, ecce ea est pro pauperibus. Et sicut lex de Re oblivione relica locum habet in frugibus & his similibus, sic etiam locum babet in arboribus omnibus, juxta quod dictum est, (16) Cum exsufferes eliyam tuam; non ferutabers rames post te. Et hoc juseft in cæteris arboribus.

VIL Manifosto hine tibi indicatum eft quod in vines quatuor fint dona pro pauperibus; Uvæ deciduæ, Racemuli Angulus & Res oblivione relictat è frugibus tria dona; Spicilegium, Res oblivione relicta, & Anenlus & in arboribus duo dona; Remoblizione relicta, & Angu-

lus.non 2002 or an illusioner zuich fr MIIGEx omniber 10st pauperum donie (12) nullam omnisse gratiam uri en beneficio dato recipiunt ipli proprietarii; fed pauperes veniant & accipiant ea, iplis licet invitis proprietariis immo etiamfi (18) pregrietarius pauponrimus fit in toto Mraele, auferant tamen ea ex manibus allins, and the morns and (11)

wayiism

לפרובה שכלן מצורה לא תעשודה הניחק לעשה הן ואם לא קיים עשה שבהן לוקה:

וי כשכם שהשכחרה כעמרים כך היא בקמה אם שכח מקצת הקמה ולא קצרה הרי זו לעניים זכשם שהשכחה בתבואה וכיוצא בה כך יש שכחה לאילנות כולו שנאמר כי תחבוש זיחר לא תפאר אחריך והוא הרין לשאר האילנות:

ו נמצאות למר שארבע מרנות לעניים בכרם הפרט ווואיללורדי לי וחפיאוד והשבחהה ושלש מתנוה בתבואה הלקש והשכחרה והפארה ושתיכשבאילנות השכתה והפאה: מו חבמי

ח בה מחנות עניים אלו אין בהן שוכח הנויה לבעלים אלא העניים באין תושלין אורון על כרחן שר בעלים ואפילו עני שבשראה ממאין אותן ור מערה נישר IX. O-

יש כל נר האמוד במתנות עניים אינואלי בד צדק שהריוחוא אומר במעשר שני וכא הלוי והנר מדה הלוי כן ברית אף הגריכן ברירת ואף על פי כן אין מונעץ ענייכותים ממחנות אלוי אלאכאין בכלל עניי ישראל עניםלין אורון מפני

לעני ולנר תעווב אותם כל זמן שהעניים תובעין אותן פסקר העניים לבקש ולחזר עליהם הרי הנשאר מהן עליהם הרי הנשאר מהן מותה לכל ארם שאין עופר קחוש בתרומות האינותייב מיהן לחן המיחן שלא נאמר כתן ונתן לעניים אלא תעווב אותם ואינו מצוורה לעוב אותן לתיח ולעופות אלא לעניים והרי

יא מאיפתי מותרין כר ארם בלקט משיכנסו המלקטים שניים וילקטו אחר מלקטים הראשונים ויצאו. פאימתי מותרין כל

intelligendus est quam Proselyms intelligendus est quam Proselyms justitie; namecce dicitur de decimis secundis, (19) Venies Lavita est peregrinus: prout vero Levita est sub seedere, sic etiam (20) Peregrinus de qua ibi dicitur, est sub seedere; nihilominus non ancent pauperes (21) Gentiles à donis istis, sed pacis gratia veniant promisque cum pauperibus Israelis, se accipiant ea, il provide paris de donis de la company de la compan

X. Dicitur de donis pauperum, (22) Pauperi & peregrino ea derelinques, i. e. quamdiu ea pauperes quarent; si vero pauperes desinant quærere, vel ad lua dona invenienda ulterius circuires ecce ad illud guod relinquitur jus est unituique hominis quia monteft res facrata freite (29) Truma, nec obligatur propile tarios date pretium comin pauper ribus, quia non dichum eft de issuit daret pauperibus, fed ut nelinquel ret ea; non autem mandatum eft derelinquere bestiis & avibus fed panperibus; quin ecce non affant one relidum tub ca. pauperes.

mines ad spicilegium of Ref. pollquam ingressi sunt collectores socundi, & collegerant post collectores primos, & abierunt Quando jus habent omnes homines ad uvas deciduas, & racemulos? Refs.

A 3

Postquam intrarunt pauperes in vineam & decesserunt, ad quodcunque deinde reliquum eft, jus eft unimique homini. Quando jus habent omnes homines ad rem oblivione relictam in olivis? Refp. In terra Israelis si quis illius oblitus sit in vertice olivæ, ecce ad illud jus est unicuique hominiabinitio menfis (24) Chefleu, quod tempus est (25) pluviz fecunde in anno ferotino; fed adacervosolearum; quos fub arbore ex oblivione reliquit,ec. ce jus est unicuique postquam pauperes ad eos inquirendos defierint circuire, que en ambine ca parego, a . i . non o

XII. Quamdiu pauperi jus est toliere, quod oblivione relictum de olivis in terra sub arboribus jacet, toliat; immo etiamsi jus sit unicut-que ad illud quod oblivione relicum etiam jus est ei accipere illud quod oblivione relicum quod oblivione relinquitur in vertice arboris, accipiat, immo etiamsi jam homemplius sit aliquid oblivione relictum sub es.

reast fivera pauperes definant auce

XIII. Dona pauperum que funt in agro, ubi non funt pauperes, qui curant ca, pertinent ad proprietarium agri; immo etiamfi nondum definant pauperes circuire ad querenda dona fua.

השרה יואף על פי שעריין לא פסקו העניים מלחור על מתנותיהם:

משר לכן העניים ככרבים ויצואר הנשאר אחרי כן מותר לכל אדכם מאימתי מותר לכל אדכם מאימתי של זתים כארץ ישראר אכם שכת אותה בראש הזית הרי זר מותר בדי בשנה זמן רביעה שניירי בשנה אפילרן אכל ציבודי זתים ששכחן תחרת האילן הרי ורי מותר בהן משיפסקי העניים מלחור אחריה:

העניים מכחות אחורים ליטורי שבחרת החתיכם המונחות בארץ תחורת האילנות נושל ואף על פי שבבר מותר כל ארכם בשכחות שבראש האילן וכל זמן שיש לו ליטור שבחורה שבראש האילן שבחורה שבראש האילן נוטל ואף על פישערין אין לו שכחורה חתריו:

ינ. מחנות עניים שבשרה שאין העניים מקפירים עליהן הרי הן של בעל השרה ואף על פי שעריין ה שירי כל מתנורם חעניים האר אינן נוהנות מנד תורה אלאבארזישראבחרומות ומעשלוות בהריאהכתוב אומר וכקוצרכם ארו קציה ארצכם וכי תקצור קצירך בשרך. נתפרש וכבר כנמרא שהפיארה נוהנרת בחוצרה לארץ מרבריהם ויראהלי שהוא הרין לשאר מתנורת עניים אלו שכולן בנוהערבוים בחוצום מווילאכז

שו כמרה הנא שיעור הפאה. מן התורה אין לדה שיעור אפיל תניחשבולה ארום יצאייווי מעפון אבר ברבריהם אין פחות כאחר מששיכם בניו באחי ביי בחוצה לארץ ופוסיף ער האחר מששים לפי נורני שונה laveings maniheprimer orde ורכ הענים שרח שהיצו קשנה כיותה שאכם הניח ממנרה אחר מששים אינו מועיל לעני הרי ות מוסיף על השיעור. אצף אם איי העניום פרוביץ my removated acut than

- XIV. Omnia hac pauperum dona, ficut Truma & Decima, non debentur ex lege nisi in terra Ifraelis; ecceenim scripmra dicit (26) Cum meffueritist meffem acceru veftre, & itorum (11272) Cum meffweris mef fem tuan intiagro tue; jum vero in (28) Talmude declaratur, quod etiam extra terram Ifraelis debetur angulus ex statutis sapientum; sed videtur mihi quod idem etlam jus fit in cæteris donis pauperum, ita ut omnia ca debentur extra terram Israelis ex statutis sapienei totam Legem Molaicament guoram COCLXV. cuas prohi

TUBLIST C. Checebre dos

XV. Quenamet menfura anguli? Refp. Ex lege nulla est illius menfura deterministi ; quin fi quis mam tantum folcan rellemerit ab obligatione less liberaturismied deber elleminor, quali una feragehma pars, hive he his terra like clis, five extra , addet infuge Proprietarius ad illam unam gefimam partem proper pennary of best districted valide parvus & praprietarias relin quat ex eo unam santum fexagefimam partem milla pauperi non proderit, ecce ideo adder ille ad menfuram; & fic etiam fi paucperes multi fint, adder eriam ad men faram : We to Memidaffet barum

& collegerit multum, ecce quoniam benedictionem accepit, adder etiam ad mensuram propter benedictionem; & quicunque addit ad mensuram angulisi addeturei premium, hujus autemadditamenti nulla selt mensuram me

in (28) Talmude declarathr, quod etiam extra terram Hinelis depe-

מוסיף ואס זהע מעם ואסף הרכה שהרינתברך מוסיף לפי הברכה שוכל המוסיף על הפיאה מוסיפין לושבר ואין לתוספת זאת שיעודי

ארצבכם וכי חקצור קציון

בחונורת לארין בורבתיהב

nest promine Lange De be stolle debetur extra

Judzi totam Legem Mosaicam distribuunt in DCXIII. prægepts, quorum CCCLXV. quæ prohibent aliquid scienden vocant 1982 i e. præcepta quæ dicunt ne facia. & CCXLVIII. quæ jubent aliquid faciendum 1997 182 i. e. præcepta quæ dicunt fac: apud Christianos scriptores have plerumque præcepta affirmativa, illa negativa appellantur.

Quando de cadem re est praceptum negativum & affirmativum, si quis transpressis sit praceptum negativum, incipit obligari pracepto affirmativo, coque tenetur quamdiu in illius potestate si el obedicamiam practate si sas un violate legis rearam non incurrat, nis utrisque practate si sas un violate legis rearam non incurrat, nis utrisque practate pracepto affirmativo potest toti legi satisfacere, idemose practate praceptum negativum negativum. Nos pros sa demestes angulam agri tui, totumque agrum demessueri, vel otnnes sanctata arboris collegerit, incipit obligari hoe pracepto affirmativo, paperi de demestes angulam agri tui, totumque agrum demessuer, vel otnnes sanctata arboris collegerit, incipit obligari hoe pracepto affirmativo, paperi de demessa allestis partem aliquam separate pro angulo, ac date pauperibus, quamando a illius potestam sit hoc practate, nec prius violate legis reus st, quam omasta saugibate, quas demessuit, vel omnibus fructibus arboris, quos collegerat, contumpas, nitali amplitu ex ils relictum habear, quod pro angulo pauperibus largiatur.

ביי בייני מורגין ארתן ולשין ארין ולשין ארין וארתן ולשין ארין ובייני אתון נקראין פרה

i. c. bas quinque species, dum adbuc spica funt, ubique vocant TINIII i. c. fruges, postquam vera erisuraverius & ventilaverius, vocant [17] tais & willeam non armobis, & mmones desting thespet, taining

6. Quoniam neglecto precepto negativo, amiliaque omni potentia observandi preceptum affirmativum in co negativo contentum, iam legem violavit, indeque reanum contraxit, qui verberibus est expiandus. Quicunque enim negligebet preceptum negativam, de etiem affirmativum in eo contentum, lemperapud Judgos verberibus aut graviori supplicio peccarum luebat. Sed Maimonidem optime explicatiple Maimonide, qui in Com. ad Tractatum Milne Maccoth cap. 3. Sect. 11 recenses ea crimina, que verberibus punienda erant, & que non, fic dicit.

יחחלק הרביעי לאר שנחק לעשרה אין לנקין אליו אלא אם לא קיים העשה שבו כנין מה שאמרורה חורה לא חקת חאם על חבנים חוא לאו נאם עבר ולקח כאחר אמר שלח השלת את האם ווה מצוח עשה ווכשישלה האם אינו חייב מלקות. ילפיבך אינוחייב מרקות על לקיחתם באחר לפי שיוכר לשלח האם ויקיים העשה. זאם הוא חפס אותם ער שמתרה האם או ששחטה זולתו ולא יכור לקיים המצורת עשה אותרה שעה הוא חייב מלקות . כל שבן אם המית הוא את האם או ששחטה שבטל העשה שבה שהוא חייב כלא שפק לרעת הכל וכמו כן אמרה לא חבלה פאת שהך וכרמך לא חעולל ופרט כרמך לא חלקט יאם עבר ועשה אפר לעני ולנר חעווב אוחם. כלומר יעוב אותם אחר שלקחם: וכן ושכחת עומר כשרהלא תשוכ לקחתו לנר ליתום ולאלמנוה יהיה. וכן לא תבא אר ביתו לעבום עבוטו השב חשיב לו ארת העכום ככוא השמשהרין בכר מאלוה ברין שלות חקן: .. pun bant

Quarto ob violationem præcepti negativi, quod transit in affirmativum, nemo vapulabit, nili non oblervaverit praceptum affirmativum in co contentum; exempli gratia, cum lex dicar Non capies matrem cum pullis, [Deut: 22.6.] hoc est przeceptum negativum, & ii quis transgressus sit, & capiat simul matrem cum pullis, dicit lex demittende demittes metrem, [ib] & hoc est præceptum affirmativum, cumque matrem demiserit non est reus verberum; quapropter non est reus verberum, quod caperet eos fimul, quoniam potest demittere matrem, & observare praceptum affirmativum, sed si ille in manu teneret donec moriatur mater, vel alius aliquis eam occidat, ita un non possit observare præceptum affirmativum, eo iplo tempore fit reus verberum, multo magis fi

iple occidifier matrem vel machafler cam, quoniam violare praceptum affirmatiyum in co negativo contentum, & fine dubio ex oranium sententiis effet reus. Item fdicit Lex Non penisus demotes angulin igri tui, & vineam tuam non racemabis, & moat decident visted von non colliers Levit, 19. v. q. & fi quis transgreffus fir, &cfecerit quod prohibirum eft, dicit Les Pomeri & peregrine derelinques en Levit 19.4.10 ge 7 ceree, ut relinateret es cum accepiffer, le fic dicitur in lège, f sone fis manipula in agradance nevertoris ad accipiendine and oris pro percepting Orobane, eb Kidua, Dene 24. v. 190 Item dichtur, Non ingredierio in alicula demants, ut accipias spignue illias; readenda realles et pignus, cum fot occidat; de quibus omnibus idem jus est ac de matre e nido demittenda.

Cum de eadem re fit praceptum negativum & affirmativum tunc negativum dicitur præceptum elle, pri i e. qued transie, transfertur, vel conversion in affirmativum quia scilicet post violatum praceptum negativum, affirmativum in eius locum (inceedens obligar ad candem rein.

8. Levit. c. 19. v. 9. & c. 23. v. 22.

19. Levit c. W. t. for & c. 23/ 22. UCF ITTE CHAT HOLT WITH Total Quia scilicet violavio proceptum negativom & etiam affirmativum in eo contentum. THE BOOK! E. 19. W. FO! Dout. E. 24 V. 2 F. MIT TE WILL TOUT

THE PORT CRAIT. THE TIME THE MOTE UP WELL THE ME

Deut. c. 24 V. 19. 13. Deut, c. 24. v. 19. 14. Affirmativum Cilicet, quod succedit in locum negativi, Nazzemersero ad accipiendum redispulum abbilionerelichum; atque ideo violato prz-

cepto negativo, tenetur nibilominus affirmacivo ad candem rem. maffis the mon bolliges. 19. Vengam bum non racemable. 4 Uvas decidues witnes the non colliger 5 Si obliger for manipuli in agravato , an illum accipiendian non reverteris, que omnia transcunt in affirmativa. . I. Il relinguator anguine pro pauperibus. 2. Ve retinquatur spicilegium &c. & fi quis violatis negativis eriam negligat observare had affirmativa, doned non amplius fir in illius potestare, hoc præstare, vapulabit, quoniam transgressus est praceptum negativum, & etiam affirmativum in eo contentum; quod peccatum Tudei femper verberibus puniebant, uti fupra est explicatum.

16. Deut. c. 24. v. 20. Scilicer hec gratiarum actionem, nec aliquod aliud retributionis munus quoniam pauperum dona non omnino funt in potestate iplius propriegarri, ita ut possit ca vel ab aliquo detinere, vel alicui prz aliis dare, atque ideo illis mullius gratiam porch mereri. Vide Rashi in Comm. ad tract.

Talm. Bab. Cholin fol. 131. col. 2.

18. Quia pauper non potest fibi sumere pauperum dona, quæ è proprio agro, vel propria vinea leparantur, quin tenetur ficut cateri omnes Mrachene en aliis relinquere. -smrgun Deut: 2: 1214 2 pines mann ni elle i bel emeritantine mu

20. In hune lehlum LXX vocem 771 in eo textu interpretantur

beupfulen grippleibel des hie per vocen TVIII denorar, questrocheren.

Tranos fignificar, quos Judzi femper hoc nomine vocant exprobrantes ils originem à Cuthzeis, quos Affyriz Rex post deportatas decem Isr elitarum tribus Samariam in edrum sedes transfulir, 2 Reg. 17. 24. dum interim ipsi Samaritam sectiam Jacobi posteros elle gloriamur, Johan. Evang c. 4. v. 12. In hoc autem loco vox D'1713 Gentiles denotar, non quod hac vera nominis fignificatio sir, sed quod sudzi, qui editionis, qua usus sin curatores fuerum, cam Veneriis, um liber impressi sucreto metan laquistionis vocem D'13 Gentiles (quam in Judzorum scriptis Christianios semper indigitare Christiani merito suspicantur,) in hoc aliisque locis, ubi ab co nomine aliquid derogatum sit, pouere non auderent, es deletà in ejas socio vocem D'173 internere; in altis autem editionibus, quie prodierunt prinsquam inquisitores de hac re transsoliciti sussens, es denanus criptis plerisque semper legitus D'1713 interneres in altis autem editionibus, quie prodierunt prinsquam inquisitores de hac re transsoliciti sussens, es in manuscriptis plerisque semper legitus D'1713 habere invenimus.

22. Levit. c. 19. v. 10. 80 c. 21. W. 21 ilon manafar I obi V

24. Cesseu in Calendario Judaico est tertius mensis Autumni: Primus Titri, secundus Marcheshvan vocantur; cum autem Judai anno lunari utantur, illiusque ideo menses à novilunio semper incipiant, eorum initia

ad nullum certum diem in nostro Calendario possunt referri-

25. În terra sancta duz erant pluviz anniversariz, quarum frequens mentio est in sacra Scriptura viz. Deut. c. 11. v. 14. Job c. 29. v. 23. Prov. c. 16. v. 15. Jer. 3. v. 3. & c. 5. v. 24. Hos. 6. v. 3. Joel. 2. v. 23. & Zach. 10. v. 1. Prima descendebat tempore Autumni post jactam sementem, quâ terra irrigata fertilis & ad producendas fruges ex receptis seminibus apta reddebatur; secunda descendebat tempore verno, quâ truges jam productz ad optatam maturitatem promovebantur, spiczque plenz, pertectz, & maturz ad messem reddebantur, quz semper circa medium veris in iis regionibus accidebat; & si alterutra ex his unquam desiderata essentiniis regionibus accidebat. Posterior in Textu sacro essentiniis seminal anni fertilitas desiciebat. Posterior in Textu sacro essentinii pretibus Pluvia servina vocatur. Prior vero in textu sacro est produces.

27. Deut. c. 24. v. 19. porti prodei Cirilia essay organica de considera. Vide Tractatum Cholin fol. 137. col. 20. v. 11. diversity de considera de

do ley, muraqueq maniburialum, do ley, itse maniburiasem do ley autoequipation and bear and the series of the series manipulation and series of the series

24. Celles in Cales a o Judaico e terrius menús Autumni: Primus Taria, i estados Marceesayan vocantore cum autem dudei sano lunari estados, i lauque ideo menés à novi unio femper accipituta, corum voicia ad nullum ce tum diem a nothro Calestaro podime referei-

25. la terra fanta due erant plavie anniveraise, querum frectens mentio est in facia scriptura viz. Deut club, v. 14. Job 229, v. 23. Pròv. c. 16. v. 15. Jet. 2 v. 3. Sc. 5. v. 24. Pròv. v. 16. v. 15. v. 15. v. 15. v. 25. Sc. 23. Pròv. v. 1 Prime delecadede tempore. A segmit podi actum fenciona fertilis v. ad product class free 25 st. recepta femnibus acta terra integra fertilis v. ad product class free 25 st. recepta femnibus acta cacta e fectival delecadede tempore vento, esta suggestion vento acta contrate maturità em productivo delecate per esta perfect acta medium veris in integion due accided at; Sc. alteratra ex his unquant desiderata essentimational fertilitàs desiciebat. Pesterior in Textu secto 2017, 23. als interest dues vectos estat lacro est proprietations per contrata venta se productiva desiciebat.

פרק שני

מוחוק לקוים השושים

א. כל אוכל שנירוליו מן הארץ ונשמר ולקיטחו בולו באחר ומכניסין אוחו לקיום חייב בפיאה שנאמר ובקוצרכם

אים לאיל אנאכאכאלים לאף די יה בקיהקים למיוה בחמש הרכים אלון הוא שחוובה בפיאופהים בינון והקטניור והחבואה החרובין חוצף ההאנתין והשקרם דוהרשתים והענכים ואותים והחשרים בין יבשם כין וצים וכל כיוצא באלו . אבל אלטם ופואה וכיוצא כהן פטורין מפני שאינן אוכר . וכן כמהיי ופטרור צ'פטורין מפני שאין נידוליהן מן ראדץ פשאר פירוז הארץ. וכן ההפקר שמור שאין לו מין שישמרנו שהדי הוא מופקר לכל וכן התאנים

confervationen. Allie aus m & ce-

refunt & into portantar ad con-

funt, ouis son intro portanturad

L. Q Vodeunque est cibus, si putritio illius sit è terra, & si custodiatur, totumque simul colligatur, & intro portetur ad conservationem, obligatur ad angulum pauperibus relinquendum, juxta quod dictum est, (1) cum messueritu messem terra vestra. & c.

II. Quodcunque simile est messi in his quinque (2) conditionibus, illud etiam obligatur ad angulum, qualia fune Fruges, Legumina, Siliquæ, Nuces, Amygdala, Malogranata, Uvz, Olex, & Dactyli, five (3) es fint jam exficcata five recentia, & omnia his similia. Sed Crocus & Rubia & his similia libera funt, quia non funt cibus; & fic etiam fungi & boleti liberi funt, quia eorum (4) nutritio non est è terra, ficut caterorum fructuum terra : & fic etiam quod est omnibus commune (5) liberum est, quia nemo est qui custodit ishid, quin ecce omnibus publicatur; & sic eriam ficus liberi funt, quia non colliguntur omnes fimini, fed in eadem arbore unus est, qui maturescit hodie, & alius qui non maturescit, nisi post aliquot dies; fic eriam olera libera

פטורין מפני שאין לקיפרת כאחת אלידיש באילן וה מר"ו שינמר היום ויש בו בה שינמה לאחר במה יבים . וכן יויק פטור שאין מכניסין

funt, quia non intro portantur ad conservationem. Allia autem & cepæ obligantur ad angulum, quia arefiunt & intro portantur ad conservationem, & sic etiam (6) seminalia ceparum, quia relinquant ea in folo, ut accipiant ab ils femen, obligantur ad angulum, itemque ovationem, obligated ad and sing

III. Omne folum obligatur ad angulum, immo etlamli inter participes commune fit, nam dictum eft, (7) cum meffueritu meffem terra vestra i. e. etiamfi pertinet ad plures.

que. Muces, Amygdala Malograna-

vauveribus relinguandum, juxta quod

IV. Si fir ager, quem meffuerunt Gentiles pro leiplis, vel quem melsuerunt Latrones, vel quem formicæ ablumplerunt, vel venti aut bestiæ contriverunt, ecce liber est a Lege anguli, quia obligatio ad angulum est in segete.

V. Si quis messuerit dimidium agri sui, & Latrones messuerint alterum dimidium illius quod relictum fuerat, ecce ifte Ager liber est, quoniam obligatio erat (8 in eo dimidio, quod messuerunt Latrones; sed si Latrones messuerint primum dimidium, & tuncille veniat & metat alterum dimidium, dabit angulum pro ea agri portione, quam messuit; si metat dimidium, & tunc vendat alterum di-

אותו לקיוםי השומים והכצליבם חיוביו בפוארה שהרים ביינשין האותן ומכניסין אותן לקיום וכן האמהורו שר שמניחין אותן בארץ ליקח מהן הודע חייבות בפאה וכן כלכיוצא בהן

נ. קרקעפלישהוא חייבה בפואה ואפילו היתודה של פחופין אי שנאמר בקציף ארצכם אפילו של רבים:

ב, שבה שקצרוה בותים לעצמן או שקצרוה ליסטים או קרסמנה ונחלים אי שכרחה הרוח אי בהמרק הריונ פשוכה מן הפאודם שחובת הפאה בקמרה:

ה. קצר רוציקה וקצרו הליסטים האופה שנשאה הרי זו פשורדה משהחצוב בחצי שקצרג - הליסטיכם אברל אם קארו הליסטיכם חציה וחזר הוא וקצר השאר ניתן פיאה כשיעור מה שהצה קצר חציה ומכר חצוה הלנקם ניתן פארה

midium

midium (8) qui emit dabit angulum pro toto agre; si metat dimidium & consecret alterum dimidium; qui redimitiilud à (9) Thesaurario Templi dabit angulum pro toto agre; si metat primum dimidium & consecret illud; relinquet è residuoung silum, qui sufficiat pro toto agro.

ouVII. Qui decerpir uvas e vinca ful, ut in foro vendat, propofitumque habet refidugm relinquere pro torculari, ut in eo scilicet conculeeture fi decempterit pro foro fparfim bic &cillic, ecce ille dabit angulum ex coll quod lyinderhiat pro totculari juxta cotantitatem rammillins quod relictum fuit pro torenlari; fed fi decerpferit pro foro ex una parte fola, ecce ille dabit angulum è refiduo, qui fufficiat pro tota vinea; quandoquidem qui vindemiat ex una stique parte non el ficut ille, qui fortuito decerpit partin ex hac parte & parum ex illa parte, quod à lege anguli liberam eft, & fic etiam quicunque carptim spicas decerpit, & deporter in domum fuam, etiamfi eo modo tottim de--cerpat agrum fuum, liber left à legespicilegii, & rei oblivione reangulum, ecce illeiluginas di sche

grum suum printquam maturescat, nec tum ad tertiam maturitatis partem pervenerat, ecce ille anci liber est; sed ti pervenisser ad tertiam maturitatis partem obligatus; se sic in fructibus arburum; si ma-

turefcant

קצה חציה והקריש חציוים: הפורה מיד הנובה ניתץ פאה לכרים עוצף הציוה, והקהישו מניה מן הנשאוף פאה הראשה לכלי: הבייה

runt of erun commi. י ברם שהיה בוצה טמנו ענבים למכור בשוק וברעתו שיניח השאר לנת להקור אורוני אם היה בחוק לשוק פיכן ופיכן ההי זוה נותו פאה לפה שבנצה לנח בפי הנשאר. ואם הידה בוצר לשוק מרנח אחת בלבר חרי זרה נותן פאה מן הנשאר כפני הראוי לבחד חברם הואים ובצרומהית ארות אינוכפינהעראימעטמיכן ומעט מיכן שהוא פטור וכן כר הקוטף מלילורו מעט מעט ומכנים לביתו אפילו קטף בן כל שרהו פשור מן הלקט ומן השכחרה ומן הפאה:

ו. הקוצר כל שרהז קירם שתונמר וערין לא הכיאה שליש הרי זו פטור. ואם רניעה לשליש חייבת . וכן turescant usque ad tertiam maturitatis partem obligantur.

VIII. Si quis confecrer agrum sum, dum adhuc seges est, atque iterum redimat, dum adhuc seges sit, iste ager obligatur ad angulum; sed si illum Thesaurarius Templi messuerit, illeque postea redemerit eum, liber est, quoniam eo tempore, quo ad angulum erat obligatio, res sacra fuit, quæ ad angulum non obligatur.

IX. Si Extraneus metat agrum suum & postea factus sit (10) proselytus, ecce ille ager liber est à lege anguli, & spicilegii, & rei oblivione relicta, etiamsi lex de re oblivione relicta locum non habeat, nisi eo tempore, quo siunt manipuli.

X. Non conducent operarios Gentiles ad merendum, quia illi minime exercitati funt în iis, quæ pertinent ad spicilegium, & angulum; & si quis conduxerir eos, illique totum demessuerint agrum, ecce ille ager nibilominus obligatur ad angulum.

XI. Si proprietarius demetat totum agrum suum, & non relinquat angulum, ecce ille è spicis dabit portionem anguli pauperibus, & non opus est, ut prius decimet, quin licet det iis maximam messis partem sub nomine anguli, ecce ea libera est à decimis; quinetiam si triturasset, sed nondum ventilasset, det iis angulum, priusquam decimat; sed

ture bit a ur

בפירור האילן אם ננמהה שליש נמירתן חייבין: חורמקקש שרהו והיא-קמודתופרארה והיאקמרה חייכת בפאת קצרת המובר ואחר כך פראה פטוררה. שכשערת חיוב הפארה היתרה קרש שאינו חייב בפאר:

של נפרי שקצר שדה ואחר כך נתנייר הרי זו פטור מן הפארה ומן הלקט ומן השכחה אף ער פי שאין השכחה אל ער פי שאין השכחה אל בשעת

ב. אין שופרין פועלים כותים לקצור מפני שאינן כקיאין בלקט ופארה. ואם שכר וקצרו את כולרה הרי זו חייברת בפארה:

יא בעל הבית שקצר כל שרהו ולא הניח פארה ררי זרה נותן מן השבלים פאה לעניים ואינו צריך לעשר ואסנתן להם רוב הקציר משום פאה הרי זרה פטור מן המעשרורת: וכן אם רש וערין לא זרע נותן להם הפאה קורם שיעשה אבר רש חרודה ברחת ותמורד ונמר מלאכהו מעשר ונותן להם פן הפירות הפעישהין שיעור הפארה הראויין לאורודה שרה וכן באילנות:

יב. אין מניחין את הפאה אלא בטוף השרוה 'בבי שיהיר עניים יורעים מקום שובא לובוכרו שחחירה ניכדרת לעוברים ולשבים ולא יחשר: ומפני הרמאים יתכוין לקצור שלצו הכל ואומר לאלו שרואים אותו קוצם : פוף: השורה בתהלת השרה חנתחיותור שלא ישמור שערון שאין שם אדם ויניחנה ויתננרה לעניי הקרוב לני עבר והנית הפארה בתחלום השרה אנו כאמצערה הכי זר פאה. וצריך שיניה בסוף השתרה כשיעור הפארה הראוירה בערה שנשאר כשרה אחר שהפריש את

הראשונה וואשונה אומים

fi triturallet & ventilasset pala & ventilabro, totumque absolvisset (II) opus circa illam, prins decimabit, & dabit pauperibus è fructibus decimatis portionem anguli, que sufficiat proces agro, quem mesuit & sic faciendam oft in arboribus.

XII. Non relinquetur angulus nisi in fine agri, ut cognoscant pauperes locum, qui cedit iis, & ut notus sit transcuntibus & redeuntibus, pauperesque in sufpicionem furti non incidant; &c. tiam propter fraudulentos, ne quis ex proposito pergat demetere totum agrum, & dicat iis qui vident eum metentem finem agri, ego in initio agri reliqui; & infuper ne observet stempus, quo pemo ibi fir, 8c relinquat angulum, euntque der pauperi fibi cognato. Si transgrediatur & relinquat angulum in initio vel in medio agri. ecce anguli naturam induit, fed necesse eft, ut etiam relinquat in fine agri tantum angulum, quantus: fufficiati pro eati parte agri; qua refidua erat, poffquam feparaffet primumwangwlumau 32 . men

derit angulum pauperibus, illique dicant ei, da nobis potius ex hac parte, & ille det iis etiam ex en alia parte, & hac pars & illa pars erit

ינ. בעל הבירן שנתן פאח לעניים ואמרו לו חן לנו מצר זה ונתן להכם מצר ארור זו חר פארה ונכן בער חשרהם שהפריש anguangulus; & fic fi proprietarius agri feparaverit angulum, dicatque ecce hac pars eft angulus; & etiam heec pars; vel fi dicat ecce hec pars eft angulus (12) & hæc, ecceutræ que illa, partes font anguli il ul sup

XIV. Operarii prohibentur demetere totum agrum, fed in fine agri partem aliquam juxta quantitatem anguli tenentur relinquere; non autem ad angulum pauperibus jus eft, donec proprietarius illum feparaverit ex propolito fuo; quapropter pauper qui videt anguluni in fine agri prohibetur illum attingere sub pœna furti, donec ei constet, quod ex mente proprietarii Angulus fit.

XV. Angulus è frugibus, leguminibus, alilique feminibus his fimilibus, que demetuntur; & fic Angulus vinez, & arborum concedetur, dum adhuc adhæret terræ, & pauperes rapiant eum manibus fuis; led non demetent falcibus, vel eradicabunt securibus, ne forte aliquis percutiat proximum fuum; fi pauperes velint eum inter fe partiri, ecce illi partiantur; fed licet nonaginta novem dicant, ad partitionem, & unus tantum dicat, ad raptionem, ifti uni auscultabunt, quia dieir quod eft secundum constituidicame et, da nobis sot de en imanois

XVI. Sed Angulum vitis in alrum suspensæ, & palmæ, quia pauperes non possunt pervenire ad 12פארד ואמר הרי וופאה זו או שאמד הרי זו פארה ווים הרי שתיהן מעשר עירון להאוא

ארי אלור לפתנלים לקצור את פל השרה אלא מנוחיו בסוף השדוה בשיעור הפאה. ואין לעניים ברה כלום ער שיפרישנה בעל הכיח פרעתו בלפיכרועני שראה פארה כסוף שרוה אסור לעעכה משום גול ער שיורע לו שהיא מרערו בעל הבית:

שוי הפאה של חכוארה וקשניות וכיוצא בהקמודעים הנקצויים וכן פאת הכרם והאילנות ניתנרה במתובר לקרקע: ההעניים בחוין אותורה בירכם ואין קוצרין אותה במגלות מאין עוקרין אותרה בקרדומורה כרי שלא יכו איש אח רעהו רצו העניים לחלקה כיניהם הרי אלו מחלקין אפילרתשעים ותשעוה אומרין לחלק ואחר אומרלבוז לזה אחר שומעין שאמד כהלכה:

טיר באם של דבית ושל חקל שאין העניים מניעין לכח אוחה אלא pien-

-Long

בספנח נחולה הבעל הכים מירים אותה ומחלק איתה בין העניים ואם רצי כולן לבח אוחה לעצמן בחוין. אפילו חשעים ותשערה אומרים לבח ואחר אומר לחלק שומעין לאחר שאמר כהלפרה ומחייכין בער" הפירים להוריף ולחלק CHARLED MY - LINES HANDS

יז כשלש עחות כיוב מחלקין את הפאה לעניים בשרדה או מניחין אותודה לכוו. בשחר. ובחצי היום וכמנחה ועני שבא שלא כומן זה אין מניחין אותו ליטול כדי שיהירה ערו קבוע לעניים שיחקבצו בו כולן ליפול. ולמריו לא קכעו לה עת אחר ביום מפני שיש שכם עניורן מניקות שצריכות לאכור בתחלה היום. זיש שם עניים קטנים שאין נעורין בבקר ולא יגיעו לשרה ער חצי היום. ויש שם זקנים

שאינן מניעין ער המנחה:

CITICALD

piendum illum, nisi cum magno periculo, iple tenetur proprietarius decerpere, & partiri inter pauperes; fi vero omnes velint eum fibimetipfis rapere, rapiant; fed licer nonaginta novem dicant, ad raptionem, & unus tantum dicat, ad partitionem, ifti uni aufcultabunt; quia dicit qued eft secundum constitutionem, & obligationem imponent proprietario decerpere, & parins acquirit pro foodly rate itis

milygns sibiloup in N. Sed in agro inter pauperes partiuntur, vel derelinguunt rapiendum, mane scilicet, meridie, & tempore (13) vespertini sacrificii; & pauperi, qui venit, aliquo alio tempore, non permittunt ut auferat; ut feilicet pauperibus tempus fixum fit, quo ionnes fimil convenient ad accipifetuerant diei unum tempus ? Refe. Quia forte funt ibi pauperes famine lactantes, quibus cibo opus est primo mane; & forte funt ibi pauperes pueruli, qui non surgunt mane, nec possunt ad agrum pervenire, donec fit Meridies; & forte funt ibi etiam senes, qui non possunt ad agrum pervenire, donec fit tempus vespertini sacrificii.

XVIII. Si pauper sibi arripiat partemanguli, & spargateam in re-יח. עני שנטל מקצת הפאה חרק על השאר או שנפל עליו או שפירש Bartenora ad Pean capit Prists With Cloth Pist

fiduum, vel semetipsum immittat in illud, vel expandat pallium suum supra illud, detrahent cum, indeque eogent recedere, & si quid acceperit, auserent illud e manibus illius, & dabune alii pauperi.

XIX, Si quis accipiat angulum, & dicar, ecce hoc est pro N. N. paupere, si ipse pauper sie, qui accepit, propterea quod ad illum jus acquirit pro seipse, (14) jus etiam acquirit pro isto N. N. Sed si dives sir, millum jus acquirit pro eo, sed illum dabit pauperi quem proxime invenerit.

XX. Si proprietarius derelinquat angulum iltis pauperibus, qui flant in confpectu illius, veniatque alius pauper atergo illius, & accipiat illum angulum, jus acquirit ad illum, quia nemo acquirit jus vel ad ipicilegium, vel ad tem oblivione relictam, vel ad angulum, vel ad nummum inventum, donec occupet manibus fuis.

res pueruli, qui non furgunt mane

טליתו עליה קונסין אותו ומעבירין אורתר מסנדים ואפילר מרה שנפל צוקחץ אותו מידנוינתן לעניאחר:

יש פי שלקת ארו הפאה יאמר הרי זה לאיש פליני העני אם עני הוא זה שלקת שתוך שזוכה כו לעצפי זכה לאותו פלוני ואם עשיר הוא לא זכה לו אלא יתונה לעני שנמצא ראשון:

כי בעל הכית שהניח פאה לעניים אלו העומרים לפניו וכא עני אחר מאחוריו ונטלה וכה כך שאין אדם זוכה בלפט שכחה ופאר יסלע של מציאה ער שינעו ליר:

ממני שיש שכם ענייודי

come or commentation ibi eciam fenes, qui non poffunc

ייים ביום ביום ביום ביום ביום בשל בשל בשל ביום לפרים שאין נעניין שורה עריין ביום לפרים לשרה עריין לשרה עריין ביום לפרים לשרה עריין לשרה עריים לפרים ל

1. Levit. 19. v. 9. & c 23. v. 22.

2. Lis scilicet, quæ in præcedente Sectione numerantur, ur clbusit, ut è terra producatur. & c.

3. Voces כשים & יכשים non tantum ad מות fed ad omnia

Quia inquit Bartenora ad Peah cap. 1. אין ההם שרש בארץ ווגרוליהם

THE TO THE THE STATE OF A SECOND PROPERTY OF A SECO ab mere Sed in Talmude diciture qui vouit fa von vefetturum fructibus terre, is fungos tomodere potati y non enim babent nutrimenture di seura, fed expisaita erhouse. Berachosh fold 40 colera esque oup sugment maire

Tie Quie rotum illud, qued omnibus commune elle zique ad pauperes perminer ac ad cereros homines, non opus elle autero, ut aliquid ex eo deperaretur pro paupenbus a ad quedo pauperes jamdudum jus haficio jugi matudino, lac cum faccincio jugi velpertico facrunarand

6. Ad verbum matres ceparam i.e. cepa, que polt evulfas ceteras in

Namidictom efficienting egri angulum derelinguenmon aug no 190 P. Dillo Gizhirin erann Thelautarit Tempir mungrotter within septem dimmercalin resuconfectatas surebants de quibde diendicio Maimonides in Fractatu Kele Hamildaft, capes Sect. 18 171713 (1731) (1731) ירי האמרכול ין יואין פוחתין כושלשה גוברין זהנוברין חושגובין כל ההקרשות ופודין את הנפרה מהן ומוציאין אותן ברבבים הראויין [R'1777 1779], e. Bt constituerant Thefauraries, qui effent ful Immarkalin manute nitte patrottere quiane tres ; les Theficeraritalle ertes; que entigedant omnier res fattaitus; che presium accipiebant comme, quie addinenda crimes, sttadple expendebane in the rost in the expendendant interest in Comp in Company Shekalim cap. 4. Sect. 2. fic idem dicir Matmonides @PHTP DET DET נשים הפכונין על הבקרשיה במחנים בממון ההקרש ובפל החקדשות אמרו בתוספת שקלים שלשריקנוכרים מח ומכי משים פורים אית הצוגה היאו ביתו בים ואת היהע שות ופעשר מות ביותר ולו שבים שים של היום שני שני וובל בולאברו ותקוחש ברון נעשירו Praficti erust Sancivarii; occupatique erunt cires pecentium focrum; de contes res facentus dicitur in Additionentis Comera ad Machany Shekaling Gold Vess Thefaurarii facichant ? Bretium redemptionis accipithmet retum & perforarem, quie laftichil inturo de rering devet irun. Conferente conferentement de deci-mentano fichadarano de chaina temple segatio per cofdein penaltic fierantes de -u toru iris. Profesiale postisiale calles conferences profesiale profesiale profesiale postigiones postigiones postigiones por conmur Profesyntanciation cum legent Matricano in de nonfutespifet obdimidia facrificabatur, illudane tempus elt, sunddariss chards Musbosviss vebant, fed pritis tenellantur cirica li llas tonim opin mblolvere quod fad colonium spectabat; eo autem absoluto decime statim separando erant; totum dutem opin circa eas tum abiolvi dicebatur y cum triturate &t vennora in retriam vespertinam, Butmedebent saturaci munitati birmici anliu -Hapon Climifia Riliter particula 31:8 fenteraldev Talancia Nedgrien co. 1.

13. The priestignificat towns & adomina delational & ifpooup, sid miss sinum destportations of amportanting querial ratilisis

tidie, cum facrificio feilicer jugi matutino & cum facrificio jugi vef pertino, des offerretury hinc uftestum fuit per vocem TINID iplum facris ficium velpertinum denotare, (que fignificatione legitur & Reg. 18 4.29:) & etiam rempus, quo velperrinum facrificium offerrebatur, vuri in Daniele cap. 9. v. ar.) itludque per hanc vocem à tempore lacrifici i jugis matutini diftingultur, quod nunquam uti nec iplum facrificium co nomine appellatur, licet eadem ratio valeret in utrifque; nam seque cam facrificio jugi matutino, ac cum sacrificio jugi vespertino sacrum frumentaceum oblatum fuerat; hoc antem tempus vespertinum, quod 17112 Mincha vocabatur, duplex erat 17717 Mincha seu vespera magna, & TIMP TITID Minche, feu velpera parva; pribr late accepta totum tempus pomoridismini fignificabet i que ideo à Rabbinis vocatur icilicet initiam habet à duodecima diei horo, que media est intervelperas precedentis diei & confequentis; posterior vero est, que incipit à tempore, que ordinarie facrificium velpercinum oblatum fuit, quod in Lege non erar determinatum ad certam horam, quin poterant illud IIraelitæ quandocunque vellent post initium Minchæ magnæ & ante occasum solis offerre; sed constituerant ips, ut ordinarie sacrificium juge vespertinum macharetur hora octava & dimidia, & facrificaretur hora nona & dimidie, ut feilicet post initium Minche magne eliquod spacium supereffet que alia facrificia publica & privata offerrentur, que post facrificium vefpertinum offerre non licuit, quoniem omnino prohibitum fuit yel ante facrificium juge matutinum, vel post facrificium juge vespertinum aliquam victimam jugulare præter agnum Palchalem folum, qui semper post sarificium vespertinum mactabature augus ideo in vigitia. Palchæ sacrificium vespertinum una hora citius peragebatur, quam oxdinarie folebar, mactebatur quippe hora feprima & dimidia & faerificabatur hora octava & dimidia; ut ue spacium fuperesseu quo agni Paschales en velpera mactarentur. Sed fivigilia Pasche in vigiliam Sabbathi incldiffet facrificium juge vespertinum, tum jugulabatur statim post initium Minche magne, hora scilices fexts & dimidia, & Acrificebetur hora septima & dimidis, ue supereffer fpacium allandiagnum, agrequam Sabbachum inirer quod femper initium accipiebat ab occasio folis diei pracedent in Excepto vero noc uno die qui Festum Paschale antecedebat, facrificium juge velpertinum femper hora octava & dimidia madabaturs & hora neina & dimidia facrificabatur, illudque tempus est, quod in hoc loca à Maimonide 777 15 Miska appellator, quod ad mottrum horarum calculum réductum est horarum calculum réductum les horarum calculum réductum est horarum calculum réductum duodecim horas, quas cum ab hora lexta matutina nostra incipiant supputare, hora fexta Judgorum incidit in duodecimam mautinam poffram-8e nona in tertiam vespertinam, se none & dimidia in tertiam & dimidiam; & hoc rempusest facrificit velpereini & lestie feparations anguli propauperibus. Dehiswide Maim in Tamid. capite for Palm Halt for deinde jus suum ad istum alium pauperem transferre. CAP.

Na de d'alter a anime de la company de la co

אינג ידי היטורים שהה זיא ביטורים אות השבק על תכרום של בשר ותשלו שתי שרות לא וקשה ארם האחת בילת הציר כשנייה פאח הדאיים אילשתיהן שנאטרו לא ותשלה באחת שרך בקוצה השינית באחת יאחה פאה והבאייה בלתי וארם הנשח משרדם עובל תברות אינה מאר בצינון

בינות מין אחר וחים נמהר בחוף משורניאף שכל פי שאשוני שור לקצור פוף שאוני צורה לקצור פוף שבשני צורה כאחת וחוא שרוני מושבת אקבועה הרי שרוני מושבת העובות פאה ויבשתו שרות השובן פאה מצוני זה לעצמני ימותן פאה מצוני זה לעצמני ימותן פאה לעצמים יים לעצמני ימותן היחור שהוא רחב ארבע שש עשרה אמה אכל שביל היחיר נהוא פחית מארבעי שש עשרה אמה אכל שביל gratuor cebitos, vel femien publicas que proguitique ca quem fedecim, entitos, il fixa no tempore

ashivo & tempore hyberno, divi-Fin Ton relinquetur Angulus ex www.regro probalis eincom juncto ji exemple grada poli ghis hat buerir duos agres, wan penicus demetet unum eorum , & relinquet in fecundo angulum fufficientem pro utrifque, mam dictum eft sofizion Non proffis demetes anguitum eggi rais 1ed feorfum en firigalis angulum relinquet out fill ciatopro inagulisti & a quis relifi quar angularis es uno lagros pilo alio et conjuncto, mon en legitimiti nordellas lov ; oibem ni minbron denseflueric quod in medio fregat.

minist ferusure, & in medio agri fluvius fite, licet per torum derim non deriverure; vel Canalis aguarum rama thritudinia, uchon possitutionis codem falcis icu denictere quod in utroque illius latere est, isque protractus & fixus sir, ecceptic ager est tanquam duo agri, & propriotarius dabit angulum ex hoc latere seorsum pro co. Il & exitto latere seorsum pro co.

interfecet via privata, que latitudinis sit quatuor cubitorum, vel via publica, que latitudinis sit sedecim cabitorum; sed semita privata, que angustior est quam quatuor quatuor cubitos, vel semita publica, quæ angustior est quam sedecim cubitos, si sixá sit tempore æstivo & tempore hyberno, dividit agramaticam reputetur canquais due agra; sed si sixa non six tempore hyberno, non dividit quin ecce site ager est sicut unus as ger.

IV. Agrum etiam dividit terra inculta, que feilicet nec est feminata, nec arata; vel terra novellata, qua foilicer arata of fed nondum feminata; vel fi interveniat femen alterius specieis exempli gratia, fi fit triticum ex hac parte & triticum ex illa parte & hordeum in medio; vel fi aliquis demefluerit quod in medio fuerat, licet bos feciffet priusquam ad tertiam maturitatis partem pervenerat , & araverit locum quem meffuit coce ifte gen dividieur in duos agros, licet latitudo fingulorum ex his fit tantom trium fulcorum, qui in agre inter illius porcas aperiuntur, spaciumq; minus quam (2) quod capax fit quarte partis Cabi feminis Inquo cafu dicta funt hæs ? Refen Cam ager parvus fit, longitudinis feilicer quinquaginta cubitorum, & latitudinis duorum, vel minus; fi vero ager amplior fit, nec terra inculta, nec terra novellata eum in duos egros dividit nifi tam lata fit, ut capiat quartam partem Cabi seminis; sed temen alterius spe-

או שביל הרכים פחות משש עשרה אנוה אם היה קבוע כימורת החמה ובימורת ההשמים משסיק. זאם אינו קבועיבים ודו הנשמים אינו מפטיק שלא הרובחואא בשלהשחתאל שרות שרות ה היום מפסיק כה ארץ בוודה שאינה זהועה ולא חוושותואנאראנירושותוש שנחושהי ולא מורעבה או שו בפיקובות חמש אחמי כנון שהיודים חשים מבאן וחטים מכאן ושעודים באמוערההעאחחיישקצר באמצערה האפילים קודוכם שוובש שליש וחנים מקום שקפר הצמרוא וושנםסקהה לשוף שנדת . והוא שיחום רוחם הכרה אחוה מאלו בשלשה חלפים של פחים וחואם מחוות. כוביודים ויותבעיי במהדעוף משמורים כשתה קשנח שהיא חמשים אמה עלי שוזיאםות אניפחורם אבל אם היתה יתרה על זה אין הכוד או דוניר מפסיפה לשנים אא אם בן חנותונני

רום באת רובע אבל זרע ciei

[35]

ארוה כל שהיא ממחוק בה: שוקש אבלודה עבאר אר ורסמיה ניילים באמצורה אם חרש בקום שאכלו חדי יה בניתו באוף ספט פין さんからくれたのまでもあった りまるいっちてきるとうと חילים יהוחים יביוטורת מקומות שמוקות, אופ על פי מאינו יכול לחלוש אותו בולו ולוורשו כאתר אלא נחרש חמקום הגבות בפני עאבו יהנמוד בפני עאבו חרי זו בשרת אותו ומויר הכי וו כשכה מחרו יפניה

מאה ארוני לפול ניהר על בל מה עשנה שמונים שה בחייר משנה שמונים שה בחייר משנה שמונים מחו באר ראשי שוחות מעורבין נורן באחת על הכל ביו פחות מעשרה אני על פי שאין כאשי תשנרות בעירביו אבו פאחם אל הלב ה היח פלע על או כל השרה אם עושר הוא את הבחרישה עה ונוחנה בצל וה המשלה האם בית אית מפסיק:

mslli

cici quodennem fittagrine diridit. position of the metal and the second of the

habet mulios tumples excelor multosque locos profundos, fices eum pon possis sneumpenil arire es feminases aled aperus alequestion possing possing a perus alequestion appropriate anistiquiment sensitiquiment sensitatiquiment sensitiquiment sensitiquiment sensitiquiment sensitiq MAN HORNON MAN Agent, Could popular anter engulario demesis pro angulam ex fingulis a estrom etet

miam arbores longe distant, & non quidensinjquener esserde. IIV dabit Angoluse on Angolis priod de servicio de la constante de Birlones grant fi pracipitis sumale rum fint minus quem deceni cur bites alta, etiamfi culmina fpi-1967 PERSONAL PROPERTY PROPERT Si sis pristi allere har un per sane ils sals cost e les sebase aboutants i the particular on pur process 460 on dividisa grame for minu divide april hominesitarib to

D

VIII.

Thurst designist fanging diriting in que funt abbotes licer ille fit permanitas areasimer arbores di Spirite a signatura de la company de la comp complication manual and pite 1012 inticaticomini (commercialist finiti unum tantum angilimi pro stoto appe imites memoranimp ell, dirod tions, appelatieghater danda amelik problerx arbeites udividanter 1862 multofque locos profunderenimal STAN Imagus each alleging the Referred alos merenning cipis tanumo Stam Minis multipi dig deren attores desin The eio requiodi plugascipio si utati Delati Seminisamolecompily in with Paulie angulum ex fingulis areis 3mquel niam arbores longe diftant, & non quident ipriprier erborde. HV arbolaş şilminiran gayan ferindik arbolaş şilminiran gayan ferindik modusucepayanın inver olarını dibit is londarch seri varias duso apping minimo etianifib olera feparent interes, diffingualitque rum tint minusatores alirevibrei biros alca, etiamfi culmina (pi--nixil Stagerabrumfeatenfuntifie tile femining angelitquem anqua vioca investme performance forte Proprie new accompligate and excellent timedies. arais embections de attle foce de me relinquaturalistde ja qued dis dindum fit sintabourfis arcolas à demetinvicemulifantis vi fie confuerudo apud homineritario loca VIII.

יא ואורע שויה שישבה אילנווף ואף על פי שהיא ומלפנחאים ישמצנותיים פין מעורכניתן פאודאודילפץ השתי שיביים אני ששיה はこれできるかっていることのにいる האפלות נתקקות הארציים - 3. 584 HELS MBIS のまったが、ないている באור ביאר מארייאברי had being tapped by まな。これによる。 בארין בברי פלצו ופלכו שהרי האילנות פרוחקים הרבה ולא בפני האילנה? יית פילווי פילווי בו בורנות הביצים שביי בירק עוד פאר אחות רבי בצלים ואף על פי שחידם בינהן ומשימם מעשרה אהשקם מין אחרובית שהחוף ובא בקופור לייכש עקר או ומכאן ער שנשאר הלח מפורר מלבנות מלבנורו illam.

לאכו ולודיקשקשה וארון לארה בהי מאמני לארה באר הארון לחיף בשוים פאלים לארה שרה שורעה באלים אין שרלים אל אפינים יהיצא אין שרלים אל אפינים יהיצא אין שרלים אל אפינים יהיצא לאפינים אל אפינים יהיצא עאפינים הארון היה בפני עאפור: באפינים בפני מאפור: באפינים בפני מאפור:

יר. היונע את שרהומין. אתר את ער בי שהרא עושהי שחי נולנית מנית פאד אחרי חישה שני illam: Incrient leminis per arcolai leminare exempli gratio 4 An incrementary per arcolai recepturary ecce ille religio pier angli mi implies arcolai qui per arcolai reminari di qui locati qui locati arcolai leminare sed il lent agros integros leminare esta compli gratia frages religio propie dabit monum angular duos angu-

XII. In quo casu dicas funt
hec? Respectum (5) ex peroque latere sir quod exaruir. &
yiride in medio; led il sir viride
ex peroque latere, as asidum in
medio, resimplet ex arido score
sum pro co. se e viridi scorium pro
ser peroconi accipit maria

am unabilitation in its article and its articl

red gill reintige that the trebus.

fed qui feminat duabus speciepus, licer reponar eas in une horreo, dabit tamen augulum ex hac species dibit tamen augulum ex hac species feorium pro ea paga paga pecies feorium pro ea paga paga pecies feorium pro ea paga paga pecies feorium fed ejuidem generis, extempli gravia qui ferit duas species ristici, vel duas species mordei, fi seponat eas in uno horreo, da feponat eas in uno horreo, da bit unum tantum angulum, fiffin duobus horreis, dabit duos angulos; & hoc (6) traditio est Mo-

XVI. Si fratres partiantur de premi dabunt duos angirlos di vero conveniant, de merem foci-Bian parten agri , et police par tiantur illum, qui accipit partein demessam (7) non omnino sepaizi en alimi, de qui accipit seizi en alimi, de qui accipit segettem leparat tantum pro en dismidia parte quam accepit si ver
ro conveniant de acrem socientur; alteram dimidian partem dene the facility 18 3 Time squistque ex its separet angulum es portione sus squisses for the separet of the separet of the sound state of the separet of the sep re, que demessa sur orquinditos

XVII. Si fit ager, cujus dimide lieben de lie

のかのとうないないのである。 לישראורול ביים ואינורים האן קצוקארקיפשי ניצו רואה לביין הו בפיענהיי 166 65% SECTION אחר יכנון שורעה שני מיני אם שושני שניישעורים でしていると THE STATE SEALER HAS שתי פאות ורכר זה הלבה יב: במה הפקום והנים

יר תאחין שהלקו נותנין שרף פארה הוה השתום BONGHI DINGHINA PERIO CHICHTON THE PEPE केल निक्रमान करने केल פפרים באפיל הדי שניקוח るできているとうできること יוקנים בישוחים ויאווי בשותופות בני אות שות מפרים מהלים שבקצה על רוליות בורשכקשור אופר לאפ פראווצישנקטרנוויים ווסציי

יו שרה שהגיע הציה עד שלש חוציה לא הגיע. החחיל וקצר כחני שהדיי とないまれれられない iftins.

שליש ואמרכדנטר החיף חראשון: שהניעיכתאפין ספרישו בון וחראשון עידי האמוניים וכון האניצעיים על ודיאש ון זעל האורון:

יח המוכר מקובורה הרכבה אם ניקר כל השידה התחול בעל השרה לקציר התחול בעל השרה לקציר נמכר מקצח ושייר מקצה נמכר מקצח ושייר מקצה בער השידה נכלה בער השידה נכלה בער השידה נכלה בער השידה נכלה שהחמש לקדה נקוחיים שלקח נרעל השידה על מה שמייר:

ים. שרה איל אין מספית כיו האיל ער גרור המפהץ כיו האיל ער. אכל אם היכ הגרר מקרול מלמשת מעורבים מלמעלה ענגעץ בנרך על גבי הריעה בשרה אחרוניתו מארוכבל:

בי שנים שלקחו אילן

iftina dimidii , quod attigit tentidam partenti de poficatome agres pervainte ad atertiam
mathritatis partem topumpue da
inde delicetet primima dimidium;
quod prima artigio recome manamate parten, (noi) sepore è prima
parte pro modia, ase è media pro
prima se ultima res assat ont de

enminibil dividit mit alsa mecenia separane insen arbanasa sedali mecania separane insen arbanasa sedali mecania separane inferiores, supra autem moniferanta inferiores, supra autem missentanta inferiores supra autem missentationale sedali macenia percanjunta sedali giuma ecosciderali firma paula agentama pro sedali autem augustama aug

D 3 Lorem

borem, dant ex ea unum tantum angulum; sed si quaus emat partem septentrionalem; se alter meridionalem; hich dabit angulum seorsum pro seipso, se ille dabit angulum seorsum pro teipso, boup

in tali spacio sint, ute aliquis stans ab uno latere earum se sociais ab alico latere earum se sociais ab alico latere missione su videant, ecoci illas cames sunt substant pro omnibusco si piero la duobus lateribus prospectus parent usque ad rotam mediam partem, o non autem ab iplis lateribus ad seinvicem, Proprietarius separet in codem latere, (11) vel è prima parte pro media, vel è medial pro prima; sed non separabit ex hoc latere pro alico latere, upste quan ; especies pro alico latere, upste quan ; especies pro

Quoad olivas, procupque funt in una aliqua plaga de quaturo plagis civitatis; exempli gratia quacunq; funt in plaga occidentalicivitatis vel orientali, ecce extonnes reputanta tanquam unua ager, ost unua angulus dabitur pro omnibusum inferiores, supra angulus abitur pro-

fet demetere obligatur pro toro;

rem vinea insufparim hie scillie, ut arreduce vicem ja donec ubtimeant reliqui botri spacium, quo melini crescant, milio vocaturatrenuator; supra autem (12) explicavimus, aquod iqui vindemiat

אַקה נותנין ממני פארה אַקומי לקח זה אבני חה הקומי זה נותן פארעלעצמי זית ניתן פאהלעצמי:

פאי החרובין כל שאדם עומר כצר חרוב זה ורואין עומר כצר חרוב זה ורואין זה את זה הרי הן כלן שרה אחר יפאר ז אחר לכלן. היושני הצררין רואין ארז האמצעיים ואין הצררין מצר אחר מן הראשונים על האמצעיים ומן האמצעיים על הראשונים יאכל לא יפריש מצר זרה ער הצר האחר:

כב. תוחים כל מה שיש מהן פרוח אחת מרוחות העיר כגון זחים שיש במערב העיר כולן או במוחדרת חרי הן כשרות אחת תאה אחתלכלן: בנהבוצר את מקצת כרמ מכאן זמכאן כדי להקר מעל הגפן ער שימצאו שאר האשכולות דיות ויומיפו הוא הנקרא מידל וכבר

vineam

אים מים במשו בחוד באחנו שהבוצר כורות אחת rineam fuam a una plagaji pon eft attenuator; quapropter dabit e.refiduo angulum, qui fufficiar pro יים אות אות vindemiet pro נאה על פין שבים לשוק foro; led & attenuet ut in foro vendat, non dabit angulum pro אכל אם חרל למכור בשוק od quod attenuando excerpfit; fi ישרורל yero attenuet, ut deporter ad do-הרל להכיא בביחי נותן כן mum fuam, dabit ex co quod reliquit pro torculari unum angu-הנשאר שתניח לדרוך פאת mlum qui fufficiet pro toto ibumis T אחתהראוי res featium pount inflicered auque ideo hilominus e gum dividit. Spacium autem capax Seat fentinis fecundum mencem Maimonidis ex illins Commencaris, ad Minatorb tradt, Peals cip a Sect e colligo esfetigacium quinquiscinta cubitorum ex omni laconsubirciam de hac gadem re tractions dicit, li quævis decero arbores בנור דיוםא מישמח לני חמא מישמר יולי זו לפינו ומשים אמריו יום tarum he ex man laters. Sc

the cain species feminam in deries, locis per ereolas leminantar. Cura nili erith b. ad. Cap. ad. Velleretur, viride don arepareretut in dilimeis areals.

Evit e 19 v. 182 2 2 22 manos or sustant and many many of the standard of the

ia Anglicana, & octo uncias: Cores feu Chomer circa quinquagrate Congia Anglicana, & quinque libras seu pintas; & Mikve circa sexaginta tepeem Congia Anglicana, & quatnor libras feu pietas. Sed he rodi Minerva: is accurationem velis supputationem, quam nofire bee vine non ferer, adeas Alphenim, Maimonidem, & alios Talmudico. demproses, quaque er in congestit Waserns in libros quem de hac re rendat, non debit angricipano

1. Hoc enim foscium ex mente Talmudicorum decem arbores justis intervallis diffantes necellario occupant; cum igitur arbores non divi-dant agrum, nec spacium, quod necessario requiritur in quo crescare, dividit; sed si spacium, quod occupant quevis decem arbores, amplius in quam secofferio ad cas requirirar , tum dividie serum ; quia dicupe Talmudici, has fencium aon interficieur propter arbores, cum iis minus spacium possit sufficere; atque ideo siect arboribus constum sit, nihilominus agrum dividit : Spacium autem capax Sez feminis fecundum mentem Maimonidis ex illius Commentariis ad Milnaioth tract. Peah cap 3 Sect. r. colligo esse spacium quinquaginta cubitorum ex omni latere, ibi enim de hac radem re tractons dicit, si quavis decem arbores fint המשים אמה על חמשים אמר על חמשים אמר i.e. in spacio quod quinquaginta cubiros latum fit ex omni latere. &c.

4. Illæ enim species feminum in plerisq; locis per areolas seminantur. 5. Quis nis aridum ab omni latere viridis evelleretur, viride non

appareret ut in distincta areola.

6. Dicunt Judzi Mosi in monte Sina duplicem legem datam fuisse. scriptam, que in Pentateucho continetur, & oralem, que scriptam explicans à Mole que tenus Joses de depruaginta senionibus, ab inque Brophetis succedentibus, & à Brophetis doctoribus Milinicis tradita suit, donec tandem tempore Antonini Pii Imperatoris Romani R. Judah Haldodesh ess oranes traditiones cum confectariis de conclusionibus earum, omnibusque sepientum supra easdem sententis in unum volumen colligens Milinam compositit. Cum igitur iste liber traditiones dumen colligens Milliam compositit. Cam igitur iste liber traditiones duplicis generis continent, eas scilices que ab ipso Mole creduntur originam habitule, aliasque que rantum sunt supra has traditiones à Mole acreptas sententies & décisiones auctoritése sapientum confignate, ut has a sinvicient distinguerent, que prioris generia sunt Judois emper vocant 1920 y le configuence de traditiones Mess de Song aceptas. De quibus legas plum in Practatione Mainennidis primo libro Misne, eni vocatur D1977 IIII Soder Zenese, premissi, quam cum versione latina editam habes à celeperrimo Accockio in Posta Mess.

Quis ingulus non debetur nis in sine agri.

Quis angulum son debetur nis in sine agri.

Quis face secunda para est canquam unus ager, atque ideo unusquisque ex illis socias potest è portione sua, quam in illa secunda parte habet, angulum separate pro portione, quam socias habet in cadem secunda parte, angulum separate pro portione, quam socias habet in cadem secunda parte, nam de aujus portio de illius portio est in codem agro; de hic mithi videtur genuinus sensis luijus loci; in toto enim boc capute agitur men colligens Milnam composuit. Cum igitur iste liber traditiones du-

agitur

agitur de eo, quod separat agrum, ita ut è una parte illius angulus non possesserare pro eltera; sed commentator in Ceseph Mishneh eum aliter exponit, quali unufquifque ex his fociis obligatus fuiffet duplicem angulum separare, unum scilicet pro portione sua & alium pro portione socii, כל אחרחייב להפריש מן הקמהתנם על חלק חבירו של dicit enim

Socii sui, que est in segete; forsan enim putavit ille, quod se compensation debuerat fieri pauperibus pro angulo prioris dimidiz partis agri, à quo ea. cum ager divisus fuillet, omnino liberabatur. Sed hac explicatio nec verbis Maimonidis, nec verbis Talmudis Hierofolymitani. è quo hanc chaufulam excerpit Maimonides, milii videtur ullo modo posse accommolist persinent ad pro-

9. Quoniam es dimidis pars jam reputatur tanquam alius diftinctus ager, non sutem ex lege Judaica licuit angulum separare ex uno agro pro alio, uti Sectione prima hujus Capitis explicatur.

turitatis partem, le habent ut unus ager; & sie etiam media & ultima; quia priusquam media demessa fuerat, ultima etiam ad terriam maturitatis partem pervenerat, & lic fimul maturæ fuerant, ficut prima & media - Sed quia prima pars demessa fuerat, priusquam ultima ad tertiam maturitàtis partem pervenerat, ex partes non crant fimul mature, atque ideo reputantur ficur duo diversi agri ; ob eamque rationem nec e prima parte pro ultima, nec ex ultima pro prima angulus poterat separari; quia prohibetur angulum separare è uno agro pro alio.

bo nna -10

Film Castin Col

Exempli gratia, fi unus ffansa latere a videat usque ad 6, & alter stans à latere d videat usque ad b. angulus potest separari à prima parte a b pro media 64 & media be proprime ab; es enim duze partes quippe uno prospectu visa reputantur ut unus ager; & fic etiam angulus potest separari è prima parte cd pro media be, &c è media de proprima e diobient dem rationem; sed non potest separari è prima parte seu latere ab pro altera prima parte feu latere

lide tangat fegetein nondem eines-

ed, nec vice versa ex hac pro illa; ez enim duz partes, quoniam uno prospectu videri non possunt, reputantur tanquam duo agri, atque ideo separare angulum è una earum proaltera omnino prohibetur.

12. Capite scilicet secunda hujus tractatus Sectione sextanoriomuorio

agitua do co. quod fenarar agrues, wa un ènua porte (11 de angulue hon

Cha P. IV.

reconclus & assumpto as rionesto al,

פרק רביעי

Oud est spicilegium? Resp.
Quod cadit è falce tempore messis, vel quod cadit è manu, cum messor colligat spicas, ut demetat; si modo quod cadit sit tantum una vel duæ spicæ; sed si cadant tres spicæ simul, illæ pertinent ad proprietarium agri; quod autem cadit (1) à parte posteriore falcis vel à parte posteriore manus, licet una tantum spica sit, non est spicilegium.

la tagrat, provigence cambra cal tertian

II. Si quis decerpat manu sua fine falce, quod cadit è manu illius non est spicilegium; sed si evellat, quod bomines solent evellere; quod cadit è manu illius est spicilegium; Si demetat vel evellat, quod consuetudo est evellere; & postquam messuit, quod brachium implet, vel evulsit, quod pugnam implet, spina eum percutiat, & cadat aliquid è manu illius in terram, ecce illud pertinet ad proprietarium agri.

III. Si quis metat, & relicta fit una spica, que non demessa fuit, demessum autem est quicquid est circumcirca, si culmen spice relista tangat segetem nondum demes-

cetari e peigna parro leginoego a h

MAD

א אין רך לקט זרא הנופל מחוך המנל בשעת קצירה או הנופר מחוך ירו כשמקבץ השבלים זיקצור והוא שיהיה הנופל שבלת אחת שיהיה הנופל שבלת אחת או שתים. אבל אם נפלו שלש כאחת הרי שלשתן לכעל השרה והנופל מאחר המנל אומאחר היר אפילו שבלת אחת אינה לקש:

ב. היה קוצר ביר ברא מגל הנופל מתוך ירו אינו לקט. אבר התולש רברים התולשים אותם הנופר מתחת ירו לקט. היה קוצר או תולש רבר שררכו להתלש ואחר שקצר מלא זרועו או תלש מלא קמצו הכתו קוץ ונפל מירו על הארץ הרי זרה של בער הבית:

תנ. היה קוצר ונשאררה שבלת אחת שלא נקצרה ונקצר כל שסביבותיה אם היה ראשה מניע לקמרה [מח] שכצרה ויכולה לחקצר עם הקמכה הריהיא של בעל השנה ואם לאנותהי היא של ענשם: היא סיידור מא

די הצנימית יכולה ורבצה זון הפנימית יכולה להקצה עם קמח והחיצונה יכולה להקצר עם הפנימית ואינה יכולת להקצה עם הקמרה הפנימית נצלח ומצלת ארת החיצונה שהריהיא בנופלת מתוך המנל ואף על פי שערין לאת נקצרותה והשבלים שבקשהרי הן של בעל השהה:

העומרים שפיור ארה העומרים ונחערב קצר של בעל השדה עם הלקט אימרין את השדד הכמרה לקט היא ראויה לעשות וניתן לעניים מפני שזרה אנם וכמה הוא שיעור זה ארבער הקבין חבואה לכל

ו לקט שנפל לארץ ולא לקטוהו עניים ובאת בער השרה והגריש את הקציר שלו על הארץ כיצר הוא עושה מפנה הנריש שלו possit demeti cum segere, ecce ea pertinet: ad proprietarium: agri; impuninus, pertinetipadorpaupo-res. in the same, the sit xo man-

una à latere alterius, & interior possit demeti cum segete nondum domessa, & exterior possit demeti cum interiori, licet non possit demeti cum segete; interior liberatur, & liberat etiam exteriorem; extra enim hos casas ecce ea (2) est sicut spica que decidit è salee, dicet nondum metatur. Spica que sum in service que sum in service que sum pertinent ad proprietarium agri.

pulos, & fruges demesia uproprietarii agri commisceantur cum spicilegio i estimationem facient de agro un quantum seilicet spicilegium in co poterat fieri, & dabunt pauperibus; quia hoc factum fair per violentiam. Sed spicilius de agro quantitas illius de Respuntatione de agro quantitas illius de Respuntatione quantitatione de Respuntatione de

VI. Si spicilegium cadat in terram, & pauperes illud non colligant, & veniat proprietarius agris & coacerver fruges suas demessas supra illam terram, quid in hec casu faciet? Rasp. amove.

bit totum acervum suum in alium locum, & omnes spicæ, quæ (4) terram tetigere pertinent ad pauperes; quoniam nelcimus, quæ nam ex iis sit, quæ est spicilegium, (5) & quirquid dubium est in donis pauperum pertinet ad pauperes; nam dictum est relinques, i. e. pones coram illis ex eo quod tuum est.

- VII Sed quare non restimationem faciant de eoi, & pariter dent pauperibus quantum fufficiat spro spitilegio? Refp. Quoniam mulchant zeilm , squod tranfgreffus fit; & accumulaveritufuper spicilegium: Immo etiamsi fecerit per errorem; etiamfi, spicilegium sit hordeum, & quod accumulaverat fupra illud fit triticum; etiamfi pauperes arcelliverito & illi non venerint ; etiamfi accumulaffene illud alii fine cognitione illins, nihilominus omnes fpice, que teram tangunt pertinent ad pauperes and require fond

agrum suum stercoret, prinsquam pauperes collegerunt spicilegium, quod est in eo; si damnum illius hoc omisso majus eslet, quam damnum è spicilegio deperdito, licet ei stercorare; sed si damnum è spicilegio deperdito majus esset, quam damnum illius, prohibitum est stercorare; sed si colligat totum spicilegium, ec ponat illud juxta sepem, donec veniat pauper, &c

בתלי למקום אחר וכרי השבלים הנונעורת בארץ פולן לעניים מפני שאין אנו יורעים אי זו היא מהם שהיתה לקסיוטפק מתנות עניים לעניים שנאמר תעווב הנח לפניהם

דינלמה אן אומחן אותה תליתן לעניים מהו שראואה לעשות לקט מפני שעכר והגדיש על הלקט קנסוהו ואפילוהיה שונג ואפילו היה הלקט שעורים והגריש עליו חיטין ואפילנ קרא לעניים ולא באו אפילו לעניים ולא באו אפילו מדעתו כר הנונעות מדעתו כר הנונעות

ח הצריך לרכץ את שרהו קורם שילקטו העניים לקט שכרה אם הזיקו מרובה ער הפסר הלקט לרבץ. ואם הפסר הלקט מרוברה על הפסרו אסור לרבץ ואם קבץ את ככ הלקטיהניחו על הנדר עה

uen cain nere och

שובשים העניי ויפלפי הרי

זרה מרת חסירות: יחשורעים הנמצאים בחורי יהנסלים אפי היו החוףים יבתיור חקבה חבש הוא של בעל השרום השאין לעניים מתנה בתיך הקמודוואם היו במקים שנקצר הריורה של עניום שפא מז הלקט ההרוחה: האות אל האושומאא שקור אין אומהום התני וה משנהבן שעקרה שספק הלקט לקט:

י שבלהו שרה לקט שנתערכה כנרוש הריוה מפרנש בי שהיו אשפולורם ואמר וועל אחת שחון אם השות ונההי אושה לענונם ואם אינה לקט הרי הפעשרות שחיא חייברת כהן שכולפתיטו בהגעים בשברה שניה יותוה ושתנה כן אל שכלת שנייות וניתואפום מונים לעני והאחררת החניה

שנשהן שחשוחויא יום יא לא ישכור ארם את אכר האקיסיו והחביהיו accipiat illud, cecceboc eft virus cuat agrum pro cerca quistirado

IX. Quoad grana frugum que inventintur in tavemis formicab rumb ficifieda vera e factinois me dio legenis , perilinent ad propriet tarium agris quiar pauperes milla habentuldonalit in medial fegetis; fedefisfuerini irreloco) qui jamidemellus eft , iecce lea pertinent ad pauperes program enime spicile gio farmina collegerunt en ; ce etiamh shigraninventas fint, Inonutamenirdicent poecceithecidunt Igrana anni preteritogi illad cenim de quo dubium softiglam fit spicilegiom , el fpicilegian munu povajb

Si spica aliqua despicilegio commisceatur acervo Proprietarii agri it eccesille separabit duas spicas , 18c, fupra unami cardinidiocus fi hat frica fit spicilegium biecce el rit pro pauperibis quifed fi mon ficuspicilegium; secres decimal, nad quasi obligaturi lucc dpica piraffignabuntus inifpica, fedinde; &coloinde idem repetens fupra spicam secundam (6) dabit unam earum pauperibus!, (soc) alrepaiderit i pro publicet, ut fet omnibus conimicab

-oKlasqNombi conduces reperariumafub hac conditioney (b) utifilis illius colligat fpicilegiumphon cums federis operary winnge (48.) requiriale grum curant pro certa portione XV, Quid oft nva decidea ? Refp.

הפועל עהה מנח שילקט בנוקאהתיו defracte fuccine tempore

fructuum pro certa quantitate fructuum proprietatio agri. reddenda veliquiv (10) vendiderunt legetem fuam alii demetendam; filii corum reolligant post eos licen eriam operario introducere uxorem suam; 80 filios suos ut colligant post eum; immo etiamsi proprietarius conduxerit. illum sub hat conditione, ut acciperet (11) dimidium messis, vel tertiam partem illius, vel quartam pro mercede sua:

pauperes boolligere, vel permittat hunc & prohibeat alium, vel adjuvet unum prie alio, ecce ille fraudat pauperes la soique.

XIII. Prohibitum est homini collocare leonem vel aliam feram huic similem in agro suo, ut scilicet videant pauperes, so ausurant il shosint sibi pauperes qui non debent accipere spicilegium, si proprietatius possitutees dei expellere, corpellat, aquimi su non possit, eospermittat pacis gratia.

publicet, ut fiat omnibus comiume, publicet, ut fiat omnibus comiume, pari decident, (illudinon est commune; illius pari decident, (illudinon est commune; nam postquam docidiset maxima illius pari, proprieturius non amplibus habet jus in equal trans

XV. Quid est uva decidua? Resp. Est uva una, vel uvæ duæ, quæ à botro defractæ fuerint tempore זהמוכר קטרו לחברו לקצור ילקט בנו האחרים זיש לפיער להביצה אשתו יבניו ללקט אחריר יבניו שכרו ליטור חצי הקציר או שלישואו רביער בשכרי המו

יב: מי שאינומניה ארז העניים ללקט או שהוא שניה אחר ימהנע אחר או שיסייע ארזאחר מהן ער חבירו הרי ודיונות ארן העניים:

ינ ואסור לארם להרכיץ ארי וכיוצא כו כתוך שדרו כדי שידאו חעניים ויכרחו היו שם עניים שאינן ראויין ליטול לקט אם יכול כעל הכית למחות כירן ממחה ואם לאו מניחן מפני ררכי שלום:

יד המפקים ארת הלקם עסעפילה דוכו אינו הפקר מאחר שנשר רובו אין לו בו רשות:

טו. איזהו פרט זה נרניר אחר או שני נרנרים הנפרטים מן האשכור vindeהבציה הדו היונפלו בישלש מתנריכם: בכת אחרד אינו עולל מפני שהוא לשאם : שרא היהי פכנת וכחתיאת האשכור והוסבך בעליי ונפל לארץ נפרט אינו פרט ביודה בוצה הפשליה לארץ כשמפנההאשכולותאפילו חשנאשכול הנמצא שם חרי הואיפרש נכן אשכול שלם שנפרט שם הדי הוא פרט והמניה את הכלכלה תחת חומן כשעם שהוא בתר החצווף בתול אתי הענים זו ישו שכוו היאלעוללות ובה אשכולהקשןשאינרטעובח כאשכור שאין לה כתף: ראק עוביה משפחבה עם חבשלא מפחמנת אשולדה כחפיאין לה נשף הריהיא שליבעל חכרם ואכם ספק וחעיללוכים ניחנין: סשטש בכרם בלבר:

חיות איוו היא כחף פסינין חמחיברות כשררה זרעל נב או וב נטף ענכים הפחוכרורה בשרורה ויורף והוא שיחו כרי vindemiationis fed a deciding sees unes fina ivide ofinal & non scepui tantura bro uvishdecidais per maire - XMdo Sincheis windemiery & some puter borrum; sifque folis ibetil cerur & decidar in terram, quod defractum elt non reputatur pro uva decidia; , an quis vindemier & projiciet botros inserrani; cum eos icefum indel demoveat , etlami dimidium borribibi defractum in: Meniarur ; decce illud pro uvis del cidnis; repittatur; 28 fic fiimteger borrus fits qui ibildefractus fue rit, ecce ille pro uvis deciduis reputatur ; 2180 qui ponit Canifrum (fub) vite to tempore quo windemiath ecce ille fraudat paus demieuir cum botro, peresono

SXVII. .. Quidnamelt Racemilus Refp. Eft borns minor, quinon est densus; exempli gratia borrus; misinon haber reamulos labunhences, cujulquid uvzo modun finis gregantur; G hablean ramulas fibilhvicem incumbentes licernon descendant per modulo flieizi ecce mbilominus pertinet ad proprietarium vines fed Gedelitmeferen bebegt ramules, perjus accipiendi nv.esraquiq aba tanit WYMIS Quidnam eft , habere ray

mulos bibinvicem incumbentes ? Refp. (13) Eft cum in deaporconjungantur bothi minutiores unus fupra alium : 10 Quidmin aftendescendere per modum firiz den Refps

(14) Eft

201763

הענבים שבעוללותונינטין בפס ירחהולמה נקרא שמו עולל מפני שהוא לשאם האשכולות בעולל לאיש:

האשפיר יחוסבר בעליי

mad energicate widere

יש זאין כעל חביתוחיים לבשורו העוללמה הונלימנו לעניננים שמאלא הקובהצרון אותן לענימן ברנר בימירי מריוראועוללתפש שופוש בה זמו ביהו שתירה בוח אשבו ליובארפוברה שה ומרכח אול להוא אם נקרצהה עם האשכות הרי היא של בעל הכרם נאם לאו מהי היא לעניים: הוששאם כא ופרם שכולו עוללוח חרו הוא לעניים שנאפות וכרמך לא חעולל אפילו כנלו עוללום: בואינ ספרט והעוללות נוהגין אלא בכרם בלבר:

כב אין העניים זובין ליקח פרט עוללות ער שיתחיל בעל הכרכם לכצור ברמו שנאמר וכי תבצור ברמך לא תעולל. וכמה יבצור

tarius

(e14) Estocim buve iconjungahour in seapon & destendant an Eustra etiam requiritionis in incomplum, interestationis substitutionis possinit comprehendi (ity) impalma manus Sed quare racemulus vocatur (ity) Olel? Resp. Quoniam se habet ad religios botros, sicut (ity) Olet, incorporado virulmo in jorq of the like. Nonnobligatum Proprietarius vindemiare rademulus indemiare rademulus ses dage paliperibus; rest illi vindemianul cos pro seighis ; ise in structura se ditaria i eco est estracel mulus dans de con est estracel mulus dans de con est estracel mulus dans de con est estracel mulus de con est est estracel mulus de con estracel estracel mulus de con est estracel mulus de con estracel de con estracel de con estracel mulus de con estracel de con e

pendet botrus, okcin (16) junctura furculi filiracemulusimilvindemietur cum botro, eccesille pertiner ad proprietarium Vihez, fin minus excorea pertiner ad paul peresad sitari grafia denieta de pentiner ad paul peresad sitari grafia excorea pertiner ad peresad sitari grafia excorea pertiner ad peresad sitari grafia excorea per a peresad sitari grafia excorea peresad sitari grafia excorea per a peresad sitari grafia excorea peresad sitari grafia excorea per a peresad sitari grafia excorea per a peresad sitari grafia excorea per a peresad sitari grafia excorea peresad sitari grafia excorea peresada excorea p

cemula players, receives resupers cemula players, receives resupers resupers receives resupers times ad players of maintifful medit, (17) of gradem team non recemula to bil, rise, dicen folic recemulas to targetes maintifful communicated and devidual meditare mulipinos obtineu tiss in in incommunicated particular meditare mulipinos obtineu tissi incommunicated personal.

jus accipiendi uvas deciduas, vel racemulos, doneco Proprietarius vineze inceperie vindemiare vineam fuam , juxta quod dictum est (18) cum vindemios vineam tuam ravemulor non colliges 8cc.
8c quantum vindemiabit proprie-

ויהיים וכנף בהן בשלש אשכולותם השחן עושין תביע: יותר האחרות האחרות

ברמו עד שלא נורעו העוללורת שלא נורעו העוללורת אין העוללורת לעניים יואכם משנורעו העוללורת הע ללותלעניים ויתנו שכר גרולים להקרש:

בר. הזומר את הגפן אחר שנורעו העוללות הרי זרה זומר כררכו וכשם שכורת האשכולורת "כך" כוררת העיללות:

בה: כותי. שמכת כרמו לישראר לבצור חייב בעוללורם ישראר וכוחי שהיו שותפים ככרם חלקן של ישראל חייב ושל כותי

פטור: כועשר שפר ומצא בו עוללורתנותנן לעניו ואם נקרצח עם האשבול ישלו לעשות חרומת מעשר על

שף כי מי שהיולו חמש גפנים בכלרה קשה החור המש גפנים ובצרם לתוך ביתו. אם בו ווג ווג ווג ווג ביתו הוא בירים ווג קשפ

mulay

מקום אחר:

tarius donce illicidi unas leciduas Gracemulos jus habeans delp. Tres botros: Grando faciant (192) Rebiitamo vinia sh 38 (48), olugas

neam suam, tum nondum appareant racemuli, illi racemuli ad pauperes non pertinent; sed si consecret, cum jam apparuerint racemuli, illi racemuli pertinent ad pauperes, (20) illique dabunt pretium incrementi Sanctuario.

XXIV. Si quis surculos amputet à vite sua, postquam apparuerint racemuli; ecce ille amputet juxta morem solitum, (21) & tum sicut sunt amputata botrorum, sic sunt amputata racemulorum.

vincam fuam Praelies vindemiandam, ista vinca obligarur ad racemulos pauperibus relinquendos: Si Ifraelita & Gentilis vinca simul participes sucrint, pars qua ad Israelitam pertinet ad racemulos obligatur; qua vero ad Gentilem, est libera.

XXVI. Levita, si dedefint ci decimas (22) è fructibus nondum ad decimationem paratis, isque invenerit in its racemulos,
dabit pauperibus; sed si illi racemuli amputati fuissent cum botro,
liceteos sibi reservare, er ex illis facere
(23) Trumam Decimarum pro
decimis ex alto loco acceptio.

AXVII. Si quis habuerit quinque vites. & vindemiet illas pro domo domo sua, si hoc faciat ut uvas edat, liber est à lege de uvis decidus, de re oblivione relica, de angulo, (24) & de anno quarto, sed obligatur ad racemulos; si vero vindemiet eas, ut faciat vinum, obligatur ad omnia, nisi partem earum residuam secerit.

ferret, cum jam apparmerint ricamuli, illi racemuli certinent ad

pauperes, (20) illique dabunt inte

crine racements ecceptife annalus

לאוכלן ענבים צטור מן תפרט ומן השכחרה ומן הפאה ומן הרביעי וחייב בעוללותי אם בצרן לעשות יין חייב בכר אלא אם כן שייר מקצחן:

THE CUST OF PRINCIPAL

THE TERMENT OF THE PROPERTY OF

-magas manifed Note ad Cap. IV.

1. i. e. Thil est spicilegium, niss quod cadit vel è manu, vel è

falce messoris eo tempore quo metit.

2. i.e. Si ea spica non possit demeti cum segete eodem falcis ictu, nec cum ea spica intermedia, que potest demeti cum segete, reputatur prospicilegio, licet nondum demetatur, se pertinet ad pauperes.

3. De Cabo & Coro vide Not. 2, ad cap. 3.

4 i. e. Omnes spicæ ex coacervo, quæ non aliis spicis, sed proxime ipsi terræ incumbunt; eas enim, quæ aliis spicis incumbunt, satis constat non esse spicilegium, sed de iis, quæ proxime terræ incumbunt, dubium est.

derent de jure silo, quam aliquid detinerent, quod ad eos videbatur pertinere; si igitur dubium unquam extitisset de aliqua portione fructuum terræ, è quibus dona pauperum separanda erant, an scilicet ad proprietarium, an ad pauperes pertinebat, proprietarius illam statim separabat pro pauperibus, satiusque putabat illudomnino amittere, quod sorsan sum erat, quam cum de eo dubium sit, sibi reservando periculum incurrere pauperes fraudandi; & hoc saciebant ex statutis sapientum, qui hanc regulam ut tutissimam omnibus præscribebant observandam, ejusque aliquod sundamentum esse in sacris scripturis dicunt; Legitur enim de pauperum donis Levit. 19. v. 10. derelinques ea i. e. dicunt illi dabis pauperibus ex eo quod suum est, atque ideo si dubium incidat de aliqua re an pauperum an proprietarii sit, licet pauperes ad illam revera jus non habeant, tenetur tamen proprietarius iis cedere, quoniam iste jubetur pauperibus dare ex eo quod suum est.

6. i.e. Cum incertus hæreat, quænam illa spica in acervo sit, quæ

verum est spicilegium, ne pro ea separet unam è suis, que ad decimas obligatur, &t sic violet preceptum, quo tenetur ex omnibus fructibus suis decimas separare pro Levitis, sumet ex acervo duas spicas, & cum unam earum dedisset pro decimis alterius, illam alteram dabit pauperibus pro es, que acervo commista suit; vide Misn.in tractatu Peah Cap. 5. Sect 2.

7. Quis tum spicilegium esset pars mercedis operarii, ipseque proprietarius commodum acciperet à spicilegio agri sui, quod prohibetur

Tupra cap, 1. Sect. 8.

8. Din Aris colonus est, qui agrum colit curatque pro certa parte proventus, sive tertià, sive quarta, sive alia, ipso proprietario omnes impensas erogante.

9. כול Chachir colonus est, qui conducit agrum à proprietario procerta portione fructuum, quam ei ex pacto tenetur dare, sive aliqued lu-

crum tecerit, five non:

10. i. e. Qui segetem in agro suo eo anno produstam alsi vendidit; infra autem indicatur cap. 6. Sect. 16. quod ipse non possit spicilegium colligere, nisi præter segetem ipsum etiam solum vendiderit, minisque aliud residuum habeat, quo minus pauper sit.

11. Ipse autem operarius, qui hanc conditionem pactus est, non potest spicilegium colligere, nisi in eo solo casu, qui infra narratur cap. 6

Sect. 15.

12. Sensus loci est; si quis velit agrum suum cum spicilegio, quod in eo est, publici juris facere, ita ut omnes in universum homines veniant, & fruges sibi arripiant, si nondum majorem agri partem demessuerit, licitum est ei hoc facere, quia nondum maxima spicilegii pars astius agri in terram decidit; sed si majorem agri partem demessuerit, non potest agrum suum cum spicilegio, quod in eo est, publici juris facere; quoniam cum jam maxima pars spicilegii istius agri in terram deciderit, pauperes ad illud incipiunt jus habere, proprietarius autem non potest publicare

quod pauperum eit.

13. Vox אום בפף proprie lignificat humerum, ad botrum autem applicata lignificat icapum illum in medio botri, è quo prodeunt undique minores botri, & libinvicem incumbunt, ficut onus in humerum humanum, de ea lic dicit Bartenora in Com. ad Peab cap. 7. Sect. 4. אום השרבים האמצעי של האשכול מחוברים בו אשכולור קטנור קטנור הרבה וכשהן שובבין זה על זה במשאוי שעל בחפו של ארם הוא נקרא כתף. וכשהן מפוזרין בשרבים אחר לכאן ואחר לכאן אין נקרא כתף. וכשהן מפוזרין בשרבים אחר לכאן ואחר לכאן אין נקרא כתף. וכשהן מפוזרין בשרבים אחר לכאן ואחר לכאן אין וווויסיים botri; & cum incubent unus supra alsum ficut onus in humerum bumanum, tunc vocatur Ceteph, sed si in scapo segregati sint à scinvicem, tum non est Ceteph, cui simile etiam Maimonides in Com. ad eundem locum, qui ibi de voce אום sic scribit ברוף האיניבול שרינים fic scribit ברוף האיניבול שרינים fic scribit ברוף האיניבול שרינים ברוף האיניבול שרינים fic scribit ברוף אין און באיניבול שרינים ברוף האיניבול שרינים fic scribit ברוף אין און באיניבול שרינים ברוף אין און ברוף אין און באיניבול שרינים fic scribit ברוף אין און ברוף אין און ברוף שרינים ברוף אין און ברוף אין און ברוף שרינים fic scribit ברוף אין און ברוף אין און ברוף אין און ברוף שרינים ברוף שרינים fic scribit ברוף אין און ברוף שרינים ברוף שרינים אום ברוף שרינים ברוף שרינים האינים ברוף שרינים בר

בלאים עוב Ceteph est, cum prodeant Ebotro ramali minutiores pleni wvarum. Ceteph igitur eft, cum elcapo botri undique prodeant minutiores botri uvarum pleni, fibique invicem ita incumbant, ut nullum inter eos spacium vacuum sit; cum enim ei botri minutiores à seinvicem

in scapo fegregentur, non est Ceseph. In 111 III (10) (1912) 500

Vox 90) Neteph proprie est stillicidium à 90) stillare, distillare, hic aurem fignificat botrum, cum scilicet minutiores illius botri, qui è scapo undeque prodeuntes faciunt Ceteph, sibiinvicem incumbentes ita descendant in scapo paulatim decresendo unus infra alium; donec tandem omnes conjunguntur in fine botri, ipleque botrus figuram exhibet ftiriæ pendulæ, feu coni inverfi; & fic vocem explicat Bartenora in Com. ad Peah cap. 7. Sect. 4. ibi enim de ea fic dicit נשק הם נרנירים של עובים המחוברים בסוף השרביש שרנילים להיות תלויים שם עובים הרבה ועל שם שענביו ניטפות למטה נקרא נטף i.e. Neteph eft cum barca uvarum conjungantur in fine scapi ; nam solent ibi dependere multa uva . Naraph distilluvit.

15. i. e. Licet botrus habeat nec Ceteph, net Neteph, fi tamen tam magnus fit, ur non pollit torus in palma manus comprehendi, non est ra-

cemulus, sed pertiner ad proprietarium.

16. i. e. In eo loco ubi surculus, cui appender botrus, adhæfescit ramo vitis, out out cut specific sitis om Try Devic. 19: V. 10.00 ni son no u at sister appet to le or me

aut & fuges ibt arrepant nondanamajorem ac wai gente

19. Rebilta eft quarta pars Logi, de quo vide Not 2 ad Cap. 3.

20. Tantum enim racemulorum, quantum in vinez erat ante confecrationen pertinet ad pauperes, omne autem incrementum corum, quod deinde acceperunt polt confecrationem, factum est; in iildem igitur uvis erat portio pauperis & portio Sanctuanir, quas quum a seinvicim distinguere omnino impossibile esser, statutum fuit, ut pauperes sibi cos racemulos arriperent, & Sanctuarium ab iis acciperet pretium incrementi, quod racemuli accipiebant, pofiquam vinea confecrara fuerat.

21. i. e. Æque ficirum est el amputate racemulos ac borros suos; fi vero non indifferenter amputet juxta morem folitum, fed abfeindas racemu-

les, & parcat botris luis, viglat præceptument

22. Decimæ apud Judæos tunc deberi inceperant è frugibus terræ. cum omne opus circa dos perfectum fuiffer, quo parati redderentur ad ufus humanos; quod tum heri dicebathe cisca fruges, cum triturata & ventilatæ; circa oleas, cum in oleum; & circa uvas, cum in vinum elaboratæ fuffient; hoc autem opere perfecto incumbebat proprietario obligario separandi primo Trumam, & deinde Decimas eo ordine quo infra in initio sexti capitis explicatur; fructusq; tunc incipiebant vocari elaborati essent, vocabantur 528 Tabal, uti hic in nostro Authore, arque ideo

ideo vocem reddo fructus ad decimas nondum paratos; ex iis solis racemuli poterant deri Levites pro decimis; fienim proprietarius voluerit, decimase fructibus vineze porcrat detinere, donec eos in muftum elaboraffet ; sed si vellet prius dare, & Levita vellet accipere, indicat hac constitutio, quid de Racemulis, qui forte inter eas decimas invenirentur, debuerat

23. Infra indicatur cap. 6. duplicem effe Trumani, Trumam fellicet magnam, & Trumam decimarum; prior ex ofinibus fructibus terra ante decimationem ab ipsis proprietariis pro sacerdoribus separabatur de qua vide supra Not. 23 ad cap. 1. Posterior erat decima para decima. rum etiam sacerdotibus data; Levitæ enim ex omnibus decimis primis, quas accipiebant, tenebantur decimam partem separare & dare sacerdo-

tibus: vide infra cap. 6, Sect. 6.

24. i.e. Ab obligatione, qua tenerur fructus, quos collegerit ab arbore anno quarto post plantationem illine, leparare ut comedat Hiero folymis; post arborisenim plantationem fructus trium annorum illicitus fuerat, & non omnino edi debuerat, quarto autem anno fructus facer erat, & debuerat Hierofolymis comedi coram Deo eodem modo quo decime fecunde; vide Levit. e. 19. vv. 23, 24, 25. & Maim. in tractatu de decimis fecundis & planta anni quatti, uginam manis confamily if there ex oblitione will be about the

c. rem cut much cur than the set outline went year wear a serie! FUCTOR FOR IT DESIGN. THE THE THE THEFT IN Comment of Section with the second CHECH CALIFIER CHIEF Court Later Tales of the Court of WIND THE MEAN WING CARTE CATCULARY

11. Si proprietarius agri fuericia civitate, & dixerti cognosco, quod operarii oblici tint manipuli, qui elt in loco M. irone illius oblici fine, ecces ille annionnanc est res oblivions reliable; led fi Accir is agro, & fic dixerit, 'A specify illius oblitiont, non eff res ca-Fulli (x) man ; affular ancivil tantum quod in agro ab initio ex oblivione augligitar an megiani heminisher, est res oblivione relica; quin in civitate commi la momoria habeatur, hitames policomo ex otherione neiligatur, ovce ille ele re in homen abiler should be AP;

relinguator, erce ille en res ol :-

gre, non aureun in civicate.

A Party with despread &

CAP. V.

\ Uoad manipulum, si illius obliti sint operarii, non autem oblitus est proprietarius agri; si illius oblitus sit proprietarius agri, non autem obliti funt operarii; si illius obliti sint & hi & ille, fint autem ibi alii, qui transeunt, & vident eos, quo tempore illius obliti sunt, non est res oblivione relicta, Manipulus enim non reputatur pro re oblivione relicta, donec illius obliti funt omnes homines; & etiamsi manipulus abscondatur, si tamen ex oblivione relinquatur, ecce ille est res oblivione relicta.

II. Si proprietarius agri fuerit in civitate, & dixerit cognolco, quod operarii obliti fint manipuli, qui est in loco N. iique illius obliti fint, ecce ille nibilominus est res oblivione relicta; sed si fuerit in agro, & sic dixerit, & operary illius obliti sint, non est res oblivione relica; nam (1) illud tantum quod in agro ab initio ex oblivione negligitur ab omnibus hominibus, est res oblivione relicta; quin in civitate etiamfi in memoria habeatur, si tamen postremo ex oblivione negligatur, ecce ille est res oblivione relicta, nam dicitur (2) si oblitus fueris manipuli in agro, non autem in civitate.

פרקחמישי

ששבחוהו פועלים ולא שכחו בעל השרה: שכחו בעל השרה ולא שכחוהו פועלים. שכחוהו אלו ואלו והיו שם אחרים עוברין ורואין אותן בעת ששכחוהו אינה שכחה ער שישכחהו כר ארם: ואפילו עומר הטמון אם נשכח הריזורה

ב. היה בעל השרה בעיר ואמר יורע אני שהפועלים שכחו עומר שלמקום פלוני ושכחוהו הרי זרה שכחה: ואם היה בשרה ואמר כן ושכח הו אינו שכחרה שהשכוח מעיקרו בשררה הוא השכחרה. אכל הוא השכחרה. אכל בעיר אפילו זכור ולכסוף שכוח הריזו שכחה שנאפר ושכחת עומר בשרה ולא

III. Si

נ. עמדו העניים בפניו או חפוהו כקש נהוא זוכר ארם הקשאושהחזיק בו לחוליכו לעיר והניחו בשרה ושכחו אינה שבחה. אפילו אם טרו ממקום למקום. אף על פישלניויו סמיך לנפרה או לנריש או לכקר אולכלים ושבחו מרי זה שבחה:

ר נטר עומר להוליכו לעיר והניחו על גבי חבירו ושכח ארת שניהן. אם זכר העליון קורם שיפגע בו אין התחתון שכחה ואם לאו התחתון שכחרה:

TETUR EMB WAY TO BE WE

ה. עפר עמריו ברוח חוקה לתוך שרוד חבירו ושכח שם עומר אינו שכחרה שנאמר קצירך כשרך . אבל אם פור העמרים כחוך שרהו ושכח הרי זו שכחה: שכחה ישורו חווים ביחבש

זי הנושל עומר האשון ושני ושלישי ושכח הרביעי אם היהשם ששי אין ברביעי שכחה ער שיטול - 1777

U. MEIMIN

III. Si pauperes Reterint ante manipulum, vel occultaverint eum in ftramine, & proprietarius agri reminiscatur straminis, vel si (3) ille manu occupaverit eum, ut afportaret in civitatem, & in agre deposuerit, illiusque oblitus sit, non est res oblivione relicta; sed a transportaverit eum à loco ad locum, etiamli depoluerit juxta cribrum, vel juxta acervum, vel juxta jumentum, vel juxta instrumenta, & illius oblitus sit, ecce/ille est res oblivione relicta. and aid 3

IV. Si quis sustulerit manipulum, ut portaret in civitatem, & deposnerit supra alium manipulum, (4) amborumque oblitus fuerit; li recordatus fit superioris, priufquam illum iterum offenderit, inferior non est res oblivione relicta. fin minus inferior eft res oblivione Sed fi cacus, vel qui nochasoilsi

V. Si alicujus manipuli vento violento acti avolaverint in agrum proximi ejus, ibique ille manipuli oblins fuerit, non est resoblivione relicta; nam dictum eft, foum demetas meßem tuam in agro tuo; led fi ventus disperserit manipulos in proprio agro, & manipuli oblitus fuerit, ecce ille est res oblivione relicta. e foribitur. irritura eft.

VI. Si quis fustulerit manipulum primum, & fecundum, & tertium, & oblitus fuerit quarti, fribi effent sex manipuli, quartus non erit res oblivione relicta, dones fuf-

tulerit

tulerien quintum parlad le assent tentum quinque dum monatus se tentum tempus a quantum fasse tentum tempus a quantum fasse tentum tempus a quantum fasse tentum tempus a quantum parlamente ecce quartus alle respositione relicts and 3 amentive ni parlamente

is alientum iluqinam oub is alive, is illy in alientum month in alientum muse in alientum in alientum in alientum in alientum in alientum vel in eta in alientum

- HVHL Quoad porra allia, &c. cepas, & his fimilia, etianti in terra ab-Scondita fint in listamen tocum habri lex de re oblivione relical Si quis nocte meter & oblitus fit legetis, vel li nocte in manipulos colligati & manipuli oblitus fit; & fic etiste ff cacus fegetii mel manituli oblique lit, ecce in is lecum hober les de le ablivione relicta Sed si cæcus, vel qui noce mittis proposituair habeat saiferre spicas praftantiores, in in lex de re oblivione relita lecem, mon babet. Quickinque thicit, ecce ego metam filmhac conditione out suferam enjusque oblines fuerim, cone aur colibitaminus lege de re oblivione relicta, quonian omne pactum, quod est contra illudiquod in le ge scribitur, irritum eft.

foas fruges demetat amprinfquain iniaturnerint; itemque di demetat cas per fasciculos parvas, de mon faciar in manipulos; itemque fi e-

mieric

ההמישים כראם היו הכשה בלבר משישהאיברי לישול החמישו זה הריוה ההרביעי שכתה החמים הריוה ההרביעי

באשני עמרים מעורבבין השבח: אחד: מחן אינדה שכחה עד שישול ארה כל סביכותוג: הבים א ביים?

ח. הלוף יו שום יהפצלים וכיוצא בהם אף על פי שהן טמונון, בארץ נש להן שכחה הקוצר בלילודה ושכת קמרה. או שעמר כלירה ושכח עומר, וכן הסומצה ששבח יש להן שכחה ואם היה הסומא או הקוצר, בלילקה, מחכנין ליטור ארם הנם אין לו שבתה. וכל האומר הריני קוצר על כנרם מה שאני שוכף אני אטור יש לו שבחה שכל המחנה על מה שכתוב כתורה תנאו בשל: ט. תכוארה שקצרה ער שלא בנמרבים להאכילוד: לבתמודו בנבן אם קצרונה אנורות פכננת וליו אשמה עמסיפסקט ובן בחשומיבהם

זהבעלים שחלשן אנהיות קפנות להסכר למוקילא עשאן עישרים להעמיד פהן צוהן אין לחסישבחורה חם י. הקוצר שהוחחול לקצור מראש השורה ושכח לפניו ולאחריו של אחריו שכחה ושלפניר אינחים שכחרה שנאמר לא השוב דקחות אינו שכחהה ער שיעבור משבות השחריתי ליצוח

לנותן ושבח העופר בשעה בשנ שנים שהתחילו לקצור באשותן אשורוריוויה פניו לצפון החסשפתם לחדום משבחו לשמתן ברלאווייהן שלפניחכם שבחרה יימפני שכל אחרי מתקודי של פניו न्यन्त्रम्यन्त्रम्यन्त्रम् העיפריי איים שפחוהו לאחריהן במקום שחרורילו ששני אינו שלחר הפלי שהוא מעורב עם השורות שפן המורוו למערב והן מוציחין עליו שאינו שכחד וכן חשורות של עמרים שבינו אותו לנורן והחחילו שנים פוופגע שורה ושכחו עוטר באמזע כין אחריהן

vellar allia vel cepas perfalciculos parvos, ut vendat in foro, se non faciat in manipulos que ponar in horreo, in iis Lex de re oblivione

relicta locum non habet.

X. Si qui mette incipiat demetere ab initio ordinis, Reoblitus fit alicujus partis & ante fe & pok fe ; illud, cujus oblicus ek polife, eft res oblivione relica; fed dujus oblicus chance fe, non estres oblic vione reliety; commenim diaministic (3,)alon reversel is ad apripiends neitlum; nivileteres oblivione relicia; dones transit ab co, & reliquir islud a tas fuecit, in co locum babioul ogist

W X 1 Of day incepelint demetere medie prainis junos fallices verfus Reprentationent Se silver verilis and Reuni & oblitivine corum, que funt ante fe de qua fant post fe o illud cufus dolla funt ante fe ettam eft res oblivione relien, quoniam quod Herque corum habet ance te ji ele à tergo focii illius? (6) manipulus autem cujus illi obliti fune post se in loco unde metere inceperant non eft res oblivione relieta frquoniam permittus etvillis brdinibas, qui funt ab oriente versus occidentem,illique arguint pro et duod hon lit res oblivione relicas ce fie in ordinibus manipuloram cum deportent cos in horreum, fi duo meeperint à medio ordinis, & obliti fuerine manipuli in medio inter utrosque à tergo pinon efteres oblivione relical, liquiniam elt in medio ordinis; qui elt ab oc cidente

dum incepenint manipulos departares illeque arguit pro co, quod non lit oblivione relictus.

relice locum non babet. XIII. Si quis metat, & colligat in multos fasciculos, iique fasciculi vocentur manipuli, isque remoyear cos à uno loco in alium locum & a loco fecundo in locum tertium, & deinde à loss terris in horreum, & obliens fit manipuli quo tempore removebat a doco ad locum, (a) fi removerit manipulos ad locum ubi perficit opus circa egs, & illius oblitus fuerit, in eo locum babet lez de re oblivione relicasted & illim of firms fueries cum removerit manipules à logo ubi perfedit apus circa es ad horreum, in co lecam non beber len de re oblivione relica : fed fi removerit manipules ad locum ubi non perficit opus cinea see o & manipuli oblitue fit, in eq lacum non habet lex de re oblivione relicus; Sed fillius obline fuerit, cum removerit monipules à laco, ubi non perfecit opus circument ad horreum in to legues beher len de resphiripue relicia ou

SET L. Quis est locus ille ubi perficit opus circa manipaler à Rasa. Illic, lorus est ubi propolitum babet simul colligere omnes manipulos & triturare, vel lacu ubi propositum habes doportare cos ut faciat in accretum; (&) qui est horreum à & locus ubi non perficit opus circa est in locus

cidente

אינו שכחה מפנים שהנאו בא מצעיהשוכם שמומערב לשרת שעה שלא התתעלו כה החיאם מוכחודו עלין שאינו שמחום מחוצר שאיני זייובי הקנצרואלם אלומות אלנפות ופינודה האקומות ורון הוקראא במקיבות למקים אחני וממקום ההשנוחששמקום השלישי וממקובם משלישי לנורן ושכח העומר כשעה שפנה ממקים למקום אב פצה חעמרים למקום שמוא נפר מלאכת ושפחה ושולו שבחתל וכשיפנה ממקום שהוא בפר של אבחי לגוכן אינו לני שפתחטואם שינסט העופרום למקום שאינו נמר מלאכה נשכח אינו שבחהי וכשיפוה ממקום שאנו נמה מלאכודיות לנורון יולשוילל שהוא מעורב עם ותוחש ינ איוהנ מקום שהוא נמר מלאכה זה מקום שרעתו לקבץ בל בהעומרון, שכם ולקשה אתו השהם של להילירו שם למקים בריש Charmanday Nyali

שורינו נמר מלאכה חוא המקום שמקבצין אבו העומרים כרי לעשות מהן אלומנות נרשלופים ויפרי להמשוק מפום אתרוחטון איור הדים שתומום פחופופת המוכרלות ונמוקשכחה; ישלש אינן שכחודין שני עומרום המובהליו וה פוה שבחה הישלשה אינן שבחה זכן יראה נחחשש השפים שני יציבורי חמים וחרובין המוברלאים פוה שבחה ושלשה אינם שבחה שני חוצני פשרון שכחה שלשה הואינם בים ביות ביות חם יי ששינפנית וכן בשאר חאילנות שנום המוברלין וח בוה שבחם ושלשה אינן שפחות שמאפור בעני ולור ותושוב אווום אפשרו יחותשנים שחום מעניושור. לנר: ידוחשש חזיא ווי חיו בהנהעומרים של קבן קבן ואחר של ארבע שתיו שכתוי מחצום שכווה ישארושוביות שישישים שישיים שישיים

שכחה וכן אם היו של שני

est in quem colligunt manipulos, ut faciant ex iis fasciculos majores, quo netimo deportent in clium plusquam ocho Cabos, non atusol oblivione relice.

XVIII. Si manipolus fit, eni XIV. Duo fasciculi separati à se invicim funt res oblivione relicat. tres autem non funt res oblivione relice Duo manipuli separati à feinvicim dunt tes ablivione relies. tres aurem man fune res oblivione fi oblitus fit duorum manipulatilar licet duo Illi fanul contineant duas

Seas, ecce illi nibilominus lunt res XV. Duo acervi olearum velifiliquarum separati à se invicim sunt res oblivione relicas, tres autem non funt res oblivione solicies Dua fascignli dint visidia funt res oblivione relian tres auton non funt res oblivione relication encivildo est in ea dux Sex feminis, confiderent XX VII Due vites, & ficeriam in aliis arboribus duz caruma feinvicim feparate funt res oblivione reliche, tres autom non funt res oblivionen relicas man didum eft Panperi de pelegrino derelinqueb com in al lices duie fint; ham feilicet pro paupene de alteram prosperegeino. cicas que es punta amona

- M V Ph Si finguli manipuli contineant Cabum feminis, & tinus fit inter ess, qui contined quatuos Cabos fi quivillius oblique fit; eoco eft re oblivione velici ; Siplus contis nest quampiastuor Cabos andirest

G 2

res oblivione relicta; & sio si singuli manipuli contineant duos Cabosse unus situates os qui continer plusquam octo Cabos, non estures oblivione relicta.

XVIII. Si manipulus sit, qui convince duas Seas seminis, & diquis illius ablitus sit, non est res oblivione relicta (nam dictum est si in agro oblitus sit manipuli, non autem acervi) licet reliqui erium omnes manipuli contineant duas Seas, sece illi simul contineant duas Seas, ecce illi nibilominus sunt res oblivione relicta; itemque videtur mihi, quod ilsi sunt res oblivione relicta; itemque videtur mihi, quod ilsi sunt res oblivione relicta; itemque videtur mihi, quod ilsi sunt res oblivione relicta; itemque videtur mihi, quod ilsi sunt res oblivione relicta.

MIX. Si quis segetis oblitus sit, inqua sunt duz Sez seminis, nomest res oblivione relicta; si vero non sint in ea duz Sez seminis, considerent spicas tenues, ac si essent crassiz & longiz, & spicas uredine tactas, ac si essent plenz, & deinde si susticione sit esse segus dem quantitatu em ed qua producir duno Sent, judicabunt quod infinerimi potest redderes duas Seas, atque ideo si en oblivione neglecta sic pon est ret oblivione relicta.

- XX Xi v Sinquis loblitus fiti Sez fringis avulfæ, & Sez frugis non avulfæ, (9) non i famul conjunger cas, ded utræque critures oblivione relictæ; 8t finfe reichabet in allignis oblitus: fluctibus arborum, fi aliquis oblitus:

שני קבין האחר יתר על
שמנח קבין אינו שכחרה:
יים העיפרשיש בו סאתים
יש העיפרשיש בו סאתים
ישכחו אינו שכחה שנאמר
ישכחר עומר בשרה ולא
פאתים פאתים שני
פאתים פאתים שני
שניהן שאוים הרי אלי
שכחה יכן יראה לי שהן
שכחה אפילו היה כשניהן

יש קמה שיש כה מאתים ישפחה אינה שכחה אין כה מאתים רואין ארץ השבולות הרקות כאלו הן בריאות האדכות וארץ השרופות מאלו הן מלאותי יאם היתחיר אייה להיודי יאם היתחיר אייה להיודי לעשות מאחים משבחורה לעשות מאחים משבחורה

passin inter

יצלי שנאר שאינה עקווה עקורה ופאר שאינה עקווה אינף מנטוופים: נשנייום ישברתי בקבשותו כבולים ישיל שיח מא בון החום

וכפירות האילן אכם שכח מקצחן בקרקע ומקצתן תלוש ובשניהן סאתים אינן מצטרפיף ואלא הישניהם באילןשאינוזייינ: הפחבוצי חובאי השוכחיש מרובצר הקמה שאינה שכוחהאינה שפחהי שנאמר בי חקצור ושכחתום שומרי שומר שטביבותי הקציהם שכחה אבל עומהשסביבותיי קמה אינה שכחה וכן אם שכח קמרה בצרוקמה שאינות שכיחודה אפילו קלח אתר הרי נויםצלת אחוהשכחותה חמאם פותה לקחתה אבה אם שכח עומר אוקמה בצר עומה שאינו שבנה אפילו היהו פו סאתים אינו פציל אותה וההגהשפות לעניים אין קמת חביתי מצלתועה צומר ששלהבושקי קמוצ שעורים מצלת של עומר חטים עד שתחיה הקפני ממין העומר: במפין העומרים

אפיית אפירת בער החוץ היה בי כבן השוכת האילףייבק האולנותם אפולון חירום ובנ fit partis corum in folo, & partis corum è folo evulsa, & in atrisque iis fint duz Sez, non fimul conjund get eas, sed utraque erunt res oblivione felicle.

hac? Rep. Camarboe non fitnote, TOX X Ib Si quisoblicus fir manipuli junta fegetem que non ex oblivione relinquitur, ille non eft res oblivione relicta; nam dicitue (10) cum meffneris & manipuli oblitus fuerie Sco. Si quie oblitie fit martipulin quiscirenmeigea habet friges de meffasylille eft res oblivione relicte; manipulus autem, qui circumcirda habet fegetem, non est resoblivione relica; & fic fi quis obliens fit fegetis juxta fegetem quanon ex oblivione relica fuit, etiamfi fit cantum una spica , eccelille liberatiquod en ablivione neglectum fuetas Balicitum est proprietario diludifibi sumen re; led li quis oblitus lis manipula rel fegetis juxta manipulum piqui nod est ex oblivione relicus etiams in co fint duz Sez feminis, ille tamen non liberat eam, quin ecce quod ex oblivione relictum fuit erit pro pauperibus. Proximi seges nullius manipulum liberat, qui est juxta eam, nec feges hordei liberat manipulum triticis qui eft junt a sam, nec will feges anguam liberat manipulum milicum feges ejusdem speciei sit cum mafleet prope Dadvlum, Dadvlolugin XXXII. Si quis oblitus fit arboris etiansi in ea line aliquor See for-

Auum vel 6 oblique for duarum ac-

borum,

dunc

borum, ecce illæ funt resoblivione reliciæ; si vero crium oblitus sit, non sunt res oblivione reliciæ; sit palleti

get eas, sed utraque erunt res obli-

XXIII. In quo cafu dicta funt hæc? Refp. Cum arbor non fit nota, nec infignita ob locum, ati ea arbor eff que flat prope toroulare i vel prope rupturam parietis; nec infignita fit productionibus fuis, uti ca eliva eft que producit multas oleas; net infiguita fie ob nomen ei indieum; etbezeft, que haber nomen notum, exempli gratia la plantata fur inter olivas oliva que momen buber qued producit multum oleam, vel oliva or)Shapachenfis vel oliva (11) Bafanensis : fed fi fuerit in ea una ex his tribus rebus, non erit res obliviohe relicas dani dicum eft (12) fi oblituo fuerte manipali in agro, De, manipuli cujus oblicus fis in perpetuamuita ut mullam binnino de eo habeas notitiam, nifi forte revertaris 80 videas eum pille autem cujus tu se ministaris postea licer ad illum non pervenias, liberatur; quoniam is norus; & inlignitus elt; anoi vido

EXXIV. Si alicui arber fir inligniter notata în mente ejus, ecce ca est seut arbor inlignita, & nota; si stet prope Dactylum, Dactylus cam ruddic inligniter notatum; si duz sint Oliva (13) Netophæz junta se invicim stantes se invicim red-

peribus. Proximi teges nullius ma-

nipulum l'occur, qui est juxta eam, nec

כמה סאין פירות או ששכח שני אצלנות הרצהן שכחה שלשה אינה שבחודו: זוה ספגעכמה ויברים אמוהים באילן שאינו ירוע ומפורסם כמקום בנון שהיה עופר בצותותו או בנו הפווצודו או במעשיו כנון שהידה ענשה זרום הרבההים או בשמני כנין שהיה או שמם יהוע פנון וית הנשועה בין תותים אשהוא נושף שמו חובתם אוסף השפבניתיאו הבשני אבל אם הירה בו אחר משלשת הבכים או אונא ישכחה זה שנאמר ושכחת עומר בשרת עומר שאחרו שובחו לעולם ומאן אמם זוהע בושלא אם תשוב וחראהו שא זו שאחה זוכבה לאחרומנטואף בעל פי שלאיתפנע בחמפני שהוא ימעירים מצמסיים ביויים הפניי הנה מפניים ובניעתו הריזה כמפורסבם זירגעי היה עומר בצר הרקל הרקל מסיימי אה יום שניהן בונית נשופורות משום אולאומה

dunt

היתהכל שההוגיתנטוערה ושכח אחת מחן או שחים זשלו שפחה במת הבדים אמורים שלא התחיל באילן זרה המפורסם אבל אכן התחיל בנושכת מקצרו הרי זה שכחה ואף על פי שהוא מפורסם: והוא שיהיה מפורסם: והוא שיהיה הנשאר כו פחות מסאתים אכל סאתים אינו שכחה אלא אם כן שכח כל האילן

כה זית העומר באמצע השורים לכרו ישלש שורות של זחיב מקיפין אותו משלש רוחותיו אף על פי שאץ ככל שירה מהן אלא שני ותים שכח את האמצעי אינו שכחה שהרי השורות הסתירותי ולמה אמרו זית הסתירותי ולמה אמרו זית כלכר מפני שהירה חשיב כארץ ישראל כאותו הזמן: כו' אי זהו שכחה בעמרים כן שאינו יכול לפשוש את ידו עליטלרה זכרר משיעבול מן הנפן ימן משיעבול מן הנפן ימן הרלחת יומושם אותר

dunt infigniter motaras ; if totus alicujus ager repleasur falis olivis Notophais & is ablines fit unius vel duarum ex iis lex de re oblivione relice in is techm babet. In quo cafu dicta funt hec ? Refp. Cum non inceperit fruitm colligere illius arboris, que infiguita est o fed fi inceperit colligere in ea, partisque illius oblitus fuerit jecce es est res oblivione relicts, lices arbor infiguita lits fi modo fractus relictus minoris quantitatis fit quam duarum Searum; fed fi due Soz frathum relinquantur non est res oblivione relicta, nist fic oblitus sit totius arboris, ficut explicavimus.

dinum fold, (14) & tres ordines olivarum circumeant eam it tribus plagis illius, licet non fint in fingulis corum ordinum plares quam duz olivz, fi aliquis oblitus fit is olivz in medio, non est resolivione relicta, nam ecce ordines abscondunt illam. (15) Sed quare dixerunt solum, qued oliva non fit resolivione relicta? Resp. Quia excillis temporibus rara estatu in eterra Israelis.

bus, & illius oblitus sit in arbore. In Dactylo vero fruitus est res oblivione reticta, cum qui colligit descendat ab ea; in omnibus vero aliis arboribus fruitus est res oblivione relitta, cum qui colligit convertat semetipsum & decedat ab iis. In quo
casu dicta sunt hac ? Resp. Cum
nemo inceperit ab iis fruitus colligere, sed si quis inceperit ab atiqua
ear um fruitus colligere, illiusque oblitus sit, non est resioblivione relicta,
donec collegerit fruitus omnium
arborum, qua circumcirca sunt.

XXVII. Si quis publicet vineam fuam, & furgat mane, ut jus acquirat ad eam pro semetipso, & vindemiet eam, obligatur ad uvas deciduas, & racemulos. & rem oblivione relictam, & angulum; nam ecce agrum tuum, & vincam tuam de quibus in facru feripturu dicitur, ego intelligo de eo agro, & de ea vinea, que est alicujus propria, ecce autem hæc vinea illius propria est. Sed si jus acquirat ad aliquid ex iis quæ publica fiunt in agro aliorum, ecce illud liberum est ab omnibus: fed five in hoc cafu five in illo casu illud à decimis liberum est, sicut explicavimus.

XXVII. Ould eft resoblivione

חיפנו: נשאר כל האילנורה משיפנה הילך לומ במדה הבמכם אמורים של את החתילו בוואכל אם התחיל כן ושכחו אינו שכחה עד שיבצור את כל סביביו:

ता पदाना अनुसार का धानाल

median or office addition

MET CHITTED ME WENT

כזי המפקיר ארד כרמו והשכים בכקר חכרה בו לעצמו ובצרו חייב בפרט ובעיללות וכשכחה וכפאה שהרי שרך וכרמך אני קירא בו מפני שהיה שלו והרי הוא שלוי אכל אם זכר מן ההפקר בשרה של אחרים הרי הוא פטור מן הכל וכין כך ובין כך פטור מן המעשרורת כמו

C " MI IMPEGIMENTIC

and the said Note ad Cap. V. C. Canto Mo

1. O llod ab eo tempore, quo primo ab operario relictum fuit, ex oblii.e. O vione relictum fuit; fi enim manipulus non ex oblivione relinquitur eo tempore, quo primo relinquitur, non est res oblivione relicta licet tandem nemo in agrosit, qui illius remini scatur & sic
Tal. Bab. in tractu flava Metzia fol. 11, col si רשורו מבורות בשרות ובור ולבסוף עבות אין שכוות

[gre] ex oblivione negligitur eft res obisvione relicta; fed fi primo in memoria babeatur, & poftes ex oblivione negligatur, non eft ret oblivionerelitta ; quod non tantum intelligendum est de operario, qui reliquit manipulum, sed etiam de omnibus aliis, qui in agro funt; requiritur enim ad rem oblivione relichm non tantum ut operarius, qui cam in agro reliquit, illius ab co tempore, quo primo reliquit, obliviscatur, sed ut omnes homines, qui sunt in agro, illius etiam ab codem tempore simul obliviscantur; nam si operarius reminiscatur manipuli cum primo relinquatilicet postes filius oblicus sit, non est res oblivione relicta; & licet ille oblicus sit, cum primo reliquirit. non camen est res oblivione relicta, nisiomnes, qui sunt in agro, illius etiam obliti fint, & ab codem tempore; Illud enim quod dicitur in fectione præcedente, manipulus non reputatur pro re oblivione relitta, donec illius oblici fins omnes bomines, non intelligendum est, nisi cum illius omnes simul ab eodem tempore, quo primo relictus fuerat, oblivi (canturfi enim nonnulli primo & alii non nisi postea manipuli obliviscantur, licet omnes candem illius obliti fuerint, non tamen est res oblivione relicta, quia ii qui primo illius non obliti fuerunt, liberant eum, ita ut non si res oblivione relicta. Sed hec non tenent extra agrum; nam in civitate licet proprietarius vel aliquis aliquis reminifeatur manipuli eo ipfo tempore, quo ab operaria in agro ex oblivione relictus fuerat, nihilominus est resoblivione relicte; dicitur enim. si manipuli oblitus sis agro, Deut. 24 19; respicit igitur Lex eos tantum qui funt in agro, atque ideo fi omnes illi qui funt in agro manipuli ab initio obliti fint, est res oblivione relietà, & pertinet ad pauperes, licet proprietarius, vel quicunque alius extra agrum illius reminiscaturi. Vide Talm.Bab.in tractatu Baya Merzia fol. 11.col. 1.& Tolaphoth & Comment. Rafrad cum locum

Quia cum proprietarius manipulum occupaverit manu lus, jus ad illum acquilivit; se in so loco ubi depoluit ex propolito reliquit, atque ideo licet illius non continuo reminiscatur, non est res oblivione relicta; sed cum portet manipulum à loco ad locum, si illius inter portandum in aliquo loco, ubi deposuerat, oblitus sit, est res oblivione relicta, quia

in eo non ex propolito, sed ex oblivione reliquit.

4. In hoc casu superior manipulus nunquam est res oblivione relicta, nec proprietarius sus suum ad illum amitrit, licet illius oblitus su, quoniam manu occupavitillum, 8t in eo 1000, ubi illius oblitus est, ex proposito reliquit; sed si cum superiore inferioris etiam oblitus set, ex proposito reliquit; sed si cum superiore inferioris etiam oblitus set, ille inferior est res oblivione relicta; illum enim proprietarius nec unanu occupavitane in eo loco ubi illius oblitus est ex proposito reliquit; sed untum ex oblivione, atque ideo licet à superiore abscondatur, nihilominus est res oblivione relicta, dicitur enim supra setta, hujus capitis, manipulus est res oblivione relicta, dicitur enim supra setta, hujus capitis, manipulus settams sus solutiones aussignatus, est ver ubbviene relicta; sed si superiorem in memoriam revocet, priusquam iterum offenderit eum, ille manipulus liberat inferiorem in ur non la res oblivione relicta, codem modo quo supra sect. 3. stramen, cujus proprietarius reminiscitur, liberat m nipulum, qui in eo absconditur; vide Talm. Bab in tractatu Sota sol. 45 col 1.

160U	L. OIKS	un mi on	tentrio	a; fed	relie	Sitto
bal	e 111 34	uginsm	Auni	lor in	o lon	1
05	0180	0.0	o reii	Paic	2.8	0
שנו	POQ	9 9	Acs In	P	0	1
30.00	de al	10.0	@ 10	119 4	P. P. S	3
rii i	PILIP	i And	entine Ont in	igo g	lo 9III	5
-33	9100	0 0	g iciau	being	huRe.	buil
R	de lua	nnes lin	d	li mu	nut of	
-Hid	Hillian	on red	n) bruns	nicial	viido.	1611

6. Exempli gratia, in ager gobi; is duo in co inceperint inerere a medio ordinista d, unus feilicet versus septembrionem, & alter versus Austrum, ibique unde inceperant, segetia e oblivionere licta, quialidem messores rectum incipientes possum mestre, unus seilicet versus orientem ce alter versus occidentem, eamque segetem, que relicta sue rat, cum ordine se demetere; nulla emm seges est res oblivione

relicia, que potett cum alto ordine demeti, fed es tantum, que null alti ordini permitra a tergo menoris es oblivione relinquitut. Et de com estus ager demetatur, omnesque spice demena in manipulos colligantur, si duo suceperint à medio ordinis a minipulos deportare rendentes unus versus septentitonem et alter versus austram, ibique unde inceperam manipulum obliti fuerint, sile manipulus non en res oblivione relicia ob candem fationem. Vide Maim in Comm. 2d Pean cap. 6. sect 4.

זה הכלל המעמר למקתם שהואם ליישורה אנות במני לו שבוה למקום שאינו נמה מבאבר אין לו שבחרי ממני ולנורן יש לו שבחרי

i.e. Hæc est regula generalis, si quis manipulos faciat, de depotres in socumi ubi perficit opus une ees, in sistemanique sex de perdellivione relich; sed cum inde depotres un homenm an dis sex de re estivione relicia sociali non lader. Si vere manipulos secial as depotres in locum abi non perficit opus circa cossin index dere oblivione relica social non habet; sed cum inde deportes in homeum; in instocum habet lex de re

oblivione relicta. Peah capa recession de policione non es no

8. 1. e. Qui eff qual horreum; li quis enim in iplo agro frages fuas in accivum facial codem modo ac i in horreum deportalier, ibique propositium naticalers diturne, is locus a pod Judgos reputatur tanguam horreum; fiduit enime Barcenora in Conomical Militarii in cractatu Pean cap. 1902. 8. 1973 et 1971 mari polarii e. Locus irriar anno concarir borream, ec in Militarii fractatu de Decimis cap. 1922. 9. due fiture carir borream, ec in Militarii fractatu de Decimis cap. 1922. 9. due fiture carir borream, ec in Militarii fractatu de Decimis cap. 1922. 9. due fiture carir borream et in militarii fractatu de Decimis cap. 1922. 9. due fiture carir benefit de fragistasiaches primary propositie, tum faci at in accroam. Locus incomi que pentulas cas, es i non ventile, tum faci at in accroam. Locus incomi que pentulas cas, es i non ventile, tum faci at in accroam. Locus incomi que pentulas cas, es i non ventile, tum faci at in accroam. Locus incomi que que pentulas cas, es incomi que reportant un accroam candus in horreum, est locus un perficitur oqus circa ess. 3. deco reputatur tanguam horreum, locus autem un pon ultimo reportantur un accroam ponúm-

1500 ponuntur tantum, ut inde in alium locum deportentur, non est locus ubi perficieur opus circa cas écideo non reputatur tanquam horreum; & hæc est me quardin us frugibus, qui portantur à loco ubi perficieur opus circa eas in norreum, lex de re oblivione relicts locum non habet, led in iis que portantur à loco ubi non perficitur opus circa eas locum habet ; nam donec foundin houreo reponuntur obeinet les de le oblivione relieta postea verd non obtinet y locus aumminhi perficient opus circa fruges est quali horreum, atque ideo postquem fruges in co reponuntus non amplius in its locam haber lex de re oblivione reliche squad anisaril aux Que feilicet liberontur quia continent duas Seas. 10. Deut. 24. 19. Tit. Shapacha & Balan Joca funt in terre litaelities of prestantiones olivas infignia. 12. Deut 27 19. cimarum. az Meropha erat oppidum in tribu Jehudæ non longe à Bethlehem fira ob fertilitatem infignis, & præcipue ob optimas olivas, atque ideo in Miffra elt and a metoplace of the fire of a Netoplace in productionibus suis, i.e. licet fit fertilifima; Peah c.7. fect. i. Oppidi Netophæ mentio fit Ezr. 2. 23. 14. # 6 Exempligratia fint tres ordines photom 2672 di Co 4 fi & in mentre corum fine pluses quam due blive, frister camolintos e f ex oblivione negligatur, non eft res oblivione relich quia ? cribus plagis cribus ordinibus olivarum circumdanus, auna plaga scilicet, ordine a s. ab alia ordine a s. & a terris ordine a s. a tribus igitur illia plagis ordinibus olivarum absconditut, arque ideo non reputatur pro restativione relitas. oblivione relices 15. Refertur hoc ad dictum Rabbi pole in Milita poni in traditto Pealo cap. 7. Ject !! dicit - 1777 10 30 146 in a moine resultingue relitte in oliving Queriturizing intrin hoc laco, quare hac dictum est cantum de alivis, Relpondet Maimonides, quia eo tempore, quo Rabbi Jose vixit Oliverare erant in terra Ifraelis; inquit enim idem Maimonides in Comm, ad ו ביהן אנדריאנים המלד שהירותיום היה הפני השלי השלי השלי ומפני ממן ההוא לא היה שכחה שהיה זוכרו אחר זמן ואחר כשחורו הארצות לישובן ורבו הזיתים ליא היה-פחליקויה The True i.e. dixit hoc tempore Adriani Imperatoris, cum olive erant velde rare, quoniam ille Imperator terram vaffavit, es ex-feidit olivas, seque ideo ob paucitatem earum eo tempore oliva non erat res scidit olivas, reque ideo ob paucitatem earum eo tempore oliva non erat res oblivione telicta, cuius postea reminiscebantur, Postea antem cum re-sliisient au terram inhabitandam, & oliva stevum maltiplicate Alistent. hella erat controveria, quin in ile locumi habuerat ico de resoltivioneres litter Vide eriam Talmud Herofolymistnymin Perbrant 7-7 feboration Bartenora Comm. ad Peah cap. 70 100 that wap A (0) the mutarb sup

H 2

CAP. VI.

rear-

deconon reputator tenquani horreum; &:

departentur, non est locus ubi-

I. CExtum est insuper alind donum ... TITINO pro pauperibus è seminibus terræ, Decimæ scilicet, quas tenentur Ifraelita pauperibus dare, exque vocantur Decime pauperum; hic autem eft ordo Trumarum, & De cimarum.

II. Postquam aliquis messuerit femina terræ, vel collegerit fructus arboris, & (1) perfecerit opus circa ea, separabit ex iis unam quinquagefimam partem, & hac vocatur Trama magna, camque dabit facerdoti, & de hac dictum eff in lege (2) Primitias frumenti tui, mufti tui, & olei tui [dabis ei]; & deinde separabit è refiduo unam decimami partem, 8 80 hac vocatus Decima prima; easque dabit Levitis; & de his dictum eft in Lege,(3) Decimas filierum Ifraely, qua offerent lebora in oblationem, de Levitie & insuper de itsdem dictum A (4) ecce filits Levi dedi omnes Beotimai Ifraelis. t hundred divided their

111. Et postes separabit è residuo aliam decimam partem, & hæc vocatur Decime lecunde su exque grunt pro ipis proprietariis, qui come denced (;) Hierofolymis; de illisque dictum est (6) fi qui redimendo

noc recopore Adriani Imperatoria, cum

conunctur tantum, ut inde in aligna focus cas as notros os les d que portantar à loco

והוא רומעשר לעניים והוא הנקרא מעשר עניי חהו סרר, חרומורת rayornal i crat oppidum in tribulehude con longe a Bethlehem 672

ב אחר שקיצר ורע הארץ או אוסף פרי העץ ותנמר מלאכתו מפריש ממנו אחר מן החפשים-ווחוי הנקרא תרומדה נדולה ונוחנוה לכהן ועל זה נאמר בחורה תירושד ראשית דוננד ויצהרך ואחר כך מפריש מן השאר אחר מעשרהיין חהו הנקרא מעשר ראשון ונותנו ללוי: ועל זה נאסר בחורה כי את מעשר כני ראל ובולי ונאמר ולבני לריו הנה עומשאת בכ מעשר בישהארהות , קום נ ואחר כך מפריש מן השאר אחר מעשרה והוא הנקרא מעשה שנצו (הואם בעליר ואוכלין אווו בירושלים ועליו נאמר ואם

redimerit inliquid de Decimi fuit Grezi icendque devillis dictum eff, (2) Decimi mandodevimabi, consedu coram Doca cqui incere ammon 8t Monte de cenenlitatio terra Ammon 8t Monte denen-

tur anno labbanico decimas panpe-

IV. Juxta hunc ordinem tenentur Ifraelita separare anno primo(8) Heptaeteridis & fecundo & quarto; fed anno tertio, & fexto Heptseteria dis, postquam separaverint Decimas primas, Teparabunt è refiduo alias Decimas, & dabunt pauperibus, & hæ vocantur Decimæ pauperum, in iisque duobus annis non erunt Decimæ fecundæ, fed in corumitoro Decimæ pauperum; & de eisdictum eft(9) poft fluem trium annorum predaces ofines decima preventus tui en spfo anna; en depones in portie tuis, Granuiet Les vita &c; itemque de his dictum eft, (10) cum finem feceris decimando &c.

VII. Proprietarius agri, fi pauperes accedant ad eum, iplieque (16) shi habent decimas pauperum, tenetur ex sis Decimis dare unicuique

V. In anno Sabbatico omnia erunt
(11) communia in coque nulla erit
Truma, nulla Decima omnino, nec
fcilicet prima, neque fecunda, neque
decima pauperum; fed in regionibus
extra terram Ifraelis, in quibus nullum est (12) sabbathum soli, separabunt(13) em in terra scilicet(14) Ægypti, se in terra scilicet(14) Ægypti, se in terra Ammon se Moab
Decimas primas, se Decimas pauperis, quoniam ex regiones proxima
sunt

יואל אנאל אפטים מעשורי דעליני נאפר עשרי העשר דאבלתו לפנה יהוחו אלחיך ממקום:אשרהיצארן:200 יורש עלים הטוילי ח הוריו מפרישין כשנה ראשונה פן יהשבוע ובשניה וברפיעית בחטשיתיאכלפשלושית וכששית בירשבוע אחר שמפרישים מעשר דאשון מפריש מן השאר מעשר אחר ונותנה לעניים והח הנקראו מעשהי ענים יואק בשתו שנים אלי בעשר שני אלאבעשרענירעלוואנמר בוקצה שלש שנים דותשא ארת כל מעשר הכואחף בשנתי התיא והנחר בשעריך ובא הלני ועליו נאמר בי חכלה לעשר: וות שנת השמשה כולוכה חפקר חטן כה לא תרומה ולא מעשתות בלל לא ראשון ולא שני ולא מעשר עניו: ובחוצה לארץ שאין בהשמטת קהקע מפריטין כאכיוויו מצקים ווורבעמרן

מבשואבות שעשה ויתאשון

:mud

lung permilised incaping at pauger ras litraciis po fint ils aldinis afultansi tard anno disbertico, a Constitution equidament Mones & Sina anad I fraim litæ in terra Ammon & Moab tenentur anno sabbatico decimas pauperum teparard, sed in terra Babylonica anno fabbation Separano, decimas focusidas juxtal es dibem markol-l fed anno tertio, & lextatironnermin dis, postquam separaverint Decimas primas, separabunt è residuo alias Decimas, & dabunt pauperibus, & he vocantur Decima pauperum, in -i VI. E decimis primis, quas accipir Levitagerencent ille mam decimain parachil lepatare & dare Sacer dutiods his gogacum Turna Delie marine de gaque dicheme to (25) co Deviriadires &c. unt utrog ni conogon vita & c; itemque de his dictum ett,

(10) cam finem feceris decimande &c VII. Proprietarius agri, si pauperes accedant ad eum, ipseque (16) ibi habeat decimas pauperum, tenetur ex iis Decimis dare unicuique pauperi, qui accedit ad eum, donec latiener nicere dictions en (17) 6 domedint in provious anistrofactabantut) Truma, nulla Decimie omnino, nec dellicet prime, neque secunda, neque MAN TELL Organization efficient proprieravios remient phaperious there ut farieneur? Ref St detine parperum fine & Tricico non dabit minus gram denidium Cabit A fair ex hordes, nich dabit minus quant Cabataif fint Zabelta non dabit minus doath Ca-

יומראים אוני מפרי אוא אימות יונין קרובעי לאריון ישוישי יםריין שיווואין שנטיין ישקוצוריו נסמכיוועליחופשבמעורום יותלכה למושת מסיני שיהיו מפרושינה בארש משיעמהן ויפשיובים הקעשורעיםשני בשבועיתים אברישבארבו שמעת מפרושט בשפועות מעשר דשנים כספרופסות מפריש מן חשאר: משונים רו מעשר לאשת שלקה דולוי מפסישש ממטת אוחוד מעשפון תוחורום בהן וחות אויים משוניים וויים משוניים אויים משוניים וויים משוניים וויים משוניים וויים משוניים וויים משוניים וויים משוניים מעלפר האמודה באלי דולחם ארו כל מונשר המוצחות דור בעל והשחה שעברו אלאיו שנוים והיורה לושבם מעשר עני הנתון לבל עני שיעכור עלוט מן המעשר כביו שופטו שבאמח דאפרו בשערקהו שבעים מה דת ברישב עובבה אמנון החטים לוחוולא יפחות מחדיקכ ואם מן השעירים לא שחות מקבה ואכם הכופמין לאניאפרותי בקבי bum:

וכן וכנו דעות וצאי פוונום מקב אבואסו שף הדבלובה לא יפחות ממשקל חמשה ועשרים סלעי ואם פן היין לא אתונין בחשיילות זאם משוקיותם לשיקיפחונה פרפעית י נכן האודערוכע וישותיו נותן לו מוק בוחקוםם משקל עישנא וומא קשקל חמשה ושמשששערנהי מף ברוונבק שלשהו קבון במן אוניני בחוושעני בשוואות באפורטקיך ורומשניהיי בק תרשונסוי שנישון אתוחם אחם האפי נבף להמשאר הפיניותו משם ישמום ממום שובנותויקהצווקיבווק AULINICIEM MEDINE לם משל לה מכרופתנש והעניים מרוכין האון בר כרי ביאתעולכלי אורומ ואחר כשיקורו נוחף לפניהם אויף מבתיקישוב יניותבו וייונוופו י משעשה ענייזיכורותים: בשרן אקיבו שובדר חשוה לכעל ים ואל א דועניים באיץ תושולים פליוברית והאפילא שבישראל :שוציאוץ אותו מירו י אכל המתחלק

bump fifund Caticis, sian dabie mimus quem Cabiem ; figint o Palathis, non debit, minus quam piondus (14) ziginciquinque ficto num; fi foriè vi Logi; sufrencio alco; pan dahie minos quain quantam i parmen il igi ;. Ilkfint drody za Libit quadrain person Cahi; Si vecos decociden inderibuses dabic potidusilibre, qued pondus et (19) triginta quinque denariorum fire filiquis; dabittes Cibbs frenibaibis dutat decemmentary firemalis Plerficis, dabit quinque accinitif find malogranatis; dubit filmar; if a finiteid toum; fudep di në requiquisifishtimus boron dahit minus quamoquoshiile posist mendeseranto precio, quanto emat alimentum piqued fufficiat ipro duaomnes pauperes "audinoissanand dunt, licer fingulis det quantitatem unius tantum oleze; quoniam non mandatum est, ut daret donce fatuidi [18.) Shrend propri madir residentes. fine is properes muleiplicenturi ica um non posse dare fingulis zooup. juntachand anch furani, producer omner decima pagerumob padfunt let manu settan 32 & seepener Min zisonfpiechu. demicrere cam, & deindaustalie rivacuisie dedicas par perior diffire business in the cost of the design of the Minwaning grateant dependention deportespione proprietaris; sol pauperes veniant, le accipiantues ipsis licet invitis proprietariis; immo. etiamsi proprietarius pauperrimus sit

בבית יש בו שובת הנאדה לבעלים ונותנו לכל עני שעצרה בשנים בחחם" אי

ותמנים פכל. נאם שי בייו כוא היהלו פעשר בנורף מרצורה לימנד לעני קרובם אהו שיוהער וש ילהפחיש מחצה בירונו לורם והחציו מחלקו לכר שעש שיעבות כשיעור שאכורונוזי חשומה ושבן בעהודברים אמוחים שאינו בותון לעני אלאובהי שבעה כשחוה יואבלאם היה המעשר בביתומחלקה לכל העניים אבילר כוית: בחותו שאונו מעורודולימה כהששופעו אלאי בשהבהם שהרי אינו מוצא שם ליקח שנאמרוםואכלו הפשעפיך ושכעוני ניבידם ביינים

יו באראוש ואשה לבית: נותנון הי לאשריי חוולוכה ופוטרין אנמודה מאקר כך נויונון ביאישן אבטובנו: אישוקרובו שניאחון ישני שותפין שהירה אחד מהן עני נותן לו האחף מעשר עני ושבישראל אמשאטי אורוו ביידי אבל הכוחוש Si

In toto Ifraele, auferant tamen eas è manibus illius ; fed fi decima panperum diftribuantur domi, proprie -tariivecipiumt ex ils gratiam uttex beneficio datos su possume en dare Logi: infrautov pauperil voluerint; igo I milXII.; Si proprietation habeat dechmas pauperum in horreo & voluerit dare eas pauperi fibi cognato; vel amico, licet ei feparare dimidium earum , & dare eig alterum autem dimidium diffribuet omni pauperi, emilad leum accesserit junta quantidabit quinque aumixib mauprament

mix I Lelnique cafudicta funt hec, quod non dabit pauperinifi quanrum faturet enm? Refp. Cum decima fint in agro; led fi qui decimas pauperum domi habeat, partietur eas inter omnes pauperes , qui ad eum accedunt, licet singulis det quantitatem unius tantum olez; quoniam non mandatum est, ut daret donec satureveum, nifi in agro toutum, (21) libi enimmon potest alium invenire à quo accipiat, nam dictum eft (22) comedent in portie tuis & fatiabantur. MI X III In Stad domum which we vemerint vir ele formina is tenetur

duo locii, è quibus unus pauper est, det ei alter corum decimas paupepauperes veniant todail eaup amen ipfis licet invitis proprieturin; immo ctiamsi proprietarius pauperrimus sit

ille prius dase (23) femine &

demittere eam, & deinde dabit

tiful Si fint pater & filtus ejus vir de promimus ejus, vel duo fratres, vel יד שני עניים שקכלו שרה באריסורם זה מפריש מעשר עני מחלקו ונוחנו לחכירוי וכן חכרו מפריש מחלקו ונותן לו:

שו המקבל שרה לקצור אסור בלקט שכחה ופארה ומעשר עני: אימתי כומן שקבלרה ממנו ליקח חלק ככל השרה כנון שנתן לו שלישה או רביעה בשכרו' אכל אם אמר לו בער השרח שליש מה שאתרה קוצר בלבר הוא שלך או רביע מה שתקצור הרי זרה אין לו כלוכם ער שיקצור וכשערת הקציר הוא עני לפיבך מותר בלקט שכחה ופארהי ואסור במעשר עני שאין מפרישין מעשר עני אלא אחר שקצר והריזכה בחלקו שקצר:

יו המיכר את שרהו קרקע ופירות והעני הריזה מותר כלקט שכחה ופאה ומעשר עני שלרה והלוקה אסור XIV. Si duo pauperes acceperint agrum, ut colant pro certa portione fructuum, hic separet decimas pauperum è portione sua, & det socio suo, & vicissim socius illius separet è portione sua, & det ei.

XV. Qui accipit agrum ad demetendum, prohibetur spicilegio, re oblivione relicta, angulo, & decimis pauperum. Quando vero tenet boc ? Refp. Tunc folum, (24) cum à proprietario agrum acceperit demetendum fub hac conditione, ut habeat pro mercede fua aliquam partem in toto agro, exempli gratia, fi Proprie tarius det ei tertiam vel quartam partem pro mercede illius; sed si Proprietarius agri dicat ei, tertia tantum pars illius quod demetes, vel quarta tantum pars illius quod demetes erit portio tua, ecce ille nulhum omnino jus ad eam habet, donec demessuerit agrum, sed eo tempore quo metit pauper est, atque ideo ei jus est ad spicilegium, rem oblivione relictam, & angulum; sed prohibetur decimis pauperum, quia non separant decimas pauperum, nisi postquam messor agrum demesfuit, ecce autem ille jus habet ad portionem suam, cum agrum des. Poscopeum ell, ut Decimar inflame

XVI. Qui vendit agrum suum tam solum scilicer quam fructus, ipseq; deinde pauper sattus sit, ecce ille jus habet ad spicilegium, rem oblivione relictam, angulum, & decimas paul perum, que sunt in eo; sed qui emit prohibetur illis, etiamsi nondum pretium solverit; immo etiamsi mutuatus sit pecuniam, ut emeret eum, ecce ille nihilominus prohibetur

donis pauperum. suodijog 6 jound

XVII. E decimis pauperum non solvent debitum, nec iis retributionem facient pro beneficiis; fed poffunt ex illis dare aliquid pro beneficentia voluntaria; requiritur autem, ut notum faciant ei cui dant, quod fint decime pauperum; non autem illis rediment captivos, nec facient illis convivium nuptiale, nec dabunt ex iis aliquid pro eleemofyna; sed possunt dare eas(25)Doctori civitatis, ut aliquam inde recipiant gratiam, non autem deportabunt eas è terra Israeli in terram extraneam; nam dictum est (26) & depones in portu tuis; itemque dictum est (27) & comedent in portu tuis, & faturabunture fol smares tirroflomed

euo metit paupar all latane ideo ei

בהן אף על פי שעריין לא נתן במים ואפילו לווביו הרמום וולקתה שרי וחת אסור במחנת עניים: יז מעשר עני אין פורעין ממנו מלוה יואין משלמין ממנו את התנמולין אכל משלמיז ממנו רבר- שר נמילות חסרים מריך להוריעו שהוא מעשר עני ואין פורין כו שכונים ואין עושין בו שושבינורת. ואין נותנין מפנו רבה לצרקה ונותנין אותו לחבר עיר בטוכת הנאה יואין מוציאין אוחו מהארץ לחוצה לארץ שנאמר, והנחת בשעריך תאמה האכלו בשעריך ושבעו משכיר במים וושבעו

Notæ ad Cap. VI.

Uando circa fructus arboris & semina terræ opus perfici dicitur, supra indicatur Not. 11. ad Cap. 2. & not. 22. ad cap. 4.

2. Deutr. c. 18, v. 4. 3. Num. c. 18, v. 24.

Wind: 18. 2 mand annothing

5. Præceptum est, ut Decimæ secundæ ab ipsis possessorious comedenentur coram Deo in eo loco, quem elegeret, ut in eo habitare faceret Majestatem suam. Deut c. 14. v. 23. priusquam igitur Templum Hierosolymis exstructum suerat, non necesse erar, ut in ea civitare sola Decimæ secundæ comederentur, si modo coram Deo, i.e. in eo loco ubi Tabernaculum collocarum suerat. E cultus Divinus peragebatur, comestæ suiffent; postquam vero solamon Templum Hierosolymis extructura; ibique Deus

Deus Majestatem suam, seu præsentiam extraordinariam habitare secerat, nesas suit extra muros illius civitatis has decimas comedere. Vide Maimonidem in tractatu de Decimis secundis cap. 2.

6. Levit. c. 27. v. 31. Compara etiam Deutr. cap. 14. vv. 24, 25, 26.

7. Deutr. c. 14. vv. 22, 23.

8. Ad verba anno primo Hebdomada, i.e. annorum, y w enim Hebdomadam fignificat; cum enim apud Judæos, uti septimus dies hominum, sic septimus annus soli Sabbathum fuisset, illi non tantum dierum, sed etiam annorum Hebdomadam habuerunt, quarum non tantum prior frequentissime, sed altera etiam et in Rabbinicis scriptoribus, & in sacra Scriptura per vocem y w denotatur, uti videri est in Daniele cap. 9. v. 24. ultimus hujus Hebdomadæ seu septennii annus erat annus Sabbaticus, qui aliquando in hoc capite word now i.e. annus intermissionis, quia scilicet in eo omnis terræ cultus intermissus fuerat, & aliquando omnis terræ cultus intermissus fuerat, & aliquando omnis terræ cultus intermissus fuerat, & aliquando omnis terræ cultus intermissus sus septennii, vocatur; qui ideo proxime hunc annum Sabbaticum insequitur, primus septennii annus numeratur.

9. Deutr. cap. 14. v. 28.

11. i.e. Cum eo anno nemo terram colat, si quid ea sponte sua producat nemo ad illud præ aliis jus habebit, sed omnibus erit commune, asque ideo nec Trums, nec decimæ, nec dona pauperum ex eo separantur, quia ad hæ nulla est obligatio ex iis, quæ sunt communia, uti supra indicatur not. 5. ad Cap. 2.

12. Lex enim de anno Sabbatico nec ex firida illius obligatione, nec

ex platitis faplentum omnino tenebat extra terram Ifraeliticam.

13 i.e. Trumam & Decimas, nam licet è firica legis obligatione extra terram Ifraelis ex folvende non effent, in Babylonia tamen. Ægypto, Terrâque Ammon & Moab, quiz ex regiones terra Ifraelitica vicina, à multisque femper Ifraelitarum habitatæ fuerant, ex placitis fapientum feparabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, uti docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, util docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, util docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, util docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, util docet Maimonides in tractatu de Trumis cap. ¿ lect. In the parabantur utræque, util docet Maimonid

obligatione legis non solvi solebant niss in terra Israelis tantum, sive manente templo sive non; Prophetz autem statuerunt, ut solverentur etiam in terra Babylonica, quia ea vicina suerat terra straelitica, multique ex Israele illie proficiscebantur de habitabant in ea; Sapientes etiam antiquiores statuerunt, ut solverentur pariter in terra Agopti, de inserra Ammon de Moab, quia ex regiones sita erant in circuitu terra Israelis. V de etiam qua supra habet idem Maimonides in hoc tractatu cap.1, sect. 14.

1 2

14. In

14. In terra Israelitica per sexennium ex stricta Legis obligatio ne quotannis separabantur Trumz & Decimz primz; & prater eas etiam Decimz secundz, & Decimz Pauperum hoc ordine,

Decimæ fecundæ.

Decimæ pauperum.

Decimæ fecundæ.

Decimæ pauperum:

Anno autem feptimo, cum omissa omni agriculatione tum Sabbatum soli fuiflet, omniaque ideo communia haberentur, ex nullis fructibus, quos tum terra produxerat, aliquid omnino aut pro Sacerdotibus, aut pro Levitis, aut pro pauperibus seponebatur; extra vero terram Israelis, quia ibi nullum Sabbathum foli fuerat, etiam anno sabbatico Trumz & omnes Decimze teparatæ fuerant, in fingulis scilicet regionibus, in quibus decreverunt sapientes eas solvendas esse, Trumæ & Decimæ primæ: De Decimis vero secundis & Decimis pauperum dubium fuerat, quænam scilicer earum eo anno separandæ essent (vide Tractatum Misnicum Yadaim cap. 4 sect.3.) tandem vero cum confiderassent sapientes, quod Ægyptus, Terraque Ammon & Moab Terræ Ifraeliticæ vicinæ effent, ita ut pauperes Ifraelis ex decimis in iis regionibus separatis commode sustentari poterant, & contra Babylonia longius ab ea dissita fuerat, statuerunt quod in Ægypto & in terra Ammon & Moab omni anno Sabbatico separarentur Decime pauperum; in terra vero Babylonica non disturbarunt annorum ordinem, fed quoniam priori anno, fexto scilicet separabantur Decimæ pauperum, decreverunt quod anno septimo separarentur Decime secunde quasi ordo in prioribus annis observatus per multos deinceps continueretur, & hoc est quod in fine hujus perioche intelligitur per ordinem multorum annorum.

15. Num. c. 18. v. 26. 16. In agro scilicer.

11 41

anno post sabbaticum

17. Deut. c. 14. v. 29. & c. 26. v. 12.

18. i. e. Uncias duodecim cum semisse, siclus enim est semiuncia nostra.
19. i. e. Pondus triginta quinque drachmarum, drachma enim Attica est denarius Romanus erant ejustem ponderis, drachma autem Attica est

20. Vide supra not 17. ad c. 1. Ratio hujus constitutionis est, quia dum decimæ pauperum sint in agro, non omnino sunt in proprietarii potestate; sed si nulli pauperes veniant, ut inde eas accipiant, atque ideo propietarius eas in civitatem deportet, recondatque in domo sua, ibi pauperes non possunt irrumpere, ut sibi arripiant, quia tum nemo tutus esset intra proprios parietes; sed quoniam jam proprietarius reposuit in domo sua, atque ideo in earum possessione sit, hoc ad illos jus acquisivit, ut si modo sibi non retineat, possit pro arbitrio suo cuicunque voluerit distribuere.

21. Hic affignatur ratio, quare proprietarius tenetur in agro dare pauperl

è decimis pauperum, donce faturer eum, domi vero non item; scriptum eniment in lege, quod pruperes comederent ex his decimis, donce satiarentury cum autem Decima in civitatem reportate domi recondantur, fi pauperes ibi non accipiant ex iis ab una domo quantum eorum famem relever poffunt deinceps ab alia arque aliavpesere, donce randem penitus faturentur: fed fi pauper efuriens ad proprietarium accedar in agro, ipfeque ibi habeat decimas pauperum, tenetur ei dare ex iis quantum eum prorfus fatiet, quoniam ibi non funtalii, qui illius indigentiz possint subvenire; mandatum autem est, quod comederet, donec latiaretur.

22. Deut. c. 14. v. 29. & c. 26. 7:120a establitat arotab obom il. 10

22. Ob verecundiam feiliget illius, que femper major supponitur in eliter aperies et manum tumm ; item formina.

24. Ratio eft, quia fi operarius acceperit agrum demetendum fub hac conditione, ut iple habeat tertiam vel quartam partem frugum, inciperet jus habere in toto agro, vide Maim. in Comm. ad Peah cap. 5. fect. 5. prohibitum autem est, ut quis sibi acciperet vel spicilegium, vel rem oblivione relictam, vel Angulum, vel Decimas pauperum ex eo quod fuum eft. Vide fupra cap. 1. fect. 8. V. CCCA manner pair opposition . I I

25. Vide infra not-22 ad cap 7 out coluct thurst St. mante sine mentionent

nam, transgredient proceptum negativum; nam dictum eft, (4) nan elduralis cor rawus, nec occludes manum tuam adversus fratrem tuum, eni

III. Pro ratione illius quod pauperi deeft, tibi mandatum eft dare it, finites passer egeneral ellimentis,

denderaques such f CAP. VII. ei; fi nondiaboat unotem, (;) defoundebant illum exert; & fi fir formina, elocabant esm viro; infaper fi in more faither afti pauperi, ur equitaret lufra commi, & fervus engreret corum eo. & jam vanper fates decided a facultaribus filies comparabunt el equam la quem equitee, & ferrum, qui currat coram co, nam diftum eft, (6) [commodabu er I quantum id ficeat indigemic

court for that were eral care edged actual LATT BEET t ca arm undr me भागत कर्यात रात्य रोतः अव A service processing proceed to proceed a processing Will WI TO COUNTY प्राप्त हर अट्या अप CH NOTH CHEEN KINGS ואכם היותה אשורה בשיאון municipie, Heighter LEGICATION POLICY COMPA and word were the contract וחשני ירד פובשי היניולי מים לרבוב על ו יעבור לרוץ illins.

comederent a ly decide; Aono fariaren-

a como quantum corum far DRæceptum affirmativum elt ja di to insig au Internate Eleemofyniz paule a 791 peribus Ifraelis, unicuique scilicet eorum juxta quod pauperi conveniens fit, fi modo datoris facultates ad hoc לעניי אם היתודה יד הנותן fufficiant, nam dictum eft, (1) libeti raliter aperies ei manum tuam; item dictum eft (2) suppetias feres er, licet fit peregrinus, vel inquilinus, ut vivat tecam ; & iterum (3) ut vevat frater tuns tecum.

II. Quicunque videt pauperem mendicantem, & claudit oculos fuos contra eum, & non dat ei eleemofynam, transgreditur præceptum negativum; nam dictum eft, (4) non obdurabis cor tuum, nec occludes manum tuam adversus fratrem tuum, qui

eget.

III. Pro ratione illius quod pauperi deest, tibi mandatum est dare ei; si igitur pauper egeat vestimentis, tenentur Israelita vestire eum; si egeat supellectilibus, comparabunt ei; si non habeat uxorem, (5) despondebunt illum uxori; & si sit fœmina, elocabunt eam viro; insuper si in more fuisset isti pauperi, ut equitaret supra equum, & servus curreret coram eo, & jam pauper factus deciderit à facultatibus suis, comparabunt ei equum in quem equitet, & servum, qui currat coram eo, nam dictum est, (6) [commodabis ei] quantum sufficiat indigentia

cum, donce fatures cum, domi vere non item; ferirtum

ישראר כפי מרה שראוי משנתי שנאמר פרוח תפתח את ירך לו ונאמר והראקהה בו גר וחושב וחי עמד ונאמר וחיאחיך עמף:

ב וכל הרואה עני מבקש והעלים עיניו ממנו ולא נחן לו צרקה עפר בלא חעשה שנאמר לא תאמץ ארת לבכך וליתתקפוץ אתירך מאחיך האביון:

ג לפי מרה שחסר חעני אתה מצווה ליתן לו' אם אין לו כסות מכסים אותוי אם אין לו כלי בירת קתיו לו אשרה משיאין אותוי ואם היתה אשרה משיאין אותה לאיש' אפילו הירה ררכו של זרה העני לרכוב ער הסום ועבר רץ לפניו והעני ירד מנכסיו קונין לו סום לרכוב עליי ועבר לרוץ illius. לפנים שנאשר הי מחסורף
אשר יחסר לו ומצווה אתה
להשלים חסרונו ואין אתה
מיניותה לעשרו :

ד יתוכם שבא להשיאו
אשר יים שוכף יו פחבית
ומציעינים לני ממה ובל כלי
תשמישו ואחר כך משיאין
לו אשרה:

מתפורו ואין זייר הנותן משנה נותנין לוכפי השנת יחינבמה עד המשית נכסיו מצורה מן המובחרי ואחד מעשרוה בנכסיו בינוני מעשרוה בנכסיו בינוני פחת מיכן עץ רעה: ולעולם לא ימנע עצמו משלישיה לא ימנע עצמו משלישיה השקל בשנוה: מכל הנותן פתנת מות לא קיים מצורה ואפילני עני המתפרנס מן האקרה חייב ליתן צרקורה

ו עני שאין מכירין אותו ואמר רעב אני האכילוני אין בורקין אחריו שמי רמאי הויה אלא מפרנסין אותו מיר: היה ערום ואמר

chair armin acamina

IV. Si orphanus veniat, petatque, ut (7) despondeant ei uxorem, primum ei domum conducent, lectumque ei substernent, comniaque ei comparabunt supellectilia, & deinde despondebunt ei uxorem.

non tener tar ei donum amplum lat-- Vin Si pauper accedat pexpetatque iquoda selever indigentiamillius, datorisq facultates ad hoc non fufficiant, renesur dare pro ratione facultatum, quas habet ; quantum antemnelt hoc & Refp. Si qui det, quintam partem facultatum fuarum, præceptum prestat in gradu summo; si det decimam pantemfaculatum fuarum, preceptum preftat in gradu mediocri; a vero minus det, quam decimam partem, est vir (8) mali oculi. In perpetuum vero nemo denegabit dare (9) tertiam partem sicli quotannis; & quicunque minus dat, quam hoc, non præstat mandatum; immo lices pauper fir, qui ex eleempsyna nutritus, sene tur tamen ille sleemolynam dare bunt ei cibum pro tribus irotungiile

date mitil, quod comedam, non inquirent de eo, an forte fraudulentus sit, sed statim (10) dabunt ei, quo pascatur; si vere nudus sit, dicat-

que que so me vestite, cum inquirant de eo, an forte fraudulentus sit; sed si cognoscant eum, statim ei vestes induent juxta dignitarem illius, & non omnino inquirent circa eum.

IV. Si orphanus veniat, petatoge,

VII. Una cum pauperibus Israelis Gentilibus etiam alimenta & vestes suppeditabunt pacis gratia; si pauper circumeat ostiatim mendicando, non tenentur ei donum amplum largiri, aliquod tamen circlabunt donum exiguim, prohibitum enim est pauperem, qui mendican, vacuum demittere, sed dabis aliquid, licet des tantum unam caricam, dictum enim est, (11) pauper ne revertatur pudefattus.

VIII. Pauperi, qui mendicando transit à loco ad locum, non minus dabunt quam unum frustum panis, quod ematur obolo, cum quatuor Seæ Tritici veneant Siclo, (alibi autem explicavimus omnes mensuras.) Si pauper maneat tota nocte suppeditabunt ei lectum in quem dormiat, & stragula que ponat sub capite suo, pro cervicali (12) & oleum & legumina; fi maneat die Sabbathi, dabunt ei cibum pro tribus refectionibus, & oleum, & legumina, & piscem, & olera & fi cognoscant eum, dabunt ei juxta dignitatem illius. quinne de co, an forte frandulen-

tas fic, fed fracim (10) dabant ei, quo pascatur fi vero nuclus ht dicate fluv non iup , in roqueq ic . X que

כסונא כורקין אחרינ שמצה רמאי הוא ואם היו מכירין אותוי מכסין אותו לפי כבורו מיה ואין בורקין אחרינה אמני מיה

ז מפרנסין ומכסין ענייי כוחים עם עניי ישראום מפני דרכי שלוכם יועני הטחזר על הפתחים אין נוקקין לו למחנדה מתבחה אבר נותנין ולו מתנודה מועשת י האסור להחזור את העני ששאל רוקם האפילו אתה נותן לו גרונרת אחת שנאמר אל ישוב רך נכלם: ח אין פותחין לעני העוכה ממקום למקום מככר אחר הנמכר בפונדיון כשתיו החשיכם "ארבעה מאין בסלע זכבר בארנו כרי המדורת: ואכם לן נותנין לו מצע לישן עליו כסות ליתן תחרה מראשותיוי ושמן וקטנירת · ואם שברת לר מוון שלש סעורות ושמן וקטנירת ורג וירק ואם היו מכירין אותו נותנין לולפי כבורו: ש עני שאינו רוצה ליקח

צרקה מעריפין עלירומחנין לבלשם מתנהה או לשכם הלואה יועשיה המתעיב את עצמו בעינה צרהה בממונר שלא יאכל ממנה ולא ישחה

אין בשנוחין בו זא מיים דין בנין שאינה הנערה בירון צרקה או שיתן מעט ממרה שראוי לנו בירם רין כופין אודלוי ומכין אותו מכרה מררורו עד שיתן מהה שאבהוהוף ולירוף יין ייורדיין לנכסיר בפניו ולוקחין מבינו שבה שבאוייבלו ליתן: וממשכנין ערל הצרקרה ואפילו בערכי שבתורות יא אבם שוע שהוא נותן: צרקרה יותר מן הראוי לו: או שמיצר לעצמר ונותן לנבאים כדי שלא יחבייש אסור לחובעו ולגבות ממנו תבאי שמכלימו ושואל ממנו עתיד להפרע ממנו שנאמר ופקרתי על כל לוחציו:

יב אין פוסקין צרקה על יהומים ואפילן לפריון שבניים נאף על פי שיש להן שכניים נאף על פי שיש להן

accipere electrolynam, aftute agent cum eo, & dabunt ei nomine doni vel nomine mutui; sed si dives aliquismaceret seipsum, (13) oculuse; illus cum adangustias redigac inter facultates ejus; ita utiex iis nociedat, nec bibat) non solliciti sunt pro isto bomine un nen boup, sod murag the

elecmolynas vivel minus dat quam elecmolynas vivel minus dat quam eum decet, Synedrium coget eum, cædetque (14) verberibus rebellionis, donec det, quantum ab eo dandum judicant; occupent etiam bonasejus leo iplo inspicientes & accipiant leæ dis quantum decet, sum dare, pignorent que proocleemoly dare, pignorent que proocleemoly desir immorticet dita (153) verberà Sabbathi: irqorq sanperes sui estiat dita (153) en sui estiat sudirequa quantum decet etiat sui estiat sudirequa quantum decet etiat sui estiat sudirequa quantum decet etiat su estiat sudirequa quantum decet etiat su estiat sudirequa quantum decet etiat su estiat sudirequa quantum estiat etiat etiat

vitatis; nam dictum ch (18) liberaldab inprint zilaradil ziap (18) li Kri
espino) manp zenteloriale especiale
esisteman la multipa de la consideration de la conside

eleemofynarum largitionemy licet find pro redemptione captivorum licetque habeand illi facultates amplifilmas; fed firjuden imponat, and

K

iis (17) nomen acquirate tum licitum est bac facure. Collectores elecmodynarum etiam à servis, forminis,
se pueris accipient parum aliquid,
sed non multum, quippe de multo
profitmprio evit, quiod sit furro vel
rapina ab ali s'erdpunno Quantum
est parum hoc, quod tenentur dates
Resp. Dumia propresentale. Sunt
juxta divisias dominorum quibas
servinas, 80 propriam comm tenuis
tatein, qui l'argienter.

nis, donce det, quantum ab co dandum judicant; occupent etum iniquequesociup cinquis Contel 150c-

quie, preferature omnibus humiqis bus pauperes proprim familie pres ferantur pauperibus proprimi civis tatis; & pauperes proprimi civis tatis; & pauperes proprimi civis præferantur pauperibus alterius civitatis; nam dictum est (18) Liberatier aperies mammi tamo (29) fratri vao (20) paupere tuo, (21) segens tuo in tensa tua.

mercibus in aliam civitatem, se vici civitatis, ad quam proticifcitus, imponant ci electroly narum, largition penant peribus illus civitatis; ted se moratores multi sucritatis; ted se mosquatement, imponant que ils alexant penant penant que il superes propries civitatis; se si illustration pauperes propries civitatis; se si illustration penant se si si postor civitatis; dalumb essisti Dos civitatis, dalumb essisti Dos civitatis, dalumb essisti Dos civitatis, dilluque distribueti cas, ficus civitatis, dilluque distribueti

115

ממוף הרערה: האכם פסק הרצין עליהן כדי לשום להן שם שוחדי עבאי צרקה לוקחים מוויהנשובם ומשן חעבוים ומן חות עקודו בד מתשי אבום וילשיברבה מחבה שחוקת המרברה כנבה אנינאלימשל אחורים וכמה הוא מועם שלוהן הכל לפרועושר זהבעליכם מרוודו עד שיפורושטיג ייונוייעני שחוא קהובה קורם לפרין יארכם יישנייויבטית קורביו לעניי שעירו ועביי עירו קורמיף לענים ענר אדרויים שנאטום לאווקד לעניקי ולאביונקיםארצי:

יר מי שהלך בסתורה
יפסקו עליו אנשי העיר
שהלך שם צרקה חרי זה
ניתן לעניי אותרה העיר
ואס היי רביס ופסקו עליה
צרקה ניתניו ובשבאין
מביאין אותרה עמה
מביאין אותרה עמה
ומפרנסין כה עניי עירם
יש שם חבר עיר
יתנורה לחבר עיר והייא
מחלקה כפור שוראה לז:
צע. Si

שו האפר תנו מאתים רינר לכירן הכנטרן או תנו ספר תורה לכירה הכנטת יתנו שתוא רגיל כוי ואם היה רגיל כשנים יתנו לשניהן האומר תנו מאתים רינרין לעניים ינתנו לעניי

& Marc. v. 22. & Luc. 12. v. 24.

ount of the desired with the cape of I ivon out of the More ad Cape of I ivon out of the line of the cape of I ivon out of I ivon out

o i. e. Noffre monet edecem denerior. Sich e enter if breut dur valoris fuerat, cuius jum et dumidium Coronati 8.7, 7, 1990.

io. Me forte dem mora fit pauper ob famen 37. W. 35. Protection mora fit pauper si ve si v

3. Levit. cap. 25. v. 36.

הבינות במשרים בשלים במשרים במ

7. Apud Judzosomnino illicitum fuit aliquem ob paupertatem à matrimonio prohibere; quin potius obligatio erat, fi quis uxorem vellet ducere, ei omnis ministrare, que matrimonium illius felicius promoverent, quia dictum est, erafeite et multiplicamini, il que mon muquid de la circ

9. i. e. Nostræ monetæ decem denarios, Siclus enim Hebræus ejusdem valoris fuerat, cujus jam est dimidium Coronati Anglicani.

10. Ne forte dum mora fit pauper ob famem incurrat vitæ periculum.

evit cap. 25 v. 36.

11 Pfalm. 74. v. 21.

12. Ut coenet scilicet vespera Sabbathi, & grandium & conam habeat pro die intequente mina wirdun danib siroxu nob boup in model .

12 i et Oculus fist melus compara que fupre enhotentur not. 8.000 Supplicium plagarum apud Judæos duplex erat, unum scilicet quod flagello, alterum quod baculis vel fustibus infligebatur; quod flagello infligeborur in togo pracipitut & Deurs. 6.23. V.3. atque ideo à Rabbinis frequenter appellatur MANATANT TOTAL vetberatio Lagis feu ex lege inflituta; hoc fupplicium ex mandato Dei numerum quadraginta plagarum, ex placitis autem Rabbinorum numerum triginta novem plagarum nunquam debuit excedere, exque flagello tripartito coram iplo judice, ut excessus, si quis fieret, attemperaret, semper exigebantur; totum hujus supplicif exequendi modum descriptum habes à Buxtorfio in Epistola dedica. toria ad Philippum Mornæum libro ejus de Abbreviaturis Fichraicis præmifici. Alterum supplicium olagarum erat (1977) (1980 plaga rebellionis seu contamacia) eujus hie mentionem facit Maimonides (1980 non ex lege led tantum ex placitis Rabbinerum institutum fuerat, atque idee ut ab altero difting refetut, quod in lege præcipitur, aliquando etiam vocatur rectification in the weeklistic feu contamoria ex institution Rabinerum et aliquando etiam vocatur rectification etiam eti מי שעובר ומרך שעובר ומר dicit Rabbi Nathan in Aruc lub voce מי שעובר על מצות עשרה שאמר לו עשה סובה עשה לולב ואינו עושרה מבין אותו עד שחוא נשמחו כלא אומר, ובלא מבה משלשת וכן מי שעבר על רברי חכמים מכין אותר כלא מספר וכלא מניין וכלא אומד ולמדין קורין איתו מכות מרדורת שמדר ברברי

i.e. qui transgreditur praceptum affirmativum, ut cum alieus dicitur, fac Tabernaculum, fac ramum palma, de is non obtemperat, percutiunt eum, donec animum exhalet, fine aftimatione, & fine numero tripartito; fic eum, qui transgreditur verba sapientum, percutiunt fine namero & rebellionis? Eo quod is qui illius reus est rebellavit contra verba legis & verba scribarum; De eodem etiam supplicio dicit Maimonides in Sanhedrin וברי מלקורה שמלקין דייני חוצרה לארץ בכל .cap. 16 fed. 3. ינרה אלא מכת מרדורת ic ommis verberatio, que judices verberant in omni loco extra terram Ifraelis, nulla alia est nifi plaga rebellionis: Et iterum in codem tractatu cap. 18 fect. 4. קברו עליתן ההתרארה מכין אותן מכרה מררות הואיל וחשאו מבל מקום אפילו על איסור של דברי סופרים מכין אותו מכרת 1772 i. e. quicanque non recipiunt admonitionem, verberant eos plaza rebellionis quocunque modo peccant; licet scilicet peccant tantum contra illud quod prohibitum est verbis scribarum, verberant eos plaga rebellionis. De codem fupplicio Gloffatoris ad Tal. Bab. Tract. Sanhedrin verba funt סקר מכח i.e. baculus ad plagam contumatia doner refipifcat. Plaga igitur rebellionis gravissimum erat supplicium, quod-apud Judgeos non tantum in terra Ifraelis, fed extra etiam in ufu fuerat, illius nulla erat menfura, aut determinatus modus, fed infligebatur fustibus & baculis sepe ad mortem usque, atque ideo non niss de gravissimis peccato-ribus, iis scilicet, qui Legi aut decretis sapientum contumaciter rebellarunt, unquam exigebatur; fi quis enim præceptum aliquod affirmativum legis, seu decretum sapientum neglectis monitis pergeret contumaciter violare, postquam eum contumacem seu rebellem contra Deum & Legem pronunciassent, populus in eum fustibus, baculis, & lapidibus irruebant, & si violati alicujus præcepti Legis compertus eslet, ad mortem usque cadebant, sed fi tantum sapientibus immorigerum le gessisser, cædebant tantum donec relipisceret, & eorum decretis obedientiam præstaret, quod verbis gloffatoris supra citatis, & instantia Maimonidis in hoc loco allata manifeste declararur.

15. Ad hæc eadem verba, quæ occurrunt in Bava Bathra fol.8. col.2. Sic dicit Rabbi Solomon Jarchi שיש פרוחון פרה לבעל הבירון אוים quia tum paterfamilias excusationem in promptu habet dicendo occupatus sum, i. e. licet vespera Sabbathi paterfamilias excusationem in promptu habeat, quare tum ne det eleemosynam, dicendo occupatus sum in præparatione earum rerum. quæ ad Sabbathi observationem necessariæ sunt, nihilominus ea neglecta ab illo etiam eo tempore eleemosynas exigent.

16. Je-

16. Jeremize cap. 30. v. 20.

17. Nomen scilicer celebre & famam ob divitias, ut inde melius audiant in civitate, amplioremque cum uxore dotem adipifcantur.

18. Deutr. cap. 15. V: 11.

tripustitos focussi. 19 Hine colligunt, quod pauper languine conjunctus, cum quis elecmofynas largiatur, præferendus eft omnibus aliis.

20. Hinc colligunt, quod pauper proprie familia præferendus eft. 21. Hinc colligunt, quod pauper propriæcivitatis præferendus eft.

22. 777 proprie lignificat focium feu collegam, & specialiter apud Rabbinos titulus est Doctoris recenter creati, qui ad hane dignizatem promotus socius deinde factus est magistri sui; Cum enim quis apud sudzos tantos in studiis suis fecisset progressus, ut à magistro dignus judicaretur, qui alios docerer, ab eo ad Doctoratus gradum-promovebatur, fed non flarim Rabbi appellabatur, sed 727 i, e, collega illius à quo promotus suerat. donec iple etiam ad publicum docendi munus vocaretur, & pleno Rabbinarus titulo frueretur Abfolute etiam fape niurpatur vox 2371 pro truocunque viro docto; quique aliqua civitate hoc nomen sel 180 obtinuerat, ita ut ei committerentur controversiarum decisiones, Legis interpretio, rerumque Ecclesiasticarum cura חבר עיר Doctor civitatis vocabatur, de eo igitur dicit Rabbi Nathan in Aruc חבר עיר נרול אשר יוערו עליו i.e. Doctor civitatis est vir magnus, ad quem congregantur omnes seniores, i. e. est vir doctus & legis præ cæteris perious adquem primares civitaris pro confilio in rebus difficilioribus, aut circa administrationem legum, aut circa rerum Ecclefiasticarum procurationem solebane convenire, dicitenim R. Solomon in Comm. ad Tractatum Tal. Bab. Megil-חבר עיד חלמיד חכם המרועסק בצרכי צבור .lam fol.27.col 2. חבר עיד i. c. Doctor civitatis eft vir doctus, qui procurat ves ecclufia. Et ob hanc rationem ejus præcipue opera in distribuendis eleemofynis utebantur. Vide infra cap. 9. fect. 7.

23. i.e. Si quis moriturus vel è civitate decessurus dicat hæredibus vel procuratoribus luis, date è facultatibus meis ducentos Denarios, &c.

designt, sed harmon appearation formers gerand le gestisses codebant unrom donec religiéteres. Et commi de recis obedientiam prestructs que verbisgionagoristopra esta na 32 miliancia Maimo aidir in hoc soco alaca manifilde declaration. 14. Ad hier cadem verba, quar occurrent in Baya Bathra falls colic

SIN ETT TENT TENT MOIN DO TO SE SENTE to many and campaint the conference of a more than the property bable dicende

anaparos fires a differ vergen Salvarai paredimital exculationers in compru habeats, quarotum ne det electrodynam, dicendo occuparus ium o præparatione earum rerum, que ad Sabbath, observationem necellar in one, nihilomians ca neglectu ab ilio ctiam co remoore elecmotynas

פרק שמעי

בכלר הנרדים לפיכך האומר הדי עלי סלע לצדקרה׳ או הרי הסלע זו צרקה חייב ליתנרה לעניים מיד ואכם איחר עבר בבל תאחר שהדי בידוליתן מיר רעניים מצויין הן׳ אין שם עניים מפריש ומניח עד שימצא עניים׳ ואם התנה שלא יתן עד שימצא עני אינו צריך להפרישי וכן אם התנה בשעה שנרר בצרקה או התנרב אותודה שיהיו הנכאין רשאין לשנותוה ולצורפרה בזהב הרי אלו מותרין:

ב המתפים בציקה חייב כשאר הנדרים ביצר אמר הדי סלע זו כזו הדי זו צרקה: המפדיש סלע ואמר הרי זו צוקה ולקח סלע שנייה ואמר וזו הדי שנייה צוקה ואף על פי טלא פירש:

CAP. VIII.

dare donce die at. non vantum

Leemosyna continerar sub genere votorum, quaproprer figuis dicar ecce obligationem in me suscipio dare ficlum pro elecmosyna, vel & dicar, ecce hic fiches est elecmolyna, tenetur extemplo dare pauperibus, & fi moretur, transgreditur praceptum negativum (1) non moraberis, nam ecce est in islius potestate statim dare, si modo pauperes præsto sint; sed si pauperes ibi non fint, separabit, & reponet donec pauperes inveniar, fi vero conditionem fecerit, ut non darer, donec pauperem inveniret, non neceffe eft, ut feparet; & fic si conditionem fecerit eo rempore quo (2) voverat eleemofynam, vel:eam (2) fronte dederit fat hat conditione, ut licitum effet collectoribus commutare eam, vel in aurum convertere, ecce is hoc licitum est.

II. Qui (3) capitur voto eleemofynarum obligatur ficut in cæteris votis, exempli gratia fi quis dicat; ecce hie ficus en ficut fic, isteque secundos se stemofyna, ecce illeviante ir electuolyna; tel si quis separet siclum, dicatque, ecce hie siclus est electrosyna, de deinde accipiat saclum secondum, dicatque de hid, ence iste secundus etiant est elecmofyna, licet in non express via.

III. Qui vovit eleemosynam, & non novit quantum voverat, tenetur dare donec dicat, non tantum

Lecmofung continuitsengilab IV. Sive quis dicat, ecce hic ficlus est elecmosyna, sive dicat ecce in me suscipio obligationem dare ficlum pro eleemofyna, illumque feparaverit, idem est. Si quis vellet commutare ficlum, quem voverat, pro alio, hoc ei licitum est, sed post quam pervenisset in manus Collectoris, prohibitum est eum commutare; si Collectores vellent (4) nummulos commutare, eosque convertere in denarios, hoc iis illicitum est; sed si ibi pauperes non fint, quibus distribuant, tum commutent eos cum aliis, sed illi non commutabunt eos (5) pro semetipsis.

V. Si aliquod commodum redundet pauperibus à detentione pecuniz in manu Collectoris, nempe fi (6) ea inducat alios ut dent, tum licitum est Collectori mutuo accipere eam pecuniam pauperum, & iterum solvere; eleemolyna enim non est sicut res sacra, ita ut prohi-

bitum fit (7) ca uti. Malen

V I. Si quis Synagoge obtulerit candelabrum, vel lucernam, prohibitum est illud mutate; sed si mutet pro atiqua re in tege præcepta, licitum eft mutare illud, etiamfi nomen illius cujus fuerat ex eo nondum deleatur, quin dicant, hoc Gandelas brum vel hæc lucerna eft 18 Ny fed

ג הנורר צרקה ולא ירע כמרה נכב יתן ער שיאמר לא לכך נתכוונתי:

ד אחר האומר כלע זו ארקרה אנ האומר הרי עלי כלע לצרקה והפרישוי אם רצרה לשנותו באחר מותרי ואם משהניע ליר הגבאי אסור לשנותו ואם רצו הגבאים לצרף המעות ולעשותן רינרין אינן רשאין אין שם עניים לחלק מצרפין לאחרים. אבל לא לעצמן:

ה היה לעניים הנארה בעיכוב המעות ביר הנבאי כרי לעשות לאחרים ליתן: הרי, אותו הגכאי מותר ללורת אותם המעות של עניים ופורע שהצרקה אינה בהקרש שאסור ליהנות בנ: ו. מי שהתנדב מנורה או נר לכירם הכנסרת אסור לשנות ואם לרכר מצורה מותר לשנותה: אף על פי שלא נשחקע שם בעליה מעלירה אלא אומרים גו

המנוחדה זאן נה של פלוניי ואם נשתקע שם הבעלים מעלצה מנותר לשנותר אפילו להבר הנשורת: ובמה הברים אמורים בשחיה המחנרם ישראנר אבר אם הידה כותי אבר אם הידה כותי אסור לשנות אפילו לרבר מצוח ער שישחקע שכם בעליה מעליח שמא יאמר הכנסת שליהודים ומכרותו לעצמן:

מ כוחי שחתובכב לברק חבירה אין מקכלין ממנו לכתחלה ואם לקחו ממנו אין שחזיכין לני מאם הידה הדבר מסויים בנון קוררה אה אכן מחזירין לו כרי שלא יהאלהן רבר מסויים במקדשו שנאמה לאת לכם ולנוי שבל לביח הבנסרו מקבליון מהן לכתחלורני והוא שיאמרכחעת ישראל הפרשתי ואם לא אמר טעון תנוודה שמאה לבו לשמים האין מקבלים כחם לחנשת זרושלכם ולאמרת המים שבה שנאמר ולכבם

fiex eo deletum sit nomen illius, cujus fuerat, licitum est mutare illud, immo licer sit pro re (8) indifferenti.

VII. In quo casu dicta sunt hac? Resp. Cum qui illud obtulerat sit siraelita; sed si Gentilis sit, qui illud obtulerat, prohibitum est illud mutare, licet sit pro re in lege pracepta, donec ex eo deleatur nomen illins cujus suerat, ne sorte dicat Gentilis, consecravi rem in usum Synagoga Judzorum, iique vendiderunt illam pro semetiplis.

VIII. Si Gentilis obtulerit aliquid in reparationem templi, illud non accipient ab eo ex propolito; li vero accepecint, non iterum el remittent; fed fi illud quod oblatum fuerat fit res infignis, exempli gratia trabs vel lapis, tenentur cam iterum remittere, ne scilicet Gentiles habeant aliquam rem inlignem in landuario; nam dictum est (9) non nobis fed nabis; fed in usum Synagoge accipiont oblationem à Gentili mian ex propolito si mado dicat ille, confeccavi hos juxta mencem Ifraelitarum fi vero hoc non dicat. (10) illud feorfum reponatur, forte enimmens illins erat erga Deum; non autem accipient aliquid ab co ad extruordum munum Hierofoly mitanum, aut ad reparandos (413

nam dictum est (12) vobis non erit portio aut memoria Hierosolymis.

IX. Prohibitum est Israelitæ accipere eleemosynas à Gentilibus in publico, sed si non possit vivere ex eleemosynis Israelitarum, nec possit à Gentilibus accipere clam, ecce hoc ei licitum est. Si Rex, seu Princeps aliquis è Gentilibus mitteret pecuniam Israelitis in eleemosynam, non iterum ei transmittent pacis cum eo regho conservanda gratia, sed accipient ab eo, & dabunt pauperibus Gentilibus clam, ne audiat hoc Rex, qui obtulerat.

VIII. Si Gentilis combesit alla quid in recens decens templa allasi

populación al co de corondico a god X. Redimere captivos prius curandum est, quam nutrire pauperes, aut vestire eosdem; non enim tibi datum est præceptum æque magnum, ac illud quod est de redemptione captivorum, nam ecce captivi (13) funt in numero famelicorum, fitibundorum, nudorum, eorumque, qui funt in periculo vitæ, qui igitur abscondit oculos suos à redemptione eorum, ecce ille transgreditur praceptum negativum, (14) non obdurabis cor tuum, neque occludes manum tuam [adversus fratrem tuum qui eget]; & etiam negativum hoc,(15) non stabis contra fanguinem proximitui; & hoc (16) non dominabitar ei cum אין חלק חכרון בירושלים:

ביינים בשיים במיים באי

ש אסור לישה לישור ברקרה שמן הפותים בפרהסיא יואם אינויכול לחיות בצרקה של ישראל ואינו יכול לישלרה מן הפותים בצנעה הריורה מותר: ומלך או שר מן לישראל לצרקה אין מחוירין אותר לצרקה אין שלום מלכור לו משום שלום מלכור לו משום נומלין ממנו וינתן לעניי כמון לעניי שמע המלך:

לפרנסרת עניים ולכסותם!
ואין לך מצודה גדולדה
כפריון שבויים שהשכני
הדי הוא בכלל הרעבים
והצמאים והעדומים ועומר
בסכנת נפשורת והמעלים
עינו מפריונו הדי זה עוכה
על לא תאמץ ארת לכבך
זלא תקפון את ירך וער
לא תעמור על הכם רעף
זער לא תעמור על הכם רעף

favitia in conspectu tuo; violat etiam præceptum affirmativum, (17) liberaliter aperies manum tuam illi; & præceptum affirmativum; (18) & vivat frater tuus tecum; & etiam hoc (19) & diliges proximum tuum aque ac te ipsum; & (20) eripe eos qui rapiuntur ad mortem; & multa alia his similia; non enim tibi datum est præceptum tam amplum, quam illud quod est de redemptione captivorum.

XI. Si viri civitatis collegerint pecuniam pro exstructione Synagogæ, interveniatque iis aliqua res in Lege præcepta, pecuniam in eam erogabunt; sed si comparaverint lapides, & trabes, non vendent eas gratia alicujus rei in Lege præceptæ, nisi solius redemptionis captivorum; licet autem adduxissent lapides eosque excidiffent, & trabes easque dolassent, omniaque in ædificium præparassent, omnia tamen vendent gratia redemptionis captivorum solius, sed si adificium extruxissent, (21) perficient illud, & non omnino vendent Synagogam, fed colligent pecuniam pro redemptione eorum ab Ecclefia

XII. Non rediment captivos pretio quod sit plus justo, ob confervationem mundi, ne hostes scilicet persequantur eos, ut capiant; nec sugam captivis procurabunt etiam ob conservationem mundi, ne hostes scilicet aggravent supra eos

Incion

cinum ad irrivandam) vel in aliquo

לעיניך ובשל מצות פתח תפתח את ידך לו ומצות יחי אחיך עמך ואהברת לרעך כמוך והצל לקנחים למורת והרברה רברים כאילו ואין לך מצוה רברה כפדיון שבוים:

א אנשי העיר שנכו מעות לבניין בית הכנסרת וכא להן דכר מצורת מוציאין בו המעורת. קנו אבנים וקורות לא ימכרום לחבר מצורה אלא לפריון שבויים אף על פי שהביאו את האבנים ונררום ואת הקורות ופסלום והתקינו הכל לבניין מוכרין הכר לפריון שבויים כלבר אבל אם בנו ינמרו ולא ימכרו את בית הכנסרת אלא ינבוי לפריונן מן bour daragra : הציבור

יב אין פורין את השבויים ביתר על רמיהן מפגיתקון העולם ישלא יהיו האויכים רורפים אחריהן לשבותם י ואין מבריחין את השבויים ביים בריחין את השבויים מפני תקון העולם שלא יהיו האויבים מכבירין עליהן את העוד ומרבין בשמירתן:

יג מי שמכר עצמו וכני לכותים או שלורה מהן ושכו אותן או אסרות בהלואתן פעם ראשונרה ושניעה מצורה לפרותן: שלישירת אין פורין אותן: אכר פורין ארת הבנים לאחר מיתת אביהן: ואם בקשוהו להורגו פורין אורצ מירם אפילו אחר כמרה פעמים:

יר עכר שנשברה הואיל ושבל לשכם עברות וקבר עליו מצורת פורין אותו כישראל שנשברה ושבוי שהנויר אפילו למצורה אחרת בנון שהערה אוכר נבלרה להכעים וכיוצא בו אסור לפרותו:

טי האשה קורמת לאיש להאכיר ולכסות ולהוציא מכית השבי מפני שהאיש רדכו לחזר ליא האשרה ובושתרה מרוברה ואם captivitatis jugum, multoque arctiori

alter one is mander to my and the

perioopenia eliteracivum (48 tee ep-

make the second and the second

XIII. Si quis vendat femetipsum & silios suos Gentilibus, vel
si mutuatus sit ab iis, illique capiant silios ejus, vel si vinciant
illum ob debitum eorum, pro prima
& secunda vice præceptum est
redimere eos, tertia autem vice
non tenentur eos redimere, rediment autem silios post mortem
patris eorum; sed si occasionem
quærant eum occidendi, tenentur
redimere eum è manibus eorum;
lices post mustas vices.

XIV. Si servus captus sit, postquam (22) baptizatus suerat (23) in nomine servitutis retenta, et precepta in se susceptat observanda, tenentur redimere eum, sicut ssalitam qui captus suerat; sed si captivus religionem suam deserverit, sicet in uno tantum precepto (exempli gratia (24) si edat morticinum ad irritandum) vel in aliquo alio huic simili, prohibitum est eum redimere.

loci moltizabba utasa 2004.

XV. Permina prius viro est nutrienda, vestienda, & educenda è domo captivitatis, quoniam viro in more est circumire mendie ando, non autem seemina, & major etiam est illius verecundia; sed si urrique fuerint postulaverint ad rem turpem, vir prins redimendus est, quia contra illius naturam est (25) sic ad rem

surpens adbibetion

XVI. Si orphanus & orphana veniant, peranque, ut despondeant eos, prius despondebunt sominam quam virum, quia verecundia somina major est, & non minus dabunt illi quam (26) pondus sex denariorum & quartæ partis denarii ex argento puro; & si aliquid sit in (27) loculo eleemosynario, dabunt ei pro dignitate illius.

XVII. Si sintante oculos multi panperes, vel multi captivi, & non tantum fit in loculo eleemofynario quantum vel nutriat, vel veltiat, vel redimat eos ommes, tum prævel redimer eos olimos, Le ferent (28) facerdosens Levitz, Le בולן: מקרימין את הכהן profanum spurio, & spurium collectitio, & collectitium, ei qui è conjugio ortas el illegitimo, eumque qui è conjugio orms est illegitimo Nethingo, & Nethingum profelyro, Nerhinzus enim educatur nobifcum in Sanctuario, Profelytus autem præferendus est servo manumisso, quie ille fuit in numero (29) maledictorum.

XVIII. În quo casu dicta sunt hæc? Resp. Cum utrique sint æquales sapientia; si vero pontifex summus

היו שניהם בשכיה תחבעו שניהן לרכר עכידה האים קורב לפרורו לפי שאין חנרול בחבמה: קשל שחו יו יחום ויחומריו שבאו להשיא אחזן משיאין האשה קורכם לאיש נפני שפרשתוה של אשריו מרוברין: אלא יפחות לדה ממשקר ששרה דערים ורביע רינר של כסף טהורי ואם יש בכים של צרקרה נותנין לה לפי כבורוה: יו היו לפנינו עניים הרכה או שבויים הדבויה ואין בכים ברי לפתנם או כרי ולוי לישראכ"י וישרושר לחלר יחלר לשחוקיי ושחוקי לאסופיי ואסופי לסמור: וממור לנתין הנתין לנר: שהנתין נרר עמנו בקרושרה וגד קורם לעבר משוחרר לפי

יח במה רברים אמורים כשהיו שניהן שוין כחכמה:

שהיה בכלל ארור:

אכל אם היה כהן גרול עם הארץ וממזר תלמיר חכם קינים תלמיר חכם: וכרל הגרול כחכמה קורם את חכרו: ואם היה אחר מהן רכו אואכיו אף על פי שיש שם גרול מהן בחכמרה רכו או אכיו שהוא תלמיר חכם קירם לוה שהוא גרול מהם

fit vir rudis, & qui è conjugio nascitur illegitimo sit vir doctus, vir doctus est præserendus, & quicunque est major Sapientia præserendus est socio suo; sed si unus corum sit magister, vel pater illius, qui redimir, licet ibi aliquis sit, qui sapientia major est, magister tamen illius vel pater illius, qui est vir doctus, præserendus est ei, qui est sapientia major.

Notæ ad Cap. VIII.

1. Deutr. cap. 23. v. 21.

בחכמרה:

2. De differentia, quæ sit inter 773 votum, & 773 voluntariam oblationem, sic Maimonides in tract. de l'acrificiis offerendis c. 14 lect 4,5. אי זרה הוא נרה ואי זו היא נרברה האומר הרי עלי עולרה או ההי עלי שלמים או הרי עלי מנחדה או הרי רמי בהמרה זו עלי עולת או שלמים זהו הנחר אבר האומר הרי בהמרה זו או רמי בהמח זו עולה או שלמים או הרי העשרון הזה מנחרה הריזו נרכהה מה בין נררים לנרבורת שהנורר אם הפריש קרבנו ואבר או נגנב חייב באחריותו ער שיקריב כמו שנרר: והמתנרב אינו חייב באחריותו ואמרם זו אם מרו i. e. Quid est votum, & quid est oblatio voluntaria? Resp. Si quis dicat ecce in me recipio holocaustum, vel ecce in me recipio facrificia pacifica, vel ecce in me recipio libamen, vel ecce in me recipio pretium hujus pecoris in holocauttum, vet in pacifica; hoc yorum est. Sed si dicar ecce hoc pecus, vel pretium hujus pecoris erit pro holocaulto, vel pro facrificio pacifico, vel si dicar ecce decima ista Epba simila erit pro libamine; ecce hoc est oblatio voluntaria. Que nam est differentia inter vota & oblationes voluntarias? Refp. Qui voto obstrictus est, si postquam aliquid pro sacrificio leparasset, id perderetur, aut furto surriperetur, obligatur ad reparationem damni eousque donec offerat quantum voverat; sed qui voluntariam oblationem promiserat, si ea moreretur, vel furto surriperetur, non omnino obligaturad damni reparationem. Vide etiam eundem Maimonidem in tractatu de votis cap. 1. sect. 3.

3. i.e. Qui se ex improviso obstringit voto eleemosynarum.

4. i.e. Si vellent obolos, aliosve nummulos minutiores, quos a populo collegerunt, in nummos majoris valoris uti denarios commutare, (5) licitum est iis hoc facere, si modo commutent cum aliis; ipsis autem collectoribus omnino prohibetur cos murare pro denariis è pecunia sua, ne proprii commodi gratia inter commutandum pauperes fraudarent.

6. Nempe eam oftendendo, al orumque liberalitarem is a quibus elec-

molynam petunt pro exemplo proponendo and the control of the

7. i.e. Ad usus profanos adhibere, postquam enim res sacrata fuerat, ufibus profanisomnino prohibebatur, eleemofyna autem non item.

8. i.e. Pro re nullo præcepto mandata.

9. Ezræ cap. 4. v. 3.

10. Eodem scilicet modo quo lapides altaris tempore Maccabæorum (Macc. lib. 1. cap. 4. v.46.) utpote de quo dubium est, an ad usum sacrum rite adhiberi possit, vel non.

11. De Aquæductibus, qui Hierofolymis fuerant, vide Josephum Antiq. lib. 18. cap. 4. & Belli Judaici lib. 2. cap. 14. & Ariftaum in Historia Lxx

the least of the same of the

Intepretumer mount court

12. Nehemiz cap. 2. V. 20.

13. Captivi enim, cum, quamdiu in hostium potestate sunt, non tantum pro rebus ad vitam ruendam necessariis, sed etiam pro ipia vita ab corum pendeant arbitrio, & victu, & potu, & vestibus indigere, continuoque in vitæ periculo effe bene possunt supponi. 1014 Deut capatis v.7. 10 a i con the quite cerce entre

- 2016. Levit.25. v. 53. st. os flas a entime à soco co autristiclera inchunes.
- 17. Deut. 15. v. 8. denne no inp set surbon to con bet autientes to
- 2 18 Levit. 250v. 36. od inc of tabeled of de she che of the best and all the
- 10.19. Levit. cap. 19. v.18. 20. Proverb. cap. 24. V. 11.
- 21. i.e. Si Lapides aut trabes exstruxissent in ædificio, non iterum diruent, ut vendant, sed pergent opus inceptum absolvere.

22. i. c. Si per baptilmum initiatus fuillet în Judaifmum, & profelytus

Justitize factus fuiflet; vide infra tractatum de Proselytis cap 1.

22. i.e. In nomine fervi, ita ut post proselytismum fervus maneret illius, cuius antea fuerat; servus enim cum proselytus factus esset, nisi in ipio actu Baptismi libertate donandus esset, desertis verbis baptizabatur erat, ne per profelytismum servus illius liber sieret; atque ideo cum servus baptizatus esset, Dominus eum superne inclinans in aquis cohibebat, nec ascendere sinebat, usque dum verbis aut Domini sive ipsius disertis Baptifmum ejus nomine servitutis retentæ fieri pronunciaretur, nisi enim hoc cautum effet,quicunque in proselytismum justitize admissus fuerat, simul etiam pleno libertatis jure donabatur.

24. Morticinum enim comedere in Lege prohibitum est, Levit. 22. v.8. si quis igitur voluntarie, & ex industria morticinum comedisset, ex eo

facto quippe inter Gentiles communio totam Legem renunciafle supponebatur, atque ideo pro Apostara deinceps habitus fuerat, sed si quis ex ignorantia tantum feu pecessitate hoc sepislet, cam gravem non incurrebat cenfuram. cam est is not seeze, if mode commutent cam allis:

25. Contra enim naturam viri oft ad remturpem more Sodomiti co adproprii commoda gratia inter communicandum pauper

hiberi.

26. i.e. Pondus fex drachmarum. e is constructio mas sum M &

27. Scilicet in eo, qui penes eft Collectores elcemofynamm.

28. In tractate Mifnico Kiddushiro c4 feet 1, numerantur decem ftirpes eorum, qui Babylone ascenderunt, & terram Ifraeliticam post folutam captivitatem habitarunt. 1. 1773 Sacerdotes. 2.17 Levita. 3. 7870 Ifraclita.

a. 17177 Profami, scilioet quond Sacerdorium, utpote qui patribus facerdoribus arti fuerant, at mueribus tore Sacerdotali non idoneis. De iis vide Maimonidem in Issure Biah cap. 19. 5. 1721 Profelyn; de iis vide infra in cractatu de Profelytis. 6. 17177 Liberti feu fervi manumiffi. 7. 17712 Nathi; è conjugio orti fed inceltuolo, de iis fic Maimonides in Iffure Biah אי והו ממור האמור בתורה זה הבא מערוה : cap. 15. fedt. 1. מן העריות חוץ מן הגררה שהבן ממנרה פגוכם ואינו ממזר אבל הכא על שאר העריות בין כאתם בין ברצון בין בורון בין בשננה הולד ממזר ואחד זכרים ואחר נקבור ז אסורין לעולם שנאמר i.e. Quis est nothus de quo dicitur לשירי כלומר לעולכ in Lege? Refp. Is est qui natus est aliqua ex iis foeminis quarum pudenda denudari prohibentur, excepta foemina menstruata; qui enim mastitur ex ea deturpatur, sed non est nothus: sed qui concumbit cum aliqua alia fœmina ex iis, quarum pudenda ab eo denudari prohibentur, five per wim, five ex confensu, sive voluntarie, sive ex ignorantia, gignit nothum; & sive sunt viri, sive foeminæ, qui ex tali coitu generantur, Sanctuario in externum prohibentur; nam dictum est (Dout. 23. v. 2.) non ingredictur ne quidem generatione decima, quod idem est ac fidicenetur, non ingredietur in reternum. 8. 2001 Nethinei, il scilicer qui à Gibeoniris prit fuerant quos jofua communes fervos ad heuriendas aquas & fecande ligas in ufum Sanctuarii constituerat, Josus capia v. 27. uni cum dicitur anti de dedit eosinde wocari fuerant D'I'm Neshenim, i. e. dati feu dedicati, ad munia scilicet Sanctuarii obeunda, arque ideo de iis dicitur in hoc loco א עמנר בקרושר Nethingi educantur mobiscum in Sanctuarie, adjuncti enim erant Levitis, ut iis in obcundis Sanchuarji munijs ministrarent, Ezræ cap. 8. v. 20. 9. Mil Spurii, corte Cilicet matris & patris incerti. 10. PIDN Colledieii, qui scilicet in platzis expositi lbi inveniuntur patre matreque incerris orei. Hee funt omnia corum hominum genera, qui post captivirstem Babylonicam Ecclesiam Judaicam constituebant, que hic in Maimonide juxta dignitatis locum, quem inter fe habuerant, recenfentur.

20. Servi enim Chananzi in numero maledictorum à Judzis reputantur, CAP. quia filii maledicti Canaani, vid. Genes, c 9 v.25.

פרק תשיעי

ישראל חייבין להעמיר מהם נכאי צרקה אנשים ירועים ונאמנים שיהיו מחורין ער הע מערב שברו לערב שברו לוקחין מכר אחר ואחר מה שהוא ראוי ליתן ורבר הקצוב עליו והן מחלקין המעות מערב שברה לערב שבת תוחנין לכל עני ועני מזונות המספיקין לשכערה ימים חו היא הנקרא קופרה: וכן מעמירין גבאין שלוקחין בכל יום ויום מכל חצר וחצר פת ומיני מאכל או פירורת או מעורת ממי לפי שערהי שמתנרב ומחלקין ארת הגבוי לערב בין חעניים תותנין לכל עני ממנו פרנסרת יומו וזהו הנקרא תמחוי:

שמענו בקרל מישרא שאין להן קופה של צרקרה יאכל

nue de chrominescude e fool de comment of the contract contract contract of the chromines of the chromines of the contract of the contract of the chromines of

I. I Sraelitæ in unaquaque civitate, quam incolunt, tenentur ex se constituere Collectores Elecmosyne, viros notos & fideles, qui populum circumibunt, ut accipiant à singulis, quod sis convenit dare, quodque sis (1) impositum est, illique distribuent pecuniam singulis vesperiis Sabbathi, dabuntque singulis pauperibus alimentum, quantum sufficiat pro septem diebus; & hoc vocatue ripip Kupha, i. e. Elecusyne (2) Cifie.

now down its panem, & fractus qui-

bullism penem comedant, exempli gravia dast, dos & orional fide fi deti-

II. Eodem modo constituent Collectores, qui accipient quotidie à
unaquaque domo frusta panis,
omniaque cibi genera, vel etiam
fructus, vel pecuniam, ab unaquoq;
qui sponte dabit pro eo tempore,
& velpere quod collectum est inter
pauperes distribuent, dabuntque
singulis eorum alimentum, quantum
sufficiat pro eo die, & hoc vocatur
remon Tamchoi, i. e. Electrosyna
(3) Cativi.

III. Ab æterno nec vidimus, nec audivimus, quod in aliqua congregatione Ilraelitica deesset Cika elecfynaria; sed quoad Catinum, alii sunt M loci. loci, quibus consuetudo est eum habere, & alis sunt quibus consuetudo est non habere; Consuetudo autem hodie est ubique locorum observata, ut Collectores sint, qui tircumeunt quotidio, & singulis vesperiis Sabbathi distribuunt, quod colo

ricos noras & ildeles, cal interestiva

IV. Diebus jejunii tenentur Israelitæ alimenta pauperibus distribuere; quocunque enim die jejunii populus (4) comedunt, cubitumque
eunt, & non distribuunt (5) eleemosynam pauperibus, funt inde sicut
essus sanguinis, de iisque hoc
dictum est (4) in Prophetis (7) institus
habitabat in ea, sed nunc homicida. In
quo casu dicta sunt hæc? Resp. Cum
non dent iis panem, & fructus, quibuscum panem comedant, exempli
gratia dactylos & uvas; sed si detineant pecuniam, & triticum, non
funt inde sicut essus sanguinis.

letbores, qui actiquent

V. Eleemosyna Cistæ non collecta fuit nisi per duos, nullum enim in ecclesia constituunt magistratum circa res pecuniarias, qui exercetur per pauciores, (8) quam duos; unius vero sidei licitum est committere pecuniam Cistæ; sed ea non distribuenda est nisi per tres, quoniam hoc est (9) instar judicii pecuniarii, singulis enim dant, quantum satis est indigentiæ eorum in septimanam. Eleemosyna autem Catini colligitur per tres, quia

תמחוי יש מקומורת שנהגו בי ויש מקומות של בנהגו בי והמנהג הפשוט היום שיהיו גבאי הקופה מחזרין בכל יום ומחלקין מערב שבת לערכ שברת:

ד בתעניורת מחלקים מזונות לעניים וכל תענית שאכלו העם ולנו ולא חלקו צרקה לעניים הרי או כשופכי רמים ועליהם נאמר בקבלה צרק ילין ברד ועתה מרצחים במה רברים אמורים בשלא נת:ו להן הפרת והפירור שאוכלים בהם הפת כנון תמרים וענבים אבר אם אחרו המעית או החטים אינן כשופכי רמים:

ה הקופרה אינה נגבירת אלא בשתים שאין עושים שררה על הצבור בממון כפחורת משנים ומותר להאמין לאחר המעות של קופרה ואינה נחלקרת אא כשלשה מפני שהיא כריני ממונות שנותנים לכר אחר די מחסדו לשברת: והתמחוי ננברה כשלשרה שאינו רבר קצוב ומתחלק בשלשרה:

ון התמחוש נוברה בבר יום זהקופה מערכ שברו לערב שברתי והתמחוי לעניי עולם י והקופה לעניי אותה העיר בלבר: ה רשאין בני העיר לעשות קופה תמחמצותמחוי קופה. ולשנותן לכל מדה שירצו מצרכי צבורי ואף ער' פי שלא התנהבובשעה שנכוי נאם הית במדינות חכם נרול שהכל נובין על דעתו והוא יחלק לעניים כפי מה שיבאבה הרי זרה רשאי לשניתן לכל מה שירארה לו מצרכי זבור:

ח גבאיצרקה אין רשאין
לפרוש זה מזה בשוק: אלא
פרי שיהיה זה פורש לשער
יוה פורש לחנות ונובין:
ים מציה הנבאי מעורת
בשוק לא יתנם לתיך כיסו
אלא לתוך ארנקי של צהקה
וכשיניע לביתו יטלם:

1.110

non est (10) res fixa, & pariter distribuitur per cres libeb onnum manim

one ei folverit in foro. (16) non re-

VI. Eleemosyna Catini collecta fuit quotidie, Eleemosyna vero Cista singulis vesperiis Sabbathi; Eleemosyna Catini est pro pauperibus quibuscunque totius mundi; Eleemosyna vero Cista pro pauperibus istius citivitatis solomodo.

VII. Incolæ civitatis jus habent convertere Eleemolynam Ciftæ in Eleemolynam(11) Catini; & Eleemon Synam Catini in Eleemosynam (12) Ciftæ; & commutare eas pro quacunque re voluerint ex ils quæ funt necessariæ in usum Ecclesiæ, immo licet (13) hanc conditionem non fecilient eo tempore quo collegerunt; & si sit (14) Doctor celebris in ea civitate, in cujus arbitrium omnes colligunt, ita ut iple distribuat pauperibus, juxta quod ei videbitur, ecce ille jus habet commutare eas pro quacunque re ei videbitur esse Ecclesiæ necessaria.

VIII. Collectores Eleemolynæ non debent in foro (15) à se invicim decedere, nisi ut hic decedat ad ostium, & ille ad tabernas ut collegant Eleemosynas.

inveniat pecuniam in foro, (16) non reponet eam in loculo suo, sed ponet in Cista eleemosynaria, & cum domum redeat, inde eam iterum tollet.

X. Si unus è Collectoribus cifta minam mutuo dedisser socio suo, is que ei solverit in soro, (16) non reponet eam in loculo suo, sed ponet in in Cista elecmolynaria, & cum domum veniat, inde iterum tollet. Collectores non numerabunt pecuniam Cista ambo simul, sed singuli seorsum suspicionis vitanda gratia, nam dictum est (17) erista puri coram Des er (18) coram Israele.

XI. Collectores (19) Eleemosynz, si pauperes non adsint quibus distribuant, commutent nummulos, quos collegerunt, pro denariis cum (20) aliis, sed non pro semetipsis. Collectores Catini, si pauperes non adsint quibus distribuant, quod collegerunt, vendant aliis, sed non sibimetipsis. Nullam rationem exigunt de eleemosyna à Collectoribus eleemosynz, sicut nec de re consecrata rationem exigunt à (21) Thesaurariis templi; nam dictum est, (22) verantamen nulla ab ils exigebatur ratio pecunia, qua tradita fuit inmanus eorum, nam bona side agebant.

XII. Quicunque commoratur in aliqua civitate triginta dies, co-gunt eum dare eleemosynam Cista cum carrir incolis civitatis; si commoratus sit in ea tres menses, cogunt eum dare eleemosynam Catino; si ibi commoratus sit sex menses, cogunt eum dare eleemosynam pro vestibus,

12 X

יי חירה הנבאי נושרה בחברו מנה ופרעו בשוק לא יתנם לתוך כיסרי אלא לרעוד ארנקי שור צרקרה. וכשיניע לכיתו ישלם: ולא ימנרה מעות הקופה שנים שנים אלא אחד אחד מפני החשר שנאמרון והייחם נקיים מיהוה ומישראבי : יא ינבאי צרקבה שאין להם עניים לחלק מצרפין המעורת הינרין לאחרים אכל לא לעצנת! נבאי תמחוז שאין להכם עניים לחלק מוכרים לאחרים ואין מוכרים לעומם" ואין מחשכים כצדקה עם נכאי צרקרוני ולא בהקרש עכם הנוכרין שנאמר אך לא יחשב אתכם הכסף הנתן על ידבם כי באמונה חם Catherin am Lize way

יכ מי שישב במדינות שלשים יום כופין אותו ליתן צרקה לקופת עם כני המרינת: ישב שם שלשרה חדשים כופין אותו ליתן החמחוי ישב שם ששדה חרשים כופין אותו ליתן צרקה בכסות שמכסים בח עניי העיר ישב שם חשעה חרשים כופין אותו ליתן צרקה לקבורה שקוברין בה את העניים ועושין להם כל צרבי קבורה:

ינ מי שיש לו מזון שני סעודורת אסור לו ליטור מן התמחוי חיו לו מזון ארבע עשר סעורות לא יטור מן הקופרה היו לו מאתים זוז אף על פישאינו נושא ונותן בהכם הרי זרה לא יטול לקט שכחה ופאה ומעשר עני היו לו מאתים חסר דינר אפילו אלף נותנין לו באחר הרי זרה מותר ליקח היו מירו מעות והדי הן עליו חוב או שהיו ממושכנים לכתובת אשתו

הרי זה מותר ליקח:
יד עני שצריך ויש לו חצר
וכלי בית אפילו היו לו כלי
כסף ובלי זהב אין מחייבין
אותו למכור את ביתו ואת
כלי תשמישו אלא מותר
ליקחי ומצוה ליתן לוי במה

qua scilicet vestes comparent pro pauperibus civitatis; si vero ibi commoratus fuerit novem menses, cogunt eum dare eleemosynam pro sepulturis, qua scilicet sepeliant pauperes civitatis, omniaque comparent ad eorum sepulturam necessaria,

XIII. Si quis habeat victum pro duabus refectionibus, (23) prohibetur aliquid accipere è Catino eleemolynario; si habeat victum proquatuordecim refectionibus, (24) nihil accipit è Cista eleemosynaria. Si quis habeat ducentos (25) zuzos, (26) licet cum iis non negotietur, ecce ille prohibetur accipere aut spicilegium, aut rem oblivione relictam, aut angulum, aut decimas pauperum; sed si habeat ducentos. minus uno denario, licet mille fimul ei dona largiantur, jus habet (27) ea accipere; fi habeat in manu fua pecuniam, quin ecce ea est æri alieno obnoxia, vel pro dote uxoris oppignorata, ecce ille jus habet accipere (28). Him in ogra 2000 :1019

XIV. Si pauper fit qui (29) indiget, habeatque ille ædes, & supellectilia, licet sint argentea vel aurea, non cogunt eum vendere ædes suas, vel supellectilia sua, sed licet ei (30) accipere dona pauperum & praceptum est dare ei. Quo casu dicta sunt hæc? Resp. Cum supellectilia fint vasa esui vel potui necessaria, vel vestimenta, vel strata, vel his similia; sed si sint vasa aurea, vel vasa argentea, (31) qualia sunt strigilis, aut pistillum, & his similia, vendet ea, & emet, quæ sunt vilioris pretii. In quo casu dicta sunt hæc? Resp. Cum ille nondum pervenerit ad hanc conditionem, ut eleemosynas peteret à populo, postquamenim petit eleemosynam, cogant eum vendere supellectilia sua, & emerc alia quæ sunt vilioris pretii, & deinde accipiet elemosynam.

X V. Si paterfamilias proficifcatur à civitate ad civitatem, omnisque illius pecunia in itinere abfumatur, & deinde non habeat, quod comedat, ecce ille jus habet accipere spicilegium, rem oblivione relicam, angulum & decimas pauperum, & etiam commodum habere ex eleemolyna, & cum iterum domum redeat, non obligatur ad restituendum; ecce enim eo tempore, quo dona pauperum acceperat, pauper erat; ecce ergo cui fimilis est hic? Resp. Pauperi, qui dives evasit, qui non obligatur ad restituendum, quod ex donis pauper um acceperat.

XVI. Si quis pauper sit, qui habet domos, agros, & vineas, quas si vendat tempore hiberno, vili pretio vendat necesse est, quin si reservet usque ad tempus æstivum, דבריכם אמוריכם ככלי אכילרה ושתיה ומלכיש ומצעות וכיוצא כהן אבר אס היו כלי כסף וכלי זהב כגון מגרדה או עלי וכיוצא בהן מוכרין ולוקת פחית מהן במה רברים אמורים: קורם שיניע לגבות מן העם קורם שיניע לגבות מן העם אכל אחר שנכה הצרקה מחייבין אותו למכור כליי ואחר כך יטור:

מו בער הבירת שהירה מהלך מעיר לעיר ותמו לו המעורת בררך ואין לו עתר המרה יאכל הרי זרה מותר ליקה לקט שכחרה מותר ליקה לקט שכחרה מן הצרקה ולכשיניעלכיתו מן הצרקה ולכשיניעלכיתו אינו חייב לשלם שהרי עני היה באותרה שערה: הא למה זרה דומרה לעני שהעשיר שאינו חייב לשלם:

יו מי שהיולו כתים שרות וכרמים ואם מוכרן כימי הנשמים מוכרן כזול ואכם הניחן ער ימורת החמרה jufto מוכרן בשויהן אין מחייכין אותו למכור אלא מאכילין אותו מעשר עני עד חצי רמיהן ולא ירחוק עצמו וימכור שלא כזמן מכירה:

יז היו שאר הארם לוקחין ביוקר והוא אינו מוצי שיקח ממנו אלי בזור מפני שהוי רחוק וטרור אין מחייבין אותו למכור: אלי אוכר מעשר עני והולך ער שימכור בשוה וירעו הכר שאינו רחוק למכור:

יח עני שגבו לי כרי להשלים מחסורו והותירו על מה שהוא צריך הרי המותר שלו ומותר עניים לעניים ומותר שבויים לשבייים מותר שבוי לאותו שבוי מותר מתים למתים: מותר המרת

יש עני שנתן פרוטרה לתמחוי או פרוטה לקופרה מקבלים ממנו: ואם לא נתן justo pretio venditurus sit, non cogent eum vendere, sed victum ei suppeditabunt è decimis pauperum usque ad dimidium valoris carum domuum, agrorum, vel vinearum, quasi venditurus sit, & non adigetur vendere eas, eo tempore, quod non est opportunum venditioni earum.

XVII. Si cæteri homines emant magno pretio, ipseque non inveniat, qui emet ab eo nisi vili pretio, quia ille ad angustias redigitur, & paupertate premitur, non cogent eum vendere, quin edat è decimis pauperum, & maneat, donec possit vendere justo pretio, cognoscantque omnes, quod non ex indigentia compellatur vendere.

XVIII. Si colligant pro paupere, ut relevent indigentiam illius, & plus colligant, quam quo opus habet, ecce supersiuum etiam ad eum pertinet; nam (32) supersiuum in eleemosynis pauperum ad pauperes pertinet, & supersiuum in eleemosynis pro redemptione captivorum ad captivos, supersium scilicet in Eleemosynis pro redemptione unicujusque captivi ad ipsum captivum; & supersiuum-in eleemosynis pro sepultura mortuorum ad ipsos mortuos, supersiuum scilicet pro sepultura unicujusque mortui ad hæredes illius.

XIX. Si pauper det (33) prutam Catino, vel prutam Cista, Collectores accipiunt ab en, & si non det, non cogunt eum dare; & cum dent ei novas vestes, si iis reddat ille veteres suas, accipiunt ab eo, & si non reddat, non cogunt eum reddere illas, אין מחייבין אותו ליתן נחנו לו בנרים חדשים והחזיר לחן את השחקין מקכלין ממנון זאם לא נתן אין מחייבין אותו ליתן:

7. Ilai.

Notæ ad Cap. IX.

1. Scilicet à Synedrio vide supra ca z co. 10. hac enim Eleemosyna Cista erat res sixa & à senioribus imposita.

2. Quia pecunia collecta in cista ponebatur, quam collectores secum

circumferebant.

3. Quia frusta panie, aliaque cibi genera, que collecta fuerant, in magno catino, quem Collectores secum circumferebant, ponebantur.

4. Seilicet post finitum jejunandi rempus.

y. Ubique enim Judzi in jejuniis suis eleemosynas colligum pro pauperibus, quibus illi releventur post finitam jejunandi tempus.

6. Vox textus eft בקבר i.e. in Cabbala, Cabbala autem apud Judzos proprie signi ficat consuetudines, constitutiones, & legis interpretationes per traditionem acceptas, à Themate 777 kibbel accepit, eas enim acceperunt à patribus suis, Prophetæ scilicet, uti dicunt illi, à Mole, & viri synagoga magna a Prophetis, & alli rurfus ab illis, & fic deinceps. In Talmudicis autem scriptoribas vox 757 aliquando etiam sumitur pro scriptis Prophetarum, inquit enim author Halicoth Olam lib 2. c. 1. verba propheta-ישוח אים שיכמושות mif דברי קבלדן i.e. verba Cabbala quia אבכפי perunt à spiritu saucto manageamque prophetiam pro ratione temporis, personarum; serion 8cb. qua etiern fignificatione vox usurpetur in Milna tract. Taanith C.2. וכקבלה הוא אומר וקרעו לבבכם ואל כנריכם fed: 1. tbienim legicur i.e. & in Cabbala dicis, Lucerate words veftra, & non veftes veftras, i.e. in Propheris, locus enim citatos est in Joele can. 2. v. 13 & ad hac verba annotat gloflator ביאים פוברי ברברי נביאים שפוסות gloflator ביאים שלהוא בקבלדי ברברי נביאים prophetarum. In Talmude etiam Hierofolymitano trae. Horaioth cap. ult. fol. 50. col. 4. ועליו הוא מפורש בקבלרה נולמי רא עיניך מפורש בקבלרה ועליו i.e. & de eo scriptum est expresse in Cabbala; Massam meam viderunt oculi tui; Locus crates legitur in Plat. 139. v. 16; ad hunc initur locum gloffator. i.e. Propheta di Hugiographa vocantur verba Cabbala.

debent decedere, &r precipue in foro, ne populugi c. vary gesteial ur co-

8. Sunt verba Misnæ in Shekalim cap. 5 fect-2; ad en sic dicit Bartenora. אין עושין שההה פחות משנים רכחיב והם יקחו אדין הוהב מיעוט-ובים שנים i.e. non faciums magiftratum,qui exercetur per punctiores quam duos quia dictum est (Exod. cap. 28. v. 5.) & illi accipient aurum, duo autem paucislimi surt è multis. i.e. Quoniam dicitur in Exodo de aure alsisque rebus, ex quibus veltes facerdotales conficienda effent, deilli aroipient, colligunt inde Rabbini, quod nullæ opes Ecclefiæ, quales Eleemofynæ repurantur, debent unius tantum curz committi, fed multorum; è multis autem paucissimi sunt duo; pauciores igitur quam duo, qui opes Ecclesia curarent, ex eorum sententia non erant constituendi.

9. Judicia autem pecuniaria semper exercebantur apud judeos per tres judices, fic Milna in tractatu Sanhedrin כיני מבונות בשלשה בו לפלה ו i. e. judicia pecuniaria per tres. Confessus enim judicum apud sudmos trium generum erant, Consessus scilicet Lxxi judicum, consessus xxisi judicum, & confessus trium judicum. Consessus Lxxi judicum erat supremum totius gentis confilium, quod Hierosolymis sedens de rebus tantum gravioribus cognoscebat, quales erant, cum tota Tribus, vel Pontifex summus, vel Pseudo-propheta in judicium vocaretur, aut bellum alicui genti indicendum ellet. Consellus viginti trium judicum in unaquaque civitate, que ducentos & triginta incolas habuerat, constituebatur, & de rebus capitalibus iltius civitatis cognoscebat; Consessus trium judicum ubique locorum, uti occasio data esset, à personis litigantibus constiturus de rebus pecuniariis aliisye de quibus controversia fuerat judicium ferebat; quotiescunque enim duo inter le litigarent de aliqua re ab his cognoscenda, utraque persona litigans pro dirimenda lite judicem deligebat, et bini hi sie delecti libi affumebatt pentiern (/ ex. deinde mognica caufa ad graup fudicantien constituti sugrant de ce judicium ferebane, pauciores autem quam tres nunquam de re pecuniaria judicabant; cum igitur distributio Eleen.ofyharum juxta unidscujulque indigentiam quali judicium pecuniarium effet,

ordinatum erat, ut nunquam heret nisi per tres. 10. i.e. Non statutum fuit, quantum unusquisque daret Catino, atque ideo tres collectores confirmti fuerant, qui judicum authoritatem habentes inter colligendum judicarent, an unusquifque daret juxta facultates fuas; Eleemosyna autem cista, cum res certa esset urpore a synedrio civiratis impolita, non collecta fuit per plures, quam quorum cura erat committenda.

11. 1 e. Pecunia e cifta desumpta emere omnia cibi genera, que pau-

perious quotidie distribuant.

12. i.e Vendere cibum collectum & pecuniam inde comparatam ponere in Cista distribuendam proximis vesperiis Sabbathi.

13. Referent hoc ad illud quod supra dicitur cap 8. sect. 1.

14. I. e. Vir legis perieus, qui rebus Ecclelize in ea civitate przest, idem scilicet qui supra vocatur 777 Tan Dector civitatis, vide not. 22 ad cap. 7. 15. Quia uti fupra indicatur not. 8. quicquid datur pro elecmoly ha duq-

rum curz est committendum, atque ideo inter colligendum à le invicem non debent debent decedere, & præcipue in foro, ne populus, cum videat unum eo-

rum ab alio decedentem, fraudem fuspicetur.

6. Suspicionis scilicet vitanda causa, ne populus, cum videat collectorem pecuniam in fuo loculo ponere, fuspicerur, quod sit pecunia collecta, & quod eleemolynam fraudulenter in proprios usus convertant.

17. Num 32. v. 22.

18. Hinc colligunt, quod debent suspicionem evitare, cum præceptum fit, quod non tantum curam ponerent, ut puri coram Deo appareant, qui corda hominum cognoscit, sed etiam coram populo, qui judicat tantum per externas actiones.

19. Scilicet ciftæ.

20. Vide supra cap. 8. fect. 4.

21. De Thesaurariis templi vide supra not. 9. ad cap. 2.

22. Reg. lib. 2. cap. 22. V. 7.

23. Eleemofyna enim Catini diftribuenda fuit in unum diem iis folis, qui

egebant victu, quo sustentarentur eo die.

24. Eleemolyna enim ciftæ distribuenda fuit singulis vesperiis Sabbathi in feptimanam, iis folis, qui egebant, quo sustentarentur ea septimana, fi autem quis cibum habeat, qui sufficiat pro quatuordecim refectionibus, non omnino opus habet eleemosyna pro ea septimana.

25. i.e. Noftræ monetæ 6 lib. 5. fol. zuzus enim apud Judæos ejufdem valoris erat cum Denario Romano, qui nostre monete est octava pars

Coronati.

26. Si enim cum ils negotiaretur, licet multo pauciores fint quam ducenti, prohibetur donis pauperum, quod in nonnullis codicibus Maimonidis exprimitur; in iis enim hic locus fic legitur, און אור מאחים וויו אוף היין לו על פי שאינו נושא ונותן כהם או שהיו לו חמשים זוז ונושא בהכם הריוד לא ישול לקט שכחרה ופארה ומעשר עני i.e. si habeat ducentos zuzos, licer cum iis non negotietur, aut si habear quinquaginta & cum iis negotietur, ecce ille non accipier aut fplcilegium, aut rem oblivione relictam, aut angulum, aut decimas pauperum.

27. i.e. Spicilegium, rem oblivione relictam, angulum, & decimas pau-

perum.

deberc

28. Scilicet dona pauperum lupra memorata.

29. Scilicet victu necessario.

30. i.e. Spicilegium, rem oblivione relictam, angulum, & decimas pauperum, sed non eleemolynas; priusquam enim eleemolynis frui possit, deber hæc supellectilia vendere, & emere ea que sunt vilioris pretii.

31. Que scilicer sunt lautioris & splendidioris vite instrumenta, & potius ob pompam & luxum, quam necessitarem usus comparantur.

32. i.e. Quod remanet ex electrolynis, cum pauperis indigentia relevetur, ei etiam dari debet, quia in illius gratiam colligebatur.

22. Pruta nummulus erat minimi valoris, centelima scilicet nonagelima secunda para Denarii Romani.

CAP. X.

nonverse when the rem ארקה יותר מבר מצורה עשרה שהצדקורה סימן לצריק זרע אברהם אבינו שנאמר בי ירעתיי למען אשר יצוה את בניו לעשות צרקרה ואין כסא ישראל מחכינן ידת האמת עומדת אלים בצרקחה -שנאמר כצדקה תכונני ואין ישראל うえた。またし、小変にに שנאמל ציון בַּטְשַׁבִּשׁ חַפּהה ושביה בצכקודו לעולם אין אדם מעני מן הצרקרה ואין רבר רע ולא היוק נגלרי בשביר הצרקה שנאטר וחירה בעשה הצרקה שלום: כל המרחם מרחמין עליי שנאמר ונהן לך רחמים וכחמך והרבך וכרל מי שהוא אכזרי ואינו מרחם יש לחוש ליחסוי שאין האבוריות בצוירה אלים בכותים שנאמר אכזרי

& (12) quicanque iis adjunguntur funt inflat fixtrung nAn @ctum ett. (14) vos filit eftir Domini Dei veltri;

La Bligamur nos magis cauti elle in abservande præcepto de Elecmolyna, quam in observandis omnibus alis præceptis affirmativis; quoniam Eleemolyna est insigne (1) justi seminis Abrahami, patris nostri, ficut dictum eft, (2) quoniam cognofco illum, quod pracepturus fit filis fui ut exerceant (3) Eleemosynas; Nec Regnum Israelis confirmabitur, nec vera Religio stabilietur, nisi per (4) Eleemofynas, uti didum eft, () per Eleemofynam flabilieris, nec Ilraelitz redimendi funt (6) è captivitate fua, niff per meritum Electrofyna, ficut dictim eft, (7) Zion redimerur perque diefum, & reduces itting per 68 \ Electros (18) & egrefi funt viri filis smane)

& de co ctiam qui ablcondit II. In perpetuum pemo unquam pauper fiet ex largitione Eleemosynarum;nec aliqua re adversa aut damno. involvetur qui ob largitionem Elecmolymerum; nam dictum eft, (9) opes Eleemofine erit pax. Quicunque miserioors, est, alii ei misericordes, erunt, uti dichum eft, (10) & conferet tibi mifericordiam, & tui miferebitur, & augebit, te, & quicunque crudelis eft, & non misericors, suspitio est de (11) prosapia illius, quod crudelitas non inventa eft, nist inter Gentiles, uti dictum eft, (12) Crudeles illi funt & non miserebuntur; omnes autem Israelitæ

& (13) quicunque iis adjunguntur funt instar fratrum, nam dictum est, (14) vos filii estis Domini Dei vestri; & si frater non misereatur fratris sui, quis miserebitur Illius; ad quos enim pauperes straelis attollent oculos suos pro subsidio? an ad Gentiles, qui cos odio habent, & persequentur? minime equidem; ecce ideo oculi eorum non pendent nist a solo fratribus suis.

exerceant (3) Electrosfynas; Nec Re-

goum Brachis confirmabitur.

vera Religio ftabiliscar, nin per (4) III. Quicunque (15) abisondiq oculos fuos ab Eleemosyna preces ille vocature (16) impiles dicut is qui colin (17) fellas & plancias impius vocatur saide culas nament Relieven Sciplantianum didum alt. (18) & egreßi sunt viri filii impie tatis; & de eo etiam qui abscondit oculos fuos ab Eleemblype dictum eft, (19) care ne fit cogitatio in corde rue imple; & vocatur ctiam improbus, uti dictum eft, (20) & mifers cor alla improborum eft chudette: & vou caffur etiam peccafor, uti dictum eft, (21) & clamet contra te al Dome nam, & fiat tibe in peccathin; (22) Sanctus vero benedictus ille prope adelt clamoti pauperum, uei dietum oft, (23) clamovem pauperum ru exiau dies; quapropter opus eft cavere à clamore corum; nam cece feedus ictum eft cum illis, uti dictum eft, inferebuntur; omnes autem 1

38

המח ולא ירחמוי וכר 中的人一位的 כאחים הם שנאמר כנים ארום לירורו ארו צבם יאם לאיירום חאה על האח כיי יייחם עליו ייולטיועניי ישראר בישאין עיניוזן הלכותים ששינאין אותן ודודפין אודירון הא אין עיניאל "הלחיורים" אלשי צרקרה ואין בסאַ אייהאל הים בלו המעלים עינו בין הערקף החד זהים בקרבים בליעל כפר שנקרא עובר עפודון ביפשים ימולוויים פליעושי עצפרוא פרבבים ומזלור ל הושם אומר יצאו אנשיפון צה סיוצרועהי וכם עליכם עינו מן חצרקה הוא אומר חשמר לך פן אדוה ורבר עם אבכך בריעל ונקרא לשע שנאפר זרחם רשעושו אכותיו הנקרב חושא שנאטר וקרא עליך אל יהוח והארו בך וחשא" יהקרוש ברוך הוא קרוב לשוערו עניים שנאמר שופח עניים אחר חשמעי

בכורוים שנאפר

לפיכר צריך להיהר בציקחם ליהני ההגף הנייםה להדים שנאמר ותיה כי אוק אלן ושמעתי בי תנו אנים חידו ב בל הניקן איהנה לאני כסבר פנים רעורו ובניו ככושות בקרקע אפילו נתן לו אלף זחובים אבר זכותו והפסירה שא פוחן לויבסבר פניכם ייפור זיורשמחויה ומתאונן עשור עדי צדותו שנאמר אשלא בכירוי לקטה ירכם עומח נפשי לאביוןי ומרכרי לו דפרי תחנוצים וניהומים יישנאמר ייילפ אלמנר אורנין: די ווא פוחל אר שאר העני ממך ואין ביירי בלום לירון לי בייסחו ברברים דיאפור לנעור בעני להנפיודה קולף עליו בצעקוווי מפנישלצועשפר תרכאו זהף מוא יאופרילב נשכף ונרכה אלהישו לא הבאדי: ואופר להחיות דוח שפלים ולהחיות לכ נרצאים ואוי למי שהכלים את העני אוי לו יאלא יהירה לו כאב בין ברחמים בין כרכרכם שנאמר אב אני לאכיונים:

(24) cum clamanerit ad me gaudiam, quia misericors ego.

dent, majus præmium inde confe-

quitur, quam ille qui dederat

IV. Si quis Eleemolynam pauperi det cum vultu malevolo, alpectulque illius in terram demittatur, licet det ei mille aureos, meritum tamen illius perdidit, illudque
penitus delevit; dabit ideo ei cum
vultu benigno, & læto animo, &
condolebit ei ob afflictionem illius,
uti dictum est, (25) annon flebam
pro eo, aui dara et ant tempora? es
anxia erat anima mea pro eseno? &
loquetur ei verba commilerationis
& consolationis, uti dictum est,
(26) er con vidua exbileravi.

at necessitatem non habeat petere

Si pauper a perar Eleemofinam, & nthil omning fit in manu bons verbis; Prohibitum enim est objurgare pauperem, vel (27) vocem attollere contra eum cum clamore, duoniam cor fillus fractum & contricum eft, quin ecce dicum eft (28) cor frattum & constitum & Deus non concemnes, & erfam dictum eft, (29) at vivificet fpiritum humitriem, & vivificet cor toutratorum. (Væ enim ef, quicunque pauperem ignominia afficir, væ inquam ei;] quin portus unefquifque ei fit inftar parris, five commiterando five alloquendo, uti dictum elt, (36) parer eram egente, oqueq ounein

VI. Qui inducit alios dare Eleemosynam, lisque in causa est ut dent, majus præmium inde consequitur, quam ille qui dederat, nam dictum est (31) opus Eleemosyna erit pax; & de Collectoribus Eleemosynarum, aliisque (32) iis similibus dictum est, (33) qui faciunt multos (34) dare Eleemosynas, splendebunt sicut stella [in aternum.]

VPI. Octo funt gradus Eleemolynæ unus supra alium, summus gradus, quo non datur gradus fuperior, eft, cum quis (35) corrobaret manum Ifraelitæ, qui deprimitur, & der ei donum, vel muruum, vel faciat cum eo commercium, vel adinveniar ei aliquod negotium, ut corroboret manum illius, adeo ut necessitatem non habeat petere subsidium à creaturis, & de hoc dictum eft, (36) & confirmabis eum, licet fit peregrinus, velingailinus, at vivat tecum, quod idem eft, ac fi diceretur, confirma eum eousque, ne cadat, aut ad inopiam redigatur.

VIII, Gradus huic proxime inferior est, cum quis det Eleemosynam pauperibus, ita ut nec cognoscat ipie cui dat, nec pauper
a quo accipit, nam ecce hoc est
præceptum observare proprer
ipsum præceptum, cujus rei exemplum est Eleemosyna, que datur in
(37) Conclavisilentium, quod erat
in Templo, ubi viri (38) misericordes ponebant Eleemosynas
suas cum silentio, pauperesque filii

י הכופרה אחרים ליתן
צרקה ופעשה אותן שכרו
גרול משכר הנותן שנאמר
והיה מעשה הצרקה שלום
ועל גבאי צרקה וכיוצא בהם
נאמר ומצריקי הרבים
ככוכבים:

בשחקה זו למעלה מזור מעלה בירולה שאין למעלה ממנה זה המחזיק ביר ישראל שמך ינותן לו מתנה או הלוארה או עושה עמן שותפורה או ממציא לו מלאכרה כהי לחזק את ירו עק שלא יצטהך לכריות לשא וער זה נאמר והחזקרה כו ער מחזק כו ער עמר כלומר החזק כו ער

ת פתות מיה הניתן צדקה לעניים ולא ירע למי נתן ולא ירע העני ממי לקה: שהרי זו מצוה לשמה כנון לשכרת תשאים שהיחה במקרשי שהיו הצריקים נותנין בה בחשאי והעניים בני מובים מתפרנסין ממנה ברשאיי וקרוב לזה הנותן לתוך קופה של צרקרהי ולא יתן אורם לתוך קופה של צרקה אלצה אם כן יידע שהממונה נאמן וחכם ויורע להנהיג כשוררה כרכי חנגיה כן תרדיון:

coact account cities them

ש פחורת מזרה שירע
הנותן למי יתן וליא ירע
העני ממי לקח כנון גרולי
החכמים שהייהולכין בסחר
ומשליכין המעורת בפתחי
העניים וכוח ראוי לעשורת
ומעלה טובה היא אם אין
הממונין בצרקה נוהגין

מי נמל ולא ירע הנותן ממי נמל ולא ירע הנותן ממי נמל ולא ירע הנותן כנון גרולי החכמים שהיי צוררים המעודת בסדיניהן ומשילין לאתוריהן ובאין העניים ונושלין כדי שלא יהיה להן בושרה:

בירו קורם שישאר: יב פחור מזרה שיתן לו אחר שישאר: proborum nutriebantur iis in silentio. Proximus huic gradus est, cum quis Eleemosynam immittat (39) in Cistam Eleemosynam immittat (39) in Cistam Eleemosynam ponet in Cista eleemosynamia, nisi cognoscat, quod curatores illius sint viri sideles, & sapientes, quique cognoscunt provinciam suam recte administrare, sicut eam administravit (40) Rabbi Channaniah silius Tardionis.

IX. Gradus huic proxime inferior est, cum qui dat cognoscat cui dat, at pauper non cognoscat à quo accipit, sicut dant sapientes primarii, qui solent circumambulare secreto, & pecuniam in ostia pauperum projicere, & sic convenit iis facere, estque hic eximius Eleemosynæ gradus, si Curatores Eleemosynæ non recte administrent provinciam suam.

X. Gradus huic proxime inferior est, cum cognoscat pauper à quo accipit, at qui dat non cognoscit cui dat, sicut dant sapientes primarii, qui solent pecuniam sindone involvere, & projicere post terga sua, ut veniant pauperes, & accipiant illam, nullusque illis inde siat pudor.

X I. Gradus huic proxime inferior est, cum quis det pauperi manu sua, priusquam ille petiit.

XII. Gradus huic proxime inferior est, cum quis det pauperi, postquam petiit.

XIII. Gra-

ferior est, cum quis det pauperi minus quam ei convenir dare, cum vultu benigno.

ferior est, cum quis det et cum molestia

XV. Sapientes primarii semper ante preces solent dare prutam pauperis & deinde precari, uti dictum est, (41) ego in merito Eleemosyna aspiciam vultum tuum.

dat, at pauper non cornottar à

XVI. Si quis det alimentum filiis suis, & filiabus suis adultis, quos jam alere non amplius obligatur, ut filios feilicet inftituat in doctrina legis, & filias erudiat bonis moribus, ne in contemptu habeantur; & sic si quis det alimentum patri suo, & matri suz, ecce hoc continetur sub genere Eleemolynæ, & Eleemolyna hæc magna est, quoniam (42) propinqui sunt præferendi. Quicunque pauperes & orphanos cibo & potu iustentat à mensa sua, ecce ille vocabit ad Dominum, isque audiet eum, & oblectabitur et uti dictum eft,(43) tunc vocabis, & Dominus respondebit.

XVII. Præcipiunt sapientes, ut ministri domestici uniuscujusq; hominis, sint pauperes & Orphani loco (44) servorum; præstat enim ei horum uti ministerio, ut filis

Gradus batic mexical infe-

ביני פחות מודה שיתוחלי פאות מן הראוי כסבר פנים יפורת יוצר של חוף קרלי יפורת יוצר שוף שיתף לי בעצבים זייות בחות בינות בחות

טו גרולי החכמים היו נותנין פרוטרה לעני קורם בלתפלח ואחר בר מתפללין שנאמר אני כצרק אחורה פניך: מני כצרק אחורה

ינב הנותן מוונורת לבניו הלבנותיו הנרולים שאינו חיים במוונותיהן כרי ללמה הוכרים תוורת ולאמו יהיו מבוזורת וכן חנותן יהיו מבוזורת וכן חנותן מומות לאביו ולאמו חריוה ככלל הצרקה וצרקה נרולה חיא שחקרוב קורם ' וכל ויתומים על שולהנו חרי זה קודא אל זה האיענה נמתענג שנאמר או הקרצה ויחורה

יו צוו חבמים שיהיו כני ביתו של ארם עניים ויתומים במקום העכרים מוטב לו להשתמש באלו יהנו בני

Abra-

Abrahami Maci & Facobi common dum percipiane è făquitanibus alie lines, de mon posterii Chami; Qitir canquer enter maleiphidat ferren cateria in a militar per capitar se initi uis mentitely doncestionillinisti comminuo nifi accining enound centradersula

metiplum ad angustam givendi fa tionem rediget, & difficultatious involvet, ne opne habeat fublica a (As) creaturis, & le proucut i Ecclesiam mo dimento dic præcipjunt fapientes & dicunt Sabharhum suum (40) at dam pro fanum, ne opus habeas lublidio creaturis; Et licet aliquis lit vit sapiens, & honorarus, si tamen patiper factus fit, operam dabit alicui artimanuarias etiamis co indigate ne apus dabeat subbidie à creatures. Præstat enim (47) excoriare cadavera Bestiarum, quam ut dicat po-ברנסוני אני כהן אני פרנסוני palosego find Sapiens primarius, vel ego sum Sacerdos, queso me alatis: suerunt enim e Sapientibus primariis, qui findebant, ligna, & boresbisht rorabest, mehrhanriebant editan att mallanan portosi es dan out a non petierunt Elegan Inem billies lelinones acceperants cum Suppodiratet a quairempormed legnisticon post excitas Hierosolvinas dissiparamen

The Daison Opious and the Collection tate for adigitary unaccipiate deur orespitque ille populum, & accipit, non

אכורום יצחקי ועקב צובשר ו יהנובהם זרע חם׳ שבל חמרבת שלבחם בכל אם ויום מוסים השוש נאון כעולם. ואם יהיו, עניים בני פיתו בכל שעה ושעה ביקיף זכיות ומצורת

יו חשילעולם ידחוק אדם עצמר דיתנלנל בצער ואר יצטרך ילפריות ואל יאשלים עצמויער הצבורי: ובן צור יחבביכם דאפורי ועשורי ישבתור ורושליוא היילוצטוין לפריחים ואפער יחיה דוטם דמם מבודין בי היאנצי איי ייעטוק יבות כוות המצילוו במוספורים שמת דולא יישוף לפריווי ושופב לששוט יפורי בהצווייו נבלות ולא יאמר לעם יהוכם וכבר צוו חבמים נהולי החכמים היו מהכם חומבי יאום ענאאי ההההה ושואבי מיום לניינות אים הלווים רה שרוב אכם והלאים ושאולה בון every unit present turns intpore

CO CE CO CE CONTRE CONT ונוטל אינו כת כון הוקנהף ער

non mocietur ex lenedutes donéc ille revera (48) opus habeat subfidio à creaturis; ecce etiam ille eft fub eodem genere cum maledi-20 illo viro, (49) qui confidit in bomimequicunq; vero necessitate adigitur, ut accipiat, nec poteft vivere, nisi accipiat, exempli gratia senex, vel ægrotus, vel miseriis afflictus. & ex animi fui superbia non accipiet, ecce ille est homicida, & reus est mortis suz, nihilque redundat ei ex afflictione illius preter peccatum & miguitatem : Quicunque vero opus habet, ut accipiat, quin potius affliget semetipsum, & tempora fibi dura faciet, & vitam deget miseram, ut fic ne sit oneri Ecclefiæ, non morietur ex senecture, (50) donec possit nutrire alios è facultatibus luis; & de eo, omnique ei fimili hoc dictum eft, (71) Benedillus ille vir qui confidit in Domino. rachatenina (4.7

שיצמרה לבחיות מיחרי הוא בבלכ ארור הנברי אשר יבטח כארם - וכל מי שצריך ליפול ואינו יכורי לחיורים אלא אם כן נוטל כנון זקן או חולרה או בעלי יסורין ומגים רעחו ואינו נוטל הרי זרה שופך רמים ומתחייב בנפשו ואין לו בצערו אלא חשאות ואשמורון וכר מי שצריך לישור וציער עצמו ורחק את חשעה וחיה חיי אער כרי שלא ישריח ער הצבור אינו מת מן חוקנה ער שיפרנס אחרים משלו ועליו ועל פל כיוצאה בודה נאטר בהוד חנבר אשה שבטח LOCATES TOWN SMOUTH & FORTH -

od read an unend 'una spetting of Cabinx str cut str entour.

1. Ad mentem Maimonidis potius for fan reddendum est misericordis, seu beneveli seminis Abrahami, vide infra not 3.

2. Genel cap 18 v. 19.

3. Sic fecundum mentem Maimonidis in boe loco; aliorumque Talmudicorum textum interpretor; tecundum alios viro quescunq; sensus loci alt, quod pracipiet filiu sur facere justitium; Vox enim 19 x 17edikab proprie & primario tantum sustitium significat, nec aliquo alio sensusumam in facris Scripturis legitur; Cum vero eo tempore, quo Talmudici constitutiones suas de Eleomosynis tradiderant, singua Hebras vocem non suppeditaret, quas eas proprie significaret, ob desectum, quem tum, utpote post excisas Hierosolymas dissipatamque Gentem, passus fuerat, vocem 19 x successor proprie significaret, ob desectum, quem tum, utpote post excisas Hierosolymas dissipatamque Gentem, passus fuerat, vocem 19 x successor proprie significandas assumebant (justum enim est pauperibus succurrere, maximumque viri justi insigne est) & hinc

[107]

primum obtinuit apud Judzos, ut hæc vox zque Eleemolynas ac justitiam fignificaret; Maimonides autem, vel quod hoc non adverteret, vel potius quod propolito inferviret suo, quasi hæc vocis fignificatio non tantum apud recentiores judzos reciperetur, quin eriam cadem primario & antiquo in usu esset, cum præstantiam & necessitatem Elecmosynarum hic probaturus fit, eos facræ Scripturæ textus, in quibus juftitia per vocem i 1215 Tedekah expressa aut laudatur, aut nobis exercenda recommendatur, quasi pro largiendis Eleemosynis facerent, huc adducit; quod & in hoc loco, & in sequentibus est observandum,

4. i.e. per meritum ex largitione Eleemofynarum. V 27 .mlast . . .

4. Ifaiæ cap. 54. V. 14. 6. i.e. ab exilio, quo hodie laborant; frequensenim apud Judæos dictum ברולוה שבקרבות נאולות i. c. tan magna est Elecnofina, ut appropinquet redemptionem.

7. Isaiz cap. 1. v. 27.

8. Sic secundum mentem Maimonidis, secundum veram interpretationem, per justitiam. quie supra annotantur not ;.

95. i. e. opes illius labefactaras restituat, & stabiliar. v. 28. qas sial . e

10. Deut. cap. 13. V. 17. Scilicer quod non fit de vera stirpe Abrahamii fupra enim dicitur fect. i. Eleemotyna inligne eft justi feminis Abrahami.

שובי ופישוביבים יב מקבש אחת לשכת חשאים ואחת לשכר 19 de Profelyti justicia; ii crim postquem initiati erant. zque ac ipsi Ifraelitz Ioco fratrum habebantur.

15 vice qui aversus est à dandis Elecmofynis, & occasiones ess largiendi valum: Conclave blentum erat, in quo peccati timentes ponelauitoslama noa

16. Vox " Beliel fignificat virum obdurate & perverte iniquitatis qui est 717 75 i.e. fine jugo, quis jugum legis Dei excussit, arque ideo TV7272 filir Beliate (eu impigrant fecundum Rabbinos fuet 12750 EDIT THE DESCRIPTION I C. qui superant jugar Dei à corvicione fait.

17. i.e. Idolofatre; cum enim corporum coeleftium cultus principium Idololatria fuiffe creditur, inde Judge omnes Idololatras (7717) ומולור וו. c. cultores ftellarum & planetarum, & Idololatriam i. c. cultum fellarum & planetarum in (criptis fuis vocant, atque ideo Maimonides tractatum, quem de Idololatria compofuit, inferibie בוכבים ומולורן i.e. Conflitationes de cultu ft ellarum & planetarum, i. e. de Idololatria.

ao Fideliffimus hic erat Collector Elecmofynarura sebyll spigued 1810:

Talmud.cos celebris; vide de co Talmud.Bab.e.vAzriquo sunO. 717.

[[/45%]]	
mum obtinuit apud Judicos, ut here vox a ole E. et a que por la comme	40
bazani. b. Deus dancrus & benedictus and pour per proposition and pour per per per per per per per per per pe	111
bugani en Deus danceus & benedictus, qui sarivedat o tilonora bo	3"
23. Scilicer in libris precum Judaicarum; in its enim occurrit hic loc	118,
THE COURT OF THE PROPERTY OF T	A11. E
24. Exod. 23. 7.27.10 . diapati survet string ro? toroct ene . il su	11.1
1 25 . Jourgo. V. 25.21 Alexandered and the provider of the communication	1
30. Juli 290 Va (3.0 : 11) oblig and transport managers of all resignation	
27. i.e. increpando. , mubasvioldo ile sudinaupet ni	18
A. Figure of meritum ex largitione Electroly natural v. V. In. 18.	
20. Hala (7. V. 1).	
6 i.e. ab exilio, que hod e laborant; frequens enim que les do filogm	
7.7 114109 7 7 1 7	
32. i. c. de ils, qui alios ad largicionem Electrolynarum exorant, & a	a.
hortantur	W
33. Dan. 12. v. 3.	
- 34. i.e. focundum mentem Maimonidis, vera autem loci interpretat	10
est, qui multos ad justitiam convertunt, splendebunt sicut stelle in eternum; Vie	III
quæ supra annotantur not. 3. 35. i. e. opes illius labefactatas restituat, & stabiliat.	
3). 1. c. Opes intus raberactatas retrituat, ot trappiar.	
37. De hoc conclavi tilentium quod in templo fuerat, lic Anthor Milin	-
37. De noc conclumation and mor much as a final property of the	71
והזי לשכובו היין במקבש אחת לשכת חשאים ואחת לשכרת	U
כלים לשבח חשאים יראי חשא נותנים ליווכה בחשאי ועניים	П
בני שובים מתפרנסין מתוכרה בחשאי ב בני שובים מתפרנסין מתוכרה בחשאי	175
in the second of the standard of the second	
Santinerto, quoram anum vocabartan remilleve filmitimo, de altergem conclu-	ve
vafum ; Conclave filentium erat, in quo peccati timentes ponebane Electrosyn	
luns seum filonojo, & pauperes filis proborum ex es fullensati mant cum	
leaste See ad quem docum lic glollator. With the worth man	7
חליםנים בחבות פעתי נותנים שמור וולמופרנסין שפורי	•
Des as he with policy wings of maintain to maintain and an in the contract of	8
is all ponissant likes pilledent facrato, & quies faftent sti errent, ation feer et	0
attioled aid. Hod correlave fitum erat in Atrib freminesum, ibi enimilect	15
eigest maxime opportunus, cum in Atrium forminarum omnibus Hrac	-
liese parerer ingressius, in certera vero non item.	
28. Sic secundum mentem Maimonidis, Vox vero post wik alias mi	6
secunt, arque ideo Maimonides tractarum, quem de !rasilingii mufluj	
the transition of the territory to the same of the facility of	9° à
39. 1. c. Filli corum que probe vicemente proprits faculcatibus af	Q.
altu fiellarum & planetarum, v.e. de Idololatria itirtun ratnaufi	r.
40. Fidelissimus hic erat Collector Eleemosynarum; ob illamquedauden	1
apud Talmudicos celebris; vide de eo Talmud Bab in Avodah zarebrok 77	•
-011 702 41. Palm	

41. Psalm 17. v 15. nota quod vera interpretatio est, aspiciam vultum tuum in justitia.

42. V ide fupra cap. 7. fect. 13.

43. Ifaiæ cap. 58. v. 9.

44. Per servos non hic intelliguntur servi Israelitici, qui mercede conducti erant, sed servi emptitii, quales apud eos erant Gentiles, & przcipue Chananzi, qui è filiis Chami suerant, cujus posteri à Patre Noacho damnati erant in servitium filiorum Shemi & Japheti. Gen. c. 9. v. 25.

45. Scilicet ab hominibus.

46. i.e. non magis laute vivent die Sabbathi seu die Festo, quam die profano.

47. Quod vilissimum ministerium est, quod Judzis potest imponi, ob immunditiem, quam ex tactu morticini contrahunt.

48. i. e. donec revera adeo pauper sit, ut opus habeat subsidio.

49. Vide Jeremiam cap. 17. v. 5.

50. i. e. donec tam amplas acquisiverit facultates, ut ex iis non tantum semetipsum, quin alios etiam possit nutrire.

51. Jerem.17. v. 7.

FINIS.

A.T. Pfalm 17. v 15. nota quod vera interpretatio eft, africiam valtura tume in institia. 43. Vido fupra cap. 7. fect. 13. while area to whole area

43. fair cap 58. v. g.

4. Per fervos non hid intelliguatur fervi liraclitici qui mere de conducti crant, led lervi empirilis quales apud eos erant Gentiles, & pracione Chananal qui d'Alits Chami fuciant, cifus polteri à Parre Nozono damnari crant in fetrations allowing Shemi &c Jopheta Gen. 4 9 v 24.

45. Scilicet ab homembos.

46 i.e. non magis laute vivent die Sabbatht ieu die Pesto, ouam die

47. Quod viliffimum minifterium eft, quod Judais potest imponi, ob. immanditism, quaim ex tactu morticini contrahunt.

43. i. e donce revera adeo pauper iit, ut opus habeat subsidio.

49. Vide Jeremiann cap. 17. v. 5.

50. i. e. donectam ampias acquifiverit facultates, ut ex its nen tannam (e eliphan, quin allos erram pentir nortire.

The state of the s

man does middle think more property to be

T. V. TERROTO .17

The state of the s

17. The best copy for the copy of the copy

The second of th The state of the second of the of more accept to grow the common their THE PERSON WAS COMED FOR THE PROPERTY OF THE

The property to territor from any calleter jum to done me the and the second of the proposition of the state of the second of the second of the second of the second of and the state of the same were the special part and to be the same the subject of the CONTRACTOR OF DESIGNATION OF A STATE OF THE PROPERTY OF THE POST OF THE

HOLE PARELY HOLTERING IN CACCOR FEED LOOK COM S. Sie Proposition Company Migration and Company of the state of the s

Paste Fide In action of a College Plane Consum, and I proportioners.

name laborations of their suffered to the suppart of Assessarias at the ga

omnieumones de Profesyeis.

· NOTA

Ogod hac duo capita de Proselytis, que hic inseribo Capar primum & Caput se undum
apude Mumanidem Tim Caput se undum
Caput XIV Tragages, qui inscribitur
Caput XIV Tragages, qui inscribitur
Abbit Ton Yru Siab, i.e. de
ROSS SAL

si fotopes mortoto pigui i gi oras et es Catomeliper, Pendi o

NOTA.

Quod hæc duo capita de Proselytis, quæ hic inscribo Caput primum & Caput secundum,
apud Maimonidem funt Caput X II I. &
Caput X IV Tradaeus, qui inscribitur

mo, & (6) Conciliations resultante and and seem (angwing Sucrit Side inteem and fit. structure of the contract of the contract

Constitutiones de Proselytis. de de management de la ser anagement de la ser anagement

פרק, ראשון

אבשלשה רברים ישרא לברית במילה

ומכילרה וקרכן:

ב פילה היחה במצרים
שנאמר וכל ערל לא יאכל
פי מל אותם משרה רביי שפולם בטלו ברית מילה במצרם הוץ משכט לוי ועל

זה נאמר ובריתך ינצורו:

אל השבילת היתוחן בפרבר

קודם בוחן תיתב שנאפר

קודם בוחן היתב שנאפר

קודם בוחן היום היום יומתר

הבסו שמלות בין ייקרבן

שנאמר וישלח אוים לעוד

בנט ישראמ ויעלני עילורת

על אים בל שראל הקכיבום:

על אים בל שראל הקכיבום:

ד וכן לרורות כשירצרי הכותי להכנס לברירת ולהסתופף תחת כנפי השבינה ויקבל עליו עול תורה צריך מילה ושבילרי

ros in field Ingres A A Dione per

Is T Ribus ritibus Mraelita in fordusintarunt, Citcumicifione, failiset Baptilmo, & Sacrificio.

V. Et quid est lacrificium Pro--I L. Riens circumcisonis perathi erat in Ægypto, nam dictum est, (1) nullus incircumcifus edet an en, Moles igitur magiller notter circumeidit cos, quippe omaes in de gypto violaffent fotdus circumcifionis, excepta fole Tribu Lievin & propteres deis dichum eff, (2) & observarunt fædus tuum. .muisitira -io the Rious autois Bafftifihi perafful erat in deferto mon anterdatam Legem, uti dichumeft (2) fanchipeable cos bodie en cras de lavent veftimentafus; & ritus etiam Baccifichi perathus einthinedeferten midichum chi (pe) de mifit fivenes de falis Mraelid, qui obtulerunt holocanfle (oc.) factifidabane pro universo coebu ileacnec die festo, nec nocte, iisosizia

tiescunque aliquis Gentilis voluerit in fordus intrario, & stationem habere sub-alis (5) divine majoratis, susciperencia inse jugum Legis, opus est ei Circomotione, Baptismo, & (6) Conciliatione per sparsonem sanguinis Sacrificii; sed si foemina sit, opus est ei tantum (7) Baptismo, & Sacrificio; uti dictum est, (8) sicut vos, sic erit Proselytus; i. e. sicut vos in sadus ingresi estis Circumcisione, Baptismo, & Conciliatione per sparsionem sanguinis Sacrificii, sic etiam Proselytus in perpetuum ingredietur in illud Circumcisione, Baptismo, & Conciliatione per sparsionem sanguinis Sacrificii.

V. Et quid est sacrificium Profelyti? Resp. Holocaustum ex pecore, aut duo tortures, aut duo
columbarum pulli, utrique in holocaustum; sed histe diebus, quia
jam (9) sacrificium non est in asu,
tantam opus est Circumcissone; &c
Baptismo; cum vero Templum iterum exstructum suerit, offeret Sacrificium.

VII. Proselytus, qui circumciditur, sed non baptizatur, vel qui baptizatur, sed non circumciditur, neutiquam babendus est Proselytus, donec tum baptizetur, tum circumcidatur; opus est insuper ut baptizetur coram Triumviris; cum ideo (10) actus forensis sit; mon baptizabunt eum (11) die Sabbathi, nec die festo, nec nocte, iis tamen temporibus si forsan baptizarent eum, (12) ille Proselytus sit.

VII. Proselytum minorennem baptizant (13) ex sententia consessus Triumviralu, quippe hoc ei cedit (14) in commodum. Si gravida Proselyta sacta sit, & baptizetur, יהרצאת קרכן: ואם נקכרה היא טכילה יקרבן שנאמר ככם כנר מה אתם במילה וטבילה יהרצאת קרכן אף הגר להורות במילה וטבילה והרצאת קרכן:

n an anapologism rerio.

CECICI

ה ומהו קרבן הגר עולת כהמה או שתי תורים או שני כני יונח ושניהם עולך וכזמן הזה שאין שם קרבן צריך מילה ושבילה וכשובנה בית המקרש יכיא קרבן:

in their ice our reservi-

ור נרשכל זלצא שבר או שיפול וישבולי וצריך לטבול בפני שלשה זהואיל והרבה צריך ביהת הין אין משבילין אותו בשבת זלא ביום טוב ולא בלילה זאם השבילוהו הרי זה גר:

ו גר קטן מטכילין אותו על רעת בירת רין שוכורת היאלו : מעוברה שנתניירה

(1) proli

ושבלה אין בנה צריך טכילה שבל בינו לכין עצמו ונחגייר בינו לכין עצמו ואפילו כפני שנים אינו נרי בא ואמר נחניירחי בכירת רינו שך פלוני והטבילוני אינו נאמן לבא כקהל ער שיביא ערים:

ח היה נשני לישראלירת או לניורת ויש לו בנים ואמר נחניירתי ביני לכין עצמי נאמן לפסול את עצמו ואינו נאמן לפסול את עצמו ואינו נאמן לפסול ארת הבני⊡ וחוזר ומובל בבית דין:

שתשבור לנרחר חמיד כגון שתשבור לנרחר חמיד כגון שתשבור לנרחר ותפרוש תרומה בעיסחר וכיוצא כזרה זכן גר שנוהנ בררכי ישראל ששובל לקרוירועישה כל המצוח הרי אלו בחזקר גידי צדק ואף על פי שאין שם ערים שמעירין לפני מי שנתניירו ואף ער פי כן אם באו להתערב בישראר

nametri.

(15) proli illius non opus est Baptismo. Si quis baptizetur clam à
semetipso, & Proselytus factus sit
elam à semetipso, vel licet boc faciat
coram (16) duobus testibus, non
omnino habendus est Proselytus. Si
quis veniat & dicat, Proselytus
sactus sui coram consessu Triumvirali talis loci, & baptizarunt me;
non omnino illi sides eousque habenda est, ut inde admittatur in Ecclesia, donec testes attulerit va de ve.

VIII. Si quis Itraclitidi vel Profelytæ connubio adjunctus sit, ex eaque silios habeat, dicatque ille, Proselytus sactus sui clam à memetiplo, sides illi eousque habetur, ut ipse siat inde illegitimus Proselytus; non vero eousque, ut silii pariter siant illegitimi Proselyti; isque iterum baptizabitur coram Consessu Triumvirali.

IX. Si Profelyta fit, quam videmus femetipfam continuo affuelcere institutis Israeliticis; exempli gratia, si lavet (17) ob menstrua sua, & separet (18) Trumam è massa fua, aliaque faciat his fimilia, & fic si Proselyrus sit, qui affuescit se institutis Ifraeliticis; Exempli gratia, fi lavet leiplum (19) obrealum netturnum, & omnia observer præcepta; ecce illi (20) præsumendi funt effe Proselyti Justitie, licet testes, quibus præsentibus Proselyti factifuerant, non præfto fint, qui de bac re testimonium ferant; Nihominus vero fi veniant, ut Ifraelitis

connubio permisceantur, non (21)
contrahunt cum iis matrimonium,
donec producant restes, vel aptizentur in conspectu nostro, quandoquidem quoad hunc casum præsumendi sunt esse Gentiles.

X. Si quis veniat, dicatque fe Gentilem elim fuiffe, & quod deinde factus effet Profelytus coram Concessii Triumvirali, sides ei habetur; ex eodem enim (22) ore, quo condemnatur, etiam absolvitur. In quo cafe dicta funt hac? Ref. Cum ifte Profetytus fuerit in terra Mraelis, iisq; temporibus,(23) quibus præsumptio eft, quod omnes ibi babitantes fint Ifraelita, fed extra terram Ifraeliticam necesse est, ut prius probationem afferat, & deinde ducat Braelitideni & ego hoc fieri judico (24) ab meliorem in profapiis dignitatem.

XI. Sieut circumcidunt,& hapti-22ne Profelytos, fic circumcidunt, de baptizant fortos, qui à Gentilio bus emuntur, in nomine (25) fervitutis netenta. Si quis emat fervum a Gentili, ifque ferrus (26) proveniat domino fuo, & baprizetur in nomine liberti, ecce ille acquirir liberrarem fuant, fi modo diese ille temporebaptifmi/ni,ecce ego baptis zor coram vobis in nomine Profelytismi; sed si baptizetur prosente domino, (27) non opus est ut hoc declarer, feet quamprimum bapti zatur, liber efficitue; qua propter fe Dominus nolucuis ferrant fuum ma--1100

שיביאו עריכם אר ער שישבילו בפנינו הואירל והנחוקו בותיכם: "ב"

aca we e.

י אבר מי שבי ואמר שהיה כותי ונחנייר בביר רין נאמן שהפרה שאסר הוא הפרה שהתיר כמרה רברים אמורים בארץ ישראל ובאותן הימים שחוקת הכר שם כחזקת ישראל אבר כחוצה לארץ צריך להביץ ראיה ואחר כך ישאישראית ואני אומר שזו מעלדה ביוחסין:

יא בשם שמלין ומטכילין
את הערים כך מלין ימטכילין
את העכרים הנלקחים מן
הכותים לשם עברות הליקח
עבר מן הבותי וקרם העכר
יטבל לשם בן חירץ קנרה
עצמוי והנא שיאמר בער
מבילה תריני טוכל בפניכם
לשם נירות: ואם טכר
בפני רבו אינו צריך לפרש
אלא ביץ שטבר נשתחרר

במים ער שיעלת יהיא תחת שעבורו ומוריעו בכני החיינין שלשכם עברור מטכילני ואין העבר טובר אא בפני שלשה וביום כנר שמקצת גרות הוא:

WIND FIRM EARTH MERTIN

יב כשישתחרר העכר צריך שבילדה אחררת בפני שלשה זכיום שכה תינמר גרותו זיהיה כישראל זאין צריך לקכל עליו מצורת ולהודיעו עיקרי הדת שכבר הוריעוהו בשטבר לשם

יג ובמקורה הכשר לטכילת גרה שם מטכילין את הגרים והעברים המשוחררים וכל רבר שחוצץ כנרה חוצץ כגרים ובעברים ובמשוחררים:

יר אל יעלה על רעהן ששמשון המושיע אר ישראל או שלמרה מלך ישראל שנקרא יריד יהורה נשאר נשים נכריות בניותן אלא שור הרבר כך הוא numitti, requisitum est, ut detineat eum in aquis priusquam ascendat, cumque adhuc sub dominio illius sit, notumque hoc faciat coram judicibus, quod in nomine servitutis retenta baptizet eum; & servus non haptizatur nis coram Triumviris, & de die, sicut Proselytus; (28) species enim Proselytismi est, in quem ille admittitur.

XII. Cum servus manumittatur, opus est ei alio (29) baptismo coram Triumviris, & de die, coque perficitur Proselytismus illius, isq; fit ficut Israelita; non autem requiritur ut iterum (30) præcepta in se recipiat observanda, vel ut ci iterum nota faciant fundamenta Religionis, quoniam jampridem hæc ei nota fecerunt, cum baptizatus ester in nomine servituris recenta.

XIII. In Conceptaculo aquarum, (3x) quod lavanda menftruata legitimum est, baptizant etiam Proselytos, servos, & manumissos; & quicquid discriminando inter aquam & cutem (32) impedit in ablutione menstruata, impedit etiam in bapelsino Proselytorum, servorum, & manumissorum.

AIV. Ne veniar in mentem tuam, quod Sampion fervator Ifracis, vel. Solomon Recolfracis, qui vocatur (33) deletta Domini, duxilient uxores extraneas in Ethnicifino earum. Sed totum rei Mykarium fie fethabet; (34) Quonian praceptum fiabilitum fit, ut, cum veniat Pro-

selytus.

selveus vel Proselyta, ut initiaretur, inquirant de eo, annon forte propter divitias, quas accepturus fit, vel propter dominium, quod affecuturus fit, vel propter timorem veniat, ut in noltram religionem admittatur;& fi vir fit,ut inquirant de eo, annon forte collocaverit oculos fuos in aliquam foeminam Judaică; & si fœmina sit, ut inquirant de ea, annon forte collocaverit oculos fuos in aliquem adolescentem ex adolescentibus Ifraelis; & fi non inveniant in iis aliquam talem (35)caufam, notă iis faciant gravitatem jugi Legis, & molestiam quam in observatione illius patiuntur populi terræ, ut recedant; sed si nibilominus Profelytismum in se recipient, & non omnino recedent, de ilique satu perspectum habeant, quod ex amore religionis ad eam convertantur; tum eos recipiant, juxta quod dictum est [de Rutha Profesta]. (36) Cum videret [Naomi,] qued obstinate animo decrevisset secum pergere, destitit eam [ulserius] alloqui [de hac re]:

XV. Propteres Synedrium non recipiebat Proselytos omnibus diebus Davidis & Solomonis; non in diebus Davidis, ne forte converterentur (37) ob timorem; nec in diebus Solomonis, ne forte converterentur ob splendorem regni illius, & felicitatem, & magnificentiam, qua fruebantur Isralita sub eo: Quicunque enim convertitur à

felvenis.

שהמצורה הנכונה כשיבוא הנר או הניורת להחגייר כודקין אחריו שמא בגלר ממח שיטור או כשביר שררת שיוכה לרה או מפני הפחד באלהכנס לדתי ואם איש הוא בורקין אחריו שמא עיניו נחן כאשרת יהורית: ואם אשרה היא בורקין שמא עיניה נחנרה בבחור מבחורי ישראל אם לא נמצא להם עילרה מוריעין אותן כובר עור ומורח שיש החורדה בעשייתה על עמי הארצות כרי שיפרושו אם קכלו ולא פרשו וראו אותן שחזרו מאהברה מקבלים אותן שנאמר ותראכי מתאמצרת היא ללכת אתרה יתחדר לדבר אליד:

טו לפיכך לא קכלו כית רין גרים כל ימי רוד ושלמה כימי רור שמא מן הפחר חזרו זבימי שלמה שמא בשביל המלכורת והטוברה והגדולה שהיו בה ישראר חזרו שכל החתר מן הכותים

Genti-

בשביל רכר מהכלי העולם אינו מגירי הצרק ואף עכל פי כן היו ערים הרברה מתניירים בימי רוד ושלפה יוהיו שובלים בפני הריוטות. והיו בית דין הנרול חוששין להם ולא דוחין אותן אחר שטבלומכל מקום ולא מקריכין אותן ער שתראה אחריתם: שי מיונים ומיוצא

יו ולפי שנייר שלמרה נשים תשאן וכן שמשון נייר ונשאר והרבר ירוע שלא חזרו אלו אלא בשביל רבר ולא על פי בירת רין ניירום חשבן הכתוב כאלו הן כיתיות וכאסורן עימרין. שהוכיח סופן ער ועוד תחלתן שהן עוברורת עבורת כוכבים ומזלורו שלהן ובנו להן בימורת והעלה עלינ הכתוב כאלו הוא בנאן שנאמר אז יכנרה שלמח במרה:

יז גר שלא בדקו אחריו או שלא הוריעוהו המצורת ועונשן ומר וטבר בפני Gentilibus ob aliquam remè vanitatibus mundi inter Proselytos justitiz non est connumerandus; nihilominus complures Profelyti initiati fuerunt temporibus Davidis & Solomonis, sed baptizati fuerunt coram (38) privatis; eos vero Synedrium magnum valde suspectos habuit, non autem rejiciebat eos, postquam baptizati fuerant quocunque modo, nec tamen (39) eos amplectebarur, donec satis perspecta esser eorum ultima intentio.

XVI. Quapropter Solomon prius Proselytismo initiabat uxores fuas, & deinde ducebat eas; & fic Sampson prius Proselytismo initiabat uxorem fuam, & deinde ducebat eam, quamvis res nota erat quod non conversæ essent, nisi ob rem fuam; quapropter non initiabant eas ex confenfu Synedrii, & Sacra Scriptura (40) reputat eas ac fi essent Gentiles, & in statu (41) prohibitionis suz adbuc persistentes; &c præterea (42) earum finis arguit, quale erat earum initium; nam illæ colebant (43) idola, quæ habuerunt, & extruxerunt fibi loca excella, atque ideo Sacra Scriptura (44) impuravit Solomoni, ac fi iple condidisset ea, uti dictum est, (45) tum Solomon exftruebat locum excellum.

XVII. Si Proselytus sit, de quo non inquirebant, vel cui non nota fecerunt præcepta, & pœnas ob vielationem corum, isque circumcifus

& baptizatus fuerit coram Triumviris privatis, ecce ille habendus est Profelytus, etiamfi notum fit, quod ille ob rem fuam Proselytus factus fuiffet; quandoquidem enim circamcifus & baptizatus fit, eximitur ex universalitate Gentilium; sed eum valde suspectum habent, donec manifeltaverit justitiam suam; & criamfi relabatur. & iterum colat idola, ecce ille nihilominus habendus est tanquam Ifraelita apostata; nam sponsalia illins funt sponsalia legitima, & mandatum eft ut (46) restituant ei deperdirum illius; postquam enim baptizatus fuerat, factus eft ficut Ifraelita, quapropter Sampson & Solomon retinuerunt uxores fuas, licer detecta fuiffet carum Apostalia. A 194 noo, non boup

XVIII. Quapropter dicunt fapientes, quod Prolefyti graves fint Israelitis, sicut plaga Lepræ, quippe plerique corum relabuntur ob rem foam, & feducunt Ifraelicas; difficile enim est seperari ab iis, postquam Profelyti facti fuerint; accedas enim & difeas, quid evenit propter est in deferto (47) in casu Vituli aurei, 80(48) Kibroth-Hatavz, uti pariter & pleraque tentationes initiam habuerant a (49) colluvic Profelytorum: Houselock aunt

שלשה הריוטות הרי זה נרי אפילו נורע שבשביר הבר הוא שחנייר הואיל ומל ומובל יצא מכלל חכותים זחוששין לו עד שיתכאר צדקותו ואפילו חור ועבר עבורת כופכים ומזלורת בהרי הוא בישרא מומה שקירושיו קירושאן יטומצוהה ולהחונר אברתו מאחר שטבל נעשה כישראר ולפיכד קיים שמשח ושלמה נשוחיהן ואף על פי שנגלה סורן:

יח ומפניזה אמרו חכמים קשים להם גרים לישראר כנגע צרעת שרובן החדין בשביר דבר ומטעין ארת ישראל וקשה הדבר לפרוש מהכם אחד שנתניידו י צא ולמד מרה אירע במרבר במעשה העגר ובקברורת התאוה וכן רוב הנסיונות האספסוף היו בהן תחלה:

ME OF SERVICE TOWN

שיא חורי צרו צרא בשביר

one ob an envision Nota ad Cap. I. et ute and was to

^{1.} Exod cap 12 v 48 and annuaci 2. Deutr. cap 33 v 9. o manuaci 3. Exod cap 19. v 10.

^{24.} Exod. cap. 24. v.5.

Sbethinah proprie ugniticat habitationem; apud Rabbinos vero dicitur de eximia ea Dei gloria, que à Moss tempore usque ad dirutum Templum Solomonis, excifasque per Chaldzos Hierosolymas inter Ifraelitas habitabat e postquam enim Deuseos in peculium suum elegisset, ex ingenti gratia sua, qua istum populum fovebat, iis diu modo extraordinario aderat, præfentiamque fuam divinam inter eos nube denfa manifeltabar, quam Paraphraftæ Chaldaici & Rabbini (vomenim in Sacra Scriptura non occurric) 31230 Shechinab appellant, i.e. cohabitationem, scilicet Divinæ Majestatis inter eos; habitabat autem ea, primo scilicet in Taberna, culo (Exod. c. 40. v.34)& deinde in Templo Solomonis (1 Reg. c. 8 v.10) in eo Sanctuarii adyto, quod Sanctum Sanctorum appellatur, operculoque propitiatorio Arcæ féederis, que in medio adyti collocata fuerat, infidens ab eo inter alas Cherubinorum in nube denfa fe exhibebat videndam; atque hinc in Epistola ad Hebraos cap o v. Cherubini vocantur Xipella Miss. ob divinam scilicet glorism, quæ intereos elucebar; ob quam eriam rationem in veteri Testimento frequenter de Dea dicitur, quad inter Cherubia nos habitat 1 Sam. 4. 4. 2 Sam. 6:2: 2 Reg. 19. v. 15: 1 Chron 13:16. Pialm 80 v. I. & Pfalm 99. v. 1. & Ifaire c. 27. v. 16. ad que loca Chaldre Par raphraltae אים בוני כרוביא ביני כרוביא ביני ברוביא i.e. cuju Shechinah feu divina majestas babitat inter Obernbinos vel רשכנחיה שריא עיל מן כרוביא i.e. cujus divina majestas babitat sursum à Cherubinis. In Sancto enim Sanctorum à duobus lateribus Arcæ stabant duo Cherubini cum alis expansis, quæ cum symbolum protectionis præ se serebant omnibus iis, qui ad verum Dei cultum accederent, ad eas hæc Phrasiologia de statione Prosebit (ub als Divina Majestatis alludere est intelligenda. Sed cum post dirutum Templum primum non amplius habitaret heec divina Majestas inter Israelicas, quoties vox 712 Shechinab temporibus deinde fequencibus applicetur, latiori lenfu est intelligenda: in Rabbinicis enim scriptoribus non tantum hanc extraordinariam cohabitationem Divine Majestatis inter Israelitas, sed quamcunque præsentiam Dei significat, sive per spiritum Prophetize, uti in Prophetis, five per gratiam suam, uti in omnibus cultoribus ejus; Deus enim Ecclesiæ suz omnibusque membris illius semper præsens adest, ut protegat & foveat gratia sua: Hanc præsentiam illius sibi semper vendicant Judzi, certerisque omnibus negant, atque ideo cum aliquis ad corum religionem transcat, quali jam relicta omni impietate sub tutelam divinæ gratiæ reciperetur, dicunt eum להכנם חחח כנפי השכינה i.e. colligi fub alis divina Majeftatis, & דהסתופף חחת כנפי שכינרי i.e. ftationem baberi seu protegi sub alis divina Maj statis; que Phratiologie apud Judæos frequentissimæ sunt, & olim usurpatæ, ad easque non dubio quin respexisser Christus, cum dixisser Marth. c. 22. v.37. & Luc 13. v. 34. Τέρα σαλύμι Τέρασαλύμι ή α΄ πολί είνα σα σα'ς στορήτας, κ΄ λι Βοδολά σα σα'ς Επιπαλμένας σερός

authui, modines edianou imounayayeir ta tenna ou, ir tentur imounayer opres ne voosia taurus iso rais meguyas, ni in borhouls, i.c. O Jerufalem, Jerufalem, qui occidis Prophetas, & lapidas eos qui ad te misti sunt, quoties volui congregara filios tuos, quemadmodum Gallina congregat pullos fuos fub alas, & son voluti.

6. Vide Exod. cap. 24. v. 8: sup airtois ied as atmite ab rutio b orev

7. Sie eriam ei, cujus membrum virile abscissum fuerat, opus erat tantum baptifmo & facrificio; vide Shultan Aruch in Yorch Deah c. 268 feet in

ex ingent; gratia fus, qua iften populate foreball; pirv . 71 iqqo mar. 8.

Post dirutum enim Templam cessavitinter Judges facrificium grippe nefas ils erat in aliquo alio loco facrificate calcal Charles ils erat in aliquo alio loco facrificate.

10. Iftienim Triumviri, coram quibus peragendus crat; conftituebant confistorium judiciale; vide quæsupra annotavi ad Tracti de donis paupeculo (Exod. c. so. v es) & deinde in Templo Solomonis, q ion ioqua mut

11. Die enim Sabbathi, vel die Festo, vel noche actus forensis anud fadece peragi non debuit; vide Tractatum Minicum Sanhedrin cap. 4.

12. Secundum vulgare dictum, quod fieri non debuit, factum valet.

73. Quicunqueenim Religioni Iudaice per baptimum initiandus erat. debut in ferecipere jugant Legis, Omnibulque praceptis illius affentumi St obedientiam profiterit; cum vero minorennis obazatem, que talla flenfai prebendo illegitima eras, i boc non poterat proflare, vel pater ejas, fi iple prius Profely as factus foiflet, vel fi pater non adellet. Confellus Triumviralis, cu de autoritate baptizatuserat, allentum pradebar, & obedientiam profitebatur illeus nomines. Majores ideo, nunquam nifi ex proprio affenfu, & animi sui sententia Religioni Judaica initiabantur; minores autem, quod rite ipli affentire non poterant, hon ex fententia fua, fed ex fententia Patris, vel Contessus Triumviralis Proselyti facti fuerant, eodem modo quo in Baptismo Christiano, quoties minorennes baptizandi sunza dii corum nomine Doctring Christiang affentum probent, & obedientiam proceptis illius vovent & profitentur.

14. Quippe scilicer eo in jus Proselytismi, omniaque Israelite privilegia

ad.nittitur.

13. Baptismus enim apud Tudzos in Proselytorum filiis non iterabatur, quin is semel peractus pro omnibus deinde posteris sufficiebat.

16 Ouippe hi non constituunt Consistorium judiciale, quod autoritatem

habet de baptismo illius, an rite peragatur, judicare.

17. Vide Levit. c. 15. vv. 19, 20. &c.

18. Vide supra Tract. de Donis Pauperum cap. 6. sect. 2.

19. i. e. ob fluxum feminis nocturnum, vide Levit. 15. v. 16.

20. Ita scilicet ut admittatur ad omnia privilegia cum Israelitis, excepto matrimonio. a divisor gratism recipercuss, dicums cul-

21. Quis scilicet matrimonium cum Gentilibus tam severis legibus apud Iudzos prohibitum fuerat, (vide Deut. 7. v. 3. Ezra cap. 10. & Neh. cap. 13. vy. 23, 24. &cc.) valde cauti erant illud non omnino contrahere, nifi cum illis, de quibus constabat certis testimoniis, quod ex universalitate Gentilium per proselytismum exempti fuissent.

22. i.e. quoniam hoc confessus est contra semetipsum, quod fuerat Gen-

tilis, credendus eft, cum dicar pro seipso, quod fit Proselytus.

22. Uti in its scilicet, quæ captivitatem Babylonicam antecesserunt, quæ. que deinde post solutionem ejusdem usque ad receptum Romani imperii jugum [123]

jugum funt subsecuta, quibus storum susque prorsus juris mansit Judzorum starus; cum enim sub istis temporibus nulli incola, si Proselytos Domicili excipias, in terra Judaica jure permittendi essent, nisi qui relicto omnicultu extraneo se religioni Judaica addicerent, inter eosque prima nota semper haberentur, qui Judai orig narii suerant, longe vero inferioris qui ascititii, si quis tunc diceret se Gentilem olim sulle, & deinde Proselytum sactum, credebant ei, tum quod inter eos sedem obtinuit, tum quod codem tempore, quo pro se dixit, quod Proselytus sit, hoc etiam testatus est contra se, quod suerat Gentilis: sed in terra Judaica, postquam illa exteris subjecta suerat, uti etiam in aliisextra Judzam terris, quia tum habitabant inter eos, qui nullius infamia notam existimabant pro Gentilibus reputari, licex quis diceret se Gentilem suisse, & deinde Proselytum sactum, non ei sidem habebant, nisi certis testimoniis hoc probaret.

24. Quia scilicer illi melioris notze sucrant, qui originem ducebant ab

posteri illius erant, de cuius Proselytismo dubitatum fuit.

25. Vide que lupra annotavi ad Tract de Donis Pauperum cap 8 not 23 que que infra à Maimonide tradita font dan 2 lectry.

26, i.e. fi Judaicam religionem in le suscipiat, & baptizetur, prinquam à Domino de hac re admonetur; Judzus enim, qui servum Gentilem emit, tenetur eum quamprimum potett adducere baptizandom in somine servi; si vero hoc all'quantisper omittat, ita ut interim servis si presentat, & absque autoritate issus Judaicam religionem profitestur, la plenum Proselya tismum, atque ideo in libertatem est admittendus.

fus est supponendus.

28. Proselytismus enim servi est imperfectus proselytismus inter Proselytismum Justitiz & Proselytismum Domicilis medius; molta enim sunt Israelitarum jura, in que servas baptismo suo non admittirur, arque ideo si libertate donetur, (29) opus est ei alio baptismo, quo in omnia Israelitarum jura admissis perfectum Proselytismum consequatur.

30. Vide infra cap. 2. lect: 2.

i.e. in conceptaculo aquarum naturali, quale est fluvius, fons, flagnum, a non in artificios, quod fola qua hausta repletur; quodque tanta aqua eapa di artificios, quod fola qua hausta repletur; quodque tanta aqua eapa di vita qui possir in eo nas immerso de totum cospus abluces in genere de aqua ad lavandum legitima sic Maimonides in Mikvaush capa, sect at control contr

quo lavent (ficut dictum eft Levit. 11. v. 36. congregatio aquarum erit munda), quocunque modo fiat, fi modo contineat tantum aqua, quantum lufficiat, ut totum hominis corpus in eo lavetur una immersione; quantitatem illius determinarunt sapientes, ut seilicet esset latitudinis unius cubiti undiquaque, & altitudinis trium cubitorum, quæ mensura contineat quadraginta Seas aquarum, five hauftarum five perennium; ex placitis vero (cribarum aque hauftæ illegit mæ funt ablutioni; neque hoc tantum dicunt, fed etiam, fi fit confluxus aquarum perennium, in eumque cadant tres Logi aquæ hauftæ, quod ea totum aquarum confluxum faciat illegitimum, &c.

32. Valde superstitiosi funt Judzi in lotionibus suis, maximeque cavenr, ne cum femeriplos lavent alicul corporis particulæ adhæreat quid, quod integrum illius ablutionem impediat, & fi quid tale fit, exempli gratia luti aliqua particula, vel etiam oculorum mucus, vel cicatricum cruftula, vel fanguis induratus. & multa hujus generis alia, ablutio est illegitimas de hac re tie Maimonides in Mikvaoth cap. 11 fect. 12. IN DINT TIN ים לא יהיה רכר חוצץ כינם וכין חמים ואם הירה רבר חוצץ בינם ובין חמים כגון שהיה בצק או טיט מודבק על כשר הארם אר על נוף הכלי הרי זה שמא כשחיה ולא עלחרה להן טבילר i. e. five homo, five vas lavatur, non crit aliquid discriminans inter corpus lavandum & aquam, & & sliquid discriminet inter corpus lavandum & aquam, exempli gratia fi fit excrementum aliquod, vel lutum adhærens vel carni hominis, vel corpori valis, ecce quod lavatur manet immundum, ficut

prints fuerat, nec omnino ei prodest lotio illius. Vide plura de hac re apud

- 123. 12 Sam cap: 12: Vo25 suforired mi fla ivroit g

34. Sensus continuatur per quatuor sequentes sectiones.

eundem Maimonidem in tractatu Mikvaoth cap.2. & cap.3.

35. Que procedit scilicet abanimo minus syncero.

36. Ruth. cap. t. v. 18.

38. i.e. non publica autoritate constitutis.

39. i.e. non recipiebar in omnia Profelyti privilegia.

40. Vocantur enim in Sacra Scriptura שים נכריות שאסרפו extrance, i.e. Gentiles (vide Reg liba. cap. 11. v.1) apud Hebraes enim illi foli extranei dicuntur, qui sunt extra Ecclesiam corum.

41. Quâ scilicet prohibentur in congregationem Israeliticam intrare, auc

ab liraelitis in uxores duci.

OUD

42. i.e. ea Idololatria, ad quam iterum post proselytismum relapiz lunt, arguit, quod non ex animo syncero & religionis amore ex initiatz fuerant.

43. Vide Reg. lib. 1. cap. 11. V. 4.

44. Reg. lib. 1. cap. 11. v. 5. 45. Reg. lib. 1. c. 11. v. 9.

46. juxta quod mandatum est Deut caas vv. 1, 2, 3. care in 19%

47. Vide Exod. cap. 32.
48. Vide Num. cap. 11. v. 33.
49. i.e. à multitudine illa mixta, que liraeliras ex Ægypto secuta est.

פרק שני

א כיצד מקבלין נירי הזרק כזמן הזרה כשיבוא להתנייר ייברקי אחריו ולא ימצאו עילה אומרין לו מה ראית שבאת להתנייר אי אתרה יורע שישראל בזמן הזה יורע שישראל בזמן הזה רווים ורחופים ומסוחפין ומטורפין ויסורין באין עליהן אם אמר אני יורע ואיני בראי מקבלין אותו פיר:

ב ומוריעץ אותו עיקרי הרת שהוא ייחור השכם ומולות:
עבורה בוכבים ומולות:
ימאריבין כרכר הורה
ימוריעין אותו מקצת מצוות
ימוריעין אותו מקצת מצוות
ימוריעין אותו עין לקט
ימוריעין אותו עין לקט
ימוריעין אותו עישר שני
ימוריעין אותו עישר שני
ימוריעין אותו עישר שני
ימוריעין אותו עישר שלי
ימוריעין אותו עישר שלי
ימוריעין אותו עישר היי
ימוריעין אותו עישר מרה
יורע שער שלא באת לרת
יורע שער שלא באת לרת
יורע שער שלא באת לרת
יורא אכלת חלב אי ארוה

das adipentinationales es (6) parata estadatum. A. A. S. Sacarata estadatum.

nissled non cum miltis eravahung, I. / Uomodo admittent Profelytum (1) hisce diebus? Reft. Cum venerit, ut initiaretur, & inquisiverint de ea, & non invenerint aliquam causam iniquam conversionis illius, dicent illi, quid percepisti in nobis, quod venis ut fias Proselytus? nonne cognoscis, quod Israelitz hisce temporibus fint doloribus afflicti, & exagitati, & extorres, & diffipati, & quod afflictiones continuo ingerantur iis? fi respondent hæc cognosco,(2) nec tamen dignus ego, qui accipiar inter illos, statim illum admittent.

II. Et fundamenta Religionis ei nota facient; qualia funt unitas Dei, & prohibitio Idololatriz, & de his prolixe agent; nota etiam ei facient aliqua pracepta (3) leviora, & aliqua graviora, sed de his non prolixe agent; & ei etiam notam facient iniquitatem detentionie Spicilegii, rei oblivione relicazianguli, & decimarum fecundarum inotas criam ei facient peenas preceptorum; Quomodo? Ref. Dicent ei, fcito tu, quod priufquam accederes ad religionem hand, for comederes adipem (4) non puniendus eras pœna excisionis, nec, si profanares Sabbathum, puniendus eras poena lapidationis; fed jam, postquam Profelytus factus fist fi (1) come das

das adipem puniendus es (6) pænå excisionis,& si profanes Sabbathum puniendus es (7) pœnâ lapidationis; fed non eum multis gravabunt, nec solicire ei incutient minutiora, ne forte in causa sint, ut depellant eum, avertantque à vià recta ad viam iniquam; nam in initio non traliunt hominem, nifi mollibus benevolentiæ verbis, uti in Scriptura dicitor, (8) fanibus bominis trabam eas, (9) & postea (10) vinculu chatraction hiles temporibus konsbus arilien, es exagicar ritatis.

III. Sicut notas ei faciunt præceptorum pœnas, fic etiam nota ei facient praceptorum procinia; & declarabunt ei, quod ex observatione horum præceptorum acquiret vitam aternamin mundo futuro; & grod nemo fit perfecte justus, nisi vir fapiens, qui observat hæc pracepta, etiam & cognoscit ca.

correct & deliped, & appearance

rolixe agent; & ci cham horam - I V. Dicent etiam ei fcito tu, guad mundus funirus aon refervotupnih juftis, nique funt lieselita; & quoed hoc, quod observes Mrao litas in afflictionibus refle in hoc mundos ideopethia quad felicitas minidi futuri refermeturiis, naminion possunt multa felicitate frui in hoc mundo, ficut Gentes terre, ne forte superbiat animus corum, lique in errores abducantar , & perdant proemium feculi futuri , junta id

אחר שתחנייר אם אכלרת חלב אחת ענוש ברחיאם חללת שברת אחרה ענוש סקילורה זאין מרבין עליו ואין מחקרקין עליו שמא יגרום לטרדר ולהטותו מדרך טובה לרדך רעה שבחחלה אין מושכין את האדם אא ברברי רצון רכים וכן הוא אומר בחבלי אים אמשכם ואחר כך כעבותות אהברה: נ וכשם שמודיעין אותו עתשן של מצוחת כך מוריעין אותו שכרן שר מצורה תמריעין אותו שבעשירה כצות אלו יוכה לחיי העולם הבא ושאין שום צריק נמוף א בעל החכמרה שעישרה מצורו אלו חיורען:

ד ואוטרין לו חוי יורע שהעולם חבא איני זפון אלא לצדיקים והם שרשי חח שחראה ישראל בצער בעולם אורו שוכה היש צפתה להם שאינו יכולין לקבל חוב שוברה בעולכם הוחלאומים שמא ייום לבם מחשו הפשירה שכר העולכם אי אווה ענוש סקילה ועבשים

הבא בענין שנאמר חשמן

ת האין הקרוש ברוף הוצי מביא עליהן רוב פורענורת כרי שלא ייאברו צא כרי האימורת כלין זהן עומרין ומאריכין בדבר חור כיי לחבכו אם חזר כו ולא דצה לקבל הולך להרכו ואכם לקבל אין משהין אותו אלא קבל אין משהין אותו אלא מהול ממפין ממנו דם בריר מהול משהים אותו ער שיתופי רפואה שלימרה: ואחר כך

מטבילין אותו:

ו ישלשה עומרין על גכיו

ומוריעין אותו מקצת מצות

קלות ומקצת מצות חמורות

פעם שנייה והנא עומר

כמים ואם היתה אשה נשים

מושיבות אותה במים ער

צוארוה והריינין מכחוץ

ומוריעין אותה מקצת מצות

קלות וחמורות והיא יושכת

במים ואחר כך טובלות

בפניהם והן מתזירין פניהן

נייצאין כרי שלא יראן אותה

בשתעלה מן המים:

quod dicitur, (11) impinguatus eft

incer. & criera observare V. Nec tamen Sanctus Benedictus ille poenas nimis graves infligit iis, ne pereant; sed omnes Gentes peribunt, ipli vero Ifraelita permanebunt: Et prolixe agent de bac re, ut amorem in eo excitent & fi yero resiliat, & non velit prosetytismum in le suscipere, abeat in viam suam; sed si suscipiat non morabuntur eum, quin statin eum circumcident, & si prius (12) circumcifus fuiffer, eliciant ab eo fanguinem foederis ex praeuntis feilicet circumcifionis cicatrice, & tum morabuntur eum, donec perfecte fanetur vulnus illius, & deinde baptizabunt illum.

VI. Et Triumviri staburt sursum juxta eum, notaque ei sacient
aliqua præcepta leviora, & aliqua
graviora (13) secunda vice, dum
ipse adhuc ster in aquis; sed si sue
mina sit, qua initiatur, sominæ eam
collocabunt in aquis collum tenus,
& judices stabunt extra, & nota sacient ei aliqua præcepta seviora, &
aliqua graviora, dum ipsa adhuc est
in aquis; postquam vero baptizata
sit coram illis, avertent sacies suas,
& egredientur, ne videant eam,
cum ascendat ex aquis.

infeipiat excepta una tautam nunu-

VII. Quiseft Profelyus Domi-

com, Benota el factore procepte, done

ficingquis; ted is non voice profeli-

cilii ? Resp. Is Gentilis ? qui in se suscipit à cultu Idolorum abstinere, & cxtera observare præcepta, (14) quæ præcipiuntur siliis Noæ, nec circumciditur, nec baptizatur, quin ecce admittunt eum, veluti unum ex piis è Gentibus mundi. Quare autem vocatur Proselytus Domicilii ? Resp. quia licitum est nobis ei domicilium præbere inter nos in Territorio Israelitico, sicut explicavimus in (15) Constitutionibus de Idololatria.

VIII. Non admittunt Profelytum Domicilii; nisi iis temporibus, quibus Jubilæi (16) solent obfervari; hisce autem diebus, licet quis totam prorsus Legem in se suscipiat excepta una tantum minutissima parte illius, non admittunt

IX. Si servus ematur a Gentilibus, non dicent ei, (17) quid percepisti in nobis, quod venis ut fias Proselytus; quin dicent ei, vis ne tu admitti in numerum servorum Ifraeliticorum, ut fis ex iis, qui in via recta funt, vel non ? si velit admitti, nota ci facient fundamenta religionis, & aliqua præcepta leviora, & aliqua graviora, & pœnas, & præmia eorum, ficut ea nota faciunt Proselyto, & deinde baptizabunt eum, sicut baptizant Proselytum,& nota ei facient pracepta,dum fit in aquis; fed fi non velit profelytismumin se suscipere, expectabunt

כותי שקבל עליו שלא יעביר עבורת כוכבים ומזלות עם שאר המצוח שנצטוו בני נח ילא מל ולא טבר התי ורה מקבלין אותו והוא מחסירי אומות העולכם ולמה נקרא שמו תושב לפי שמותר לנו להושיבו בינינו בארץ ישראל כמו שבארנו בהלכורת

ח ואין מקבלין גד תושב אלא בומן שהיובר נוהג אבל בזמן הזה אפילו קבר עליו כל התורה כולדה חוץ מרקרוק אחר אין מקבלין אותו:

ם העפר חגלקח מן
הכותים אין אומרין לו מה
ראית שבאת אלא אומרים
לו רצונך שתכנס לכלל עברי
ישראל ותהיה מן הכשרים
או לצה אםרצה מוריעין לו
עיקרי הרת ומקצת מצור
קלות וחמורות ועונשן ושכרן
כמו שמוריעין ארת הגד
ומשבילין אותו כגר ומוריעין
אותו כשהוא במים ואם לא
רצה לקבל מנלנלין עליו כל
(18)

שנים עשר חדש ומוכחי לכותים ואסור לקיימו יותר על כן ואם החנח עליו מתחלורן שלא ימוכ ולאה ישכול אלא יחיה גר חושב מותר לקיימו בעבורתו כשהוא גר תושב ואין מקיימין עבר כזה אלא בזמן היובר:

י הכותים אין אסורים עליהם משום ערוה אא אמו ואשת אכיו ואחזתו מאמו ואשרם איש חכור ובהמה כמו שיתבאר בהלכות מלכים ומלחמותיהן אכר שאר עריות מותרין להן:

יא כותי שנתנייר ועכר שנשתחרר הרי הוא כקטן שנולר וכל שאר כשר שחיו לו כשהוא כותי או כשהוא עבר אינן שאר כשר יאם נתנייר הוא והם אינו חייב על אחת מהם משום ערור

יב רין תורדה שמותר לגר שישים אמן או אחותו מאמו שנתגיירו אכר חבמים אסרו רבר זה כרי (18) totos duodecim menses, & tum iterum vendent eum Gentilibus, prohibitum enim est eum diutius retinere; sed si conditionem fecerit cum domino suo ab initio, quod nec circumcideretur, nec baptizaretur, quin ester Proselytus Domicilii, licitum est retinere eum in servitute illius, cum siat Proselytus Domicilii; sed non retinebunt talem servum, nisi iis soli temporibus, quibus observantur Jubilæi.

X. Gentilibus sub nomine prohibiti congressus interdicuntur duntaxat mater, patris uxor, & soror uterina, & uxor alterius viri, & masculus, & bestila, quemadmodum infra explicabimus in (19) Tractatu de Regibus & rebus eorum bellicis; reliqui autem (20) prohibiti congressus iis liciti sunt.

fit, uti & fervus qui manumittitur, habendus est tanqua infans recens natus, omnesq; consanguinei, quos habuit dum adhuc Gentilis suerat, yel dum adhuc servus suerat, jam desinunt ulterim haberi pro consanguiniis illim, & licet Proselytus sactus sit simul cum illis eodem rempere, non omnino tamen reus est incestus ob congressum cum aliqua earum.

XII. Ex ipsa Lege fas est Profelyto ducere matrem suam, vel fororem suam uterinam, postquam ipsa pariter Proselytz facta fuerint; sed sapientes hoc prohibuerunt, ne discrept Projetytis (21) devenimus à Sanctitate majore ad Sanctitatem minorum; quoniam que helterno die illi interdicta fuit, eum hodierno ducere fas fit; nibilominus Projetytus, qui eum matre fua, aut eum forare fua merine concumbit, dum iple addue Gentiles fint, (22) non alind facir, ac is qui eum formina quacunque extranca concumbit,

XIII Quomodo fe habet jus Profelytarum in re prohibiti congressus ob consanguitatem? Resp. Si Proselyrus, eum adhuc Gentilis, esset, connubio adjunctus suisset matri fuz, vel forori fuz uterine, & deinde utrique simul Proselyti facti fuerint, separabunt eos, (23) sicut explicavimus; fed fi connubio adjunctus fuisset alicui alii ex ils. (24) que nomine inceltus interdicte funt, & ipfe simul & uxor illius Profetyri facti fueriot, non separabunt coa; Proselytus autem poliquem factus fir Profelytus, ex Tancisia Seribarum cognusis fibi materno fanguine conjunctis prohibanus, cognatara vero fibi tangunt paterno fanguine conjundam cifas: ch ducere, immo licer certifime confet, quod ille ex paterno fanguine el cognata fitzenempli gratia, fi (25) gemelli nati fuerint, quorum utrinsq; unum eundemque patrem faife pro certiffimo eft, nihikaminus (26) fanguinis paterni nomine marrimonium his non interdictum est : quapropter Proselytus ducar uxorem fratris fui germani, vel

שלא יאמרו כאנו מקרושויה תמורויה לקרושויה קלורה שאמש תיוחה להזו אחירויה הדיים מותרות יכן נר שבא על אמו או אחותו ווייש בניוחות החניזה כבא עמל תנבריים:

ינ כיצר רין הגרים בעריות של שאר בשר אם היה נשוי כשהוא כותי לאכוו או לאדוות ונחניירו כופרישין אודון כמו שבארנו זאם חיה בשוי לשאר עריורם ונתנייר הוא האשתו אין מפרישין אורון: נר אסור בשאר האם אחר שנתנייר מרברי סופרים ומותר בשאר האב אף על פי שיודע בודאי שוה שארו מאביו כגון תאומיכם שרבר ברור שאביו של זה הוא אביו של זה אף על פי כן לא מרו על שאר אכיו" לפיכך נושא הנר אשת אחיו מאכיו ואשת אחי אביו ואשת אביו זאשת כנו אף ער פי שנשאת לאחיו או לאביו או לאחי אביו או לבנו אחר שנתניירו וכן אחורת אמו

פאביה ואחותו מאביו וכחה שנתניירה שותרת להי אכל אינד נושאת לא אחותו מאמר ולא אחורת אמו מאמה ולא אשת אחיו מאמר שנשא אחיו מאמו אחר שנשא אחיו מאמו אחר שנתנייד אבל אם נשאה אחיו כשהוא ביתי הריזו

יר שני אחים תאומים שהיתה הורתן שלא בקרושה ולירתן בקרושרה חייבין משום אשת אח:

של הנישא ניורת ובתרה הניירת אר שתי אחיות מן האכם יושב עכם אחתמהן ומנרש השנייה: נשא ניורת ומתה הרי זה מותר לישא אמה אי כתה שלא נורו אלא בחייהן ומותר לאדם לישא שתי אחיות ניורת מן האב שלא נזרו בשאר האב כמו שכארנו:

יו השניות כולן לא גורו עליהן בגרים לפיכך מותר [131] uniorem batrui ful, vel noveteam, vel mirum fuam, immo etiamia nupra effet fratripilvel patrip vel patruo, vel filio ejus, (27) poftquam profelyti facti fuiffent, & fic etiam ducat matris fue fororem getmanam, seque ac fororem germanith fuami & filia etiam illius postquam profelyta facta fit ligita eft el Sed non omnino ducet (28) vel foro rem fuam uterinam, vel fororem matris uterinam, vel uxotem fratris aterial, quam dexit ifte frater utesinus poltquam profelytus factus fuerat, fed fi frater eine duxiffet eam, dum adhne Gentilis effet, occe lium arque ideo cosis Asistidli

XIV a Fratresigemelli, qui conscepti crant (29) extra Sanditateir, fed nati in Sanditate, tenesturi invi) sent (30) lege de prohibito consgressu cum uxote fratris.

XV. Qui duxit Proselytam, & filiam illius, quæ Proselyta sacta est, vel duas (31) sorores uterinas, habitabit cum una earum, & repudiabit alteram: si vero duxerit Proselytam, eaque moriatur, ecce el sas est ducere matrem illius, vel filiam illius, quoniam de his non decreverunt scriba, (32) nisi cum simul sucere duas sorores germanas è Proselytis, queniam non decreverunt (33) de propinquis ex sanguine paterno, sicut explicavimus.

XVI. De (34) Congressibus se-R 2 cundario cundario prohibitis nihil omnino decreverunt quoad Proselytos, quapropter licet Proselyto ducere aviam suam maternam; licet etiam alicui dicere Proselytam simul & aviam maternam illius, vel filiam filiæ filiæ illius, & sic in cæteris cognatis secundario prohibitis.

XVII. Servo fas est in contubernium accipere matrem suam, quamdiu manet servus, cumque boc ei sicitum sit, non opus est dicere, quod etiam ei sas est in contubernium actipere siliam suam, vel sororem suam, & quæ sunt id genus cæteras; etenim jam exiit è numero Gentilium, atque ideo congressus prohibiti Gentilibus ei non sunt prohibiti, nec in numerum Israelitarum (35) ita admissus est, ut ei interdicti sint congressus, qui omnibus Proselytis justitia interdicuntur.

XVIII. Cæterum mihi videtur, quod fi fervus concubuerit cum masculo, vel bestia, capite plectendus sit, quoniam hi duo congressus interdicuntur omnibus hominibus.

XIX. Servi qui manumittuntur funt in eodem jure cum Proselytis, & quicquid est interdictum Proselytis, etiam interdictum est illis, & quicquid licitum est Proselytis, etiam licitum est illis. Licet homini dare ancillam suam servo suo vel servo socii sui, & etiam ancillam unicam duobus servis adjungere ex proposito, neq; bic aliquod discrimen habetur inter eos & ju-

הגר לישא אם אמו ונושא ארם גיורת ואם אמה או כת בת בתחוכן בשאר השניות:

CONSTITUTE SHOWS SHOW

and while payed allowing a line of the last

יו העבר מותר לישיא אמו כשהוא עכר ואין צריך לומר בתו ואחותו וביוצא בהן שכבר יצא מכלל כותי ואין העריות האסורות ער הכותים אסורות עליו וליא ביא וכלר ישראר כרי שיאסרו עליו עריות האסורות על הגרים:

יח ויראה לי שאם בא העבר ער הזכור ובהמרה יהרנו שאיסור שתי עריות אלו שוה בבל הארם:

יט עברים שנשתחררו הרי הן כנרים כל שאכור לגרים אסור להן וכל המותר לגרים מותר להן נותן ארם שפחתו לעברו או לעבר חכירו ומוסר שפחה אחת לשני עברים לכתחלה ואינן צריכין שום דבר אלא הרי

trin concerc cocmenta;

מיוחרת לעכר או שאינורם פיוחרת אחת היא לפי שאין אישורם אלא לישרף או לכותים על הכותים אבל לא לעברים על העברים ולא ביים בעלוסתוג וכל היצ פיוסים מוליבים ובכר לעברים על ישרא: נייותם

menta; & ancilla, que fervo in contubernium adjuncta est, quæque non adjuncte eft, (36) codem modo le habent; quia non est verum & legitimum conjugium nisi inter Israe. litas, aut inter Gentiles ad invicem, non vero inter servos & ancillas. neque inter hoice & Ifraelitas.

expectle osciourin Loge, qued non rous etc mil cancom co actores trius Note ad Cap. II.

1. Scripfit hæc Maimonides circa annum à Christo nato 1177. secundum Judzos enim natus erat juxta eorum calculum anno mundi 4895. i.e. Anno à nativitate Christi 1135, anno ætatis tricesimo alsolvir Commentarios in Mifnam, & duodecim annos postea librum Yad Hachazekah, unde hic Tractarus desumitur.

2. ad verba, non fum fufficiens; in textu enim legitur איני כראי, quz phrafiologia occurrit in Falmude Babylonico in hoc eodem cafu uturpara, in Tractatu icilicet Yebamoth fol 47. col 1. adea fic Gloffator. 7787 2787 i.e. non fum ego dignus ut להשרותף בצרתן וכי יתן ואוכה לכך

participem de illorum afflictionibus, utinam quis daret ut dignus essem. 3. de præceptis gravioribus & levioribus lic Maimonides in Tractatu de ומת הן הקלות ומה הן החמורות: החמורות .Pœnitentia cap. i. lect. הן שחייבין עליהן מיחת בית רין וכרת ושבוערה שוא ושקר אף על פי שאין כהן כרת הרי הן מן החמורות ושאר מצות לא תעשה i.e Quenam funt præ-

cepta leviora, & quænam graviora? Resp. Præcepta graviora funt illa, quorum violationi imminet peena capitalis per domum judicii infligenda, vel pœna excisionis; præcepta etiam de juramento vano vel fallo, rametsi iis non adjicitur excisionis poena, sunt ex iis que sunt graviora: Cetera vero Præcepta negativa & affirmativa, quorum violationi non imminet pæna excisionis, sunt Præcepta leviora.

4. Quippe hæc Præcepta de adipe non comedendo, & de Sabbatho obligabant tolos Judzos, & non Gentiles, quibus juxta Judzorum doctrinam à solis istis septem Noachidarum præceptis (de quibus infra) incumbebar

5. Scilicet bovis, ovis, & capræ; folus enim horum animalium adeps prohibitus fuit, (vide Levit. 7. v. 23.) cæterorum vero non; de hac re fic

Maimonides in Tradesu de Cibie prohibitis cap. 7. fect. 2. Done בזית חלב במני חייב בחת בשונו מביא חטארו קבועות ובפירוש אמרה וצרה שאינו הייב אלא על שלשה בינטבהבה שחוררים בלבר שנאמר כל חלב שור וכבש ועו לצת האכלו בין שאכר מחלב שחוטה בין שאכל מחלב נבלה וטריפרה שלהן אבר שאר בהמה וחיה בין ממאח כין שהורות הלברו כבשותה i.e. Out edit ex adipe quantitatem tantum olivæ ex industria, reus est pœnz excisionis, sed si ex errore, offeret sacrificium pro peccaro statutum; & expresse dicitur in Lege, quod non reus est, nisi tantum ob adipem trium generum bestiarum mundarum (seur dictum est Levit. 7.v. 13. nullum adipem bovis aut ovis aut capra tomedetis) five edat ex adipe earum, cum mactentur, sive cum ex aliquo casu moriantur, & dilaceratæ sint; sed quoad carnem cæterarum bestiarum & ferarum, sive sint immunde, sive munda, adeps earum est sicut carnis &c. Nec hoc intelligendum est de omni adipe, fed de tribus tantum speciebus illius, uti inquit Maimonides in tractatu supra שלשה חלכים הן שחייבין עליהן כררת חלב .citato cap. 7. fect. 5.

i.e. Tres species intesting, ob quas aliquis reus sit excisionis, adeps seilicer qui est supra intesting, & qui est supra duos renes, & qui est supra ilia &c.

6. Hec est poena in sciptura tottes denunciata his verbis exsindetur è populo sua; de ca inter Rabbinicos scriptores variz sunt opiniones; Maimodes videtur per cam intelligisse excisionem à gratia & favore Dei tam in hac vita quam in sutura; vide Tracratum illius de poenitentia cap. 8. sect. 1. De ca chiam agunt Paulus Fagius in Notis ad Paraph. Chald. ad Exod. c. 12.

De ea criam agunt Paulus Fagius in Notis ad Paraph. Chald. ad Exod. c. 12. fub num. 15. & Sextiams Amana in Antibarbaro Biblico; & Seddemus de jure Gentium & naturali apud Judzos. lib. 7. cap. 9. & de Synedriis. Tom. 1. cap. 6. alique.

7. Vide Num ar v 2

8. Holez cap. 11. v. 4.

8. Hosez cap. 11. v.4.
9. i.e. postez dicitur in codem textu.

10. Ita ut fenfus loci sit juxta Maimonidem; Primo traham & alliciam eos leniter iis benevolentia artibus, quibus utuntur homines, postea vero cum præceptis veræ religionis melius imbuti sint, violentius charitate & amore illius.

11. Deutr. 32. V. 15.

12. Exempli gratia, si esset Ægyptius, vel Ismaelita, vel Æthiops, vel Colchus, quibus ex more gentis erat omnes mares circumcidere. Vide Josephum Antiq. Jud. lib 8: 04. Herod. lib 2. Origen. contra Celsum lib. 5.

13. De prima vice lege supra sect. 2.

14. De ils vide infra ubi de Proselytis domicilii agitur.

בומן שיר ישראל Scilicet cap. 10. fect. 7. ubi fic Maimonides בומן שיר ישראל

חקיפון על אומורן העולם אפור לנו להניח נוי עובר כיבבים ומולות כינינו אפילו יושב ישיבת עראי או עוכר ממקום למקום בסחורה לא יעבור בארצו ער שיקבל עליו שבע מצות שנצטוו בנינה שנאמר לא ישבו בארצו ער שיקבל עליו שבע מצות שנצטוו בנינה שנאמר לא ישבו בארצן אפילו לפי שעה ואסקבל עליו שכע מצות הרי נה נר תושב ואין מקבלין נר תושב אלא נד ערק בלבר נות אבל שלא בזמן הידבל אין מקבלין אלא נד ערק בלבר i.e. Cum liraelite viribus prevaleant, nefas est ullum inter nos relinquere Idololatram, eth tantummodo forte fortuna inter nos commoretur, aut uno ex loco in alterum commeat mercaturz gratia; immo nec pertransur terras sinemus, nisi ante receperit septem præcepta Noachidis data; quia dicitur (Exod. 23. v. 33.) Ne commorentur in terra tras, ne horæ quidem spatio Si septem illa præcepta receperint pro peregrinis ejusmodi

mittitur ejulmodi peregrino nili tempore, que observantur Jubilzi; extra id tempus nullus recipitur, nili Proselytus justitiz.

16. i.e. nonnisi iis temporibus, quibus siraelitæ terram suam possidebant, tunc enim ad observandos Jubilæos (uti præceptum est Levit. cap. 25. v. 9, 10. &cc.) obligati suerant, postquam vero inde expussi essent, non item: iis solis temporibus Proselytos domicilii admittebant, illi enim non alii erant, quam Gentiles, quos, postquam Præcepta Noachidarum in se susceptant observanda, Israeliræ in urbes suas admittebant, intraque sines terræ straeliticæ domicilia habere permittebant; postquam ideo illi terrâ sua expussi nullas amplius urbes habuere, periit omnino inter eos hæc Proselytismi species.

habentur, quibus habitare in terra Israelitarum liceat: Nec habitare per-

11 17- Sicurdicant Profesyro, utifupra explicatur in hoe capite feel a

18. Ad verha, remelocar faper des totes dodestes margirs, i. a exspectabunt revolutionem duodecim mensuur.

19 Vide infra.

20. Qui feilicet ex Lege Judrica prohibitifum, de quibus vide Levis.e. 18.

21. i. e. à Religione Sanctiori ad religionem minus Sanctione

22. i.e. non aliud admittit peccatum, quam is, qui Legem de prohibito congressu cum extraneis violat, quod multo minoris est reatus.

23. Supra in Issure Biah.

24 Quenam illæ funt, indicatur in Levit. cap. 18.

25. Masculus scilicet & fœmina.

26. Sed tantum nomine sanguinis materni.

27. Quia post Proselytismum dissolvitur omnis consanguinitatis nexus, ita ut deinceps ex doctrina Judæorum nec pater pro patre, nec frater profratre amplius est habendus; atque ideo patris seu fratris uxor sive ante Proselytismum sive post Proselytismum nupta sub nomine uxoris patris seu fratris filio seu fratri Proselyto neutiquam prohibetur.

28. Juxta generalem regulam supra positam, quod Proselytus cognatas è

fanguine materno non ducet.

29. i. e. extra Ecclesiam, printquam scilicet parentes Profelytismo ini-

30. 1. e Intre Ecclesiam, postquam schlicet parentes Proselyti facti fint.

31 nempe Profelytas

32. i.e. quod decreverunt scribe de metre & silia, que Proselyte sunt, non ducendis, tantum intelligendum est, quod non ducende sint simul, ita ut utreque codem simul tempore axores sintejusdem Viri.

omnino decreverunt sapientes, duas cognatas è Proselytis codem viro interdictas esse, que ex paterno tantum sanguine cognatas suns.

34. i. e. quæ non expressis verbis in Lege interdictæ funt, sed tantum per

consequentiam juxta interpretationem sapientum.

35. Quoniam ex parte tantum Proselyrus est, arque ideo also eget Baprismo quo in numerum Israelitarum admittatur, uti supra explicatur cap. 1. sect. 12.

36. i.e. non reputanda est pro nupta, quoniam contubernium illud cum servo pendet prorsus ab arbitrio domini.

the control of objects of the law less are could be dead, the control of the cont

Hactenus de Proselyto Justitiz; Tria que sequentur capita de Proselyto domicilii precipue agunt; ea sunt apud Maimonidem Cap. VIII. Cap. IX. & Cap.X. Tractatus, qui inscribitur de Regibus & rebus cerum bellicir.

one congression cura extranges violets, mod inglico en inclinate e rea

terre simplice et la Rende d'anque acconserve les tears and the model et en et a

22 Ournam was work indicator of Levite cap. 18.

tractisfile ten fram Professione and any woolfstart.

26. Sed tention nomine incounts materni.

La man & remini form of

פרק שלשי א. כ. חלוץ זכא

אשה ככותייותה אם תקפו יצרו אכל לא יבעלנה וילך לו אלא מכניסה לתוך כיתו שנאמר וראית כשביה אשת יפת תואר ואסור לבעור' אותה ביאה שנייה ער שישאנה:

נ אין אשת יפרז תיאר מיתרת אלא כשעת השכיה שנאמר וראית בשביר כין בתילה בין בעילרה בין אשרת אשרת איש שאין אישורת לכיתים יחשקת אף על פי שאינה יפרה שלא יבעיל שתים ילקחת לך לאשה שלי יקח שתים ויבעיל אחרת ומניין שלי ילחצנר במלחמה שנאמר והבאתה במלחמה שנאמר והבאתה אל תוך ביתך יכניםר למקום ואחר כך יבעיל:

ר הכהן מותר כיפת תואר בביאה ראשונה שלא דברה

CAP. III.

I. & II. M lles concumbat cum formina Gentili, si impellat eum libido illius; sed non concumbet cum ea, & deinde (1) decedet, quin deducet eam in domum suam, uti dictum est, (2) si videas inter captivos saminam pulchram & c; sed prohibitum est concumbere cum ea secunda vice, donec eam duxerit in uxorem.

piers mamebic in donné cius trisines.

III. Nec Militi permissa est bec fœmina pulchra, nisi es tempore, quo captivi in belle capiuntur; nam dictum elt,(3) cum videas inter captivos &c; quod intelligendum eft, five ea fit virgo, five mulier, five uxor viris apud Gentiles enim non est (4) legitimum matrimonium; (5) Et amore illim captus fueris, i. e. licet non fit pulchra; (5) Illius, i. e. & non alterius, quippe nemo concumbet cum duabus; (5) Et suscipias tibi in uxorem, non enim fibi accipiet duas, & concumbet cum una earum, & derelinquet alteram patri suo vel fratri suo. Unde colligitur, quod non concumbet cum ea in ipfo belli tempere? Ref. Ex es quod dictum eft, (6) & deduces eam in domum ram, deportabit ideo eam in locum fuum, & deinde concumbet cum ea.

IV. Sacerdoti etiam fas est concumbere cum fœmina pulchra in bello capta prima vice; quia Lex non permittit(7) bor nisi libidinis gratia; sed ille non potest e a postea in uxorem ducere, quia (8) peregrina est.

V. Quodnam et jus, fecundum quod agit Ifraclità cum foemina pulchra in bello capta ? Reft. Poftquam concubuerit cum ea primo coitu, dum adhuc effet in Ethnicismo fuo: fi ca fuscipiat in se (9) intrare fub alisDivinæ Majestatis, è vestigio baptizabit eam in nomine Profelytismi; si vero hoe in fe non sufeipiet, manebit in domo ejus triginta dies, sicut dictum est, (10) & deflebit patrem fuum. & matrem fuam menfe pleno; & fic etiam deflebit religionem fuam, & nemo inhibebit eam; & (11) crefcere permittet angues fuos, & radet caput suum, ut sic deformis fiat in oculis illius, arque ideo manebit cum eo in domo ejus, ut ipfe & cum ingrediatur, & cum egrediatur, videat eam, fubeatque ei tædium illius. Persuadebit etiam ei, ut religionem Iudaicam in fe fufcipiat, & fi velit suscipere, & delectetur ea, ecce fiat Proselyta & baptizetur, ficut cateri omnes Profelyti.

VI. Prinfquam vero ducat eam, necesse ut ea commoretur in domo illius tres menses, unum scilicer, quo desseat patrem & mattem, (12) & duos postea, & deinde eam in unorem accipiet (13) pactis dotalibus & spontatiorum solennibus. Sed si non delectetur ea, (14) soluta dimittet arbitrio illius; si enim vendat

תורה אלא כנגר היצר אכל אינניכור לישאנה אחר כך מפני שהיא ניורת:

ה וכיצר רין ישראל ביפת תואר אחרי שיכעלנה ביאה ראשונה והיא בכוחייותרה אם קבל עליה להכנם תחת כנפי השבינה מטבילה השם נרות מיר ואם לא קבלוה חשב בביתו שלשים יום שנאמר ובכתה את אבירה ואת אמה ירח ימים: וכן בוכה על רחה ואינו מונערה ומנדלת את צפרניה ומנלחת את ראשהה כרי שחתונה בעיניו וחהיה עמו בבירת נכנם ורוארה אותה יוצא ורואה אוחה כדי שיקוץ בהי ומגלנל עמה כרי שחקבר אם קבלה ורצה בדה הרי זו מתגיירות וטובלות כבר TIM BOOK

ו וצריכה להמתין שלשה חרשים חרש של בכייה ושני חרשים אחריו ונושארה בכתוכה וקירושין ואם לא חפץ כה משלחה לנפשה ואכם מכררה עוכר כלא

eam

eam, transgreditur præceptum negativum, nam dictum est, (15) Non
vendes eam argento; nec ea habilitar
pro vendita, quin qui vendidit, tenetur iterum pretium restituere;
Et sic si eam, postquam compressa
sit, subjugaverit sibi sub nomine
ancillæ, ex quo utitur ministerio
illius transgreditur præceptum negativum, nam dictum est, (16) Non
quastum facies ex ea, i. e. non uteris
ministerio illius in quastum raum.

VII. Si non velit Proselyta jastitie fieri, expectabunt duodecim menses, & si neque sum voluerit, quin accipiat septem præcepta Noachidis data, dimittet eam arbitrio illius, & ecce ea fit sicut reliqui Proselyti domicilii; ipse vero non omnino eam in uxorem ducet, quoniam prohibitum est ducere suminam, qua nondum sacta est Proselyta justitia.

VIII. Si ex primo concubiru gravida fiar, proles inde nata habetur pro Profelyto, & non pro filio illius, qui cum enconcubuerat, in ulto casu omnino; quippe nattitura (17) matre Gentili, fed confessus Triumy italis baptizabit eum (18) ex sententia sua. Tamar situ

bitu (19) cum famina pulchra in bello capea; Abiolom vero natus erat ex eadem marra polt nuptias ilius; hinc tibi conftat, quod ea Abiolomi foror uterina ellet. Re quam

Davidu nata fuit ex primo concu-

Amnoni (20) fas erat in uxorem

תעשה שנאמר ומכר לא תמכרנה ככסף ואינרה מכודה ומחזיר החמיכם וכן אם כבשה אחר שנכעלה לשם שפחה משישתמש כה עוכר כלא תעשורה שנאמר לא תחעמר כרה שלא ישחמש ברה:

נ לא רצה להתנייר מגלגלין עמה שנים עשר חרש לא רצה מקבלרה שכע מצות שנצטוו כנינח ומשלחה לנפשה והרי היא ככל הגרים התושבים ואיע נושאה התושבים ואיע נושאה שאסור לישא אשה שלא נהגיירות:

ת נתעברה מביארה האשונה דרי הולה נר ואינן בנו לרכר מן תרברים פפני שהיא מן הביתית אלא כית רין משבילון אותון על רצואם ישרב מביאה האשונה של לעות הייתורה אברל אבשלוכם בנלד פאתר המשואין נמצארה למה אחורה האשונה במאחר המשואין נמצארה למה אחורה האשונה במאחר המחורה האשולום במאחר המחורה המשואלאמנין הבן

dodis:

Alloquere quaso regem, & non dene-

gabit me tibi.

IX. Si vero famina pulchra in bello capta post elapsos (22 duodecim menses noluerit Idololatriam relinquere, interficient eam; & sic si civitas aliqua pacem faciat cum Israelitis, non percutient sedus cum ea, donec Idololatriam abdicaverint, & omnia loca Idololatrica prorsu destruxerint, & receperint etiam (23) cætera præcepta Noachidis data; nam tenemur interficere omnes Gentiles, qui nolunt recipere Præcepta Noachidis data, si sint sub potestate nostra.

X. Moses Magister noster Legem, & præcepta nullis tradidit, nisi Israelitis, sicut dictum eft, (24) [Legem pracepit nobis Moses, bareditatem congregationi Iacobi,) iisque omnibus, qui vellent Proselyti fieri è cæteris Gentibus terra, nam didum eft,(25) Sicut vos,fic erit Profelytus. Si quis vero noluerit Legem & præcepta in se suscipere, non cogent eum; at vero justit Moles (26) à Deo iplo edoctus, ut cogeremus unumquemque, qui in mundum venerit, suscipere in se præcepta Noachidis data; & quicunq; ea in le non suscipier, interficietur; qui vero ea in se luscepit, vocatur Profelytus domicilii in quocunq; loco: Obligatur autem ea in se fuscipere coram tribus (27) viris

הוא אומר רבר נא אר המלך כי לא ימנעני ממך: ט יפת תואר שלא רצת להניח עבודת כוככים ומזלות אחר השנים עשר חדש הורגין אותרה: וכן עיר שהשלימרה אין כורתין להן ברית ער שיכפרו בעבודת כוכבים ומזלות ויאבדו את כל מקומותירה ויקבלו שאר המצוות שנצטוו כני נח שכל כני נח הורגין אותו אם ישנו תחת ידינו:

י משה רבינו לא הנחיר התודה והמצות אלא לישרא שנאמר מוךשה קהלת יעקב ולכל הרוצה להתנייר משאר האומות שנאמר ככם כגר אבל מי שלא רצה אין כופין אותו לקבל תורה ומצותי וכן צוה משה רכינומפי הנכורה לכוף את כל באי העולכם לקבל מצוות שנצשוו כני נח וכל מי שלא קכר יהרג ור חושב בכל מקום וצריך נר תושב בכל מקום וצריך לקבל שליו בפני שלשח

doctis:

יא כר המקבר שבע מצוורת ונזהר לעשותן הרי זה מחסירי אומות העולם ויש לו חלק לעולם הכא והוא שיקבל אותן ויעשרה אותן מפני שצוה בהן הקרוש ברוך הוא בתורה והוריענו על ידי משה רבנו שבני נח מקורם נצטוו בהן י אבל אם עשאן מפני הכרע הרערת אין זה גר תושב ואינו מחסירי אומות העולם ולא [141]

doctis: Quicunque vero in se suscipit circumcidi, & post elapsos duodecim menses non circumciditur, ecce is est sicut unus è Gentibus terra.

XI. Quicunque in se suscepit septem præcepta Noachidarum, & in iis observandis cautus est, ecce ille est ex piis è Gentibus mundi. & portionem habet in feculo futuro: fi modo ille suscipiat ea & observet, quia præceperat Sanctus Benedictus ille lege lata; nobis enim notum fecit per manum Mosis magistri nostri, quod filii Noz ab antiquo ea observare mandati fuissent; sed si observet ea tantum ex arbitrio animi sui, non est Proselytus domicilii, nec ex piis è Gentibus terræ, nec de numero sapientum earum.

Notæ ad Cap. III.

1. i.e. Non eam deinde relinquet nulla amplius habita cura illius.

מחכמיהם:

2. Deutr. 21. v. 11.

3. Deutr. 21. V. 11.
4. Dicunt enim Talmudici בני נח אין להן קירושין אין להן להן קירושין אין להן i.e. Noachidis nec funt suptia, nec

divortia; quin alteruter conjugum pro libitu connubium solvit; vide Talm. Hierosol in Kidushim cap. 1. sol. 58. col. 3. & Talm. Bab. in Sanhedrin sol. 58. col. 2; & infra c.4. sect. 8. Ex eorum ideo doctrina ex solz sunt nuprize legitimz, quz ita contractz & confirmatz sunt, ut usque ad vitz terminum dissolvi nequeant, nisi ex justa causa per maritum solum, quas volunt apud solos Judzos inveniri, apud Gentiles vero non item; ad eorum enim connubia, dicunt illi, requiritur tantum consensus utriusque personz, atque ideo ea ex dissensu alterutrius eorum pro libitu illius, vel ex arbitrio Domini, si in servitutem inciderint, iterum dissolvi postunt; ut apud Grzecos & Romanos factum legimus, quibus in more erat ut vel maritus uxorem

demitteret, vel uxor à marito discederet pro libitu, atque ideo miles Hebræus, si fæminam Gentilem in bello capiat, quæ sit uxor viri, cum ea fine adulterii reatu potest concumbere, quoniam connubium, quo marito Gentili conjuncta fuit non erat legitimum connubium quin quod miles ex dominio, quod in eam acquisivit, dissolvere potest ; cum ideo eam sibi affumat, co ipio facto difiolvit commubium illius cum priori marito, ita pt definat effe uxor alterius viri, prinsquam ille rem habeat cum ea.

ז. Sunt verba Textus, qui totus fic legitur מוראית בשביה אשת יפת i.e. fi videas inter captivos feminam pulchram, & amore illius captus fis, & accipias eam tibi in uxorem. Que post verba textus subjunguntur funt interpretatio illius.

6. Deut. 21. v. 12.

-Jimish

7. i.e. Lex permittit militi cum captiva concumbere tantum gratia libidinis, non vero ut cum uxore; atque ideo licitum eft Sacerdoti etiam concumbere cum captiva prima vice, quia ille juxta eorum doctrinam non à coitu cum foemina extranea, sed tantum à conjugio cum ca prohibetus; arque ideo post primam vicem non potest cum ea iterum concumbere, quia concubitus cum captiva non iterandus est sine matrimonio; (8) Sacerdoti autem. Peregrinam sibi matrimonio adjungere prohibitum est, Levit. 21 v. 7. & 14.

9. Vide fupra not. 5. ad cap. 1. (10) Deutr. 21. v. 13.

11. Vide Deutr. cap. 21. v. 12. ibi enim de bac captiva præcipitur i.e. radet caput finan d-alet ungues suos; nam "ITEN non est resecure ungues, ut Lxx, alique interpretes locum vertunt, sed e contra alere ungues; seu permittere ut erescant; tenetur enim Captiva hæc facere, ut deformis & turpis videatur in oculis illius, in cujus domo est; mulier vero unques suos resecando non turpior, sed è contra decentior siet, atque ideo Maimonides recte locum interpretatur מפרניה את צפרניה ל crefcere faciet ungues fuos.

12. Tempus hoc adjectum fuit, ut scilicet dignosceretur ex tempore trimestri-utrum ex concubitu antequam Proselyta sieret an post forte gravidaretur; inter tempora enim concumbendi cum diversis viris apud Judæos fxmine femper interponendierant nonaginta dies, ut ficilignosceretur, fica gravida fiat, à quo patre genita sit proles illius. De hac re sic Maimonides כל אשת שנחנחשה או שנתאלמנה הרי זו לא תנשא ולא תתארם עד שתמחין תשעים יום חוץ כיום שנתגרשה ושמת בעלרה בו וחוץ מיום שנתארסה כו כבי שיודע אם חיא מעוכרת או אינה מעוברת לחכתין כין זרעו של ראשון לורעו של שני שפתה שנשתחררה זנירת שנתגיירה מבחינין חשעים יוב ואפילר גד ואשתור שנחוניירר מפראשים אותן רושעים יוכם כרי organos factum legiraus, ouibus in more erat ut vel maritus uxorem להבחין

להבחין בין זרע שנורע בקרושה לזרע שלא נורע בקרושה וכן יפת תואר אף אל פי שנתנה לה תורה שלושים לתקנת עצמה צריכה להפחין תשעים יום לתקנת הולר והשלשים מכלר התשעים

i.e. quaccunque foemina repudiata vel viduata fit, ecce ea non iterum nubet, vel desponsabitur, donec morata fuerit per intervallum nonaginta dierum ab eo die quo repudiata fuit, vel quo maritus ejus mortuus fuit, ufque ad eum, quo irerum desponsabitur; ita ut dignoscatur an ipsa gravida sit vel non, & ut exploratum fit, an proles illius genita fit à primo marito vel à fecundo. Et ficetiam ancilla, que manumittitur, & Gentilisque Profelyta facta est morabuntur nonaginta dies; & licet Gentilis, & uxor illius simul Proselyti facti fuerint, separabunt tamen eos nonaginta dies, ita ut discriminent inter prolem, quæ genita est in Sanctitate, & prolem quæ non genita est in Sanctitate. Et sic foemina pulchra in bello capta, licer lex ei præscribat moram triginta dierum gratia sui ipsius, obligatur tamen morari nonaginta dies graria prolis suz, & isti triginta dies sunt de numero horum nonaginta.

13. Sicut nubit uxor legitima apud Judzos; quz enim apud eos fine his ducitur, pro concubina forsan, pro uxore vero minime est habenda. Regula enim est apud Judzos נשים בכתובה ובקירושין פלנשים כלא i. e. uxores fiunt cum pactis doralibus & fponfa-

liorum solennibus, Concubina vero, neque his neque illis

14. Scilicet ut libera decedat, quocunque voluerit. vide Deut 21. v. 14.

15. Dentr. 21. v. 14. (16) Deut ib.

17. Apud Judzos enim partus sequitur ventrem, ita ut proles semper ejusdem conditionis sit cum matre à qua nascitur. Regula enim est apud ju-

בן הכא מן חעבר או מן הכותי או מן השפחרה או מן i.e. proles five è הכודויה הרי הוא כאמו ואין משניחין על האכ

fervo, five ex Ethnico, five ex ancilla, five ex Ethnica nata, ejusdem eft cum matre conditionis, nec patris ratio omnino habetur. Maim, in Islure Biah cap. 15. vide etiam Exodum 21. v. 4. & Ezram 10. v. 3. & 44

18. Vide supra nor. 12. ad Cap. 10 Vi

19. Maaca scilicet filia Tolmai Regis Geshuris.

20. Quippe ea Proselyta fuit, utpote genita cum mater adhuc Genrilis estet, & Amnoni tantum ex sanguine paterno cognata; compara que fupra dicuntur cap. 2. sect. 11. & 13. & sect. 8. hujus capitis.

21. Sam. lib. 2 cap. 13. v. 13.

22. Quibus scilicet experhabent conversionem illius.
23. Scilicet sex alia præter illud, quod est de Idololarria, que recensentur infra cap. 4.

(25.) Num. 15. V.15. 24. Deutr. 33. v.4.

26. Uti habetur in traditionibus Judaicis.

27. de voce 777 vide supra not.22.ad c.7. Tractatus de Donis Pauperum.

E fex rebus mandata accepit Adamus primus homo, de Idololatria; de (1) Blasphemia; de Homicidio; de (2) Illegitimo concubitu; de Furto; & de Judiciis exercendis: nam licet hæc cuncta apud nos fint recepta à Mose Magistro nostro, & ratio ipsa ad ea observanda inclinet, ex summa tamen verborum Legis apparet, quod de his ei præceptum fuit. Prater bac Noacho traditum fuit aliud præceptum de membro animalis viventis non comedendo, sicut dictum est, (3) Veruntamen carnem cum anima ipsius, i.e. sanguine ipsius non comedetis; atque ita præcepta esle leptem inveniuntur; & (4) sic se res habuit per totum terrarum orbem donec Abrahamus insuper ad hæc accepit præceptum de (5) Circumcisione; ille etiam inftituit (6) preces matutinas; Isaacus deinde separavit (7) decimas, & alias etiam instituit preces tempore pomeridiano celebrandas; Jacobus superaddidit præceptum (8) de non comedendo nervo, qui emarcuit, & instituit preces nocturnas, & deinde (9) Amram in Ægypto plura alia accepit præcepta, donec tandem venisset Moses Magister noster, & per eum peraciebatur tota Lex.

II. Noachida, qui colit idola, reus est mortu, modo is colat ea

פרק רביעי

ששהדברים נצטווה ארם דראשון על עכורת כוכבים ומולות ועל ברכת השם ועל שפיכורת רמים ועל נילוי עריות ועל הנזל ועל הרינים . אף ער' פי שכולן הן קכלה בירינו ממשה רבינו והרעת נוטה להן מכלל רברי תורה יראה שער אלו נצטוורהי הוסיף לנח אבר מן חחי שנאמר אך כשר כנפשו רמו לא חאכלו נמצאו שכעה מצוות · וכן היה הרבר ככר העולם ער אכרהם נצטווה יתרעל אלו במילחי והוא התפלל שחרית ויצחק הפריש מעשר תפילה אחרת לפנות היום ויעקב הוסיף גיר הנשה והתפלל ערבית ובמצרים נצטווה עמרכם כמצוורת יתירורת ער שכיא משה רבינו ונשלמה תורה על ירו: ב כן נח שעכר עבורת בוככים ומולות חייב והוא

שיעבור כרוכנה של שכורת בינסים אמשלורו שבירה הין משלישראל בופנרוטי אליה בין כרונה בעלית בכל אואין כאת דיצשל ישקאלופטני ון זמיה אין באנת נהוג אפוב בכרה באין פניתין שוהי הלחפים משבת ולא לאטים שות בולא לעינאלים יחודו ובא בכ

נ בן נח שבירך את השם פין שכיידן כשכם הביוחר פין שפירן בפינוי בכל לשין איב מון שאין פוכישרארי:

בן גם שכרג נפש אפילו עובר כמעי אמו נהכג עלינ וכן אם הרג שריפרה או שכפתו ננחנו לפגי ארי או שהניחו כרעב ער שמר הואיל יהמית מכל מקור נהרג וכן אם הבג ריוף שיכול להצילו באחד מאבריו נהרג עליי מהה שאין כן

ticuting reading near

juxta (19) gitum essetum; obmainten (19) gitum essetum;
linestran (14) sepitas la distribum
linestran (14) sepitas la distribum
plestandus est estan Monchides ob
plestandus veco Sunedrium Uraeplestandus veco Sunedrium Uraeplestandus veco Sunedrium Uraemichaella pon capita pladem
ense est : sed lices ob eam capita non
plestatus, ab ouni same premisuum
plestatus periodical veco
plestatus periodical veco
plestatus augustatus periodical
plestatus peri

III. Machida ani blaftheman (18) nomen Dei, fine id faciarber (14) nomen illim propsium; livo (LS) per degnament stiqued in quas cunque lingua pare el merco fined quad non interprinting distriction and mIV. Noachida aui osaidit queme pion stiams fortum in usero meeric morte mulcandus est, godemque pariter modo fi occidat (17) mgruin, vel vinciat aliquem exponstque coram Leones vel dendinguateum dones fame mortatur; quendaqui dem enin esciderit eum quochma) mode in fremat, morte muletandis ek & fic etiem fi occidat aliquen ej vim inferencem à que poterat ma tileto aliquo membro illius femetipinm liberare, ob id factum morte cft muldundus (18) quod non in quami (23) coi stilastil ni regirdo

prohibentur filis Noschi; penye

cum matre, cum noverca, cum uxore alterius viri, cum forore uterina, cum mafeulo, & cum beltia, nam dictum eft, (20) eaproprer deferet vir patrem fuum,i.e. nxorem patris fui; (20) o matrem fuam, feilicet juxta fenfim literale; 20)& conglarinabitur wxori fue, i.e. & non uxori proximi fui, (20) uxori fue, i.e. & non masculo; 20) erunt in earnem unam, ad excludendum feilicet ini menta, feras, & volucres, quia ille non poreff feri una caro cum illis, ce etiam dichamen, (21) Illa eft foros mea,filia patri met, fed non filia matri mea, o mibi facta eft in uxorem.

VI. Noachida reus eft ob concubitum cum foemina; que prine ad coitum pellecti, vel vi compressa frie à parrellius acce enim ea est tanquam mater illius in omni re; estireus etiam ob concubitum cum no veren fua, licet fit bolt paul tris obitum: reus etiam est ob concubitum cum Masculo five sit puer five adultus; & criam ob concubitum cum bestia, sive sic parva, sive magna, ipfeque folus est morte mal chandus non enim occident be fliam, quoniem Noachida non acceperunt mandatum de occidenda bestia, fed (22) Ifraelitæ foli, mi

VII. Noachida non reus est ob concubitum cum uxore proximi sui, nisi concumbat cum ea, post-quam (23) coitu conjugata fuisser marito suo, ob concubitum vero cum ea, quæ desponsata est, vel in

זאשת איש האחיתו מאמרי תבור ובהמה שנאמר על כן יעור איש את אבין ווי אשת אבין יואראמר כמשמערה תרבק באשתו ולא כאשרת חבירוי באשתו ולא כאשרת והיון לכשר אחר להוציא והיון לכשר אחר להוציא יהכם חיה ועוף שאין חוא יהכם פשל אחר יו ואמר יהכם פשל אחר יו ואמר אחותי בדי אפרי וואמר לא כת אמי ותהילי לאשה

ו בן נח חייב על מפותת אביו ואנוסת אביו הרייהיא אפג מביל מקונה: יחייב על מיחת אביו אפילו לאחר מיחת אביו וחייב על הזכור בין קטן בין גדור זער חבהמה בין קטנה בין גדולה והוא נהרג לבדו ואין הורגין ארה חבהמרה שלא נצטון בהרינת בחמרה אלא

ז אין כן נחחייב על אשת חבירו ער שיבא עליה אחר שנכעלודה לכעלודה אכר מאורטה או שנכנסה לחופה יולא נבעלה אין מייבין עליה Thaשנאמה וחיא בעולה בעלה ממחהברים אמורים בבן גה שבא על בתיגה אבל כוחי הבא על הישראלית תייבי יאם היתה נעוים מאורסורה נסקל עליה בריני ישראל לחופס ולאונבעלה הכי זרה לחופס ולאונבעלה הכי זרה בחנק בחזנו ישראלה אפר אחר שנבעלת הרי זה כמי אחר שנבעלת הרי זה כמי ישרא על אשת בותי חבירו ויההג בסויף ביות הכי חבירו

היא בכלל מלן כח שאין כן

ח בן נח שייחר שפחרה
לעברו יבא עליה הרי זרה
נהרג עליה משום אשרת
חבירו ואינו חייב עלירה ער
שיפשוש הרבר ויאמרו לה
העכם זו רביה עבר פלוני
ימאימתי החזור להיחירה
משיפרישנה מעברו ויפרע
האשרה בשוק ומאימתי
תהיה אשת חבירו בגרושה
שלנו משיוציאנרה מכיתו
יישלחנרה לעצמרה או

Thalamum introducta, led nondum coitu conjugata, non eft reus; nam dictum efty (24) & eneft coien conjugate manito. In quo casu dich -film hedd Reft Cum Noachida concumbat cum Noachitide: Sed Gentilisis qui fe concumbit cum Israelitide, reus est; & si ea fuisset virgo (25) desponsura, plectendus eft lapidatione in foro Hracliticol; finconcumbat cum eail postquem introducte fuillet in Thalamummaritifui fed nondum ei coim conjugata, ecce ille (26) ftrangulatione plectendus est in foro liraclitico di vero concumbat cum formina liracitica, postquam as coitu conjugata fuillet merita fue, escoille edem modo feus eft, at it concubuillet cumiuxore Gentilis proximi fui 80 (27) interficierar gladio. -pinon iupe shids of the West gaverit; ancillam in contubernium fervo fud, & cum ca deinde ipfe rem habuerit cece est morte mulcandus fub nomine concubitus cum uxore proximi fui ; non sutem eft reis ob donchimmroum rea podonec ares evulgate fir dicarque populus de east rece historieth incornfervi talis. Quando evero ci e iterum fada fit topia illins? Ref Si (28) disjungat eam'a fervo fuo, & (29) caput illius iterum aperiatur in publico. Quando unor aliena apud Noschidas fiat ficurrepudiare abud hos? Reft. Sil (30) maritus illius cam ejisiat è domo lua, & folutam dimittat arbitrio

התלים הישאק אהם ניכושים בשובם האקשור בריכולותיבה לכיכים האקשור בריכולותיבה לכיכים האקשור בריכולותים שידצה ההאא הראט פרכשו אהשות שרשיקנו חבים כאו

שנא בהניכן שמל זשנאל שנא בהניכן שמל זשנאל שנא בהניכן שמל זשנאל שנה הנחל או הנוע במוץ או נועל שני הנועל שוא בשעת בל אכת שאבל שלא בשעת בל אכת ער הכל הוא בשעת בל אכת הוא בכלל נולן מה שאין כן בישראל וכן חייב על פחות משוה פרוטה וכן נח שנול פחות משוה פרוטה וכן נח שנול אחר ונולר ממנו שניהן אחר ונולר ממנו שניהן להרנין על ירה

שיפשים הרבר ויאמרו לה העל בשרם החיב על אברי מה העל בשרים החיים בלישה של בין החיים השיעורין שבי על בין החיים החיבר הויצה לישרים החיבר החיבר ברבו של החיבר החיבר הרבשרי אל אחר האבר אף הבשרי

הפורש מן הבתמה או מן

biered illius; fred de iplament à pôlaten crisbraish 38 a, enitic tratter;
laten crisbraish 38 a, enitic tratter;
laten crisbraish de la proposition de la

anti Mosi Noschida oli furtum reus eft five furarts fit & Gentili, Avelab Hoseling, five palem napuit, five clam Hirripulty wet about wel persomaso mutil merbehanio mencedem détionit, ine milit via finadi aliud fecit; etiami ille operatius fir, ifi camen comedat (99) fendine alio scrispore, quam quo ipieioperaturgiob diodenague remeditirdus glipo& occesscentendus eft in numera fisruma (Bal) quod non imadeilitish Ifrachises & fie etiam reus eftiob quantumpe win farto ereptimi licet minus valeatuquamil(33) prutang Se fi Nonchida rancillain, funacus fit spind films valet foram pontamit. venist aline Nosebista, illudque ab do sitem furcoverigiat, interque illi propoce hoc funt morte mildandi. ob Kilder for minne Mondidannis est ob efum shembri attinulis viventis, At abelim carais in inalis viventi. quantulaturique all, qual mon ex (46) preferiptaquarticis militare Hois folisy fod efins funguinis ex uni Quando, from lith is interior line diar disser guid isses bud oil R. . for iniporne complicari vedi a bellia cicares vel assessi ded quaddovedbהחינה אבל העוף יחומה לי שאין כן נחי נחרו על אבר מן החיממנונית כשחו

ים השחם אתיהכחמר אפילו שחט בה שני הסיבנין פל זכן שהיא מפרכסת אבר ובעד מפודשק ממנה אפורין לבני נח משום: אבר החינ ינ כל שאסור על ישראל משום אבר מן החי אסור על פני נח ויש שבני נח חייבין עליו ולא ישראל שבני נח אחר בחמה וחיה בין שמאח בין מהורוה חייבין עלירה משום אבר מן חחי ומשום כשר מן החי ואכר וכשר הפורשין כן חמפרכסת אף ער פי שטחט בה ישראר שני סימנין הרי זה אסור לכני נח משים אכר מן החי:

יור וביצר מצוין הן ער הדינץ חייבין להושיב ריינין ושופטים ככל פלך ופלך לדון כשש מצוורם אלו ולחוחים אתו העם ובן נח שעבר ער אחוד משכע

2. Gen.

crem (37) mili videtat, quod Noaichida non fit morte maldandus ob cometam memberin vivenes ab ca decerptamii, ilmstqrasab ca

XII. Si quis macter bestiam. licet discindat utrumque (38) ducum garturalem, quamdiu tamen (39) motitat, membrum vel caro ab ca exfecta prohibetur Noachidisufab momine membri animalis ted non-ex tellimonin tempirapris

XIIII Quiequid interdicient Israelitis sub nomine membri animalis givencis, interdicitur etiam Noachidis, sed non è contra. Quadam enim funt, ob quorum efun Noachide rei fiunt / ub nomine membri animalie viventis, (40) Ifraelitæ vero non icem. "Nam Noachida five bestia fir cicura five ferar five immunda, five munda, rei frunc propter cam fub nomine membri animalis viventis; & etiam membrum seu caro, quam abscindunt à beftia poft jugulationem motitante, licer Maelita discidisser ntrumque ductum gutturatem, ecce nihilominus probibetur Noachidis lub nomine membri animalis viventis.

X LV Quemodo predepcum est illis de judiciis ? Reft Obligantur constituere judices & præfectos in unaquaque regione, qui turni jus dicant juxta hac fex pracepta Jupra memorata, tum populum de coram abfet natione loommoneant; & quicunque Noachida transpredir בסייף אכן יהרן בסייף sur anum aliquod ex his fepren. præceptis interficietur gladio; quapropter omnes (41) Sechemitæ rei erant mortis, quippe Sechem rapuit filiam Iacobi, iique hoc viderunt, & cognoverunt, & non judicarunt illum. Noachida morte mulcandus est ex testimonio (42) unius testis, & sententia (43) unius Judicis (44) sine præmonitione, item (45) ex testimonio propinquorum, sed non ex testimonio fæminæ, nec eum sæmina judicabit omnino.

ומפני זה נקחייבי כר בעלי שכם הרינה שהרי שכם גול והם ראו וירעו ולא דניתון יכן נח נהרנ בער אחר וכריין אחר כלא התראה ועלפיקרובים אכל לא בערות אשה ולא תחון

Note ad Cap. IV.

1. Ad verba, de maleditione nominis, i. e. Dei; vox enim Shem fignificat nomen, & cum præfixo in nomen solito zho, nempe nomen illud maximum & gloriofum, quod Dei proprium est, Tetragrammatum scilicet; & hinc non raro pro ipso Deb ponitur, apud Rabbinos enim frequenter occurrit i.e. in timore Dei, & i.e. in timore Dei, & i.e. Deus qui sit beneditus (quod abbreviate sæpius scribitur "Dei) alizque quam plurimæ his similes phrasiologiæ.

2. Ad verba de retectione pudendorum, i.e. de omni illicito congressu, sive scilicet cum fremina, sive cum masculo, sive cum bestia; cum enim Deus in Lege, ubi illicitos prohibet congressus, hac utatur phrasiologia ולות ערות ערות יערות ווויב על פווי עריות c. non reteges seu denudabis pudenda &cc, hinc omnes illiciti congressus apud Judæos vocantur בל יעריות, omnesque fremina, quarum consuetudo consanguinitatis gratia in Lege prohibetur, קריות המוחופ in Tractatu de freminis cap. I. sed ביאחו בחורה וחייב על ביאחו כרח והם בפרשת אחרי מות הן הנקראים עריות וכל אחר מהן הנקראים עריות ובחוכיוצא בהן i.e. Omnis famina,

cujus congressus probibetur in lege, & cujus cansa quis reus sit excisionis, quaque recensentur in Parasha MD 'IN illa vocantur M'IV, & unaquaque illarum vocatur MIV, iti Mater, Soror, Filia, & similes. Et non tantum ad freminas, sed etiam ad omnia alia, quorum congressus hominibus prohibetur, vox extendit, atque ideo instadicitur sect. 5. MITON TITOR TITOR

3. Gen.

TO COUNTY PRINCIPLE OF MEDI

איחה:

3. Gen. 9. v. 4.

4. i.e. hoc folo jure obligabatur universus terratum orbis.

5. Gen. 17. V. 10.

6. Preces quotidiane apud Judeos triplicis generis fuerunt, marutine scilicet, pomeridiane, & nocturne, vide Psalm 55. v. 17. & Dan. 6. v. 10. Preces matutine celebrande erant tempore sacrificii jugis marutini inter horas scilicet diei primam & quartam, i.e. sex am & decimam matutinam diei nostri, & has ab Abrahamo institutas dicunt. Preces pomeridiane celebrande erant tempore Minche, seu facrificii jugis vespertini (de quo vide supra not. 13. ad cap. 2. Tract de donis pauperum) peragende enim erant

בות היום, i. e. cum fol inciperet à puncto meridionali declinare; eas ab liaaco institutas volunt, quia nempe dicitur Gen. 24. v. 63. אינא יצרון ווצא יצרון

i. e. & egressus est lsacus ad meditandum, vel, sicut plurimi vertunt, ad precandum in agro, appetente vespera; vox enim nu tam precari, quam meditari significat. Precibus nocturnis celebrandis assignatum erat totum tempus nocturnum, ab initio scilicet noctis usque ad auroram diei insequentis; ita ut si quis precaretur aliquo tempore inter horas primam & quartam matutinas, præceptum de precibus matutinis rite observabat; si precaretur tempore Minchæ, præstabat præceptum de precibus pomeridianis: quacunque vero noctis hora rite agebantur preces nocturnæ; de his precibus, aliisque, quæ præter eas diebus solennioribus peragi solebant, sic Maimonides in Tractatu de preci-

חקני שיחא מנין התפלות כמנין הקרכנות יום שיש קרכן מוכף שחים תפלות בכל יום פנגר שני תמירין וכל יום שיש קרכן מוכף תקנו בו תפלה שלשית כנגר קרכן מוכף ותפלה שהיא כנגר חמיר מל בקר היא הנקראת תפלח השחר ותפלה שכנגר תמיר של בין הערכים היא הנקראת תפלח מנתה ותפלה שכנגר תמוספין היא הנקראת תפלח המוספין יוכן התקינו שיהא ארם מתפלל תפלה הנקראת תפלח המוספין יוכן התקינו שיהא ארם מתפלל תפלח אחת כלילדה שהרי איברי תמיר של בין הערכים מתאכלין יוחלכין כל הלילה שנאמר היא העולה וכילי כענין שנאמר ערכ ובקר ומהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי ואין תפלח ערכית מובה כתפלת שחרית ומנחם ואף על פי כך נהנו כל ישראל בכל מקומות מושבותיהם להתפלל ערבית וקבלורה עליהם כתפלה חוברה יוכן תקני תפלד אחר תפלח המנחדה סמוך כתפלה חוברה ביום התענית בלבר ברי להוסיף תחנה ובקשה מפני התענית זוו היא התפלה הנקראת תפלת נעילדה בלומר נועלו שערי שמים בער השמש ונסתרה לפישאין מתפלין נועלו שערי שמים בער השמש ונסתרה לפישאין מתפלין נועלו שערי שמים בער השמש ונסתרה לפישאין מתפלין

אותה אלא סמוך לשקיעת החמה . נמצאו התפלורת ככל יום שלש ערבית ושחרית ומנחה ובשבחות ובמועהים ובראשי חרשים ארבעה שלש של כל יום ותפלת המוספין וביום הכפורים חמשת ארבעה אלו ותפלת נעילה תפלות אלו אין פוחתין מהן אכל סיפין עליהם אם רצח ארם להתפלל כל היום כולו הרשות 1713. i. c. Decreverunt, ut tot effent tempora precandis quot crant tempora facrificia offerendi duo scilicer quotidie, que responderent duobus temporibus facrificia jugia offerendi. Et quocunque die erant facrificia addititia, decreverunt, ut etiam in eo essent preces tertiæ, quæ sacrificiis addiritiis responderent Preces, que respondebant facrificio fugi matutino, vocabaneur preces matutina; qua respondebant sacrificio jugi vespertino. vocabantut preces pomeridiana; & que respondebant sacrificiis addititiis, vocabantur preces addititiae : item decreverunt, ut unulquique peragerer unam precationem nocte, (quoniam membra facrificii jugis velpertini continuo abfumebantur per totam noctem, ficut dictum eft. [Levit.6.v.g.] Holocaustum Alad vocatur propter adustionem, que fit in altari tota nocte usque ad auroram) juxta quod dicitur [Plalm. 55. v. 17.] vefpere, & mane, atque meridie precabor, & perftrepam, donec audiverit vocem meann. Ad preces nocturnas non est obligatio, uti est ad preces maturinas & pomeridianas, veruntamen omnes Ifractiez affueti funt, in quocunque loco habitant, celebrare preces nocturnas, calque in le susceperunt codem modo quo preces ad duas obligantur. Decreverunt eriam ut aliz essent preces post preces pomeridianas circa tempus occasus sotis die jejunii solomodo celebrandas ut adderent scilicet preces & supplicationes gratia jejunii, & hæ vocantur preces obserationis, quali diceretur, jam obserantur porte queli post folem occidentem de fol absconditus est à nobia propterea quod non celebrant eas nifi circa tempus, quo fol occidit. Inveniuntur ideo preces quotidianæ effe trium generum, nempe nocturna, matutina, & pomeridiana: Sabbathis autem. & Diebus Feftis, & Noviluniis effe quation, ares nempe quaridiane, & preces addititiz; & die expistionis quinque, quatuor scilicet prædicte, & preces obserationis. Pautiores quam he preces nunquam crant peragende; led unalquilque sis poterat addere, its ut li quis vellet orare per totum diem, in plana illius potellate erat hoc agere: Hactorus Maim, de variis precum generibus; de temporibus quibus peragendæ erant fie idem Scriptor in eodem tractatu cap. 3, fect. 1, 2, 3, 4, 5, 6. מצורוה שיתחיל להחפלר עם הגץ החמה חמנה עד סף שעה רביעית שהיא שלישית היום ואם עבר או טעה והתפלר אחר ארבע ער חצות היום יצא ידי חובת תפלה אכר לא יצא ידי חובת חפלה בומנה שכשם שחשילה מצוה מן התורה כך מצורה מרבריהם להתפלל אותה בומנה כמד שחקמ לנו חכמים ונביאים

כבר אמרנו שתפלת המנחה כננר תמיר של בין הערבים תקנו זמנה ולפי שהיה התמיר קרב בכל יוכם בחשע שעות ומחצרה חקנו ומנה מחשע שעות ומחצה והיא הנקראת מנחה קטנה ולפי שבערב הפסח שחל להיות בערב שבת היו שוחטין את החמיר בשש שעות ומחצה אמרו שהמתפלל מאחר שש שעות ומחצה יצא ימשהגיע ומן זה הגיע זמן חיוכה זוו היא הנקראת מנחה נדולרהי נהנו אנשים הרבה להתפלר גרולה וקטנה והאחת רשות והורו מקצת הנאונים שאין ראוי להתפלל רשות אלא הגדולה וכן הרין נותן מפני שהיא כנגד רבר שאינו תריר ככל יום ואכם התפלד הגרולה תובה לא יתפלר קטנה אלא רשות הא למדרת שומן מנחה נרולה משש שעות ומחצה ער תשע שעות ומחצה חמז מנחה קטנה מתשע שעות ומחצה ער שישאר מן היום שערה ורביע ויש לו להתפלל אותה ער שתשקע החמה מפלח המוספין זמנה אחר תפלת השחר ער שבע שעות ביום והמתפלל אותה אחר שבע שעות אף על פי שפשע יצא ירי חובתו מפני שומנה כל היום תפלרת הערב אף על פי שאינה חובה המתפלר אותה זמנרה מתחילת הלילה עד שיעלה עמור השחר ותפלת נעילה זמנה כרי שישלים אותרה ספוך לשקיעת החמה המתפלכ תפלוה קורבם זמנה לא יצא ירי חובתו וחחר ומתפלכל אותה בזמנה i. e. De precibus matutinis præceptum est, ut tempus iis peragendis inciperet ab ortu Solis & continuatum eller usque ad finem horz quartz, quod est tertia pars diei; & si quis transgressus sit, erretque, & preces celebret post quartam horam usque ad meridiem, satisfacit quidem obligationi precandi, fed non fatisfacit obligationi precandi in statuto tempore; nam sicut precari est præceptum ex Lege, sic etiam præceptum est ex dictis Rabbinorum preces peragere in statuto tempore, uti illud præscripserunt Sapientes & Prophete. Jam diximus, quod precibus pomeridianis præscripserunt tempus, quod responderet tempori offerendi sacrificium juge vespertinum, quoniam ideo factificium juge vespertinum quotidie oblatum esser hora nona & dimidia, decreverunt quod tem pus precationis pomeridianz etiam inciperet ab hora nona & dimidia, & hæc vocatur precatio pomeridiana parva; & quoniam in vespera Paschatis, que incidisset in vesperam Sabbathi, folebant mactare Sacrificium juge vespertinum hora sexta & dimidia, (vide supra not. 13. ad cap. 2. de Donis pauperum) dicunt, qui orat post horam fextam & dimidiam tatisfacit obligationi, & cum acced e tempus hoc, accedit rempus obligans ad preces, & hec vocatur precetio romeridiana magna. Solent quamplurimi celebrare precationem pomeridianam ma-

gnam, fimul etiam & precationem pomeridianam parvam, fed una earum arbitraria est. Docent autem nonnulli è Doctoribus sublimibus, quod ex ils non debeat pro arbitrio celebrari mili precatio magna, et lic ratio dictitat, quoniam ea precatio responder facrificio, quod non continuo offertur unoquoque die; & siquis celebraverit precationem magnam ex obligatione, non celebrabit precationem parvam nifi exarbitrio. Ecce ideo discas quod rempus precationis pomeridiane magne fit ab hots fexts & dimidia ufque ad horam nonam & dimidiam, & tempus precationis pomeridianæ paryæ ab hora nona & dimidia ufque dum relicta fit diel tantum um hora & quarta pars horz, fed licitum est eam celebrare usque ad occasium folis. Tempus celebrandi preces addititias est post peractas preces matutinas usque ad horam diei (eptimam, at qui celebrat eas post horam septimam, licet minus recte agat, farisfacit tamen obligationi, quoniam tempus iis peragendis licitum continuatur per totum diem. Licet ad preces nocturnas nulla fie obligatio, celebrant tamen eas, tempusque iis celebrandis est ab initio noctis usque dum ascendat columna auroræ. De tempore precum obserationis staturum est, ut absolverentur circa tempus occasus Solis. Qui celebrat preces ante tempus flatutum, non fatisfacit obligationi, fed tenetur in tempore statuto eas iterum celebrare.

7. Obvia hic oritur objectio, quod Abrahamus dicatur ante natum Isacum decimas folvisse Melchisedeco Gen, 14, v. 20, quomodo igitur in hoc loco dicit Maimonides, quod Isacus primo eas separasset. R. Abraham Ben Diur authorem nostrum in hac re errasse arguir, atque ideo sic cor-

rigendum monet זהוא התפלל שחדית והפריש מעשר i.e. ille etiem

nempe Abrahamus instituit preces matutinas, & decimas separavit. Sed author Ceseph Mishneh rem aliter solvit; dicit enim ille, quod Abrahamus dedisset decimas tantum ex spoliis in bello captis; Isaacus vero primus esset, qui decimas separaverat è facultatibus suis, exque solx decimas sunt, quas Lex pracipit separandas.

8. Gen. 32. v. 32.

9. Pater Mosis, quem virum sanctum & pium fuisse tradunt Rabbini,

multaque præcepta à Deo accepisse.

10. i e. juxta eum ritum, quo coli folent; fi enim quis idolum colat cultu alieno, quo fcilicet non folet coli, juxta doctrinam Judzorum non est reus Idololatriz, de qua re fic Maimonides in Tractatu de Idololatria cap.3. fect. 2. & fect. 7. חלכל צלם יצלם יעלם ולכל צורה ועורה ועבורת זה אינה בעבורת זה לכל צלם יעלם ולכל צורה ועורה ועבורת זה אינה בעבורת כנון פעור שעבורתו שפער ארם עצמו לו ומרקולים שעבורתו שיורק לו אבנים ויסקל מלפניו אבנים והרברה עבורות כנון אלו הקנו לשאר צלמים לפיכך הפוער עצמן למדקולים חורק אבן לפעור פטור ער שיעפור אירו הרך עבורתו שנאמר איכה יעברו הגוים האלה את אלהיהם ואעשרה כן נם אני ומפני זה הענין צריכין

צריכין כית רין לירע ררכי העבורות שאין סוקלין עובר כוכביכם ומולות ער שידעו שוו חיא עבורתו: העובר כוכבים ומולורת כררכה ואפילו עשה ררך בזיון חייב כיצר הפוער עצמו לפעור כרי לבוותו חדק אבן למרקולים כרי לכוותו הואיר ועבירתו

i.e. (interprete Voffio) Complures colendi modos Idololatria præfiniverunt unicuique imagini, ac fimulacro; neque hujus cultus illius cultui similis est: uti Peor, quem colebant detegendo semet coram eo; & Mercurius, cujus in eo cultus erat, quod lapides in eum conjectarent, vel coram eo spargerent. Varios id genus cultus exteris etiam imaginibus assignarunt; ideoque qui se coram Mercurio detegeret lapidemve in Peor spargeret, liber erat, donec proprio ei cultu serviret, juxta quod dictum eff Deut. 12. v.30.] quemodo servierum Genses ifta Diis sule ? ut ego sic faciam. Ac propter ejusmodi necessarium est Senatus seire modos colondi, ne lapidibus ob ruant Idololatram, antequam ils confliterit, hune elle ejus cultum. Qui vero colit Idola ritu suo, etsi per ludibrium hoc faciat, reus est; exempli gratia, qui deregit seipsum coram Peor ad illudendum ei, aut lapide Mercurium petit in contemptum ejus, quia cultus illius in hoc confiftit, reus eft.

11. In foro Ifraelitico ob Idololatriam morte mulcandus erat, qui Deum alienum disertis verbis invocaret, vel adoratione, vel immolatione, vel suffimento, vel libamine, vel cultu Numini vero proprio, vel cultu isti Deo alieno peculiari, idque faltem velut numen, coleret. Vide Maimo-nidem de Idololatria cap. 3. fect. 3 & 4.

12. de hac re fic plenius Maimonides in trectero de Idololatria c. 3. fect. 10. אסור לעשות צורורם לנוי ואף על פי שאינן עבורת כוכבים ומולות שנאמר לא תעשון אתי כלומר צורות של כסף וזהב שאינם אלא לנוי כרי שלא ישער בהן הטועים וירמו שהן לעבוררת כוכבים ומולות ואין אסור לצור לנוי אלא צוררת האדם בלבר לפיכך אין מציירין לא בעין ולא בסיר ולא באכן צורת חארם וחוא שתהירה הצורה בולטת כגון הציור והכיור שבשרקלין וכיוצא בהן ואם צר לוקה אבר אם היתה הצורדה משוקעת או צורה של סמנין כנון חצורורת שעל נכי הלוחות או הטבליורן או צורורת i.e. Vetitum eft facere imagines, etiam ornatus gratia, tametsi non siant ad cultum idololatricum; quippe dictu est (Exod. 20. v. 23.) non facieris mecum, &cc. ac si diceres, non facietis imagines argenteas, vel aureas vel tantum ornatus gratia, ne per eas seducantur errantes, atque existiment Idololarriæ causa factas. Non autem prohibitum oft formare proper ornatum præterquam hominis figuram; atque eam ob causam non est formanda aut ex ligno, aut ex calce, aut ex lapide figura hominis: sed hoc capiendum est de imagine, quæ protuberat, quales lunt

figuræ, & sculpturæ in Palatiis, & his similes. Talem igitur si quis secerit vapulat; sin sigura sit depressa, vel coloribus expressa, utl illæ quæ in tabulis mensisve siunt, aut quæ intextæ operi textorio, pro licitis habentur.

13. Vide Levit. 24. v.16.

14. Scilicet per nomen ההוף lebovah, quod Dei proprium est, utpote quod non attributum aliquod, ut catera nomina, quin ipsam Dei essentiam significat; de eo legas Buxtorsium in Tractatu de Nominibus Dei, Drusium de Nomine Tetragrammato, Gatakerum, Capellum, aliosque de eodem argumento.

15. Qualia sunt D'ITN Elobim, 'ITN Adonai &c, quæ non significant ipsam Dei essentiam, sed tantum attributa illius; nec ei propria tunt, quin.

ctiam hominibus communicantur.

16. Ifraelita enim non erat pro blasphemo lapidandus, nisi Deo maledixisset nomine illius proprio, nempe Tetragrammato; dictum enim est Levit. 24. ע. 16. ביות יומר יומר i.e. Dui blasphemaveris nomen Dei morte mulctabitur; ubi per nomen Dei intelligunt tantum Tetragrammatum, atque ideo ex Lege juxta eorum doctrinam Israelita tum solum mortis reus erat, cum Deo maledixisset per illud nomen; Noachida vero, cum sub Lege non estent, illius benesicio non fruebantur, atque ideo ob quamcunque Dei maledictionem, quocunque modo sacta suisset, erant morte mulctandi.

17. The To Tirephab proprie fignificat laceratum, seu vulneratum; Rabbini autem vocem extendunt ad quodcunque animal, sive hominem, sive brutum, cui vel ex vulnere, vel ex morbo, vel ex quocunque casu mors prope imminet; de ea sic Maimonides in tractatu de mactandi ritu c. 5. sect. 1.

Terepbab, de quo in Lege הטרפה האמורה בתורה היא הנוטה למורה

dicitur, est quicquid morti appropinquat. &c.

18. Ifraelita enim non erat ob homicidium morte mulctahdus, nisi ex animi intentione, inspicientibus duobus testibus, ac à facto dehortantibus, Israelitam, sive adultum, sive non, si modo ad perfectam viventis naturam maturatum, manibus suis occidistet, ipseque solus causa illius mortis suisset. Si quis ideo Israelita percussa gravida infantem in utero illius interfecisset, non erat morte puniendus, quia infans nondum ad perfectam viventis naturam pervenerat; sed tantum ei imposita erat mulcta sominæ marito solvenda pro compensatione damni uxoris corpori illati; vide Bxod 21. v. 22. Nec etiam Israelitæ mortis pæna insligenda erat ob cædem ægri, qui scilicet vel ex morbo, vel ex vulnere prius accepto decumbebat; quia ipse solus pro causa mortis illius non habebatur: nec etiam ob cædem illius, quem Leoni exposuerat, vel same necaverat, quia non ipse occiderat manibus suis; nec ob cædem aggressoris à quo poterat sine cæde illius semet liberare; licet ille homicidii reus esset, uti indicat Maimonides in Tractatu de Homicidio

כבף. ביכול להציל באבר מאבריו ולא שרח ככך היכול להציל באבר מאבריו ולא שרח ככך הציר בנפשו של רורף והרגו הרי זה שופך רמים וחייכ i.c. quicunque se potest

ab aggressore per mutilationem membri liberare, & boc non conabitur, quin liberat se per cadem illius qui eum vi aggreditur, illumque occidit, ecce ille gjundit sanguinem, & reus est bomicidii; Synedrium tamen non potest eum morte mulctare.

Rationem fubjungit Commentator שמאחר שלא נחכוון אלא להציל i.c. quia,cum intentionem non babuiffet, nifi femet-

ipsum liberare, in eo locum non babet admonitio seu debortatio à facto; nemo enim ob aliquod facinus apud Judzos puniendas erat, nifi de eo non perpetrando prius admonitus fuiffet, vide infra not. 44. Præteres ob has rationes in foro Israelitico etiam à mortis pœna immunis erat; qui infantem ante completos novem menses in lucem editum intra triginta dies occidisfet, quia nondum ad perfectam viventis naturam maturuerat, atque ideo pro abortivo habendus erat, donec transegisset trigelimum diem à natalibus fuis : & fic etiam ab ea liber erat, qui immifio fervo aliquem occidiffet, quia non ipse occiderat manibussuis: uti etiam qui Gentilem vel Prolelytum domicilii interfecisset, quia dicunt Judzi tantum sibi interdictum esse cadem machinari contra proximum fuum, Exod.21. v.14; pro proximis autem habent illi folos Ifraelitas, & Profelytos Justities, quod iis objicit Christus Luc. 10. v. 20, 31. &c: liber etiam erat, qui focios homicidii habuit, quia non ipfe folus facinus perpetraffet, atque ideo illius accufari non poterat: uti etiam & homicida qui à duobus testibus convinci non poterat, vel qui non admonitus fuerat. Sed licet Synedrium tales homicidas jure ordinario ad poenam capitalem non poterat condemnare, non ramen impune demittebant, quin carcere inclusos variis ærumnis affligebant, donec morerentur. Sed Noachida, qui aliquem occidiflet, quocunque modo id fecerat i ex jure Noachidarum juxta Judeorum doctrinam gladio plectendus erats quippe dixit Deus Noacho Gen.9. v.5. de mans hominis, de mans viti fratris ejus requiram animam bominis. Quicunque effuderit sanguinem bumanum per bominem fundetur fanguis illius; ad imaginem quippe Dei factus est bamo.

19. Vide supra cap. 2. sect. 10. hujus Tractatus.

20. Gen. 2. V. 24.0 stilleret ; was the flande show will squeen the

21b Gen.cr20.V.12 a torohamoa nulasal kup il av s zavilo zarinsup

22. Vide Levit. 20. V. 16. p span rel mresent retresonde de sale sano

23. i.e. jam postquam nupriæ illius consummatæ striffent per coirum.

24. Gen. 20. v. 3. manup James is innoviv ilemine so independente

25. Virgo enim postquam desponsata est apud Judzos reputatur tanquam uxor viri, atque ideo qui concumbit cum ea est reus adulterii, ob illudque crimen in foro Israelitico est lapidandus, vide Deutr. 22. v.23. & 24. Misn. in Tractatu Sanhedrin cap. 7. & Maimonidem in Sanhedrin c.15. sect. 10.

26. Uti qui concumbit cum uxore aliena apud Judzos, is enim in foro Ifraelitico strangulatione plectendus erat, vide Misn. in Sanhedrin cap. 7. &c Maimonidem in Sanhedrin cap. 15. sect. 13. De modo exigendi hoc supplicium sic idem Maimonides in eodem capite sect. 5. ארבובותיו ונותנין סודר קשרה לחוך הרך הרך הרך הרך הרדי בובר עד ארבובותיו ונותנין סודר קשרה לחוך הרך

וכודפין ער צוארו ורה מושך אצלו ער מושך אצלו ער בודפין ער צוארו ורה מושך אצלו ער וכודפין ער צוארו ורה מושך אצלו ער ובער i. c. reum immergebant fimo ad genua ufque, & deinde linteum durum in medio mollioris involutum circumligabant collo illius, trabebantque ad fe, unus icilicet testis ab hac extremitate, & ulter ab illa extremitate, donec animam exhalaret.

27. Non ex jure Israelitico, sed Noachidarum; juxta enim Leges Israelitarum qui concumberet cum uxore aliena strangulatione puniendus crata
uti modo notarum; sed ex jure Noachidarum juxta Judzos quicunque deliquerit unico solo supplicio nempe gladio erat plectendus; vide intra sect. 14.
8c cap. s. sect. su a municipalitico del manifestatione del contra sect.

28. Ex dominio enim, quod habuit ille in fervos fuos juxta doctrinam Judgorum poterat ancillas fuas fervisin consubernium adjungere, ab iifque

iterum separare pro arbitrio suò, vide supra ce a refect regadent ovimoda org

29. nempe deposito velo, fine quo nupre apud Judeos nuaquam in

publicum prodire folebant

30. Conjugia enim apud Gentiles, dicunt Judzi, pendebant tantum ab arbitrio conjugum, ita ut si alterutrum eorum alterius ræderet, poterant pro libitu connubium dissolvere, maritus nempe uxorem ejiciendo è domo sua, se uxor discedendo à marito, vide que supra dixi not 4 ad cap. 3.

21. figur fieri folet apud Judnos; ex quorum jure maritus non debuit

uxorem demittere, nifi dato ei libello repudil.

32. Uri apud Judzos qui non porerant uxores repudiare, nili ex justa z

33. Nempe uvas cavinero, vel oleas ex olivero, in quo operatur.

comedas uvas, quantum tibi placuerit, forus autem ne efferus tecum, & fi intraveris in segetem proximi tui decerpas spicas manu tua &c.

35. i. e. ob quamcunque rem furto surreptam, quantuluscunque illius valor sit; sed apud Judzos non ita se res habuit, nec ex iis quis surti reus censebatur, nisi res surrepta excederet statutum valorem, nempe Prutz.

36. nempe illius cujus esus est illicitus; Israelitis enim præscripta erat quantitas olivæ, ita ut si quis Israelita comederet quantitatem olivæ de re, cujus esus ei prohibebatur, reus erat; sin minus quam quantitatem olivæ, non erat reus: cum vero Gentilibus hec quantitas non præscripta estet, illi ob esum membri de animali viventi rei erant, quantulum cunque illud esset, quod comestum suerat. Du bugs sin eras non præscripta estet, illi ob

37. Explicat hic Maimonides tantum opinionem suam; sed Rabbi Abraham Ben Diur eam non approbat, non tamen Maimonidem sed scri-

bam erroris arguit, dicit enim ille נראה לי שוה מעות סופר וראוי בוצי הוות אבל חשרץ i.e. videtar mibi but erratum effe à feriba commiffam,

ch quod debes effe PTDT 728 in c. sed quoed reptilia. Judzi enim clum reptilium (lub quo genere comprehendunt pisces, locustas &c.) & sibi ipsis, & Noachidis, sine mactationis alicujus ritu, aur languinis effusione, etiam plane

plane vivorum, licitum esse volunt; vide Maimonidem de ritu mactandi

38. Scilicet asperam Arteriam & Oesophagum; fi enim utrique hi non discindantur, res mactata pro cibo illicito apud Judzos reputatur, & quod comedi émilio prohibetur-

7 39. ine quamdin caro illius motitat, quod fieri folet in bestia recenter

40. Rationem fic explicar Moles Mikotzi in præcepto affirmativo 122. ריש שבני נח חייבין עליי ולי ישראכה כנון אכר כון החי כון השמאה וכנון בהמה שחישרה יומפרכטת אבר יובשר הפורשים ממנה אפורים לבני נח ולא לישראר מפני שאין השחיטר i.e. funt autem nonnulla, ob que Nonchide vei finnt, non stem Ifraelita, veluti in membro animali viventi immundo tantum en (Ifraelitam entim ob efum membri de animali viventi immundo tantum immundiciei nomine, non membri animalia viventis treum volunt) uti esiam in perere mactate & adher motitante; membrum enim fen cara, qual ab eo exscindent, Neachtais illicitum est, non vero Israelisis; quontam scilicet indultus ex ritu maliationis non pertinet ad Nanchidas, quemadonalme no ifraelism;

42. Ifraelita vero nunquam nifi ex teltimonio duorum teltium, vide

Num. 35. v.20. Deuer. 17. v. 6. & 19. v. 15.

- 43. Hrzelita vero non item; quippe ille nunquam ad mortem condemna-tus erat, nia en sententia Synedrii xxxx-viralis; in
- nullo enim alio foro apud Ifraelitas de rebus capitalibus agebatur.

 44. Apud Judgos vero nemo unquam morte mulcandus erat ob quodcunque crimen, nili de eo prius admonitus fuifiet, fic enim Maimonides in Sannedrin cap. 13. fed. 1: ביצר רנין ריני נפשות בשיבואר עדיכם לבים בין ואומרים ראינו ובה אנ פלוני שעבר עבירה פלונירם אומרין להן מכירין אתם אותו התריחם כו אם אמרו אין אנו מכירין אותו או נסתפק לנו או שלא התרובו הרי זה פטור i.e. Quomodo judicans in caufis enpisations ? Refp. Cum reftes ingreffi fint in Donient Judicit, dicant vidinas busc vel salem virum commistentem talem tranfgroffionem, interdogate cos, un cognoscitis cum? an admonuistis cum? si respondeane, mon cognoscimus eum, quel dubium nobis est an cognoscimus, vel si non admonuiscent eum, liberatur.

45. Apud Judzos autem propinqui nunquam testes erant.

Westerna A adicatern violare unum aliqued ex leptent pruwast reprise cepies, quibes cenetur, licitum eft reasy sei violate; immo ctiamfi adigatur colere

plane vivorum licitum effe volunti vide Maimonidem de riturna Con

ממצוותיו פטור מכלום חוץ מרוצח בשננרה שאם הרנו נואל הדכם אינו נהרג עליו. ואין לו עיר מקלט אבל בתי ריניהן אין ממיתין איתו - במה דברים אמורים בשנט באחת ממצות ועבר כלא כוונה כנון שבעל אשת חבירו ורמה שהיא אשתו או פנווה אכל אם ירע שהיא אשת חבירו ולא ירע שהיא אסורה עליו אלא עלה ער לבו שדבר זרה מותר לו וכן הוא אם הרנ והוא לא ירע שאסור להרוג הרי זה קרוב למזיר ונהרג ולא תיחשב זו להם שננה מפני שהיה לו ללמוד ולא למר:

uniquem teffes erent ב כן נח שאנסו אנס לעכור ער אחת ממצוותיו מותר לו לעבור אפילו נאנס לעבור עבורת כוכבים ומולות עובר

with the committee of the state of me as mounter caree for the

CI Noachida unum eliqued astino ex ibis feptem up praceptis, quibus is tenetur, violaverit ex errore, omnino liber est, excepto fold eo qui homicidium ex errore committe cum enim fi (1) vindex fanguinis interficeret, non est propterea morte mulcandus; neq; ei affignata est urbs refugii; sed (2) Curia Noachidarum non interficiet eum. In quo cafu dicta funt hæc? Refp. Cum quis ex errore violaverit unum eliqued ex his præceptis, illudque transgressus fir sine intentione; Exempli gratia, si concumbat cum uxore proximi fui, eamque putet effe uxorem fuam, vel faminam marrimonio folutam: fed fi cognofcat, quod fit uxor proximi fui, licet ignoret, quod ei interdicta fit, quin veniat in mentem illius, quod cum ea concumbere res sibi hicita fit; & fic si homicidium commiserit, licet ignoret quod homicidium prohibitum fit, adeo tamen ille appropinquat ad peccatum ex industria commissum, ut morte mulchandus fit, neque enhis eft an cagno circuit, wel h non ed omnino hoc in eo reputabitur tanquam ex errore commissum; quippe (3) ipfius erat discere, & non didicit.

II. Si Noachida vi adigeretur violare unum aliqued ex feptem præceptis, quibus tenetur, licitum est ei violare; immo etiamfi adigatur

colere

לפי שאינן מצונין על קרוש השם גלעולם אין עונשין מהן לצים קשן ולצים חוגש ולציף שושרו לפישאינן בני מצוחה

כי בן נה שנחנייר וכרי וטבל ואחד כד רצה לחווד מאחרי השם ולחיות נר תושב בלבד כשחיה מקורם אין שומעין לו אלצי יהירי כישרא לכל דבר או יהרגי ואם האו קשן כשחשב ילוהו בית הין יכול לפחות בשעת שינדיל מהיה נר חושב בלבה וביון שלא ביחודה בשעתו שוב אינב מפחם אלא הרי הוא גר צרקי לפיכך אם בא ישראל על קטנה שהטבילוה בית דין כסף כתובחרה או קנס אונס או מפתה יהירה הכל החת יר בירת דין ער שתגריל ולא חמחה בנירות שמא תפול ותגריל ותמחה תמצאת זו אוכלת בכוחיותה מעות שאין לה זכורת כהן אלא בריני ישראר

י המילה משחדה ברה אברהסחרעו בלבר שנאמר -מותה colere Idola, colar et; quonium Noachidis non preceptum est (4) de fanctificatione nominis Dei, E Noachidis nunquam puniendus est quisquam minor, sur lurdus, aut mentis imops, quia hi minime suna (5) filii preceptorum.

III. Si Noachida factus fit Profelytus juftirie, & tircumeidatus, & baptizetur, & postca volucrit à Deo iterum deficere, ut fiat tantum Profelytus Domicilii, figut pries faerat, non anfaultabant ei krain crit in omnibus ficut diraclits, vel (6) interficietur. Sed fi minores sis fuiffer, cuin baptizatus effet nimpe (v) à concessu Trianviralis, possit Profetytifino (no iterum renunciane, quo rempore adoleverit, ita ut fiat cantom Prolefyeus domiciking fed fi non renunciaverit co info tempore, (8) quo pribum adoleveris; deinceps non renqueiabic omnino, quin erit Profetytas julinia; quapropter fi Ifraelita concumbat cum Profelyia minorennii, htfam baptisaverat Confession Triumrism (4) (5) pecunia doris illius, vel mulcha confluprantis, feu pellicientis ei ex Loge affiguate torn eric in possitare Confession Transvirule, donecados leverity to don remunitable Pros felytimo hacine forcie puni accepe rit, & adolevents renuncies Profes lytifme, & inventa frein Ethnicifmo fuo expenderem ses funi dan pecuniem, at quam (se) hullum pefficits acquirere) ath in fore I fraelicibon IV-Si

nomen Dei, vel coluisset Idola, vel concubusser cum uxore proximis sui, vel intersecisset proximum suum, & deinde factus sit Proselytus justicia, liber est, sed si occidisset Israelitam, vel concubuisset cum uxore Israelitæ, licet deinde factus sit Proselytus justicia, (11) nihilominus reus habetur, & gladio intersiciendus est ob Israelitam, quem occiderat; & strangulandus ob uxorem Israelitæ, cum qua concubuerat, quoniam jam (12) mutatum est judicium illius.

W. Jam (13) explicavimus, quod omnis pœna capitalis Noachidæ infligatur gladio; sed si concumbat cum uxore Israelitæ, dum adbuc tantum desponsata sit, (14) lapidandus est; & si concumbat cum ea postquam introducta sit in thalamum mariti sui, priusquam vero ei coitu conjugata sit, (14) strangulandus est.

VI. Ex Orali traditione accepimus, quod Noachidæ (15) bestias
diversæ speciei coitu commiscere,
& (15) arbores diversæ speciei sibi
invicem inserere prohibentur solomodo, non vero intersiciuntur, si
transgress fuerint. Si Gentilis percusterit Israelitam etiamsi vulneret
eum, quamvis mortis reus est, non
tamen morte mulctatur.

Abrahamo, & semini illius solomodo, sicut dictum est (16) tu ce ר כן נח שכידך את השם או שעבר עכירת כוככים ומלות או שכא על אשרת חבירנ או שהרג חבירו ונתנייר פטור הרג כן ישראל או שבית על אשת ישראל ינתנייר חייב והורנין איתו ער כן ישרא וחונקין איתו על אשת ישראל שכעל שהרי נשחנה דינו:

ת בברביארנו שכל מיחת בני נח בסייף אלא אם כעל אשת ישראל נערה מאורסה יסקל ואכם בעלרה אחר שנכנס לתופה קורם שתבעל יחנק:

surried and documentation

ETUTE PER PER SET INTE

ו מפי הקבלה שכני נח אסורין בהרבערת בהמרה ובהרכבת אילן בלבר ואין נהרנין עליהן וכיתי שהכרה ישראל אפילו חבר בו אף על פי שהוא חייב מיתרה אינו נהרג:

ז המילה נצטוורה ברה אברהם חרעו כלכר שנאמר אתרה וזהער אחריך שנאמר זרעו של ישמעאר שנאמר בי ביצחק יקרית לך זהע ויצא עשי שהרי יצחק אמר ליעקב זיתן לך את ברכרת אברהם לך ולורעך מכלר שהוא לברו זרעו של אברהם המחזיק ברתו וברכו הישרות והכם המחוייבין

ח אמרו חכמים שבני קטורה שהם זרעו שר אברהם שבא אחר ישמעאל ויצחק חייבין במילה והואיל ונחערבי היום כני ישראר בכני קטורה יחחייבו הכרר במילה בשמיני ואין נהרגין עלירה:

ש כותי עוכר כוכבים ומזלות שעסק בתורה חייב מיתה לא יעסיק אלא כשבע מצוות שלהן כלבר וכן כותי עיכר כוכבים ומולות ששבת ביום מימות החור אם עשאהו לעצמו כמו שבר חייב ואין צריך לומר אם עשה מיער לעצמו כללו של רבר אין מניחין אותן לחרש רבר אין מניחין אותן לחרש femen tuum post to. Excluditat ses men ssumaelis, quia dictum est sur in Isaaco vocabitur sementami. Excluditur etiam Esau, nam Isaacus dixit sacobo, (18) Det tibi Dembendictionem Abrabami, tibi & seminatuo, hinc concluditur, quod illi soli sunt de semine Abrahami, qui possident religionem illius, moreigi illius rectos, iique obligantur ad circumcisionem.

VIII. Tradunt sapientes, quod silii Keturz, qui etiam erant de semine Abrahami, cum nati essent post Ishmaelem & Isaacum, obliganturad circumcisionem, & quandoquidem hisce diebus Israelitz & silii Keturz sibi invicem permisti sint, obligantur omnes ad circumcisionem die octavo, sed non morte mulcantur, si omiserint.

IX. Si Gentilis Idololatra legem Mosaicam observaret, reus est mortis; quippe ei non observanda sunt nisi ca sola septem pracepta, qua ad Gentiles pertinent; & sic si Gentilis Idololatra Sabbathum ce lebraret, etiamsi id saceret die profano, si tamen illum sibi constitueret, ut sit instar Sabbathi, reus est mortis, e hoc explicato non opus est dicere, quod etiam tem est, si diem festum sibi celebranium constitueret. Summa rei est non permittent Gentilibus aliquid innovare in jure suo,

aut præcepta sibi ultro sacere; sed unusquisque eorum vel erit Proselytus Justitiæ, & suscipiet in se omnia præcepta, vel in lege permanebit sua, eamq; nec augebit nec diminuet; & si observet Legem, vel Sabbathum celebret, aut quid aliud innovet in lege sua, eum slagris cædenr, & peenismuscabunt, noturna; ei sacient, quod propter hoc mortis reus sit, tametsi ea non afficiatur.

X. Sed fi Noachida voluerit obfervare aliquod (19) aliud è præceptishegis ut mercede affequatur, no prohibent eum observare ea juxta modum præscriptumisi ideo afferat holocaustum, accipient ab eo; si det electrofynas, etiam accipient ab co; & videtus mihl, quod debrant di-Atribuere eas etia pauperibus Ifraelis, quandoquidem Noachidz nutriantur ex Electrofynis Ifraclis, nobisque praceprum sit de illis, quod (20) sustentaremus eos; sed mos receptweft, le Gentilis der Bleemofynas, accipiunt ab eo, & (21) distribuunt eas pauperibus Gentilibus, antoni

Iticum Judices praficere iftis Brofelytis domicilii, qui fecundum jura illa Neusbidarum fupra memorata iis jus dicant, ne mundus quid detrimenti capiat. Si Synedrio plaenerit Noachidarum judices ex ipiis Noachidis constituere, ex iu

phis Noachidis constituere, ex in

מרעתן אלצא או יתיח נה צרק ייקבל כר המצות או יעמור בתורתו ולא יוסיף זלא ינרע האם עסק בתורה או שברת אי חדש רבר מכין אחתו זעונשין אותו ומודיעין אותו שתוא חייב מיתה ער

בן נח שרצה לעשורת מצוה משאר מצות התוורה כרי לקבר שבר אין מונעין אותו לעשותן כהלכתה ואם הכיא עולה מקבלין ממני נחן צרקדה מקבלין ממני ויראה לי שניתנין אותר לעניי ישראל הואיל והוצא ליזון מישראל זמצוה עליהם לחיותוי אבר הכותי שנתן צרקה מקבלין ממני ינותנין אותה לעניי כותים:

ישראל לעשורן שופטים לאלו הגרים החושכים לחן לאלו הגרים החושכים לחן להןעל פי המשפטים או כרי שלא ישחת העולם אם ראו בית רין שיעמירו שופטיהם מחן מעמירין ואם ראו יב שני כותים עוברי כוכביכם אנורות שבאו לפניך לדון בריני ישראר ורצו שניהן לרון רין תורה רנין האחר רוצרה והאחר אינו רוצרה אין כופין אותו לרון אלא ברניהן הירה ישראל וכותי עובר כוכבים יומולורת אם יש וכירה לישראסל בריניהן רנין לו בריניהם ואומרים לו כך ריניכם ואם ישובות לישראל ברינעו רנין לו רין תוררה ואומרים לו כך רינינו יוראה לי שאין עושין כן לנר חושב אלא לעולם רנין לו בריניהם וכן יראוה לי שנחנין עם וכנחני כיתושב בו בררך כיארץ וגמילות חסרים כישראר שהרי אנו מצווין להחיותן שנאמה לגר אשר בשעריך חחונה המכלה וזה שאמרו חכשים אין כופלין לתן שלום לא בגר חושב אפילו הכוחים צוו חכמים לכקר חוליה ולקבור מחיחם עם מתו

XII. Si das Genties Idolohates compareant coram te, ur fudicen tur fecundum gura Ifraelitica; Il voluerint utrique illi judicari fecundum jura Legis, fecandum se judicentur; fed fi unus voluerit, alter vero noluerit, non cogendi funt judicari,nisi secundum jura fira: sed fi Ifraelita & Gentilis Idololatra vehiant ut judicentur; si plus commodi fuerit Ifraelitæ judicari fecundum ura Noachidarum tum judicabune cum juxta ca jura, dicentque Gentili ita fe res habes fecundum jura vestra; sed si plus commodi fuerit Israelitæ judicari secundum jura nostra, tum judicabunt eum focundum jura Legis, dicentque Gentili ita fe ves baber fecundum jura noftra: fed mibi videtur, qued non debent fic agere cum Profelyto Domicilii, sed quod perpetuo judicabunt illum lecundum jura fua; & fic etiam viderar mihio quod Israelitæ debent se gerere erga Proselytos domicilii in moribus civilibus, & in exercendis beneficiis, ficur orga liraclitas mandati enim fumus instentare cos, ficut dictum est [22] dabu illid peregrino, qui eft intrappr ta fun, ut comedat; & hoc quoddicunt Sapientes, non reiterabunt ils falutationem, (23) non intelligendum est de Profelyto Domicilii; nă etiam de Gentilibus Idololatris pre-